

Identifying Biblical Israel Today

The Evidence

Covenant Heritage Series – Book Two

LAWRENCE BLANCHARD

Identifying Biblical Israel Today

The Evidence

Covenant Heritage Series - Book Two

LAWRENCE BLANCHARD

Copyright © 2013 door Lawrence en Sandra Blanchard

Tweede editie februari 2015
Derde editie november 2018

Alle rechten voorbehouden. Dit boek en de volgende boeken in deze serie, **Covenant Heritage Series**, mogen niet geheel of gedeeltelijk worden gereproduceerd, in welke vorm dan ook, in welke media dan ook, elektronisch, digitaal, online of in druk, zonder schriftelijke toestemming, behalve in het geval van korte citaten opgenomen in overzichtsartikelen, en in overeenstemming met secties 106 en 107 van de auteursrechtwetgeving van de Verenigde Staten van Amerika, opgenomen in Titel 17 van de United States Code. Er zullen juridische stappen worden ondernomen voor elke overtreding van deze auteursrechtverklaring.

ISBN 978-0-9714328-4-0

ISBN 978-1-6476481-6-9

De **NIEUWE AMERIKAANSE STANDAARDBIJBEL**, © 1960, 1962, 1963, 1968, 1971, 1972, 1973, 1975, 1977, door The Lockman Foundation. Gebruikt met toestemming. De gehele Schrift is geciteerd uit de NASB, tenzij anders vermeld.

DE KING JAMES-VERSIE. Publiek domein.

De Septuaginta met apocriefen: Grieks en Engels. Vertaald door Sir Lancelot CL Brenton, Londen, 1851, herdrukt in Peabody, MA: Hendrickson Publishers, 1998.

Een woord aan de KJV-mensen: we zijn ons ervan bewust dat er velen zijn die geloven dat de **King James Version** (KJV) van de Bijbel de enige versie zou moeten zijn die wordt gebruikt. Wij respecteren die overtuiging en overtuiging. We hopen echter dat, omdat we ervoor hebben gekozen om in deze boekenreeks de **New American Standard Bible** (NASB) te gebruiken, dit u er niet van zal weerhouden om het te lezen. Wij moedigen u aan om elke Bijbelverwijzing bij de KJV te controleren om te zien of er substantiële verschillen zijn.

Alle vetgedrukte notaties zijn van de auteur, behalve wanneer het in een origineel geciteerde tekst uit een andere bron staat en worden aangegeven met "Nadruk in het origineel."

Achtergrondschilderij omslag: Behistun Rock, British Museum

Kaarten, tijdlijnen en illustraties: Johannes Verhoeff

Voor meer informatie over de **Covenant Heritage Series** kunt u inloggen op: www.YourBiblicalHeritage.com

Dankbetuigingen

Dit boek zou alleen kunnen worden uitgegeven als mijn vrouw Sandi mij volledig steunde met haar aanmoediging en hulp als mijn hoofdredacteur. Daarnaast heeft ze een groot deel van het nauwgezette onderzoek naar de migraties van Israël gedaan ter voorbereiding op Boek Twee.

We zijn God dankbaar voor Johannes en danken hem voor de prachtige kaarten, artwork en omslagontwerpen voor de hele serie.

Ik wil ook Don, Mark, Brad en Beau bedanken voor hun hulp bij het beoordelen van het conceptmanuscript en voor hun nuttige commentaar daarop maak er een beter boek van.

Toewijding

Voor de eer en glorie van de God van
Abraham, Isaac en Jacob.

Inhoudsopgave

Invoering

SECTIE EEN:

Het traceren van de migraties van de Israëlieten

- Hoofdstuk 1 De pre-Exodus-migratie van de Israëlieten
- Hoofdstuk 2 Migraties van de Israëlieten gelijktijdig met de Exodus
- Hoofdstuk 3 Migraties van Israëlieten tijdens Israëls omzwervingen in de wildernis
- Hoofdstuk 4 Migratie van Israëlieten riep Milesiërs naar Ierland
- hoofdstuk 5 Migratie van Israëlieten naar Groot-Brittannië
- Hoofdstuk 6 Overzicht van de migraties van Israëlieten: vanaf 841 tot 64 v.Chr
- hoofdstuk 7 Migraties en ballingschap van het Huis van Israël:
Van 841 tot 700 voor Christus
- Hoofdstuk 8 Migratie van Israëlieten die Scythen worden genoemd: vanaf 653 tot 579 v.Chr
- Hoofdstuk 9 De gevangenschap van het Huis van Juda en nog iets anders
Scythische migratie: van 604 tot 525 v.Chr
- Hoofdstuk 10 De namen samenvoegen: 515 v.Chr

Hoofdstuk 11 Israëlitische migraties door heel Europa en Klein-Azië: van 500 tot 64 v.Chr

DEEL TWEE: De heraldiek van Israël

Hoofdstuk 12 Invoering

Hoofdstuk 13 De heraldiek van Israël

Hoofdstuk 14 Heraldische emblemen van Ruben, Simeon en Levi

Hoofdstuk 15 Heraldische emblemen van Juda

Hoofdstuk 16 Heraldische emblemen van Zebulon, Issachar, Dan, Gad en Aser

Hoofdstuk 17 Heraldische emblemen van Efraïm en Manasse (Zonen van Jozef)

Hoofdstuk 18 Heraldische emblemen van Naftali en Benjamin

Hoofdstuk 19 Heraldische emblemen van Israël: conclusie

DEEL DRIE: De talen van Israël

Hoofdstuk 20 Bewijs van taal

DEEL VIER: De Joden

Hoofdstuk 21 De oorsprong van de joden: geschiedenis van de joden uit de Schriften uit het Oude Verbond tot 70 n.Chr

Hoofdstuk 22 De oorsprong van de joden: geschiedenis van de joden uit 70 na Christus tot de tiende eeuw

Hoofdstuk 23 De oorsprong van de joden: geschiedenis van de joden
van de tiende eeuw tot heden

Hoofdstuk 24 De bekering van de Khazaren

Hoofdstuk 25 Jodendom: zijn achtergrond en fundament

Hoofdstuk 26 Wat het jodendom leert

Hoofdstuk 27 Invloed van het jodendom: algemeen karakter en
Destructieve invloed

Hoofdstuk 28 Invloed van het jodendom: wereldheerschappij, moraal en
Culturele invloed

Hoofdstuk 29 Samenvatting: De joden van vandaag

Hoofdstuk 30 Conclusie

BIJLAGEN

Bijlage A De nakomelingen van Noach

Bijlage B De tijdsperiode van Israëls verblijf in Egypte

Bijlage C Vaststelling van de datum van de uittocht

Bijlage D De genealogie van Adam tot Alfred de Grote
Via Sem

Bijlage E Het grote bedrog: Kwam het Kaukasische volk uit Jafeth of
Sem?

Bijlage F Oude migraties van Hebreëen naar Ierland

Bijlage G Parthië en Rome

Bijlage H Het Israëlitische/Fenicische rijk: van 1057-700 v.Chr

Bijlage I De ontbrekende schakel van Joodse Europese afkomst:
Contrasterend tussen het Rijnland en de Khazarian
Hypotheses

Invoering

T De God van Abraham, Isaak en Jakob, die openbaarde Zelf heeft hij dat door het geschreven woord van de Bijbel gedaan door Zijn soevereine keuze een volk verordineerd om Zijn volk te zijn om een speciaal plan en doel te vervullen. Dat is nooit veranderd!

Dat identificeerde duidelijk mensen, zowel in het Oude als in het Nieuwe Verbondsgeschriften bestaan nog steeds. Wie zijn zij?

Dit boek, ***Identitying Biblical Israel Today: The Evidence***, volgt uiteraard op het eerste boek, ***Ontdek het verhaal van jouw 1***. In boek één verhaal van: ontdekten we dat de Bijbel ***Bijbels erfgoed is***. het

- Abrahams fysieke nakomelingen aan wie de onvoorwaardelijke verbondsbeloften aan Abraham werden gegeven;
- Het volk met wie het Oude Verbond door Mozes werd gesloten en het volk dat de ontvangers ervan was Nieuw Verbond in Jezus Christus;
- De Israëlieten die werden vertegenwoordigd door het huis van Juda in het zuiden, vaak “Joden” genoemd, en het huis van Israël in het noorden, dat de “naties” werden of ‘heidene

De identificatie van de fysieke nakomelingen van Abraham, Isaak en Jacob is consistent in de hele Oude en Nieuwe Verbondsgeschriften.

Dit boek, Boek Twee, traceert de identiteit van deze mensen met betrekking tot wie ze nu zijn, aan de hand van bewijzen uit de geschiedenis.

Dit boek zal historische documentatie presenteren over de ware identiteit van de hedendaagse Joden, die gewoonlijk 'Israël' worden genoemd en vermoedelijk ook wel 'Israël' zijn. Ook inbegrepen is een inleiding tot de religie van de joden, het jodendom.

Zijn de Joden vandaag de dag de afstammelingen van de Israëlieten uit het Oude Verbond? En is het jodendom consistent met en conform de leerstellingen van de Bijbel?

De betekenis van dit boek is van cruciaal belang. Waarom? We moeten weten wie de rechtmatige erfgenamen zijn van de verbondsbeloften die aan Abraham, Isaak en Jakob zijn gegeven. We moeten weten welke mensen de door God verklaarde begunstigen zijn van het Nieuwe Verbond in Jezus Christus. Zijn zij de mensen die zichzelf vandaag de dag 'joden' noemen, of zijn zij iemand anders? Het is onze hoop en bedoeling dat het hierin gepresenteerde bewijsmateriaal u zal helpen een besluit te nemen over de identiteit van het bijbelse Israël dat waar, correct en zeker is.

God heeft een volk voor Zichzelf uitgekozen met als doel de heerschappij over te nemen en in gerechtigheid en rechtvaardigheid te regeren, en vrede en orde te vestigen. Eerlijk gezegd, is dat wat we nu hebben: vrede en orde in de wereld? Alles verkeert in chaos. Er is iets fout.

Misschien is er tegenwoordig sprake van een verkeerde identificatie van het ware Israëlitische volk.

Als de echte Bijbelse Israëlieten niet weten wie ze zijn, hoe kunnen ze dan de betekenis beseffen van Gods roeping aan hen als individu en als volk? Hoe kunnen zij begrijpen wat hun heilige erfgoed en bestemming is, en tegelijkertijd hun belangrijke plichten en verantwoordelijkheden als Gods verbondsvolk vervullen?

Wij hopen dat dit boek de identiteit van de bijbelse Israëlieten van vandaag zal helpen verhelderen. Ons gebed is dat de kennis die dit boek openbaart, uw conclusie zal helpen versterken. Misschien ontdekt u zelfs uw eigen bijbelse geboorterecht, erfgoed, doel en bestemming.

Sectie een

Het traceren van de migraties van de Israëlieten

1

De pre-Exodus-migratie van de Israëlieten

T Het doel van dit deel van dit boek is het presenteren van de beste en meest uitgebreide, gedocumenteerde historische bewijs van de migraties van het Israëlietische volk om op een positieve manier te identificeren wie zij vandaag de dag zijn. Dit bewijsmateriaal omvat vier reeksen migraties in verschillende tijdsperiodes:

- De migratie vóór Exodus terwijl Israël nog in Egypte was;
- De Exodus-migraties;
- De migraties na Exodus tijdens Israëls veertig jaar durende omzwerving door de wildernis en voordat zij onder Jozua het land Kanaän binnengingen; En
- De migraties na de ballingschap van alle twaalf stammen van Israël.

Waar gingen deze Israëlieten heen en waar zijn ze vandaag de dag? U ontdekt de antwoorden in dit migratiegedeelte.

Deze studie lijkt veel op het samenstellen van een puzzel. Terwijl elk stukje op zijn plaats valt, begint het beeld te ontstaan. Door alle stukjes van de puzzel samen te voegen, wordt het raadsel van wat opgelost

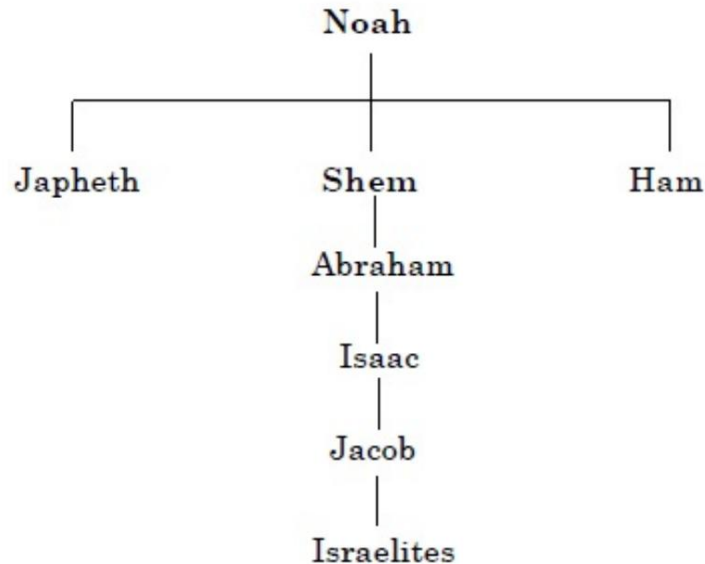
gebeurde met de zogenaamde “verloren” stammen van Israël. Je zult ontdekken dat ze eigenlijk helemaal niet verloren zijn.

Voordat u dit gedeelte gaat lezen, moet u er rekening mee houden dat er veel informatie wordt gepresenteerd. Laat je er niet door overweldigen. Als u het hoofdstuk voor hoofdstuk leest en er niet doorheen haast, zult u beter in staat zijn de voortgang van de presentatie van het bewijsmateriaal van de migratiegeschiedenis van het Israëlitische volk op te pikken. Doe het dus rustig aan en absorbeer zoveel mogelijk. Je kunt altijd teruggaan om deze hoofdstukken nog eens opnieuw te lezen.

Dus laten we beginnen.

Het podium opzetten

Noach had drie zonen – Sem, Jafeth en Cham.¹ Er waren veel families en naties die hun oorsprong vonden in de zonen van Noach, genoemd in Genesis 10. De focus van de rest van de Bijbel, vanaf Genesis 11, gaat echter over de familielijn van Sem. specifiek gericht op Abraham, Isaac en Jacob en hun fysieke nakomelingen – Israël.

Om de weg vrij te maken voor de migraties van de Israëlieten beginnen we op het moment in de geschiedenis dat zij in Egypte woonden. Ze woonden daar 215 jaar tot de “Exodus” toen God hen door Mozes uit Egypte leidde (zie [Bijlage B](#)).

De datum van de uittocht

Bijna iedereen kent de beroemde uittocht van Israël uit Egypte onder leiding van Mozes. Maar weinig mensen realiseren zich dat er zowel voor als na de Exodus andere migraties van Israëlieten uit Egypte plaatsvonden onder andere leiders. Dit is belangrijk om te laten zien, omdat het ons helpt drie dingen te begrijpen:

- 1) Er waren nog andere Israëlieten in de bekende wereld naast degenen onder leiding van Mozes;
- 2) Het vestigt ook andere landgebieden waar ze leefden de bijbelse tijd; En
- 3) Het helpt ons na te gaan wie hun nakomelingen vandaag de dag zijn.

Om de migratie vóór Exodus te documenteren, evenals de andere migraties van Israëlieten uit Egypte tegelijkertijd met de Exodus, **moeten we een verifieerbare datum voor de Exodus-gebeurtenis vaststellen.** In deze serie zullen we de datering van historicus Adam Rutherford gebruiken, zoals uiteengezet in zijn boek *Anglo-Saxon Israel or Israel-Britain*.² Na het bestuderen van verschillende dateringssystemen zijn we tot de conclusie gekomen dat het systeem van Rutherford het beste is. Zijn systeem vergelijkt bijbelse en historische dateringen met behulp van vijf verschillende chronologische systemen:

- 1) Astronomische vaste datering;
- 2) In elkaar grijpende datering tussen de gegevens van verschillende landen over dezelfde gebeurtenissen;
- 3) Chronologische bruggen van geregistreerde tijdspannes in historische documenten;
- 4) Waargenomen Israëlitische cycli van jubeljaren en sabbatten; En
- 5) Archeologische gegevens.

Door de oude verbondsgeschriften en de Griekse geschiedenis te combineren, ontdekken we dat **de datum van de uittocht 1493 v.Chr. was.**³ We zullen kom terug op deze datum als we de Exodus verder bespreken.

De pre-Exodus-migratie uit Egypte

Sommige Israëlieten verlieten Egypte vierendertig jaar vóór de uittocht onder leiding van een man genaamd Darda, ook bekend als Dardanus of Dara. Historische referenties stellen dat Dardanus stichtte en bouwde de stad Troje:

Dardanus. . . werd de stichter van het koninklijk huis van Troje.⁴

Er wordt gezegd dat Dardanus Troje ongeveer vierendertig jaar vóór de Exodus heeft gebouwd .

Wie was Dardanus? Darda (Dardanus of Dara) wordt genoemd in de Schrift, waarbij hij zijn wijsheid vergelijkt met die van Salomo:

Want hij [Salomo] was wijzer dan alle mensen, dan Ethan de Ezrahiet, Heman, Calcol en **Darda**, de zonen van Mahol. . . – 1 Koningen 4:31

In het onderstaande citaat staat ook dat Darda een directe was afstammeling van Juda's zoon Zerah:

De zonen van **Zerah** waren Zimri, Ethan, Heman, Calcol en **Dara**; vijf van hen in totaal. – 1 Kronieken 2:6

De uitdrukkingen 'zoon van' en 'zonen van' in de Bijbel verwijzen vaak naar hun nakomelingen (zoals kleinzoon of achterkleinzoon). Het diagram op de volgende pagina, dat de informatie uit 1 Koningen 4:31 en 1 Kronieken 2:6-8 combineert, laat zien dat Darda feitelijk de achterkleinzoon van Zerah was.

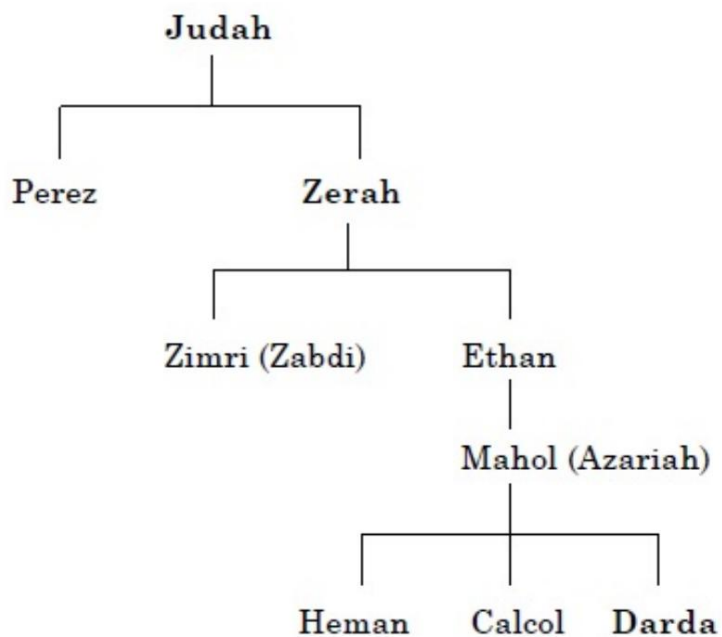
Dus Darda, uit de koninklijke lijn van Zerah, stichtte de stad Troje rond 1527 v.Chr., wat vierendertig jaar **vóór** de Exodus zou zijn geweest. Dit betekent dat sommige Israëlieten Egypte verlieten voorafgaand aan de nationale Israëlitische Exodus onder Mozes.

De migratie van deze Israëlieten uit de koninklijke lijn van Juda onder leiding van Darda is belangrijk. In bijlage D laten we zien dat de koninklijke afstamming van alle Noordwest-Europese koningen uit Woden komt.

De genealogie van Woden gaat terug tot Darda van Troje, inclusief de koningen en koninginnen van Engeland. Hoewel Woden door zijn volgelingen ook tot een god werd gemaakt, was hij een echte persoon, geboren rond 215

AD Zijn genealogie wordt gegeven in bijlage E, samen met de uitleg van hoe historici de historische feiten hebben veranderd.

De Bijbelse familielijn van Darda 6

2

Migraties van Israëlieten Gelijktijdig met de Exodus

A Zoals eerder vermeld, vermeldt de Bijbel de beroemde Exodus gebeurtenis van Israël uit Egypte onder leiding van Mozes. Echter, daar waren er andere migraties van Israëlieten rond dezelfde tijd als de Bijbelse Exodus-gebeurtenis. Deze Israëlieten verlieten Egypte onder leiding van twee mannen, Cadmus en Danaus, in ongeveer 1493 voor Christus en ging naar Griekenland:

Het grootste deel van de “verdreven buitenlanders” uit Egypte ging naar het zuiden van Kanaän, geleid door Mozes, de rest, waartoe enkele van **de meest vooraanstaande mensen behoorden, vormde zich in twee partijen en zeilde naar Griekenland onder leiding van** respectievelijk Cadmus en Danaus. Clintons beroemde werk over de Griekse chronologie, *Fasti Hellenici*, stelt dat **de expeditie van Cadmus 310 jaar vóór de val van Troje**, oftewel Ilium, plaatsvond.¹

Om de data van deze twee migraties van Israëlieten uit Egypte onder leiding van Cadmus en Danaus vast te stellen, moeten we nu de datum van de val van Troje vaststellen:

Haydns Dictionary of Dates (het meest uitgebreide werk in zijn soort) zegt dat de val van Troje 408 jaar vóór de 1e eeuw plaatsvond.st Olympiade, als verklaard door Eusebius. Het eerste jaar van de 1st Olympiade was juli 776 - juli 775 v.Chr., vandaar dat het Griekse jaar 408 jaar daarvoor juli 1184 - juli 1183 v.Chr. was. Troje werd ingenomen en verbrand in de nacht van 11 juni [volgens het *Parian Marble* ontdekt in 1627 en bevindt zich nu in Oxford]. . . **daarom was de datum van de val van Troje 11 juni 1183 v.Chr.**²

Dus nu kunnen we erachter komen wanneer de expeditie onder Cadmus plaatsvond. Volgens *Fasti Hellenici* vond “de expeditie van Cadmus 310 jaar vóór de val van Troje plaats.” Als we 310 toevoegen aan het jaar van de val van Troje (1183 v.Chr.) komen we uit op het jaar **1493 v.Chr.** – hetzelfde jaar als de uittocht van Israël uit Egypte!

Met betrekking tot de migratie van de Israëlieten die volgden Danaus, historicus Rutherford zegt:

Fasti Hellenici stelt dat **de Danaus-expeditie 300 jaar vóór het begin van de Trojaanse oorlog naar Griekenland kwam** . . . De Trojaanse oorlog begon in het Griekse jaar dat overeenkomt met 1193-1192 v.Chr.; vandaar dat 300 jaar daarvoor het jaar 1493-1492 wordt onthuld als de tijd van de Danaus-expeditie. . . Dit toont aan dat **de Cadmus- en Danaus-expedities in hetzelfde jaar plaatsvonden. De datum van de uittocht wordt dus vastgesteld** door twee onafhankelijke methoden, uitsluitend uit de Griekse chronologie, en is precies dezelfde als verkregen uit Hebreeuwse bronnen, namelijk **1493 v.Chr.3**

Net als Cadmus migreerden ook Danaus en zijn Israëlitische volgelingen in hetzelfde jaar als de Exodus naar Griekenland. Andere historici zijn het erover eens dat Danaus, Cadmus en Mozes allemaal tegelijkertijd migraties uit Egypte leidden, evenals anderen die niet bij naam worden genoemd:

De Egyptenaren. . . Om de goddelijke toorn te kunnen afwenden, verdreef hij alle vreemdelingen die zich in Egypte hadden verzameld. Hiervan **migreerden sommigen onder hun leiders Danus en Cadmus naar Griekenland**; anderen naar andere regio's, het grootste deel naar Syrië. Hun leider zou Mozes zijn geweest.⁴

Toen er in de oudheid **een pestepidemie uitbrak in Egypte**, schreef het gewone volk zijn problemen toe aan de werking van een goddelijke macht. . . vandaar dat de inboorlingen van het land vermoedden dat hun problemen nooit zouden worden opgelost, tenzij ze de buitenlanders zouden verwijderen. Daarom werden de vreemdelingen onmiddellijk **uit het land verdreven**, en de meest vooraanstaande en actieve onder hen verenigden zich en werden, zoals sommigen zeggen, aan land geworpen in Griekenland en bepaalde andere streken; **hun leiders waren opmerkelijke mannen, waarvan de belangrijkste Danaus en Cadmus waren.**

Maar het grootste aantal werd verdreven naar wat nu Judea wordt genoemd, dat niet ver van Egypte l

de kolonie werd geleid door een man genaamd Mozes, die zowel opviel door zijn wijsheid als door zijn moed.⁵

De meest vooraanstaande verdreven buitenlanders (uit Egypte) **volgden Danaus en Cadmus naar Griekenland**, maar het grootste aantal van hen werd door Mozes naar Judea geleid.⁶

De Feniciërs die met Cadmus meekwamen . . . na hun vestiging in het land een aantal prestaties **in Griekenland geïntroduceerd** , waarvan **de belangrijkste het schrijven was**, een kunst tot dan toe, denk ik, onbekend bij de Grieken.⁷ (We zullen de Feniciërs later bespreken.)

Nu zeggen de Egyptenaren dat ook na deze gebeurtenissen [de plagen van de Exodus] **een groot aantal koloniën zich vanuit Egypte over de hele bewoonde wereld verspreidde**. . . . Ze zeggen ook dat **degenen die met Danaus vertrokken, eveneens uit Egypte, zich vestigden in wat praktisch de oudste stad van Griekenland is,**⁸ Argos.

Van alle heroïsche families van Griekenland was er geen heldhaftiger dan die van de Danans van Argos. ⁹

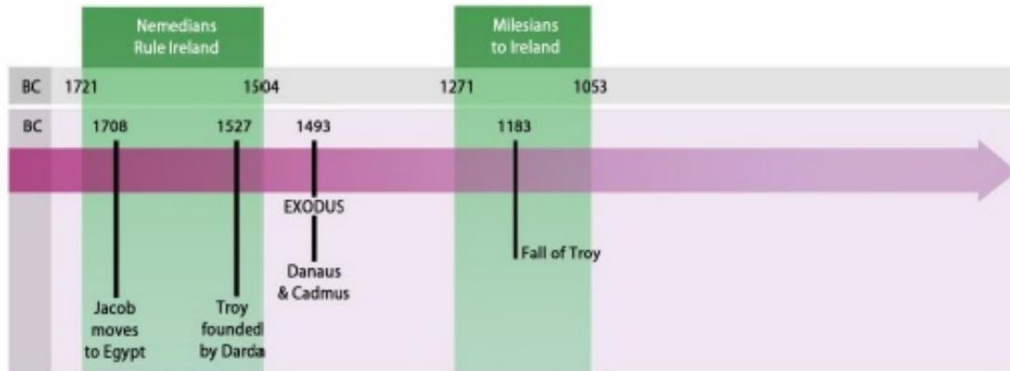
De gelijknamige [oorsprong van de naam] van de Argivische Danai was niets anders dan die van **de Israëlitische stam Dan**, alleen zijn we er zo aan gewend om ons bij onze beschouwing van de Israëlieten te beperken tot het grondgebied van Palestina, dat we ze behandelen alsof zij waren **adscripti glebae** en **negeren het aandeel dat zij in de gewone geschiedenis van de wereld hebben gehad**.¹⁰

Zoals je uit de bovenstaande citaten kunt zien, lijkt het erop dat **de belangrijkste stam die Danaus en Cadmus volgde van Egypte naar Griekenland de stam Dan was**. De migraties van Danaus en Cadmus waren van cruciaal belang voor de ontwikkeling van Griekenland. Houd dit in gedachten, want de afstammelingen van sommige van deze Israëlieten uit de stam Dan die naar Griekenland migreerden, migreerden later naar Ierland, zoals we in het volgende hoofdstuk zullen zien.

Mozes vermeldde ook het feit dat er nog andere Israëlieten waren die onder zijn leiding niet aanwezig waren. Vlak voor zijn dood verwees hij in zijn afscheidsrede tot Israël naar die van God het geven van de Tien Geboden aan Israël bij de berg Sinaï en de inauguratie van het Oude Verbond. Mozes citeerde God en zei:

Nu sluit ik dit verbond en deze eed niet alleen met u, maar zowel met degenen die hier vandaag bij ons staan in de tegenwoordigheid van de Heer, onze God, **als met degenen die hier vandaag niet bij ons zijn.** – Deuteronomium 29:14-15

Hieronder vindt u de tijdlijn voor de migraties onder Cadmus, Danaus en Mozes:

3

Migraties van Israëlieten tijdens Israëls omzwervingen in de Wildernis

Thier waren twee migraties van Israëlieten die daarna plaatsvonden de Exodus-gebeurtenis en gedurende de tijd van Mozes' leiderschap terwijl Israël veertig jaar lang door de wildernis zwierf voordat zij het land Kanaän binnengingen.

De Tuatha de Danans in 1468 voor Christus

Hoewel het niet specifiek in de Bijbel wordt vermeld, vermeldt de geschiedenis in deze tijd een migratie van enkele mensen van de stam Dan, bekend als de Tuatha de Danans. Dit waren nakomelingen van de Israëlieten die Danaus en Cadmus naar Griekenland volgden.

De Encyclopedie van de Kelten, onder 'Tuatha De Danaan', impliceert dat ze van Griekenland naar Ierland migreerden:

De mensen van Dana. Ze regeerden over Ierland na Nemed, volgens het Boek der Invasies, en stamden af van een van zijn achterkleinzonen. Ze zouden afkomstig zijn van de noordelijke eilanden van Griekenland . . . ze vochten lang tegen de Formoriërs en de Firbolgs, maar werden uiteindelijk overwonnen door de Milesiërs.¹

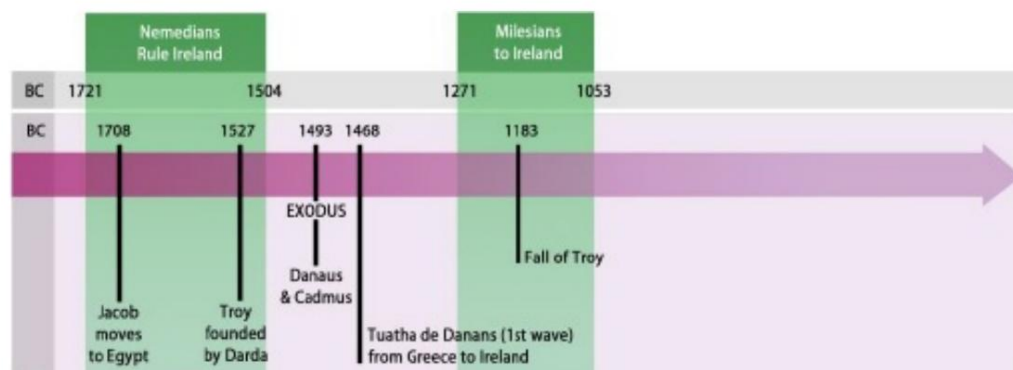
Historicus Geoffrey Keating vat de verschillende invasies samen van Ierland, waartoe ook de Tuatha de Danans behoren, als volgt:

De Nemedianen regeerden het eiland 217 jaar; de Firbolgs volgden hen op en regeerden 36 jaar; **ze werden onderworpen door de Tuatha de Danans, die 197 jaar gouverneur van het land waren** . . totdat het nageslacht van Milesius voor het eerst Ierland binnenkwam. ²

Volgens het ***Book of Invasions***, samengesteld in de twaalfde eeuw na Christus door Ierse monniken, arriveerde een volk genaamd de Nemedianen 630 jaar na de zondvloed (ca. 2351 v.Chr. met gebruikmaking van de datering in de masoretische tekst), wat hun aankomst in Ierland rond 1721 v.Chr. zou maken. In de jaren van elke invasie³ ontdekken we dat deze eerste golf Tuatha de Danans, oorspronkelijk uit Griekenland, rond 1468 v.Chr. in Ierland arriveerde.

Velen van de Israëlitische stam Dan migreerden en vestigden zich eerst in Griekenland en daarna in Ierland. Deze migratie naar Ierland is de eerste van twee migratiegolven van de Tuatha de Danans vanuit Griekenland.

Hieronder ziet u de tijdlijn die de aankomst van de Tuatha de laat zien Danans:

Migratie van Israëlieten tijdens de wilderniservaring – vóór 1453 v.Chr

Een andere migratie vond plaats nadat een groep zich had losgemaakt van de Israëlieten tijdens hun omzwervingen door de wildernis onder leiding van Mozes. Deze scheiding en daaropvolgende migratie van een deel van de Israëlitische gemeenschap vond plaats na een bepaalde gebeurtenis die in de Bijbel staat opgetekend. Die gebeurtenis valt samen met wat we vonden in andere historische verslagen. Voordat we naar dit evenement kijken in de Bijbel, wij willen u een aantal belangrijke en fascinerende historische achtergronden geven.

We beginnen met het laatste citaat van Keating op de vorige pagina, waar hij het 'nageslacht van Milesius' bespreekt dat 'voor het eerst Ierland binnenkwam'. De geschiedenis vermeldt dat de zonen van Milesius, de Milesiërs genoemd, Ierland binnenvielen. Dit is wat historici zeggen over de Milesiërs en dan zullen we het terugkoppelen naar wat er in de Bijbelse geschiedenis is gebeurd.

Auteur en historicus Steven Collins citeert in zijn boek *Israel's Lost Empires*⁴ verschillende historici over deze Milesiërs. Laten we eens kijken wat hij ontdekte:

De **Milesiërs** claimen de eer rechtstreeks vanuit Egypte naar Spanje te zijn gekomen⁵.

Het begin van hun migratie dateert van

. . . **ongeveer veertienhonderd jaar vóór de geboorte van onze Heer.**⁶

Historicus AM Sullivan documenteert verder de voortgang van de Milesiërs van Spanje tot Ierland.

De Milesische kolonie bereikte Ierland vanuit Spanje, maar het waren geen Spanjaarden. Het was een oosters volk dat op weg naar het westen in dat land had verbleven. . . ze waren voorbij. . . over de uitgestrektheid van Zuid-Europa. . . tijdens al hun omzwervingen **de Heilige Banier** omhooghoudend, die voor hen hun oorsprong symboliseerde. . . **de zegen en belofte die aan hun ras werd gegeven** . . . de "Heilige Banier van

de Milesiërs" was een vlag waarop een dode slang en de staf van Mozes waren afgebeeld. . . [hun voorouders worden] gebeten door een giftige slang. . . smeekte de hulp van Mozes.⁷

De Milesiërs identificeerden zichzelf met hun 'heilige vlag'. Deze banier was een "dode slang en de staf van Mozes", wat een directe verbinding tussen de Milesiërs en het volk Israël impliceert.

Er vond een gebeurtenis plaats tegen het einde van Mozes' leven en leiderschap over Israël tijdens de omzwervingen in de wildernis, waarbij slangen en de staf van Mozes betrokken waren. Laten we Numeri 21:4-9 lezen:

Toen vertrokken ze van de berg Hor langs de weg van de Rode Zee, om rond het land Edom te trekken; en de mensen werden ongeduldig vanwege de reis. **Het volk sprak zich tegen God en Mozes uit:** 'Waarom hebben jullie ons uit Egypte gehaald om in de woestijn te sterven? Want er is geen voedsel en geen water, en wij verafschuwen dit ellendige voedsel.' **De HEER stuurde vurige slangen onder het volk en zij beten het volk, zodat veel mensen van Israël stierven.** Het volk kwam dus bij Mozes en zei: 'Wij hebben gezondigd, omdat wij tegen de HEER en tegen u hebben gesproken; bemiddel bij de HEER, zodat Hij de slangen van ons kan verwijderen.' En Mozes kwam tussenbeide voor het volk. **Toen zei de HEER tegen Mozes: 'Maak een vurige slang en zet die op een standaard. en het zal gebeuren dat iedereen die gebeten wordt, zal blijven leven als hij ernaar kijkt.'** En Mozes maakte een

bronzen slang en plaats deze op de standaard; en het gebeurde dat als een slang iemand beet, hij in leven bleef als hij naar de koperen slang keek.

Deze passage beschrijft een opstand van een deel van het volk 'tegen God en Mozes'. Om de opstandelingen te disciplineren 'zond de Heer vurige slangen onder het volk . . . zodat veel mensen van Israël stierven.' Om deze pest te stoppen, gebod de Heer Mozes om een koperen slang te maken en die op een standaard te plaatsen, zodat de Israëlieten die stervende waren en ernaar keken, zouden leven.

De tijdsperiode van deze gebeurtenis komt overeen met het begin van de migratie van de voorouders van de Milesiërs naar het Zwarte Zeegebied, wat "ongeveer 1400 jaar vóór de geboorte" van Jezus plaatsvond. Van daaruit gingen ze naar Spanje en vervolgens naar Ierland.

Er is meer bewijs uit de Bijbel dat aantoont dat er in die tijd mogelijk een scheiding tussen de Israëlieten en de hoofdgroep van de mensen heeft plaatsgevonden. Het bewijs wordt geleverd door het verschil tussen de eerste tellingen van elke stam van Israël onmiddellijk na de Exodus (Numeri 1) en een nieuwe volkstelling aan het einde van Mozes' leiderschap (Numeri 26).

In Numeri 26 werd een volkstelling gehouden onder de mannen van twintig jaar en ouder. Vergeleken met de eerste volkstelling van Numeri 1 gingen de cijfers voor zeven van de twaalf stammen omhoog, waarvan sommige zeer aanzienlijk. Dit zou worden verwacht met de natuurlijke stijging van het geboortecijfer over een periode van 40 jaar. **Er was echter een daling in de volkstelling voor vijf van de stammen** (Ruben, Simeon, Gad, Efraïm en Naftali). Hieronder ziet u een grafiek waarin de oorspronkelijke volkstelling (opgenomen in Numeri 1) en de tweede volkstelling (opgenomen in Numeri 1) w

Nummers 26). Let op het verschil in de cijfers voor deze vijf stammen:

	Numbers 1 (1 st census)	Numbers 26 (2 nd census)	Difference (after 40 years)
Reuben	46,500	43,730	-2,770
Simeon	59,300	22,200	-34,100
Gad	45,650	40,500	-5,150
Ephraim	40,500	32,500	-8,000
Naphtali	53,400	45,400	-8,000

Wat zou de daling van de cijfers voor deze vijf stammen bij de tweede volkstelling kunnen verklaren? Hoewel velen van alle twaalf stammen stierven, kenden zeven van de stammen nog steeds een toename, en sommige waren zeer significant. Maar de grafiek hierboven laat een **significante afname** zien in deze vijf stammen. Zou het kunnen dat sommige Israëlieten van deze vijf stammen zich hebben afgesplitst van het grootste deel van de Israëlieten om aan een migratie naar het Zwarte Zeegebied en vervolgens naar Spanje te beginnen? En zou het kunnen dat zij de slang op de staf van Mozes tot standaard maakten om zichzelf als Israëlieten te identificeren? De tijdsperiode, de slangenbijtgebeurtenis en het symbool van de slang

op de staf van Mozes komen allemaal overeen.

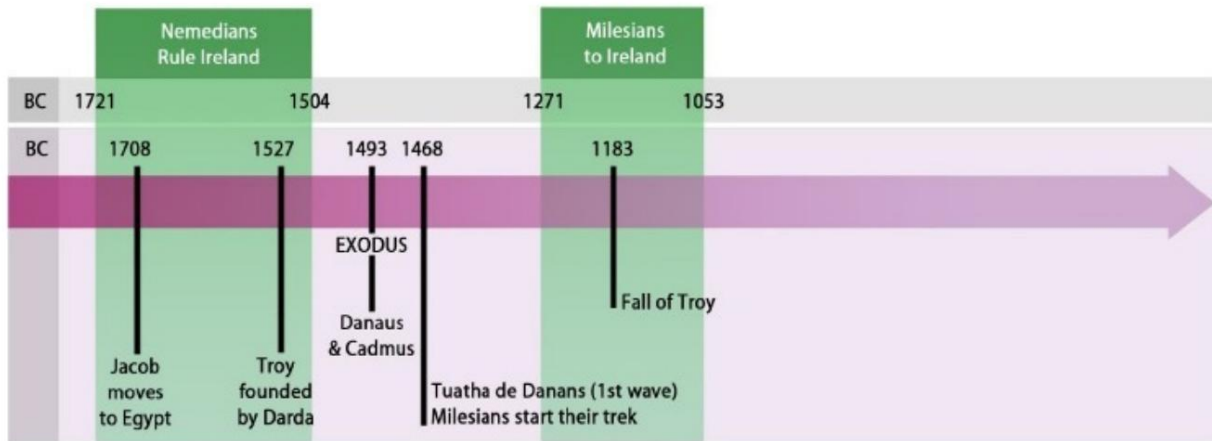
Bovendien is er nog een historicus die verifieert dat de Milesiërs waren Israëlieten van Hebreeuwse afkomst.

Hoewel de Milesiërs de eer claimen rechtstreeks **vanuit Egypte naar Spanje** te zijn gekomen, verliezen ze hun Scythische afkomst niet uit het oog. **Ze noemen zichzelf te allen tijde de afstammelingen van de Iberiërs [Hebreeën] of Scythen van de Euxine [Zwarte] Zee.8**

De mensen van deze migratie **noemden zichzelf "Iberiërs"** (wat komt van het woord "Heber" of "Hebreeus"). Van Spanje

hun nakomelingen, de Milesiërs genaamd, vielen uiteindelijk Ierland binnen. Op al hun reizen droegen ze hun Heilige Banier met de afbeelding van de staf van Mozes met de slang erop.

Hieronder vindt u de tijdlijn van deze Milesiaanse migratie:

4

Migratie van Israëlieten opgeroepen Milesiërs naar Ierland

In hoofdstuk 3 bespraken we enkele Israëlieten die uit elkaar gingen uit het grootste deel van de Israëlieten die onder Mozes' leiding stonden leiderschap na de slangenbijtgebeurtenis. Deze mensen werden bekend als de Milesiërs, wier nakomelingen eerst naar de Zwarte Zee migreerden, vervolgens naar Spanje en uiteindelijk naar Ierland. In dit hoofdstuk zullen we die migratie van de Israëlitische Milesiërs documenteren.

Terwijl de Milesiërs in Spanje waren, bezetten de Daniëten (Tuatha de Danans) Ierland. Volgens Keating keerde Milesius (Miledh) uit Spanje terug naar Egypte om Farao te helpen in een oorlog tegen de koning van Ethiopië. Vanwege zijn succes gaf Farao hem een van zijn dochters tot vrouw. Haar naam was Scota.

Na enige tijd keerde Milesius terug naar Spanje om zich bij de leden van de familie te voegen die hij jaren geleden had achtergelaten en daar stierf hij. Na zijn dood probeerde zijn oom, Ith, Ierland binnen te vallen en werd gedood door de Tuatha de Danans. Dus besloten de acht zonen van Milesius zijn dood te wreken door Ierland binnen te vallen. Ze kregen echter te maken met een grote storm voor de kust van Ierland en vijf daarvan

de broers verdronken, samen met vele anderen in de vloot, maar drie broers overleefden.

De Annalen van de Vier Meesters geven ons hier meer inzicht in gebeurtenis en het motief van de Milesiërs om Ierland binnen te vallen.1

De Milesiërs. – Golamb werd koning van Noord-Spanje en was een bekende krijger. . . Vanwege zijn grote moed werd Golamb **Mileadh** genoemd Espaine, wat de held van Spanje betekent, **aangezien het woord Mileadh a betekent soldaat, krijger of ridder** . . deze naam is gelatiniseerd **Milesius**; en zijn nakomelingen heetten Clanna Mileadh, een term die dat ook is geweest verengelse **Milesiërs**. Na de dood van Milesius in Spanje zijn nageslacht. . stuurde . een troepenmacht om Ierland of Ierland te verkennen, onder het bevel van Ith. . . WHO was de oom van Milesius en een dapper krijger, maar Ith en zijn strijdkrachten hadden dat wel arriveerde in Ierland, werd aangevallen door de Tuath De Danan en Ith zelf werd dodelijk gewond. . . De zonen van Milesius. . . kort daarna ingericht een vloot van dertig schepen, en met een krachtige kracht vertrok van . . . Spanje, en arriveerde in Ierland. De Milesiërs stonden onder bevel van acht van de zonen van Milesius. . maar wordt ingehaald door een grote storm uit het zuiden kust van Ierland, veel schepen vergingen en een aantal van hun leiders verdronken. . . en enkele van de zonen van Milesius. . . De Milesiërs waren dat wel onder bevel van [de drie overlevende broers] **Heremon, Heber en Amergin, zonen van Milesius** . . . en kort na hun aankomst vochten ze een grote strijd gevecht met de Tuath De Danan. . . waar de Danans werden verslagen. . . en **de Milesiërs werden toen meester van Ierland. De periode van de De komst van de Milesiërs wordt door onze oude historici rond a duizend jaar vóór de christelijke jaartelling, hun stamvader Milesius tijdgenoot gemaakt van koning Salomo over de Israëlieten.**2

Het woord "Heremon" was een titel die hoge koning betekende, en sommige koningen van Ierland namen de titel als hun naam aan. De twee zonen van Milesius, Heber en Heremon stichtten Tara als hoofdstad van Ierland. Ze regeerden gezamenlijk een jaar lang over Ierland, en daarna Heremon doodde zijn broer in een grote strijd en nam de tong over leiderschap van de monarchie.3

Er bestaat discrepantie tussen de historici over de aankomst datum van de Milesiërs in Ierland. Als Milesius een tijdgenoot was

van koning Salomo, waarna de Milesiërs ergens tijdens Salomo's leven (tussen ongeveer 1050-977 v.Chr.) in Ierland arriveerden.

Een oude dichter zegt:

Vierenveertighonderd jaar

lang is het geen leugen.

Vanaf het heengaan van het volk van God, dat

verzeker ik u, **over het oppervlak van de zee van Romhar [Rode Zee]**

Till snelde over de woeste zee. **De**

zonen van Miledh naar het land Erin.⁴

Dit is een heel oud gedicht dat onthult dat **de Milesiërs 440 jaar nadat de kinderen van Israël de Rode Zee waren overgestoken (zonen van Miledh) arriveerden in Ierland (Erin)**. Als deze dichter gelijk heeft, zou dat ongeveer 1053 v.Chr. zijn. De verschillende historici zijn het er niet over eens wanneer de Milesiërs precies Ierland binnenvielen. De oude dichter zegt 440 jaar na de Exodus of 1053 v.Chr. Het ***Psalter van Cashbel*** en het ***Boek der Invasies*** zeggen dat de Milesiërs 197 jaar na de Tuatha de Danans arriveerden, of 1271 v.Chr. Anderen zoals Keating zeggen 283 jaar na de Exodus, of 1210 v.Chr. Er is dus een verschil van ongeveer 218 jaar. Maar **alle historici dateren de komst van de Milesiërs van wanneer Israël stak de Rode Zee over. Waarom zouden deze gebeurtenissen met elkaar in verband worden gebracht, tenzij de Milesiërs afstammelingen van Israël waren?**

De heerschappij van de Milesische koningen duurde 2885 jaar en wordt bevestigd door John O'Hart in zijn boek ***Irish Pedigrees; of de Oorsprong en stam van de Ierse natie:***

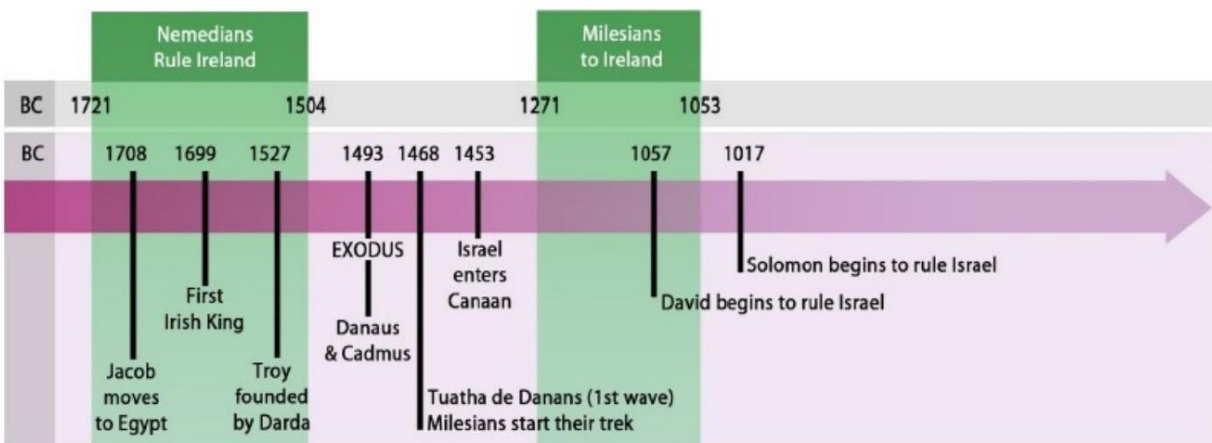
Namen van de honderdvierentachtig koningen of vorsten van Ierland, vanaf de verovering daarvan door de Milesische of Schotse natie. . . tot Roderick O'Connor, de monarch van Ierland, 1186 n.Chr.; een periode die **tweeduizendacht-honderdvijfentachtig jaar** omvat . . .⁵

Deze datering zou de Ierse koningen helemaal terugvoeren naar 1699 voor Christus, toen de Nemedianen de heerschappij hadden. De Ierse historici beschouwden alle volkeren die Ierland binnenvielen, te beginnen met de Nemedianen, als afkomstig uit dezelfde oorspronkelijke familielijn – die op verschillende tijdstippen arriveerden en met elkaar vochten om heerschappij. Ze stellen ook dat deze verschillende indringers dezelfde taal spraken.

Alle oorspronkelijke bewoners van het eiland. . . **zijn meerdere takken van dezelfde** . . . Ondanks dat deze stammen verspreid waren over . de **familie**. . . verschillende landen, **behielden dezelfde** . . . Ieren, en het **taal** . werd door elke stam als moedertaal gesproken.⁶

Als dit waar is, betekent dit dat **de Nemedianen ook oude Hebreeën waren, en mogelijk Israëlieten van de tweede generatie**. De datum 1699 v.Chr. zou ons terugvoeren naar de tijd dat Israël ongeveer 206 jaar vóór de Exodus in Egypte woonde. De Nemedianen kunnen dus in feite de oudste Israëlitische migratie zijn geweest. Zie [bijlage F](#) voor meer oude geschiedenis van Ierland.

De tijdlijn op de volgende pagina bevat nu de aankomst van de Milesiërs naar Ierland.

5

Migratie van Israëlieten naar Groot-Brittannië

WWe komen nu op een moment in de geschiedenis waarop een afstammeling van Darda (van de koninklijke lijn van Juda, de zoon van Jacob/Israël) migreerde naar Engeland en stichtte de stad van New Troy, dat tegenwoordig bekend staat als Londen.

Laten we teruggaan naar wat we ontdekten in hoofdstuk 1, waar we documenteerden dat Darda vóór de Exodus-gebeurtenis de stad Troje (in het huidige Turkije) stichtte in ongeveer 1527 v.Chr. Troje werd verwoest in 1183 v.Chr. Achter-achter-achterkleinzoon Anchises ontvluchtte Troje met zijn zoon Aeneas en ging naar Italië, waar ze zich vestigden. Aeneas trouwde met de dochter van de koning en hun achterkleinzoon heette **Brutus**.

De bekende geschiedenis van Brutus is gedocumenteerd door Geoffrey van Monmouth en de ***Welsh Chronicles***.

Vanwege een reeks ongelukkige omstandigheden werd Brutus uit Italië verbannen. Brutus ging eerst naar Griekenland, waar hij slaven ontmoette wier voorouders ook uit de Trojaanse oorlog kwamen. Nadat ze hem tot hun leider hadden gekozen, versloegen ze hun ontvoerders en zeilden ze de Middellandse Zee uit via de Zuilen van Hercules (de Straat van Gibraltar). Onderweg ontmoetten ze een andere groep Trojanen onder leiding van Corineaus (naar wie Cornwall is vernoemd) die ook aan hun ontvoerders ontsnapten.

**Ze bundelden hun krachten en landden samen met Brutus in Gallië
geprezen als hun algehele koning . . . De Trojanen vertrokken opnieuw, en
kwam ergens in de 12e eeuw voor Christus aan land bij Totnes in Devon .
Het land en zijn bevolking zouden vervolgens hun naam ontleen
Brutus. Toen stichtte Brutus de stad Trinovantum, of Nieuw Troje,
dat later de stad Londen zou worden. Brutus, de eerste
koning van de Britten, regeerde over zijn volk op dit eiland
drieëntwintig jaar, dwz van ca. 1104-1081 v.Chr.** ¹

Brutus Steen in Totnes

Andere historische bronnen bevestigen dat Brutus New heeft opgericht
Troje of Londen, wat 'de eerste kolonisatie van Groot-Brittannië' was.

Brutus, de Trojaan, de vermeende stichter van de City [van Londen of **New
Troje**]. ²

De Common Law begon in Engeland al in 1100 voor Christus
gecodificeerd door **Brutus van Troje**.³

Het is algemeen bekend dat Jeffrey van Monmouth, die zich verspreidde in de
twaalfde eeuw die geschiedenis van Groot-Brittannië die in vroegere tijden zo veel was
hield de publieke opinie bezig, **zo leidt de eerste kolonisatie van Groot-Brittannië af
van een Trojaanse bron; van Brutus, de zoon van Aeneas**, die daarna
zwerfend door de zee, en landend in Gallië, vestigden zich uiteindelijk hierin
eiland. **Hetzelfde verhaal staat in de Welsh Chronicles.** . .⁴

Om dit in perspectief te plaatsen: Brutus werd koning in het gebied dat uiteindelijk bekend zou worden als Engeland in 1103 v.Chr. en koning Saul werd zes jaar later, in 1097 v.Chr., de eerste koning van Israël. Ze waren tijdgenoten.

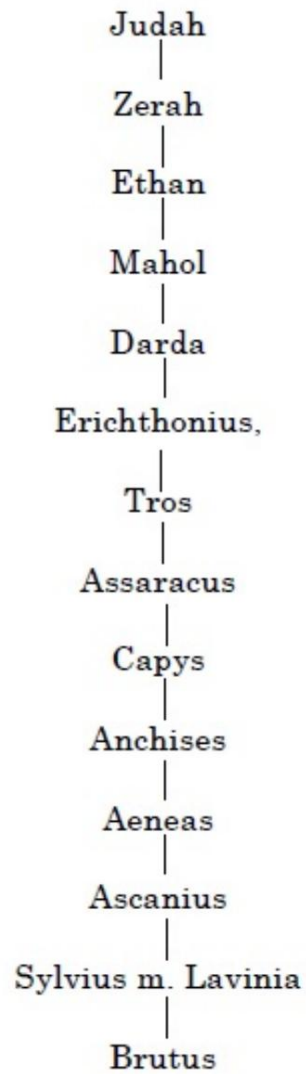
De komst van Brutus naar Groot-Brittannië brengt dus **nog een nieuwe migratie van Israëlieten naar Groot-Brittannië met zich mee**. Zelfs zijn naam, Brutus, is veelzeggend. “Brutus” = “Brits” en betekent “Verbondsmans” in het Hebreeuws. ‘Groot-Brittannië’ betekent ‘Land van het Verbond’. De betekenis van zijn naam verbindt Brutus met het Verbond. Zou dit een referentie kunnen zijn aan het verbond dat God sloot met Abraham, Isaak en Jakob en hun fysieke nakomelingen? Dit toont een van de vele overeenkomsten tussen Engels en Hebreeuws aan:

De Engelse taal is van oorsprong Hebreeuws . . . U kunt elke zin in het Hebreeuws nemen en deze woord voor woord in het Gaelisch veranderen, zonder de volgorde van een enkel woord of deeltje te veranderen, en u zult in elk geval het juiste Gaelische idioom hebben⁵.

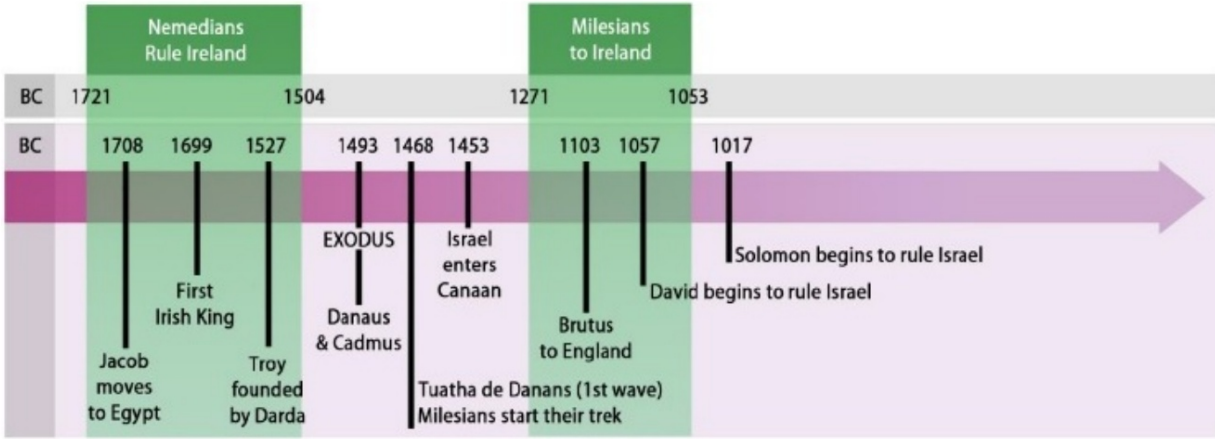
We zullen dieper ingaan op een veel uitgebreidere vergelijking tussen Engels en Hebreeuws in deel drie van dit boek: De talen van Israël.

Hieronder staat de stamboom van Brutus uit de gecombineerde bronnen van de Bijbel, Geoffrey van Monmouth en de **Welsh Chronicles** , die zijn Israëlitische afkomst laat zien:

The Genealogy of Brutus of Troy

Hieronder vindt u de tijdlijn die de aankomst van Brutus in Engeland laat zien:

6

Overzicht van de migraties van de Israëlieten: van 841 tot 64 v.Chr

In de hoofdstukken 1-5 documenteerden we de migraties van de mensen van Israël vóór de scheiding, verstrooiing en ballingschap van de noordelijke huis van Israël. Vanaf dit hoofdstuk tot en met hoofdstuk 9 zullen we **de migraties vóór, in ballingschap en na de ballingschap volgen van het huis van Israël** (en velen uit het huis van Juda, zoals u zult zien) om de plaatsen te ontdekken waar zij zich vestigden. Dit zal ons helpen het huidige verbondsvolk Israël verder te identificeren.

Overzicht van de geschiedenis

In Boek Eén, ***Ontdek het verhaal van uw Bijbelse erfgoed***, hebben we een belangrijk deel van de geschiedenis van het nationale Israël uitgelegd. Na de dood van koning Salomo splitste het verenigde nationale Israël zich op in twee koninkrijken, het huis Israëls en het huis Juda. Na vele jaren van onberouwvolle rebellie en ongehoorzaamheid aan de God van hun vaders, wierp God het huis van Israël uit het land, in ballingschap door de Assyrische strijdkrachten. Zij waren “niet” Gods volk geworden (Hosea 1:9) en waren gescheiden van het verbond

relatie met God. Vanaf die tijd migreerden ze uiteindelijk naar andere landen.

Het is van cruciaal belang om te volgen waar deze Israëlieten migreerden, omdat God onvoorwaardelijk beloofde dat Abrahams fysieke nakomelingen (Israël) alle verbondsbeloften zouden ontvangen. Bovendien zouden alleen zij geïdentificeerd worden als de ontvangers van het Nieuwe Verbond in Jezus Christus (Jeremia 31:31 en Hebreëën 8:8). Aan hen werd het evangelie van het Koninkrijk gegeven en de beloften van het Abrahamitische Verbond zouden vervuld worden.

Namen van Israël

Terwijl we u helpen uit te zoeken waar **de Israëlieten** naartoe migreerden, moet u weten dat ze **met veel verschillende namen werden genoemd**. Ze waren door de eeuwen heen onder verschillende namen bekend bij degenen die geen Israëlieten waren en deze geschiedenis vanuit hun perspectief vastlegden. De Israëlieten werden ook genoemd bij de namen van de plaatsen waar zij woonden. Het is logisch als je erover nadenkt. Als een Duitser naar de staat Texas in de Verenigde Staten zou migreren, zou hij een Amerikaan en een Texaan worden genoemd, hoewel hij van oorsprong ook een Duitser is. In hetzelfde opzicht waren de Israëlieten nog steeds Israëlieten, ook al gingen ze naar andere plaatsen en werden ze met andere namen genoemd. In de volgende hoofdstukken zul je dit vele malen zien gebeuren.

Om u voor te bereiden om de identiteit van de Israëlieten tijdens hun migraties beter te begrijpen, willen we nu alle namen voor u uiteenzetten, die overeenkomen met de niet-Israëlitische koninkrijken die hen die namen hebben gegeven, zodat u ze in gedachten kunt houden. Dat

manier waarop u die namen zult herkennen en het kan het gemakkelijker maken om dat te doen deze migraties begrijpen. Oké, dus hier staan ze vermeld op de volgende pagina:

Nationaliteit van

De namen van de historici die ze voor de Israëlieten gebruikten

Israël:	Hebreeën, Israëlieten, Judeeërs, door hun stammen
Babylon:	Gimiri, Gamera
Assyriërs:	Iskuza, Khumri, Cimmeriërs
Grieken:	Scythen, Kelten, Parthen
Elamieten:	Scythen
Perzen:	Sacae, Sakka, Massagetae, Scythen
Romeinen:	Goten, Getae, Duitsers
Spanje:	Iberiërs, Milesiërs
Ierland:	Iberiërs, Tuatha de Danans, Milesiërs
Wales:	Simonii

Met andere woorden, de Israëlieten werden met veel verschillende namen genoemd afhankelijk van wie er over hen schreef en waar ze dat deden bevonden zich. We zullen deze namen historisch traceren volgorde van wanneer ze voor het eerst in het historische werden geïntroduceerd records.

Basisoverzicht van de migraties

We dachten ook dat het nuttig zou kunnen zijn als u een overzicht had van wat we in de komende hoofdstukken in detail zullen behandelen. Probeer het hier niet allemaal te bevatten. Kijk maar eens snel naar de volgende historische reeks van deze migraties en gebeurtenissen:

841 v.Chr. Israëlieten moesten hulde brengen aan de Assyriërs, die hen de Khumri noemden.

745 v.Chr. Inname van Ruben, Gad, Naftali en de halve stam Manasse door Assyrië. Ze werden naar Halah, Habor, Hara en de rivier Gozan gebracht. De Assyriërs noemden hen Khumri, Iskusa, Gimir en Cimmeriërs.

724 v.Chr. Tweede golf van de Tuatha de Danans naar Ierland, de Simonii naar Wales en de Scythen naar Arsareth – om te ontsnappen aan de gevangenneming door Assyrië.

718 v.Chr. Assyrië veroverde Samaria (de hoofdstad van het huis van Israël) en voerde de rest van het volk gevangen naar Halah, Hara en de rivier Gozan. Afhankelijk van wie de geschiedenis schreef, werden deze mensen Khumri, Gimir, Cimmeriërs en Scythen genoemd.

710 v.Chr. Assyrië veroverde 46 steden van het huis van Juda (200.150 inwoners) en bracht ze naar dezelfde steden in Assyrië die hierboven zijn genoemd. We kunnen gerust zeggen dat ze ook dezelfde naam kregen als de andere gevangengenomen Israëlieten, omdat ze nu allemaal samen waren.

700 v.Chr. Migreerden de Israëlitische Cimmeriërs naar Phrygië (Klein-Azië) en veroverden het.

653 v.Chr. De Cimmeriërs en Scythen vormden een alliantie met de Babyloniërs om Assyrië omver te werpen. Dit gaf veel Israëlieten de vrijheid om naar andere plaatsen te migreren.

Meer Scythen migreerden naar het noordwesten naar Arsareth (ten westen van de Zwarte Zee).

625 v.Chr. Een andere groep Scythen migreerde oostwaarts naar Bactrië.

Hier werden ze bekend als Massagetæ en Sakka of Sacæ.

604 v.Chr. De eerste deportatie van het huis van Juda naar Babylon door koning Nebukadnezar, inclusief de wijze jonge mannen en enkele leden van de koninklijke familie.

595 v.Chr. De tweede deportatie van 10.000 Israëlieten uit het huis van Juda naar Babylon door koning Nebukadnezar, inclusief de koning van Juda, Jojachin, en de wijste en meest bekwame mannen.

585 v.Chr. Babyloniërs veroverden en verbrandden Jeruzalem en namen het grootste deel van het overgebleven huis van Juda gevangen naar Babylon.

575 v.Chr. Meer Scythen migreerden door de Kaukasuspas naar Zuid-Rusland.

536 v.Chr. Meden en Perzen wierpen Babylon omver. In 534 v.Chr. keerden ongeveer 40.000 mensen uit het huis van Juda terug om Jeruzalem te herbouwen door het decreet van Cyrus.

515 v.Chr. Darius, de koning van de Meden, legde een van zijn zegevierende veldslagen op de Behistun-rots vast in drie talen. Deze rots verbindt de Gimiri en Sakka als hetzelfde volk – dat Israëlieten waren.

500 v.Chr. Vanaf ongeveer deze tijd vielen de Hunnen en Sarmaten binnen vanuit het Verre Oosten en duwden de Scythen naar het westen, naar de landen waar de Cimmeriërs waren, waardoor ze verder naar het noorden en westen werden geduwd, naar heel Europa, Scandinavië, Groot-Brittannië, Schotland en Ierland. Deze ontheemde volkeren werden nu Goten, Kelten, Cimri en Germanen genoemd.

331 v.Chr. Griekenland veroverde de Meden en Perzen. Meer Scythen migreerden via Spanje naar Schotland.

280 v.Chr. De ontheemde Cimmeriërs (nu Galliërs of Galaten genoemd) keerden terug naar Phrygië en veroverden belangrijke steden en noemden de regio Galatië.

64 v.Chr. De Israëlieten die in Bactrië waren en werden geroepen Massagetae, Sacae en Sakka werden een rijk dat bekend staat als Parthia, het machtsevenwicht voor Rome.

31 v.Chr. Begin van het Romeinse rijk met Julius Caesar.

Conclusie

Nu weet je waar we naartoe gaan met de vele namen van Israël zoals ze voor en na hun ballingschap werden genoemd. Laten we deze spannende reis beginnen om meer te weten te komen over de migraties en

uiteindelijke bestemmingen van Gods verbondsvolk en wie ze nu zijn.

7

Migraties en ballingschap van het Huis van Israël: van 841 tot 700 voor Christus

Israëlieten bekend als Khumri – 841 v.Chr

T Het Assyrische rijk kreeg vanaf ongeveer 911 bekendheid BC na de dood van koning Salomo en het nationale Israël splitste zich in twee koninkrijken: het huis van Israël en het huis van Juda. Tijdens de regering van koning Achab (van het huis van Israël), de zoon van koning Omri, werd er een alliantie gesloten tussen Israël en Assyrië. Naarmate Assyrië steeds meer macht kreeg, begonnen ze schattingen te eisen van de koningen van Israël. In de Assyrische archieven verwezen ze naar het huis van Israël als Bit-Khumri (huis van Omri).

Koning Omri maakte indruk op de Assyriërs. Een eeuw nadat zijn dynastie was ingestort, werd Israël [het huis van Israël] in spijkerschriftteksten nog steeds officieel “**het Huis van Omri**” genoemd.

De naam “Omri” werd een gevestigde term in Assyrische documenten om de Israëlitische koningen aan te duiden, zelfs na de dood van Omri en zijn nakomelingen. Assyrische annalisten blijven Israël honderd jaar na het einde van zijn dynastie het “land van (het huis van) Omri” noemen.
² (onze nadruk)

Salmaneser, de koning van Assyrië, had zijn overwinning op twaalf koningen, waaronder Jehu, opgetekend op een monoliet die de

Zwarte Obelisk aan de Tigris, in het zuidwesten van Turkije.

Salmaneser noemde koning Jehu 'de zoon van Khumri' (dat wil zeggen, de zoon van Omri) op de Zwarte Obelisk waarop Jehu wordt afgebeeld terwijl hij buigt voor Salmaneser.

Koning Jehu, van het huis van Israël, ook wel 'de zoon van Khumri' genoemd, boog zich neer als eerbetoon aan de koning van Assyrië.

De Assyriërs gebruikten in deze periode de term "Huis van Omri" om zowel het noordelijke koninkrijk Israël, bestuurd vanuit de hoofdstad van Omri, Samaria, als de familie van Omri te beschrijven . . . De Hebreeuwse naam 'Omri' begint met de medeklinker 'y', genaamd 'Ayin', die wordt uitgesproken met een keelklank 'h' en in Assyrische transliteraties wordt weergegeven als 'Gh' of 'Kh'. De Israëlieten spraken 'Omri' uiteraard uit als 'Ghomri', wat in het Assyrisch 'Khumri' werd.³

Het verband tussen deze namen is heel belangrijk, omdat we deze naam, "Khumri", in Israël zullen zien verschijnen

gevangenschap. Nogmaals, afhankelijk van wie de geschiedenis schreef, werden de Israëlieten met verschillende namen genoemd. Deze term, Khumri, verwijzend naar het huis van Israël, werd door de Assyrische koningen gebruikt tijdens de regering van Sargon (tot 705 v.Chr.) – en werd daarna nooit meer gebruikt. Maar onthoud dat **Khumri geïdentificeerd is met de Israëlieten van het noordelijke huis van Israël**. Dat zal belangrijk zijn als we de migraties van Israël volgen.

Gevangenschap van Israël en daaropvolgende migraties

Als gevolg van de voortdurende rebellie van het huis van Israël tegen de God van Abraham, Isaak en Jakob, scheidde God hen uiteindelijk en stuurde hen in ballingschap. De koning van Assyrië was het instrument dat God gebruikte om het huis van Israël in ballingschap te voeren. Dit gebeurde in verschillende fasen.

1) 745 v.Chr. – Inname van Ruben, Gad, de halve stam Manasse en heel Naftali

De aanvankelijke ballingschap van het huis van Israël begon met de noordoostelijke stammen: Ruben, Gad, de halve stam Manasse en Naftali. De Bijbel vermeldt de reden voor deze eerste gevangenschap:

Maar zij handelden verraderlijk jegens de God van hun vaders en speelden de hoer achter de goden van de volkeren van het land aan, die God vóór hen had vernietigd. **Zo wekte de God van Israël de geest van Pul, de koning van Assyrië, en zelfs de geest van Tilgath-Pilneser, de koning van Assyrië, op en voerde hen in ballingschap, namelijk de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam Manasse, en bracht hen tot op de dag van vandaag naar Halah, Habor, Hara en naar de rivier Gozan.** – 1 Kronieken 5:25-26

II Koningen, die hetzelfde verhaal vertelt, omvat Naftali:

In de dagen van Pekah, de koning van Israël, **kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en veroverde** Ijon en Abel-Beth-Maacha en Janoah en Kedes en Hazor en Gilead en Galilea, **het hele land van Naftali**; en hij voerde hen gevangen naar Assyrië. – 2 Koningen 15:29

Deze Israëlieten werden naar de specifieke steden Halah, Habor, Hara en bij de rivier de Gozan gebracht. Dit gebied ligt net ten oosten van Assyrië, vlakbij Ecbatana en het Urmiamer.

De volgende historische verwijzing komt overeen met de naam “Scythen” van de Israëlieten die op hetzelfde moment naar hetzelfde gebied werden gevangengenomen . Met andere woorden, het volk genaamd “Scythen” verscheen plotseling op het toneel op precies hetzelfde moment dat het huis van Israël in fasen werd weggevoerd door drie opeenvolgende koningen van Assyrië (Tiglath-Pileser of Pul 747-727 v.Chr., Salmaneser 727-722 v.Chr.), en Sargon II 722-705 v.Chr.) naar dezelfde plaatsen.

De Scythen werden geen herkenbare nationale entiteit. . . vóór **de achtste eeuw voor Christus**. In de zevende eeuw voor Christus hadden ze zich gevestigd

zich stevig in Zuid-Rusland. . . **Assyrische documenten plaatsen hun uiterlijk. . . aan de oevers van het Urmiameer in de tijd van koning Sargon (722-706 v.Chr.)**, een datum die nauw overeenkomt met die van de vestiging van de eerste groep Scythen in Zuid-Rusland.⁴

Met andere woorden: na 705 v.Chr. **waren de Israëlieten dat nu bekend als Scythen** en werden niet langer Khumri genoemd.

2) Ongeveer 724-720 v.Chr. – Tuatha de Danans – Tweede golf naar Ierland, de Simonii naar Wales en de Scythen naar Arsareth

Vlak voor de val van Samaria en de uiteindelijke verwoesting

Na de deportatie van het noordelijke koninkrijk van het huis Israëls ontvluchtten andere Israëlieten hun huizen, misschien uit angst voor een nieuwe deportatie door de Assyriërs. Het waren Israëlieten van de stam Dan (Tuatha de Danans of Danaus) die naar Ierland migreerden en degenen van de stam Simeon (ook wel Simonii genoemd) die naar Wales migreerden.

In de Britse geschiedenis is ook onmiskenbaar vastgelegd dat **de eerste kolonisten in Wales en Zuid-Engeland Simonii heetten. Ze kwamen via de zee in het jaar 720 v . Dan en Simeon** uit de zeehavens en het kustland van Palestina. **Dat Simonii het meervoud is van Simeon hoeven we nauwelijks te vermelden.**⁵

De Tuatha de Danans. . . kwam tot het besluit het land te verlaten uit angst in handen van de Assyriërs te vallen; dienovereenkomstig vertrokken ze en zwierven van plaats naar plaats, totdat ze in **Noorwegen en Denemarken kwamen, waar ze met grote gastvrijheid door de inwoners werden ontvangen. . .** toen de Tuatha de Danans enige tijd in dit land hadden gewoond, dachten ze dat het goed was om te verhuizen en uit te kijken naar een nieuwe nederzetting; en ze kwamen aan in het **noorden van Schotland, waar ze zeven jaar bleven. . . en daarna vertrokken ze naar Ierland**

Het is interessant om op te merken dat de historische namen van Ierland in deze periode Iberne, Erne, Hibernia waren – van de naam

'Heber', de vader van de Hebreëën.

Het lijkt er dus op dat de titels '**Hibernia**' voor **Ierland**, en '**Hebriden**' voor de **westelijke eilanden**, waarschijnlijk overblijfselen zijn van de titel '**Iberia**' voor het **primitieve ras, dat de Britse eilanden voor het eerst bevolkte in het stenen tijdperk**. Inderdaad, de Ierse Gaels of Gaedhels. . . beweren dat ze afkomstig zijn van 'de zonen van Milead of Miledh'. Er wordt gezegd dat dit Milesia in Spanje is, dat wil zeggen **Iberia**; en bij het beschrijven van de latere kolonisatie van Erin [Ierland] zeggen ze dat een vooraanstaand hoofd van de latere Gaedhel Miledh-immigranten "**Eber**" heette, wat deze titel "Iberia" lijkt te behouden.⁷

Dit is nog een ander verband tussen de Israëlitische Hebreëën en de landen waar ze naartoe migreerden.

Een andere migratie van vluchtende Israëlieten uit het noordelijke huis van Israël ging naar het Zwarte Zeegebied (inclusief Arsareth) en werd **Scythen genoemd**. Historicus Steven Collins schreef:

Veel van de mensen gingen niet in gevangenschap, maar ontweken de ramp, gingen met hun kudden weg en veranderden in nomaden, en dat het opperhoofd of de prins die zij aanstelden 120.000 paarden en 100.000 voet kon verzamelen. . . . Omdat **deze migrerende Israëlieten 220.000 gewapende begeleiders hadden**, kan men schatten dat er minstens een miljoen Israëlieten in deze groep vluchtelingen zaten, als vrouwen, kinderen en ouderen in het totaal worden meegerekend. .

. . . Toen **deze grote groep Israëlieten zich in het Zwarte Zeegebied vestigde**, identificeerden veel factoren hen als Israëlieten. **De regio ten oosten van de Zwarte Zee en ten noorden van Armenië** werd bekend als **Iberia**. . .

De aanwezigheid van de Hebreeuwse naam Iberia in de regio ten noorden van Armenië bevestigt dat dit een Israëlitisch gebied was

hervestiging voor degenen die daarheen migreren om aan de Assyriërs te ontsnappen.⁸

Het boek II Esdras, in de apocriefen,⁹ beschrijft deze migratie van Israëlieten naar het Zwarte Zeegebied genaamd Arsareth, gedurende de tijd dat de Assyriërs het noordelijke huis van Israël gevangen namen. Deze groep Israëlieten werd bekend als de westelijke tak van de Scythen.

En hier zag je dat hij een andere vreedzame menigte bij zich verzamelde; dat zijn **de tien stammen die gevangenen uit hun eigen land werden weggevoerd in de tijd van koning Osea [Hoshea], die Salmanasar, de koning van Assyrië, gevangen nam**, en

hij droeg ze over het water, en zo kwamen ze in een ander land. Maar **zij beraadslaagden onder elkaar, dat zij de menigte van de heidenen zouden verlaten en naar een verder land zouden gaan, waar nooit de mensheid heeft gewoond** [zie ook Herodotus 5.9], **zodat zij daar hun statuten zouden kunnen naleven, die zij nooit in acht hebben genomen. hun eigen land.**

En zij kwamen via de smalle doorgang van de rivier de Eufraat binnen.

Want de Allerhoogste toonde hen toen tekenen en hield de vloed tegen, totdat ze werden gepasseerd. Want door dat land was een geweldige weg te gaan, namelijk anderhalf jaar; en **dezelfde regio wordt Arsareth genoemd.** – II Ezra 13:39-45

De Israëlieten die naar het Zwarte Zeegebied migreerden, werden bekend als 'Scythen' . . . De *Encyclopedia Americana* voegt eraan toe: „De

Scythen . . . zijn de stammen die dit gebied [de regio ten noorden van de Zwarte Zee] **vanaf ongeveer 700 voor Christus** bezetten¹⁹

Deze documentatie toont de vele migraties van **Israëlieten** die aan de gevangenschap van de Assyriërs ontsnapten en naar Ierland, Wales en rond de Zwarte Zee migreerden en die **Khumri, Cimmeriërs, Simonii en Scythen werden genoemd.**

3) 718 v.Chr. – Val van Samaria en de tweede deportatie van het Huis van Israël naar Assyrië

De laatste ballingschap van het huis Israëls vond plaats in 718 v.Chr. toen Sargon II, koning van Assyrië, de hoofdstad Samaria verwoestte en alles veroverde wat er nog over was van de Israëlieten.

Toen viel de koning van Assyrië het hele land binnen, trok op naar Samaria en belegerde het drie jaar. In het negende jaar van Hosea **veroverde de koning van Assyrië Samaria en voerde Israël in ballingschap naar Assyrië, en vestigde hen in Halah en Habor, aan de rivier de Gozan, en in de steden van de Meden.** – 2 Koningen 17:6

Merk op dat de koning van Assyrië deze Israëlieten van de laatste deportatie en gevangenschap ook in dezelfde steden Halah, Habor, de rivier Gozan en ook in de steden van de Meden plaatste – dezelfde plaatsen waar de eerste deportatie in 745 v.Chr. plaatsvond. geplaatst.

In de ***Royal Correspondence of the Assyrian Empire***, (23.000 spijkerschrifttabletten gevonden door de Engelse archeoloog Austin Henry Layard in 1847), **worden de Israëlieten in deze ballingschap door de Assyriërs aangeduid als “Gamera” of “Gimira” en “Cimmeriërs”** in Brief # 112, #197 en #646.11

Een analyse van de teksten van de koninklijke brieven [de ***Koninklijke Correspondentie van het Assyrische Rijk***] leidt alleen tot de conclusie dat de Gimira deel uitmaakten van de Israëlieten die verloren waren gegaan in de Assyrische ballingschap. De Gimira worden geïdentificeerd als ballingen uit een ander land. **De naam “Gimira” is gemakkelijk afgeleid van Khumri, de erkende naam voor Israël . . . de ‘Gimira’ en ‘Gamera’ zouden gemakkelijk verbasteringen kunnen zijn van ‘Khumri’ of ‘Khomri’, de Assyrische namen voor de Israëlieten. . . Verder wordt opgemerkt dat de Assyrische naam “ga-me-ra-aa” wordt vertaald in “Cimmeriaans.”**¹²

Zoals we al eerder hebben gezien, namen de Israëlieten de namen aan van de plaatsen waar ze woonden of kregen ze andere namen toegewezen, afhankelijk van wie over hen schreef. Deze namen die nu met de Israëlieten worden geïdentificeerd, zullen ons helpen hun migraties te blijven traceren.

Deze verschillende namen voor Israëlieten komen allemaal op hetzelfde moment in de geschiedenis voor en op dezelfde plaatsen waar de gevangenen van het huis van Israël werden weggevoerd. Israël stond dus bekend onder de volgende namen: Omri, Khumri, Gamera, Gimiri, Cimmeriërs en Scythen.

4) 710 v.Chr. – Assyrië verovert de steden van Juda

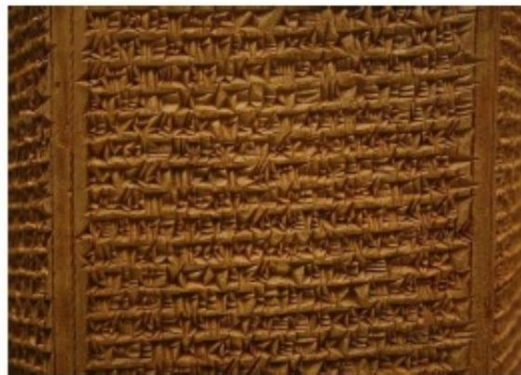
Wat vaak over het hoofd wordt gezien, is dat de meeste steden van het huis zijn van Juda werden destijds ook gevangengenomen. 2 Koningen 18:13 luidt:

Nu, in het veertiende jaar van koning Hizkia, **Sanherib, koning van Assyrië trok tegen alle versterkte steden van Juda op en veroverde het**

hen.

Archeoloog E. Raymond Capt citeert Sanheribs eigen verslag van deze episode, opgenomen op wat bekend is geworden als het Taylor-prisma. Het beschrijft zijn gevangenneming van:

Zesenveertig sterke ommuurde steden. . **tweehonderdduizend honderdvijftig mensen**, groot en klein, mannelijk en vrouwelijk, paarden, muilezels, ezels, kamelen, runderen en schapen zonder getal.¹³

Taylorprisma, British Museum

Alleen Jeruzalem werd niet in de handen van de koning van Assyrië gegeven. De gehele deportatie door Assyrië omvatte nu echter het grootste deel van het huis van Juda (bestaande uit de stammen Juda, Benjamin en Levi), samen met het noordelijke huis van Israël. **Alle twaalf stammen van Israël waren nu uit hun land verwijderd**

land en gedeporteerd naar Assyrië. Ook waren veel Israëlieten in afzonderlijke migraties naar andere plaatsen gevlucht.

Ongeveer 700 voor Christus - Migratie van Cimmeriërs (Israëlieten) naar Frygië

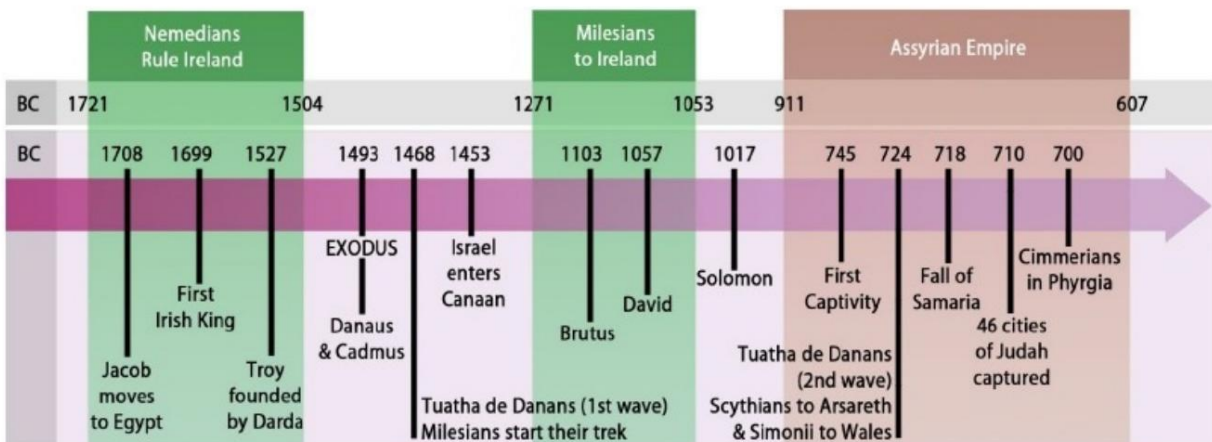
Zoals we al hebben gezien, waren **de oorspronkelijke gevangenen van het huis van Israël** werd door de **Israëliërs Khumri en Cimmeriërs genoemd**

Assyriërs. Tegen 700 voor Christus waren ze uit Assyrië gemigreerd Phrygië (het hedendaagse Turkije) onder de voet gelopen.

Phrygië wordt genoemd als een land dat door de Cimmeriërs werd overspoeld . . de
 De Frygiërs accepteerden schijnbaar de Cimmeriërs als door God aangewezen
 overheersers. . . Hoewel historische gegevens enigszins vaag zijn, **is het duidelijk**
dat de Cimmeriërs binnenkort het koninkrijk Frygië omverwierpen
na 700 voor Christus. Aangezien een groot deel van het Frygische grondgebied het grootste deel van de
 Kust van de Zwarte Zee ten westen van de rivier de Halys. . **de Cimmeriërs zouden dat doen**
zijn verspreid over een groot gebied van Klein-Azië ten westen van de
De rivier de Eufraat, inclusief de Trojaanse regio. 14

Verschillende namen waaronder de Israëlieten bekend stonden
841-700 voor Christus waren Khumri, Gimira, Cimmerians, Sacae en
 Scythen.

De tijdlijn op de volgende pagina behandelt de Assyrische ballingen:

8

Migratie van Israëlieten opgeroepen

Scythen: Van 653 tot 579 v.Chr

Identificatie van de Scythen

B Voordat we kijken naar de migratie van de Scythen, hebben we moeten bekijken wie ze waren. Na 705 voor Christus werd de De Assyrische naam voor Israël, 'Khumri', werd niet langer gebruikt in geschiedenis. Er kwam nu echter een andere naam, 'Scythisch' consistente verschijning in de oude historische documenten. Wanneer de Griekse historici schreven hun geschiedenis over deze tijd periode noemden ze deze mensen 'Scythen'.

De Scythen werden geen herkenbare nationale entiteit. . . vóór **de achtste eeuw voor Christus** . . . **Assyrische documenten plaatsen hun verschijning . . . aan de oevers van het Urmiameer in de tijd van koning Sargon (722-706 v.Chr.)** ¹

De Scythen zelf zeggen dat hun natie de jongste van allemaal is landen . . . en **de Grieken noemen ze Scythen.** . . . Vanaf hun eerste koning . . . tot de oversteek van Darius naar Scythië waren er in totaal **duizend** jaar. ²

Een andere historicus, kolonel Gawler, analyseerde het verslag van Herodotus als volgt:

Nu vond Darius' expeditie tegen de Scythen plaats tussen 500 v.Chr. en **1000 jaren daarvoor brengt ons dat naar de tijd van Mozes** [de Exodus was

1493 v.Chr.]3

Wat Gawler zei was dat als Darius rond 500 voor Christus koning van de Meden was en de Scythen de lengte van hun bestaan dateren van 1000 jaar vóór Darius, dat de geboorte van de Scythische natie op ongeveer 1500 voor Christus zou komen.

Bedenk dat de Exodus, of de geboorte van de Israëlitische natie onder Mozes, 1493 v.Chr. was. 1500 v.Chr. en 1493 v.Chr. zijn zeer dichtbij.

Steven Collins voegt eraan toe:

Het is veelbetekenend dat de Scythen hun oorsprong als natie terugvoerden tot ongeveer de tijd van Mozes

De geboorte van de Scythen als natie valt samen met de geboorte van Israël als natie. Het zijn één en dezelfde mensen met verschillende namen.

Er waren twee hoofdtakken van de Scythen: de westelijke en de oostelijke. De westelijke Scythen waren degenen die in 724-720 v.Chr. naar het Zwarte Zeegebied vluchtten, terwijl ze vluchtten voordat de Assyriërs hen gevangen konden nemen naar Assyrië. De Israëlieten die door Assyrië gevangen werden genomen, werden in de steden ten oosten van Assyrië geplaatst en werden bekend als de oostelijke Scythische tak. We zullen deze twee hoofdtakken van de Scythen volgen terwijl we de migraties van Israël blijven volgen.

653 v.Chr. - Israëlitische Scythen en Israëlitische Cimmeriërs sluiten een alliantie

Naarmate de Scythen en Cimmeriërs steeds machtiger werden, werkten ze samen in een alliantie tegen Assyrië.

653 v.Chr. Ze hadden een goede reden: Assyrië had voornamelijk het hele noordelijke huis van Israël en 46 steden van Juda gedecimeerd.

Hoewel ze er niet in slaagden Assyrië te overwinnen, begonnen ze dat land te verzwakken.

612-607 v.Chr. – De val van Assyrië

Niet veel jaren later kwamen de Babyloniërs in opstand tegen het Assyrische rijk en sloten zich aan bij het Scythische leger om Assyrië aan te vallen.

Assyrië viel uiteindelijk in 607 v.Chr. Hoewel Babylon wordt gecrediteerd voor de verovering van Assyrië, kwam dit doordat ze het Scythische leger aan hun zijde hadden:

De Scythische koning van Ecbatana [een stad ten oosten van Assyrië] kwam de Babyloniërs te hulp. **Nineve werd veroverd en vernietigd door het Scythische leger.**⁵

Gedurende de volgende 28 jaar waren de Scythen de militaire macht over heel Azië. Na de 28 jaar keerden ze echter vrijwillig terug naar hun thuisland: de Scythen van de Zwarte Zee keerden terug naar het Zwarte Zeegebied en de oostelijke Scythen naar Assyrië. Kort daarna begonnen de oostelijke Scythen aan een massale migratie verder naar het oosten, naar het Kaspische Zeegebied.

Hierdoor ontstond er een machtsvacuüm dat snel werd opgevuld door het nieuwe Babylonische rijk.

C. 579 v.Chr. Israëlitische Scythen verlaten Assyrië naar Bactrië (Oost)

Veel van deze Israëlitische Scythen die Assyrië verlieten, reisden oostwaarts tot aan Bactrië, de rivier de Oxus en het bovenste Jaxartes-bekken.

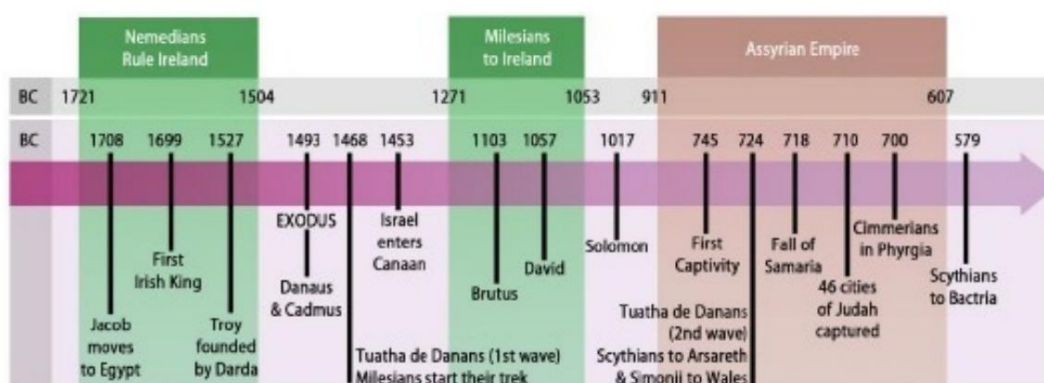
De historici noemden ze 'Massagetae' en 'Sakka'. Herodotus zegt over hen:

Er wordt gezegd dat **de Massagetae** een groot en oorlogszuchtig volk zijn. . . door velen **ze worden beschouwd als een Scythisch ras**. . . . In hun kleding en manier van doen Het leven **van de Massagetae lijkt op de Scythen**. . . hun favoriet wapen is de strijdbijl. . . elke man heeft slechts één vrouw.⁶

De Sacae of Saka waren de blonde volkeren . . . Strabo sluit zich bij hen aan **de Scythen als een van hun stammen** . . . ⁷

De Massagetae waren de mensen die Cyrus vermoordden Perzische koning, in 530 voor Christus toen hij probeerde ze te veroveren. De Massagetae waren ook de mensen die zich uiteindelijk vestigden het Parthische rijk, dat een machtsevenwicht bood Rome. (Zie [bijlage G](#) voor de geschiedenis van Parthia.)

De onderstaande tijdlijn voegt deze migratie nu toe aan Bactrië:

9

De gevangenschap van het Huis van Juda en een andere Scyth

Migratie:

Van 604 tot 525 voor Christus

604-585 v.Chr. - De gevangenschap van het Huis van Juda

A Nadat de Babyloniërs Assyrië in 607 v.Chr. hadden veroverd, werd het volgende dominante rijk. Terwijl Babylon veroverde vele landen en koninkrijken, zo gebeurde het ook met Judea en het huis van Juda. In 604 v.Chr. begon Babylon zijn eerste deportatie van het huis Juda van het zuidelijke koninkrijk Israël onder koning Nebukadnezar. Deze deportatie wordt geregistreerd in Daniël 1:1-4:

In het derde jaar van de regering van Jojakim, de koning van Juda, kwam Nebukadnezar, de koning van Babylon, naar Jeruzalem en belegerde het.

De Heer gaf Jojakim, de koning van Juda, in zijn hand, samen met enkele vaten van het huis van God; en hij bracht ze naar het land Sinear, naar het huis van zijn god, en hij bracht de vaten naar de schatkamer van zijn god. Toen beval de koning Aspenaz, het hoofd van zijn functionarissen, om enkele van de zonen van Israël binnen te halen, **waaronder enkele van de koninklijke familie en van de edelen, jongeren bij wie geen gebrek was**, die er knap uitzagen en blijk gaven van intelligentie in elk opzicht. tak van wijsheid, begiftigd met begrip en scherpzinnige kennis, en die het vermogen hadden om aan het hof van de koning te dienen; en hij beval hem hen de literatuur en de taal van de Chaldeeën te leren.

Dit was het begin van de 70-jarige gevangenschap van het huis van Juda, zoals geprofeteerd door Jeremia.

Dit hele land zal een verwoesting en een gruwel zijn, en deze naties zullen de koning van Babylon **zeventig jaar** dienen . – Jeremia 25:11

Koning Nebukadnezar had koning Jojakim aangesteld om over Judea te regeren als vazalkoning van de koning van Babylon. De eerste deportatie vond plaats tijdens zijn derde jaar als koning, en hij regeerde in totaal elf jaar in Judea en stierf daarna in Judea.

Zijn zoon Jojachin werd toen koning. Hij regeerde pas drie maanden toen de tweede deportatie plaatsvond. In 595 voor Christus Nebukadnezar nam koning Jojachin, zijn gezin en 10.000 Judeeërs gevangen, samen met de tempelschatten.

In die tijd trokken de dienaren van Nebukadnezar, de koning van Babylon, op naar Jeruzalem, en de stad werd belegerd. En Nebukadnezar, de koning van Babylon, kwam naar de stad, terwijl zijn dienaren haar belegerden. **Jojachin, de koning van Juda, ging naar de koning van Babylon, hij en zijn moeder en zijn dienaren en zijn kapiteins en zijn ambtenaren. Daarom nam de koning van Babylon hem gevangen in het achtste jaar van zijn regering.** Van daaruit haalde hij alle schatten van het huis van de HEER en de schatten van het huis van de koning weg, en hakte alle gouden vaten die Salomo, de koning van Israël, in de tempel van de HEER had gemaakt, in stukken, net zoals de HEER dat deed. had gezegd. **Vervolgens voerde hij heel Jeruzalem in ballingschap, met alle kapiteins en alle dappere helden, tienduizend gevangenen, en alle ambachtslieden en smeden.** Niemand bleef over, behalve de armste mensen van het land. Daarom leidde hij Jojachin weg in ballingschap naar Babylon; ook de moeder van de koning en de vrouwen van de koning en zijn ambtenaren en de leidende mannen van het land voerde hij weg in ballingschap van Jeruzalem naar Babylon. Alle dappere mannen, zeventuizend, en de ambachtslieden en de smeden, duizend, allemaal sterk en geschikt voor de oorlog, en deze bracht de koning van Babylon in ballingschap naar Babylon. – 2 Koningen 24:10-16

Nebukadnezar stelde Zedekia, de oom van Jojachin, aan als vazalkoning over Jeruzalem. Het beviel hem echter niet Nebukadnezar. Dus keerde Nebukadnezar terug naar Jeruzalem en

belegerde het twee jaar. Vervolgens nam hij in 585 v.Chr. Zedekia gevangen in zijn elfde jaar als koning over Juda, doodde zijn zonen, nam nog meer gevangenen en verbrandde de stad Jeruzalem (zie 2 Koningen 25:1-9). Dit was de laatste deportatie van het huis van Juda naar Babylon.

Jeremia profeteerde dat, na de zeventig jaar ballingschap in Babylon, God zou de koning van Babylon straffen en hen vernietigen:

“Dan zal het zijn **wanneer zeventig jaar voorbij zijn. Ik zal de koning van Babylon** en dat volk straffen,” verklaart de HEER, “voor hun ongerechtigheid, en voor het land van de Chaldeeën; en Ik zal er een eeuwige verwoesting van maken.” – Jeremia 25:12

In 536 v.Chr. wierpen Cyrus, de koning van Perzië, en Darius de Meder Babylon omver, waarmee Jeremia's profetie werd vervuld, en richtten ze het rijk van de Meden en Perzen op. In Cyrus' eerste jaar, 534 v.Chr., vaardigde hij een decreet uit waar iedereen uit Juda die wilde terugkeren

Jeruzalem om de tempel te herbouwen zou kunnen gaan. Dit staat opgetekend in Ezra 1:1-3:

Om het woord van de HEER door de mond van Jeremia te vervullen, wekte de HEER in het eerste jaar van Cyrus, de koning van Perzië, de geest van Cyrus, de koning van Perzië, op, zodat hij een proclamatie door heel zijn koninkrijk zond. legde het ook op schrift en zei: **‘Zo zegt Cyrus, de koning van Perzië: De HEER, de God van de hemel, heeft mij alle koninkrijken van de aarde gegeven en heeft mij aangesteld om voor Hem een huis te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. . Wie er ook onder jullie is van heel Zijn volk, moge zijn God met hem zijn! Laat hij optrekken naar Jeruzalem, dat in Juda ligt, en het huis van de HEER herbouwen, de God van Israël; Hij is de God die in Jeruzalem is.**”

Een overblijfsel keerde rond 534 v.Chr. terug naar Jeruzalem om te beginnen met de wederopbouw van Jeruzalem en de tempel. Het boek Ezra vermeldt ook dat degenen die naar Jeruzalem terugkeerden, tot de Israëlieten behoorden stammen Juda en Benjamin samen met de Levitische priesters.

Josephus stelt dat er in zijn tijd twee Israëlitische stammen in Jeruzalem waren:

Er zijn slechts twee stammen in Azië en Europa die onderworpen zijn aan de Romeinen, terwijl de tien stammen zich tot nu toe [eerste eeuw na Christus] buiten de Eufraat bevinden, en een enorme menigte vormen, die niet in aantallen kan worden geschat.¹

Josephus verifieert dus dat twee stammen een tijdje naar Judea zijn teruggekeerd de tien stammen van Israël waren in de verte “een enorme menigte”.

landt.

575-525 v.Chr. - Een nieuwe golf Scythen migreert naar Zuid-Rusland

Historici documenteren een andere Scythische migratie die plaatsvond kort nadat het huis van Juda door Babylon gevangen was genomen.

Deze Scythen migreerden door het Kaukasusgebergte naar

Zuid-Rusland, waardoor de Krim vanaf 575 voor Christus hun nieuwe thuis werd

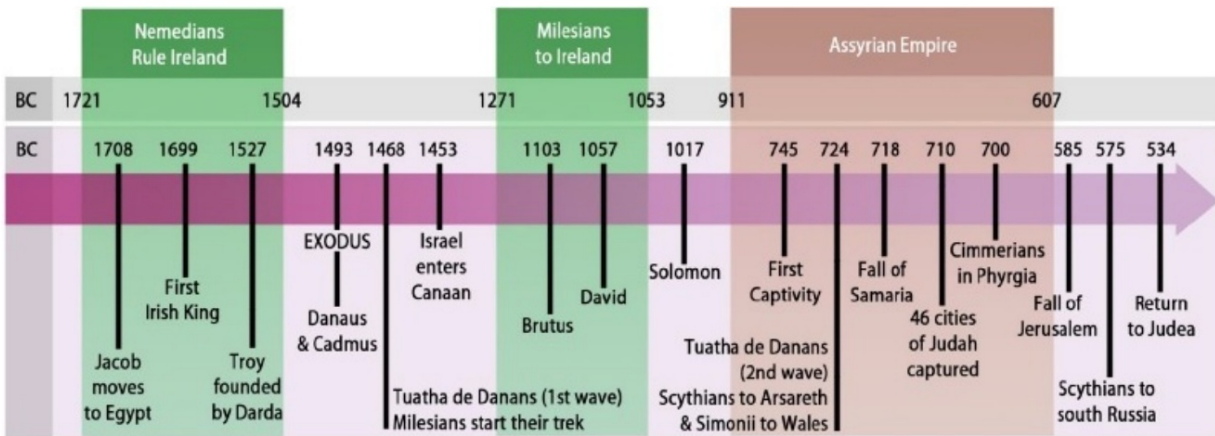
In de vijfde eeuw voor Christus **meldde Herodotus dat de Scythen Zuid-Rusland bezetten**, van de Karpaten tot aan de rivier de Don. In het Vierde Boek van zijn Geschiedenissen geeft hij ons een gedetailleerd verslag ervan. Ongetwijfeld **migreerden deze Scythen noordwaarts door het Kaukasusgebergte**. Archeologisch bewijs van de bezetting van Zuid-Rusland door de Scythen, **beginnend rond 575 v.Chr.**, heeft de geschriften van Herodotus bevestigd. Het bewijsmateriaal is te vinden in de vorm van Scythische grafheuvels die verspreid over de Russische steppen zijn aangetroffen.²

Historicus Frederick Haberman, in zijn boek ***Tracing Our Voorouders***, geeft een grafschrift uit een van de gevonden graven in Zuid-Rusland:

Ik ben Jehudi, de zoon van Mozes, de zoon van Jehudi de Machtige, een man **uit de stam Naftali, die samen met de andere stammen van Israël door prins Salmaneser uit Samaria werd weggevoerd tijdens de regering van Hosea, koning van Israël . Ze werden naar Halah gebracht, naar Habor – dat is Cabul – naar Gozan en naar de Cheronesus – de derde Krim.**

Let uit de bovenstaande referentie op de verbinding tussen de De Israëlitische stam Naftali, die gevangen werd genomen tijdens de eerste ballingschap van het huis van Israël door Assyrië in 724 v.Chr., en hun nieuwe thuis op de Krim van Zuid-Rusland in 575 v.Chr. De Scythen van Zuid-Rusland waren in die tijd Israëlieten.

Op de volgende pagina staat de tijdlijn die de gevangenschap van de huis van Juda en deze Scythische migratie:

10

De namen samenvoegen:

515 v.Chr

A Nadat de Meden en de Perzen Babylon, koning, hadden verslagen Darius bleef zijn rijk uitbreiden. Zijn heerschappij was over een enorm gebied waar veel Israëlieten woonden. In 515 v.Chr. gaf hij opdracht om een enorme inscriptie te graveren op wat nu bekend staat als de Behistun-rots, waarin hij zijn heerschappij op twintig panelen in drie talen vastlegde:

De inscripties bevatten een lijst van 23 naties waarover Darius regeerde en **waarvan de namen de 'Sakkas' zijn**. In zowel de Perzische als de Elamitische versie is het oorspronkelijke woord 'Sakka', maar in de Babylonische versie worden dezelfde mensen '**Gimiri**' genoemd.¹

Lange tijd wisten historici niet dat deze namen naar Israëlieten verwezen. Maar het verband ontstond toen archeologen de Behistun-rots ontdekten (gelegen tussen Babylon en Ecbatana). De heerschappij van Darius over de Sakkas op paneel tien werd in drie talen vastgelegd en liet dit verband zien met betrekking tot de gevangengenomen Israëlieten en hoe ze in elke taal werden genoemd:

Babylonische taal: Gimiri

Perzische taal: Sakka

Elamitische taal: Sakka

Het belang van dit archeologische bewijsmateriaal is de koppeling tussen twee van de namen die voor de Israëlieten werden gebruikt. Deze rots verbindt de Gimiri en Sakka in deze drie talen als dezelfde identieke mensen die de gevangenen waren van het huis van Israël.

De Behistun-rots2

De Behistun-rots was het cruciale bewijsstuk dat deze twee namen met elkaar verbond. Toen deze twee namen eenmaal met elkaar verbonden waren als namen voor de Israëlieten, vielen ook de andere namen op hun plaats, en

de puzzel onthulde dat al deze namen naar hetzelfde volk verwezen: Israëlieten!

Wij vinden het belangrijk om te erkennen dat de term 'Saksisch' afkomstig is van 'Sacae', een naam voor de Scythen waarmee we nu bekend zijn.

De Saksen stamden af van het oude Sacae in Azië, en na verloop van tijd werden ze 'Saksen' genoemd. ³

De naam Sacae, ook wel gespeld als Sakka, was de Perzische naam voor de Scythische Israëlieten (zie hoofdstuk 10, p. 65). Het was echter oorspronkelijk afgeleid van Isaac. God had Abraham verteld dat zijn nakomelingen bij de naam van Isaak zouden worden genoemd:

Maar God zei tegen Abraham: 'Wees niet bedroefd vanwege de jongen en uw slavin; Wat Sara je ook vertelt, luister naar haar, want **via Isaak zullen jouw nakomelingen genoemd worden.**' – Genesis 21:12

Is het niet logisch dat er een verband bestaat in de uitspraak tussen "Sacae", "Sakka", "Saxon" en "Isaac?"

Onderzoeker en auteur Robert Alan Balaicius verwijst naar een citaat van Dr. Holt Yates, gedrukt in *Documents of Destiny*, dat deze namen met elkaar verbindt:

De naam **Saxon** zelf is afgeleid van het oorspronkelijke Hebreeuwse **Saka-suni** en betekent **zoon van Saks** of **Isaac's zonen**. In *Documents of Destiny* van F. Wallace Connon (Londen; 1958, p. 102) staat vermeld: "Dr. Holt Yates zegt: '**Het woord Saxon komt van zonen van Isaac**', en hij geeft **Saac, Saak, Saach, Saax, Saach-en** en laat zien dat in veel oosterse talen '**zonen van**' vaak **sunnia wordt geschreven**, wat zonen van Isaac zou geven als **Saac⁴sunnia**."

Moderne historici aanvaardden algemeen dat de **Iskuza** door de Grieken '**Shuthae**' werden genoemd en door de Perzen '**Sacae**' (ook '**Saka**' en '**Sakka**'). Herodotus vertelt ons verder dat de Perzen de Sacae '**Scythen**' noemden

Bij het doornemen van de Koninklijke Correspondentie van het Assyrische Rijk **wordt het duidelijk dat de 'Iskuza', de 'Sakka', de 'Scythen', de 'Cimmeriërs' en de 'Gimiri' allemaal Israëlieten zijn.**⁶

De verstrooide Israëlieten zijn bij al deze namen genoemd, afhankelijk van de taal die werd gebruikt en wie de geschiedenis optekende.

11

Israëlitische migraties overal Europa en Klein-Azië:

Van 500 tot 64 voor Christus

500-300 v.Chr. – Kelten, Galliërs en Duitsers

FTussen 500 en 300 v.Chr. bleven de Israëlitische migraties plaatsvinden plaats toen de ene tak van Israëlieten de andere binnenviel. Zij bleven elkaar naar het noorden en het westen duwen. Andere volkeren zoals de Sarmaten en de Hunnen duwden hen nog verder naar het noorden en westen. Volgens historicus en archeoloog E.

Raymond Capt, de meerderheid van de Cimmeriërs, nu Kelten en Galliërs genoemd, bleef door heel Noordwest-Europa migreren:

Het waren de **Scythen**, onder druk van de Sarmaten, die ervoor zorgden dat de **Cimmeriërs** westwaarts trokken als 'Kelten' en 'Galliërs' (de laatste naam werd hun door de Romeinen gegeven). . . **Eén tak van de Cimmeriërs migreerde vanuit het Zwarte Zeegebied in noordwestelijke richting naar de "Lage Landen" (nu België, Nederland en Noordwest-Duitsland) naar de "Duitse oceaan". . . heet nu 'Jutland'. De Romeinen noemden deze mensen 'Cimri', wat een afkorting is voor Cimmeriërs.**

. . . Nadat ze Europa waren binnengekomen, **trok het grootste deel van de Cimmeriërs de Donau op, via Hongarije en Oostenrijk, naar Zuid-Duitsland en Frankrijk, waar ze bij de Grieken bekend werden als 'Kelten', hoewel de Romeinen hen 'Galliërs' noemden.**

Let nogmaals op de naamsveranderingen door de Grieken en Romeinen verwijzen nu naar de Israëlieten als 'Kelten' en 'Galliërs'

respectievelijk.

De Scythen bezetten Arsareth (zie kaart op p. 63) tot 338 v.Chr., toen ze uiteindelijk door de Sarmaten naar het westen werden verdreven. Door 300 voor Christus beheersten de Sarmaten het hele gebied.

In 331 v.Chr. veroverde Griekenland de Meden en werd tot 146 v.Chr. het grootste rijk. De opmars van Alexander de Grote zou in die tijd ook een goede reden hebben gegeven voor veel van deze migraties, en dat is precies wat er gebeurde. De Scythen verdeelden zich bijvoorbeeld rond 300 voor Christus in twee groepen. De noordelijke groep trok westwaarts naar het noordwesten tot aan de Baltische kust. De zuidelijke groep vestigde zich op de eilanden van de Donaudelta en de Krim en werd weggevaagd door de Sarmaten.

Toen de Romeinse historici over deze migratie schreven, zeiden ze: veranderde de naam van de Scythen in 'Duits'. Kapitein legt uit:

De reden waarom de naam "Scythisch" werd veranderd, was omdat ze niet langer in het land direct ten noorden en westen van de Zwarte Zee woonden dat "Scythië" werd genoemd, aangezien dit land grotendeels bezet was geraakt door Sarmaten. **Om onderscheid te maken tussen de Sarmatische inwoners en de echte Scythen, lieten de Romeinen de naam "Scythisch" vallen en vervingen ze "Sarmatae" [voor de Sarmaten] en "Germani" [voor de echte Israëlitische Scythen]. (Duitsers) 2 'Germanus' is het Latijnse woord voor 'echt'.**

Kapitein verbindt deze Scythen verder met hun nakomelingen werden later Angelsaksen genoemd:

Het is bekend dat de Angelsaksen, die naar Groot-Brittannië kwamen, door de Romeinen "Duitsers" werden genoemd, en dat de Noormannen, de laatsten die arriveerden (1066 n.Chr.), van hetzelfde geslacht waren. Het bewijsmateriaal geeft aan dat de Angelen en de Saksen slechts de westelijke rand vormden van de grote Scythische horde die zich oostwaarts uitstrekte tot aan de rivier de Vistula. Toen de meer oostelijke stammen uiteindelijk de Oostzee bereikten, vonden ze uiteindelijk hun weg naar de Deense eilanden . . . zeer weinigen migreerden naar Zweden. - In de noordelijke helft van Zweden was een nieuw rijk gevestigd, gesticht door de

historisch Odin³ [rond 215 n.Chr.] Het verslag van Odin. . stelt dat Odin uit Asaland of Asaheim (Centraal-Scythië) kwam . . . **Zweden dankt zijn naam aan het leger van Odin, bekend als de 'Svear'**. . . **Een andere belangrijke voorvader van de inwoners van Zweden waren de Goten** (een tak van de **Duitse Scythen**) die de zuidelijke helft van het land bezetten dat bekend staat als 'Gothland'. In het Zweeds wordt dit gebied "Gatarike" (koninkrijk van de Goten) genoemd. De Goten bezetten ook het grootste eiland in de Oostzee, ook wel "Gothland" genoemd, en is tegenwoordig Zweeds bezit.⁴

Historicus Sharon Turner bevestigt in zijn omvangrijke werk getiteld ***The History of the Anglo-Saxons*** dat de volkeren van Noordwest-Europa uit die Scythen zijn voortgekomen.

De Angelsaksen, de Schotten uit het laagland, de Noormannen en de Denen zijn allemaal voortgekomen uit die grote bron van het eerste menselijke ras dat we hebben onderscheiden door **de termen Scythen en Gotisch** . . . [de Scythen] . . . stak de Araxes over, verliet Azië en **verscheen plotseling in Europa in de zesde eeuw voor Christus**. . . Ze zijn ons de laatste tijd beter bekend geworden onder de naam **Getae en Goten**, de meest gevierde van hun takken. . . In de dagen van Caesar **waren de meest geavanceerde stammen van het Scythische of Gotische ras bij de Romeinen bekend onder de naam Germanen**.

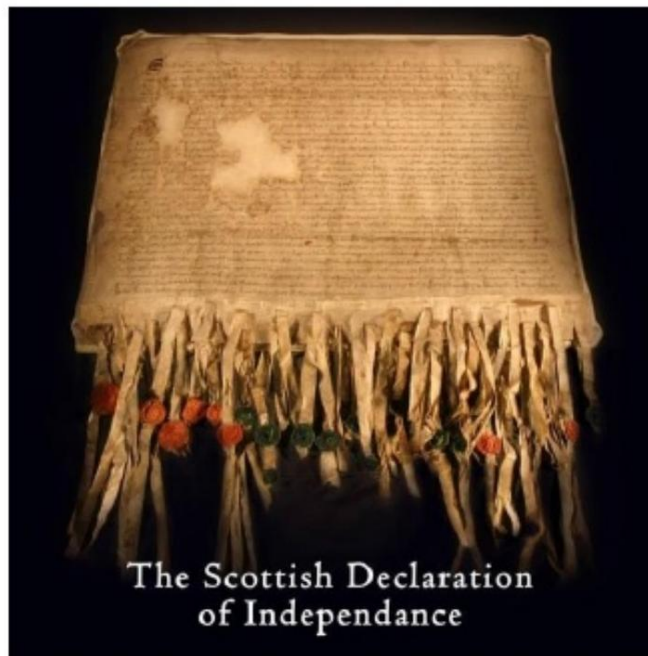
293 v.Chr. – Schotland

Sommige van deze Scythen die vroeger in het Zwarte Zeegebied (het oude Scythië) woonden, werden westwaarts naar Spanje geduwd, ook wel bekend als Iberia, waar ze lange tijd woonden voordat ze vertrokken noordwaarts naar Schotland via de Pilaar van Hercules in 293 voor Christus. In de Schotse ***Onafhankelijkheidsverklaring***, geschreven in 1320 na Christus, wordt verwezen naar deze migratie:

Allerheiligste Vader en Heer, wij weten en uit de kronieken en boeken van de Ouden ontdekken wij dat onder andere beroemde naties de onze, **de Schotten**, met wijdverspreide bekendheid zijn gezegend. Ze reisden **vanuit het grotere Scythië** via de Tyrreense Zee [Middellandse Zee] en de Zuilen van Hercules, en **woonden lange tijd in Spanje** tussen de meest woeste stammen, maar nergens konden ze door enig ras worden onderworpen, hoe barbaars ook. . Vandaar kwamen ze **twalfhonderd**

jaren nadat het volk Israël de Rode Zee was overgestoken, naar hun huis in het westen waar ze nog steeds wonen. · In hun koninkrijk hebben honderddertien koningen van hun eigen koninklijke familie geregeerd, waarbij de lijn ononderbroken werd door één enkele buitenlander. . .6

Dit verbazingwekkende document verbindt **de Schotten** met **de Scythen**, en de Scythen met **de Israëlieten**. Er staat ook dat hun 113 koningen allemaal **uit hun eigen koninklijke stam** kwamen (wat alleen maar de koninklijke lijn van Juda kon betekenen)! **Ze dateren deze migratie naar Schotland als 1200 jaar na de Exodus!** De datum van de uittocht was 1493 v.Chr. Door 1200 jaar (“duizendtweehonderd jaar”) af te trekken komen we uit op het jaar 293 v.Chr. – de datum van de migratie van de Scythen via de Zuil van Hercules naar Schotland.

280 v.Chr. - Israëlitische migratie naar Klein-Azië

Enkele van de migrerende Kelten en Galliërs, voorheen bekend als Cimmeriërs, keerden terug naar Phrygië (nu bekend als Klein-Azië).

Rond 700 voor Christus waren hun voorouders onder de voet gelopen en overgenomen Frygië. Hun nakomelingen keerden nu terug en veroverden Sardis en vielen Smyrna en Efeze binnen. Sommigen vestigden zich permanent in Frygië en noemden het naar zichzelf (Galliërs) 'Galatia'. Maar ze migreerden ook naar elders:

Omstreeks 280 v.Chr. vielen enorme hordes **Galliërs** uit Midden-Europa het westelijke deel van Klein-Azië binnen. . . **zij handhaafden zich permanent in Frygië en gaven hun naam aan het noordelijke deel, dat bekend werd als 'Galatia'**. . . . Dus, zoals professor Rawlinson opmerkt, **'kwamen deze twee grote invasies in Klein-Azië voort uit hetzelfde, identieke ras'**, dat in eerste instantie **'Cimmeriërs'** werd genoemd , en in het tweede geval **'Galliërs'**.

7

Veel van de kerken waar in de Nieuwe Verbondsgeschriften over wordt gesproken, inclusief de zeven kerken die in het boek Openbaring worden genoemd, bevonden zich in dit gebied van Klein-Azië – dat werd bewoond door deze ontheemde Israëlieten! De apostelen Paulus, Petrus en Johannes wisten dat zij ontheemde, verspreide Israëlieten dienden!

64 v.Chr. - Parthische rijk en Romeinse rijken

In 64 v.Chr. luidt het begin van het Parthische rijk in het Verre Oosten in. Dit rijk kwam voort uit de Massagetae (afstammelingen van verspreide Israëlieten uit de Assyrische ballingen). Dit machtige rijk duurde tot 225 na Christus en vormde een machtsevenwicht voor het Romeinse rijk (dat begon in 30 voor Christus en duurde tot na Christus). 1453). Zie [bijlage G](#) voor meer informatie over Parthia.

Epiloog

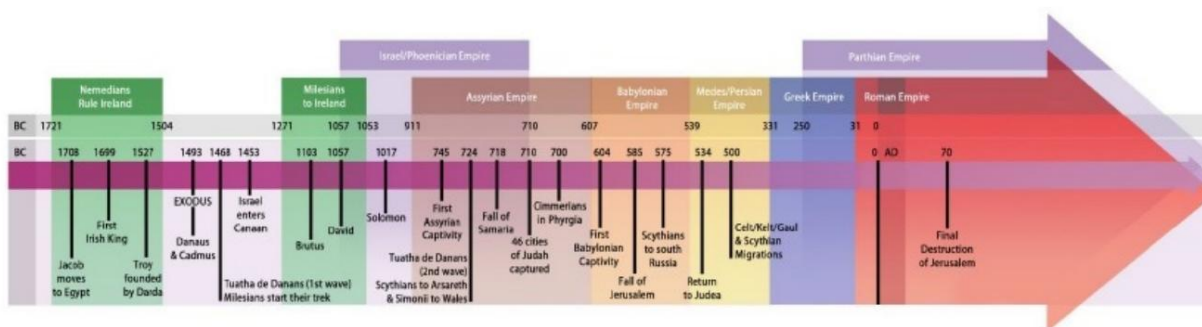
Dit is de afsluiting van onze presentatie van de migraties van Israël over een periode van meer dan 1500 jaar, vanaf de pre-Exodus-migraties via de rijken van Griekenland en uiteindelijk Rome. We hebben geprobeerd historische gebeurtenissen en naamsveranderingen van de Israëlieten aan te tonen en te documenteren met betrekking tot waar ze in deze periode naartoe migreerden.

Ze trokken door vele landen en vestigden, bezetten en ontwikkelden uiteindelijk Engeland, Ierland, Schotland, Duitsland, Frankrijk, Denemarken, Zweden en omliggende Scandinavische landen, Rusland en vele andere nabijgelegen gebieden van Noordwest-Europa.

De tijdlijn en kaart op de volgende twee pagina's geven het geheel weer Israëlitische migratiegeschiedenis.

De bijbelse Israëlieten worden geïdentificeerd met deze Kaukasiërs mensen. Dat blijkt uit het bewijsmateriaal.

De volgende sectie presenteert meer historisch bewijs om verder te verifiëren dat het bijbelse Israël inderdaad de Angelsaksische, Germaanse, Scandinavische en verwante volkeren is.

Sectie Twee

De heraldiek van Israël

The Purpose of Heraldic Emblems

To Identify by Picture or Symbol
the Product Contents, Brand or
Maker.

Herald (her-'ald) is a word that stems from two
Teutonic words, 'her', an officer and 'wald',
to sway, to wield. Thus an official announcement.
Heraldic is applied to the art thereof.
In today's terms, we call this a Logo a word of Greek
root to mean a sign which stands for a word or name.
The idea behind both words is the same.

To Identify Businesses and Organizations.

To Identify Families,
Clans, Tribes,
Towns, Cities,
and Nations.

- ✔ Helps to trace individual, family or national origins and heritage;
- ✔ Helps to understand peculiar characteristics and traits;
- ✔ Helps preserve knowledge of history.

Disclaimer: The above symbols are registered trademarks ® for the corresponding businesses and organizations. They are used here for the sole purpose of presenting examples of how symbols commonly identify businesses and organizations.

12

Invoering

Naast het gedetailleerde bewijsmateriaal van de migraties van de In Sectie Eén nemen we nog een ander aspect van de Israëlieten op historische getuigenissen die de identiteit van Israël vandaag de dag onthullen.

We gaan naar heraldiek kijken. We gaan specifiek de bijbelse heraldiek van Israël onderzoeken om te zien of deze overeenkomt met de heraldiek van het Noordwest-Europese volk en alle landen en naties die door hen zijn gesticht.

Wat is heraldiek?

Heraldiek wordt als volgt gedefinieerd. Het “is de kunst, praktijk of wetenschap van het vastleggen van genealogieën en het blazoenen van wapens of wapenschilden.” Met andere woorden: heraldiek registreert een individu, familie, clan of nationaal erfgoed. Heraldiek zijn symbolen of afbeeldingen die een verband met een genealogische geschiedenis identificeren.

De moderne praktijk van heraldiek wordt ook vaak gebruikt om producten, merken, bedrijven en organisaties te identificeren. Herken jij de symbolen op de vorige pagina en wat ze voorstellen?

Voor de meesten van ons hadden we alleen maar een foto nodig en konden we dat product, merk, bedrijf of organisatie meteen een naam geven.

Dat is de kracht van heraldiek.

Door de geschiedenis heen tot op de dag van vandaag is heraldiek gebruikt om families, clans, stammen, dorpen, steden en naties te identificeren.

Bijbelse heraldiek

Bij onze studie naar het traceren van de heraldiek van het bijbelse Israël om ze vandaag de dag te identificeren, vertrouwen we sterk op de dertig jaar onderzoek door WH Bennett FRGS in zijn boek, ***Symbols of Our 2***. We zijn dankbaar ***Erfenis***. tijdloze woorden voor zijn werk en bieden zijn ***Kelto-Saxon*** aan. over het belangrijke doel van heraldiek emblemen.

Onze rechtbanken erkennen al lang het belang van emblemen die erfgenamen opsporen en families identificeren. Dit is vooral belangrijk in het geval van degenen die in de loop van vele eeuwen en door verandering van naam, taal of locatie alle kennis van hun oorsprong hebben verloren.

Met het oog op dit feit vraagt men zich af waarom historici, en vooral de etnologen, zo weinig aandacht hebben besteed aan heraldische emblemen in hun pogingen om de geschiedenis en bewegingen van de volkeren van Europa vast te leggen, en in het bijzonder van degenen die zich in het noordwesten en het Midden-Oosten vestigden. Britse eilanden. Als ze heraldische emblemen als bron van kennis hadden gebruikt, zou de vroege geschiedenis van Europa net zo bekend zijn als die van Babylon, Egypte of Griekenland, en zou het Britse volk al lang geleden de valse en nogal naïeve overtuiging hebben opgegeven dat hun geschiedenis begon met de komst van de Romeinen.³

Meer specifiek bespreekt de heer Bennett zijn conclusies uit het onderzoek:

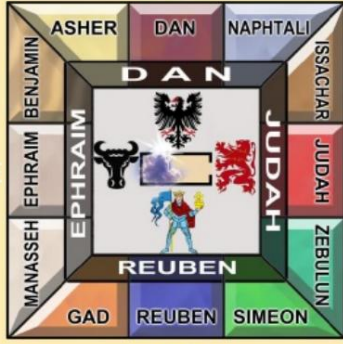
Hoewel dit over het algemeen niet wordt erkend, is het niettemin een onbetwistbaar feit dat de fundamentele heraldische emblemen van Groot-Brittannië, Ierland, de Verenigde Staten, Noorwegen, Zweden, Denemarken, IJsland, Nederland en verschillende verwante naties ***identiek*** zijn aan die van het oude Israël.⁴

Hij maakt ook deze observatie:

De ervaring leert ons dat als iets maar één keer gebeurt, het waarschijnlijk slechts een ongeluk is; als het twee keer gebeurt, kan het slechts toeval zijn, maar als het drie keer gebeurt

keer of vaker heeft het een betekenis. . . Als het er twee zouden zijn, zou dit toeval kunnen zijn, maar feit is dat er alleen al in de heraldiek van Groot-Brittannië en de Verenigde Staten meer dan **dertig** Israëlische emblemen voorkomen, en het is gewoon niet mogelijk dat dit toeval of toeval kan zijn. Het **moet** een betekenis hebben.⁵

Wat toont het bewijsmateriaal uit de heraldiek aan over de verbinding tussen het oude Israël en de Noordwest-Europese volkeren? Laat de afbeeldingen het verhaal vertellen van de erfenis van Gods verbondsvolk vandaag de dag.

Heraldic Emblems in Biblical Israel

Blessings of Jacob-Israel to his Twelve Sons – Genesis 49

Before Jacob died, he called together his twelve sons and foretold of blessings over each of them. He used **objects, animals, or personal characteristics** as symbols. These symbols became the standards or emblems for the tribes of the nation and later in history, the nations of Israel.

On the following pages we will study the emblems of each tribe.

Layout of the Camp of Israel – Numbers 2

“Now the LORD spoke to Moses and to Aaron, saying, The sons of Israel shall camp, each by his own **standard**, with the **banners of their fathers' households**; they shall camp around the tent of meeting at a distance.” Numbers 2:1,2

Israel's camp was divided into four brigades, with three tribes in each brigade.

Each brigade carried the banner of the main tribe as the standard of the brigade:

- North: Asher, Dan, Naphtali = **Brigade of Dan = Eagle** (Num. 2:25-31)
- South: Simeon, Reuben, Gad = **Brigade of Reuben = Man** (Num. 2:10-16)
- East: Issachar, Judah, Zebulun = **Brigade of Judah = Lion** (Num. 2:3-9)
- West: Benjamin, Ephraim, Manasseh = **Brigade of Ephraim = Ox** (Num. 2:18-24)

13

De heraldiek van Israël

Tzijn hoofdstuk geeft het algemene overzicht van het bijbelse bewijs van de heraldiek van Israël, het fysieke nakomelingen van Abraham, Isaak en Jacob. Dit bewijs wordt gevonden in Genesis 49, waar wordt vermeld dat Jakob zijn zegen profeteerde over elk van zijn twaalf zonen, die de hoofden waren van de twaalf stammen van Israël. In zijn zegen vergeleek hij ook elke stam met behulp van voorwerpen, dieren en kenmerken om ze te identificeren een.

Hoewel we in de volgende hoofdstukken dieper zullen ingaan op de details van wat Jakob tegen elke stam zei, beginnen we met een algemeen overzicht van het kamp van Israël, zoals beschreven in Numeri 2.

De indeling van het kamp was verdeeld in brigades door hun heraldische spandoeken die de dominante stammen identificeerden. Laten we eens naar de tegenoverliggende pagina kijken om de opstelling te zien.

Naast de vier hoofdafdelingen die het kamp van Israël vormden, waren er na de natie ook twee hoofdafdelingen binnen Israël raakten verdeeld, zoals we in Boek Eén leerden. Zij waren het huis van Israël en het huis van Juda. De stam Efraïm was het hoofd van het huis van Israël in het noorden en de stam Juda was het hoofd van het huis van Juda in het zuiden.¹

Heraldic Emblems in Biblical Israel (cont.)

The **national emblem** for the nation of Israel was a large standard with four sections displaying the symbols of the brigades (Lion, Man, Ox, Eagle).
When the kingdom divided; the **House of Israel's emblem** was that of Ephraim, a crowned Unicorn.
The emblem for the **House of Judah** was the rampant Crowned Lion.

THE UNICORN OF
THE HOUSE OF ISRAEL

CROWNED RAMPANT LION
OF THE HOUSE OF JUDAH

SCOTTISH ROYAL ARMS

BRITISH ROYAL ARMS

Op de tegenoverliggende pagina kunt u zien dat het heraldische symbool voor het huis van Israël de eenhoorn was, en de leeuw het symbool voor het huis van Juda. Deze heraldische symbolen zijn vertegenwoordigd in de Scottish Royal Arms en de British Royal Arms. Zou dit erop duiden dat de inwoners van Schotland en Groot-Brittannië begrepen dat zij uit beide huizen kwamen en dus uit alle twaalf stammen van Israël bestonden? Toeval misschien? Laten we verder kijken naar de heraldische symbolen van de rest van de individuele stammen en waar ze verschijnen.

The Heraldic Emblems of Reuben

THE TRIBE OF REUBEN

Reuben, you are my firstborn; My might and the beginning of my strength,
Preeminent in dignity and preeminent in power.
Uncontrolled as water, you shall not have preeminence... (Genesis 49:3,4)

Primary

Secondary

Royal Arms of DENMARK

Arms of PRUSSIA and Provinces

Arms of LOWER SELISIA, D.*

Shield of ODENSE, DK*

Primary emblems DENMARK
Hobro Nyborg
Alestrup Kobenhavn
Soro Tonder
and more than 30 cities and towns

Primary emblems also found throughout the German and Baltic states, as well as the Netherlands. Secondary emblems found in all of Northern Europe

*D stands for Deutschland (Germany)
*DK stands for Denmark

14

Heraldische emblemen van Ruben, Simeon en Levi

WWe keren nu terug naar Jakobs profetische uitspraken met betrekking tot zijn zonen en hun individuele stammen in Genesis 49. Dit hoofdstuk gaat over zijn zonen Ruben, Simeon en Levi.

Emblemen van Ruben

Tegen Ruben, de eerstgeborene van Jakob, zei Jakob:

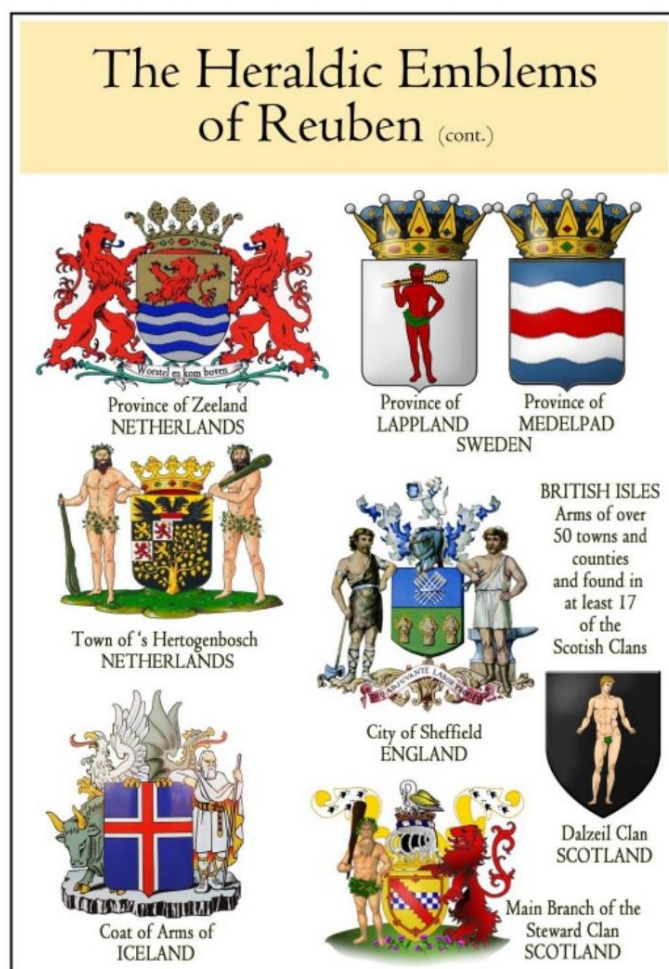
Ruben, jij bent mijn **eerstgeborene**; mijn macht en het begin van mijn kracht, **uitmuntend in waardigheid en uitmuntend in macht.**

Onbeheerst als water, zul je geen voorrang hebben, omdat **je naar het bed van je vader bent gegaan**; toen heb je het verontreinigd - hij ging naar mijn bank. – Genesis 49:3-4

Ruben was de eerstgeborene en werd beschreven als een sterke man – “uitmuntend in waardigheid en uitmuntend in macht.” Hij werd ook beschreven als moreel zwak – “ongecontroleerd als water” – omdat hij “naar het bed van je vader ging; dan heb je het verontreinigd. . .” Ruben had seksuele relaties met een van Jakobs bijvrouwen (Genesis 35:22). Daarom is het primaire symbool voor Ruben een man en het secundaire symbool water. Laten we deze nu eens bekijken

emblem en waar ze te vinden zijn in Noordwest-Europa.

Zie pagina's 88 en 90.

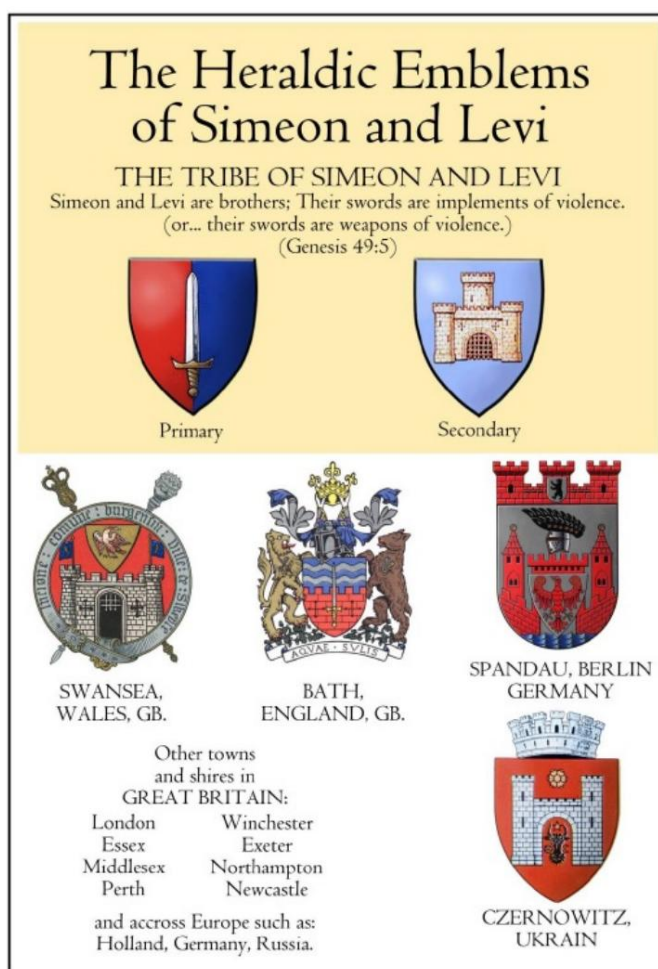
Emblemen van Simeon en Levi

Laten we onze aandacht richten op Simeon en Levi. Beide broers waren dat samen opgenomen in Jakobs profetische uiting van dezelfde karakteristieke emblemen. De reden voor deze combinatie wordt gevonden in de woorden van Jacob tot hen:

Simeon en Levi zijn broers; **hun zwaarden zijn werktuigen van geweld**. Laat mijn ziel zich niet in hun raad mengen; laat mijn glorie niet verenigd worden met hun vergadering; omdat zij in hun toorn mannen hebben gedood, en in hun eigenzinnigheid ossen hebben verlamd. Vervloekt zij hun woede, want die is hevig; En

hun toorn, want het is wreed. Ik zal ze verstrooien in Jakob, en ze verstrooien in Israël. – Genesis 49:5-7

Wat bedoelde Jakob toen hij tegen hen zei: ‘Hun zwaarden zijn geweldsmiddelen?’ In Genesis 34:25-31 eisten Simeon en Levi wraak op een stad en doodden alle mannen omdat een van de zonen van de prins van die stad hun zuster Dina had verkracht. Jakob was boos over deze actie van Simeon en Levi. Dus, hij herinnerde zich het geweld van zijn zonen. Hun emblemen zouden de zijn zwaard en het kasteel (dat de stad of het kasteel voorstelt waarop ze wraak namen). Op de volgende pagina zien we deze emblemen voor zowel zonen als gebieden waar ze nu vertegenwoordigd zijn.

The Heraldic Emblems of Simeon and Levi (cont.)

Skene
SCOTLAND

Edinburgh
SCOTLAND

Schneider, Saxony
GERMANY

West Prussia
GERMANY

SCOTLAND
Barclay, Gunn, Eliot, Guthrie,
Farquharson, Macgregor, Macmillan,
Matherson, Scrymgeour, Spalding, Wallace
as well as many other Scottish clans.

Fredericia
DENMARK

Abenraa
DENMARK

DENMARK
Arms of Hjorring
Arms of Skanderup-Stilling

Town of Middelburg
NETHERLANDS

Town of Aardenburg
NETHERLANDS

Simeon and Levi's Primary Sword Emblem is found in the
Royal Arms, and at least 20 municipalities in the
Netherlands. It also found across Europe and into Russia.

City of
Dnepropetrovsk
UKRAINE

Province of
Bohuslan
SWEDEN

The Secondary Emblem, the Towered Castle,
Gate Emblem, or Fastness, is found in Elburg,
Gorinchem and over 20 other cities and towns in
the Netherlands. The Emblem is also found in
Ireland, the UK, Germany, the Baltic States, and Russia.

The Heraldic Emblems of Judah

THE TRIBE OF JUDAH

Judah is a lion's whelp...He couches, he lies down as a lion...
The scepter shall not depart from Judah... He washes his garments in wine
(Genesis 49:9-11)

Primary

Secondary

Secondary (Zerah-Judah)
Genesis 38:28-30

Royal Standard of the
UNITED KINGDOM

The arms of the
KINGDOM of the NETHERLANDS

National Arms of
ENGLAND

National Arms of
DENMARK

German State Arms of
BADEN-WUTTEMBERG

National Arms of
ESTONIA

15

Heraldische emblemen van Juda

Nu komen we bij de volgende zoon van Jacob wiens naam was Juda. Over Juda zei Jakob:

Juda, uw broers zullen u loven; uw hand zal op de nek van uw vijanden liggen; de zonen van uw vader zullen zich voor u buigen. Juda is een **leeuwenjong**; van de prooi, mijn zoon, jij bent naar boven gegaan. Hij gaat liggen, hij gaat liggen als een **leeuw**, en als een **leeuw**, wie durft hem wakker te maken? **De scepter** zal niet wijken van Juda, noch de **heersersstaf** van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en aan hem zal de gehoorzaamheid van de volken zijn. Hij bindt zijn veulen aan de wijnstok, en het veulen van zijn ezel aan de uitgelezen wijnstok; hij wast zijn klederen met wijn, en zijn gewaden met druivenbloed. – Genesis 49:8-11

Juda wordt afgebeeld als een leeuw. Zoals de leeuw de koning der dieren is, zouden Juda en degenen uit Juda's familielijn heersers in Israël zijn.¹ De leeuw wordt daarom drie keer genoemd met betrekking tot Juda. Het secundaire embleem is dus drie leeuwen.

Een ander embleem van Juda dat in de West-Europese heraldiek wordt aangetroffen, vindt zijn oorsprong niet in de woorden van Jakob in Genesis 49. Het gaat terug op een verhaal in Genesis 38. Het verhaal beschrijft de geboorte van Juda's tweelingzonen door Tamar:

Het gebeurde tijdens de bevalling dat er een tweeling in haar baarmoeder zat. Bovendien, het gebeurde terwijl ze aan het bevallen was, iemand stak een hand uit, en de vroedvrouw pakte **een dieprode draad en bond deze om zijn hand**, zeggende: "Deze kwam er het eerst uit." Maar het gebeurde toen hij zijn hand terugtrok, dat zie, zijn broer kwam naar buiten. Toen zei ze: 'Wat een breuk heb je voor jezelf gemaakt!' Daarom heette hij Perez. Daarna **kwam zijn broer naar buiten, die de scharlakenrode draad om zijn hand had; en hij werd Zerah genoemd.** – Genesis 38:27-30

De tweelingzonen van Juda heetten Perez (de eerstgeborene) en Zerah. Uit de familielijn van Perez kwamen de koningen van Israël en de

koninklijke huis van David aan Jezus Christus.

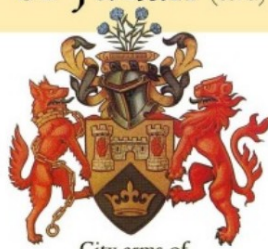
Zerah zou ook het embleem van de leeuw dragen, aangezien hij ook uit Juda kwam. Maar er was nog een ander embleem in opgenomen dit verhaal is toegewezen aan Zerah. Het was **de scharlakenrode draad** die om zijn hand was gebonden. Dit embleem komt ook voor in de Europese heraldiek.

Voordat we een kijkje nemen naar de foto's en enkele voorbeelden van de gebieden waar al deze emblemen vertegenwoordigd zijn, laten we een kort overzicht geven van de betekenis van de Zerah-familielijn. U herinnert zich misschien uit het vorige gedeelte over de migraties van Israël dat alle koninklijke huizen van Europa hun koninklijke afstamming terugvoeren op Wodan. En Woden was een afstammeling van Dardanus, koning van Troje, die uit de lijn was van Zerah, de zoon van Juda (overzicht pp. 4-5, evenals bijlage E). Alle koninklijke huizen van Europa claimen dus het embleem van de leeuw en sommige, vooral in Ierland, de rode hand met de scharlakenrode draad.

The Heraldic Emblems of Judah (cont.)

Shield of
CO. CAVAN

City arms of
DUNGANNON

Shield of
CO. ANTRIM

Shield of
CO. DERRY

Shield of
NORTHERN IRELAND

Shield of
CO. TYRONE

Shield of
CO. MONAGHAN

Clan shield of
O MELAGHLIN

Clan shield of
O NIEL

Clan shield of
O DONNELL

Town shield of
OLDENMARKT, NL*
*NL stands for Netherlands

The RED HAND is also found in SCOTLAND, used in the shields of many old families and in those of at least fourteen of the Clan Chiefs.

16

Heraldische emblemen van Zebulon, Issaschar, Dan, Gad en Aser

In dit hoofdstuk leren we over de symbolen die eraan worden toegeschreven nog een groep zonen van Jakob: Zebulon, Issaschar, Dan, Gad en Aser.

Zebulon

Over Zebulon zei Jakob:

Zebulon zal aan de kust wonen; en hij zal een haven voor **schepen zijn**, en zijn flank zal richting Sidon zijn. – Genesis 49:13

Het belangrijkste heraldische embleem voor Zebulon zijn schepen.

Issaschar

Over Issaschar zei Jakob:

Issaschar is een sterke **ezel**, die tussen de schaapskooien ligt. Toen hij zag dat een rustplaats goed was en dat het land aangenaam was, boog hij zijn schouder om lasten te dragen, en werd een slaaf van dwangarbeid. – Genesis 49:14-15

Wij zijn van mening dat bovenstaande vertaling uit het Hebreeuws is Masoretische tekst is niet correct. Dat zou een stam in Israël zijn voorbestemd als “slaaf bij dwangarbeid” wordt door niets anders in het Oude of Nieuwe Testament ondersteund. Het was niet Gods wil of

Het is de bedoeling dat iedereen in Israël slaven wordt “bij dwangarbeid”, vooral met het oog op Gods beoogde zegeningen voor heel Israël (Deuteronomium 28:1-14). Behalve in het geval van onberouwvolle ongehoorzaamheid aan God (Deuteronomium 28:15-68), zou niemand in Israël slaven worden van iemand anders of van elkaar.

In het geval van de stam Issachar is de Septuaginta (**LXX**) is logischer:

Issaschar verlangde naar het goede en nam rust tussen de percelen [of de landen die door Israël werden geërfd]. En toen hij zag dat de rest goed was, en dat de aarde overvloedig was, zette hij zijn schouders onder het zwoegen en **werd een man van het boerenbedrijf**. – Genesis 49:14-15 (*De Apostolische Bijbel Polyglot, LXX*)

Issaschar zou worden voorgesteld door een ezel, een arbeidsdier dat in de landbouw werd gebruikt.

Dan

Over Dan verklaarde Jakob:

Dan zal zijn volk oordelen, als een van de stammen van Israël. Dan zal een **slang** zijn op de weg, een gehoornde **slang** op de weg, die in de hielen **van het paard** bijt, zodat zijn berijder achterover valt. Op Uw verlossing wacht ik, O HEER.
– Genesis 49:16-18

Het primaire embleem is een slang of slang en het secundaire embleem embleem is het paard of paard en ruiter.

Een ander heraldisch symbool dat aan Dan werd toegeschreven als onderdeel van de Israëlitische kampstandaard was de adelaar. Bedenk dat het hoofdkamp rond Juda, Efraïm, Ruben en Dan was opgezet (zie p. 84).

Juda werd voorgesteld door de leeuw, Efraïm door de stier of os, Ruben door de man. De vierde brigade was die van Dan, vertegenwoordigd door de adelaar.

Met dit in gedachten zijn er verschillende andere bijbelverwijzingen die op soortgelijke wijze die stammen en respectieve symbolen identificeren, waaronder ook de adelaar. In Ezechiël 1:10 noteert de profeet Ezechiël bijvoorbeeld zijn visioen waarin hij het kamp van Israël afbeeldt:

Wat de vorm van hun gezichten betreft, elk had het gezicht van een man; ze hadden alle vier het gezicht van een leeuw aan de rechterkant en het gezicht van een stier aan de linkerkant, en alle vier hadden ze **het gezicht van een adelaar**.

De apostel Johannes legt ook zijn visioen vast:

Het eerste wezen leek op een leeuw, en het tweede wezen op een kalf, en het derde wezen had een gezicht als dat van een mens, en het vierde wezen leek op **een vliegende adelaar**. – Openbaring 4:7

We leiden hieruit af dat de stam Dan ook vertegenwoordigd zou worden door een adelaar, aangezien het een van de vier belangrijkste brigades van Israël is, afgebeeld in het kamp van Israël. Dan werd als vierde brigade in het hoofdkamp vertegenwoordigd door de adelaar.

Aan dit bewijs voegen we ook toe dat de adelaar goed vertegenwoordigd is in de Europese en Amerikaanse heraldiek.

Gadver

Over Gad zei Jakob:

Wat Gad betreft, **overvallers** zullen hem overvallen, maar hij zal hen op de hielen **zitten**. – Genesis 49:19

Jacobs woorden “overvallers” of “een troep” (KJV) zouden, in de context van de dag, worden weergegeven door ruiters.

Aser

Tenslotte profeteerde Jakob over Aser:

Wat Aser betreft, **zijn voedsel zal rijk zijn** en hij zal **koninklijke lekkernijen** opleveren . – Genesis 49:20

De belofte van aangename dingen en ‘koninklijke lekkernijen’ kan worden weergegeven door een beker of beker waarin typisch rijk voedsel of wijn zit.

Kijk op de volgende pagina's om deze emblemen te bekijken en waar ze worden gevonden.

The Heraldic Emblem of Issachar

THE TRIBE OF ISSACHAR
Issachar is a strong donkey,
Lying down between the sheepfolds
(or... couching down between two burdens)
(Genesis 49:14)

MAULBRONN, Borough
GERMANY

USILNE, Borough
CZECH Commonwealth

HALDENWANG,
Town, GERMANY

TUSSENHAUSEN, Borough
GERMANY

OBEROHRN, Town
GERMANY

House of JESKI
SILESIA

House of HANIEL
GERMANY

House of RETTENBACH-
GUNZBERG, Eastern
GERMANY

House of MASKIEWICZ
POLAND

House of MACHNICKI
POLAND

Whole swathes of land have been tussled over for more than 1000 years between Germanic speaking and Slavic speaking Europe (Germanic dialects are English, Dutch, German, and Scandinavian. Slavic are Russian, Polish, Czech and so on). These areas are full of town and shire names in both German or Polish/Czech. It is in these regions one finds more town and family shields with asses than any other part of the world.

The Heraldic Emblems of Dan

THE TRIBE OF DAN

Dan shall be a serpent in the way, A horned snake in the path,
That bites the horse's heels, So that his rider falls backward
(Genesis 49:16)

Primary

Secondary

Camp Standard,
Dan's emblem of choice

Shield of
AUSTRIA

The Great Seal
of the USA

Shield of the
CZECH Commonwealth

Shield of
POLAND

Shield of
Saarland, D.*

Shield of
Varmland, Sweden

Hohenstaufen
family Shield, D.*

Shield of
GERMANY

*D stands for Deutschland (Germany)

Dan's 'Emblem of Choice', his Camp Standard, is iconic for the USA, Germany, Poland, Russia and many 'shires-states-provinces-oblasts' of Holland, Denmark, and Sweden.

The Heraldic Emblems of Dan (cont.)

The Heraldic Emblems of Dan (cont.)

LOWER SAXONY
GERMANY

Shire of Kent
ENGLAND

Town of WERKHOVEN
NETHERLANDS

HORSES Earldom
DENMARK

Nth RHINE WESTPHALIA
GERMAN STATE

Town of
BUNNIK, NL

Town of BAARN
NETHERLANDS

AUGUSTENBORG Earldom
DENMARK

Shield of the House of
WANDSWORTH, GB

Clan shield of
DUNBAR OF MOCHRUM
SCOTLAND

Town of ASSENDELFT
NETHERLANDS

The Heraldic Emblem of Gad

Primary

of Gad

THE TRIBE OF GAD
As for Gad, raiders shall raid him,
But he will raid at their heels
(or... Gad, a troop shall overcome him:
but he shall overcome at the last)
(Genesis 49:19)

Secondary

Shield of MOSKOW
RUSSIA

National Shield of
LITHUANIA

JEDBURGH, Town
in SCOTLAND

HOLSTEBRO, Borough
DENMARK

BRUSPERK, Town in
CZECH Commonwealth

BELLOY, District,
in FRANCE

KLIN, Borough,
in RUSSIA

KATZENBACH, Town
in GERMANY

AYDOILLES, FRANCE
Near Germany

On the GRIMMA Bridge
GERMANY

The House of
ADDINGTON, UK

The Earl of
SNOWDON, UK

The Heraldic Emblem of Asher

THE TRIBE OF ASHER
As for Asher, his food shall be rich, And he will
yield royal dainties
(or ... and he shall yield dainties to princes.).
(Genesis 49:20)

Duke of Fife
SCOTLAND

Town of HELGUM
SWEDEN

House of GREENOCK
ENGLAND

Town, STIRING-WENDEL
GERMANY

Town, STAUFEN
GERMANY

House of BUTLER
ENGLAND

A MAC DONALD clan
SCOTLAND

Town, HADISLEBEN
GERMANY

CARNEGIE clan
SCOTLAND

Town, BARNSLEY
ENGLAND

17

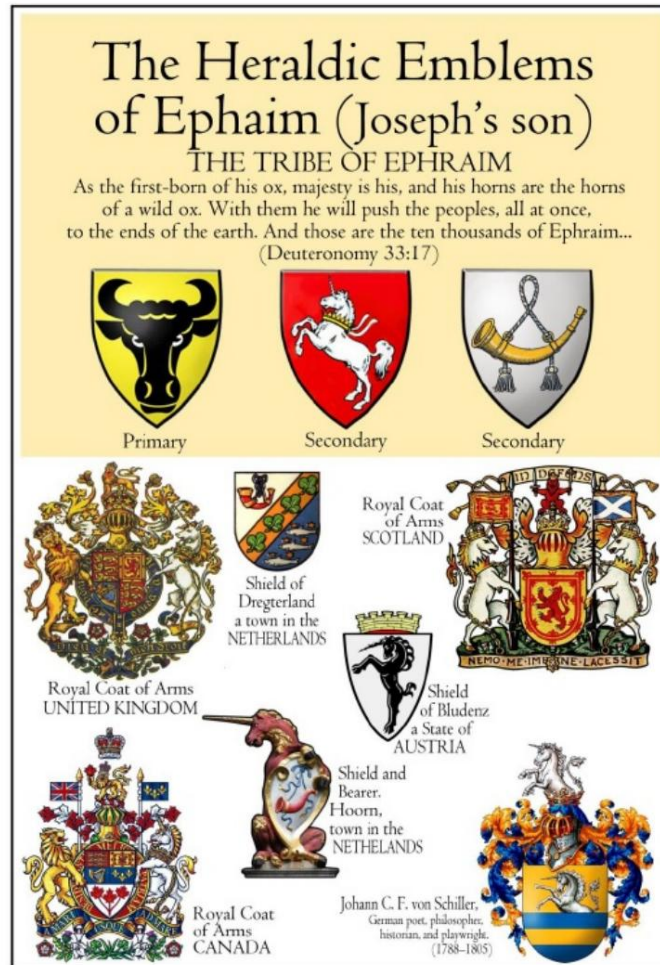
Heraldische emblemen van Efraïm en Manasse (Zonen van Jozef)

WWe komen nu tot de profetische zegen van Jakob voor de zijne zoon, Jozef. De zegeningen van Jozef werden aan de zijne doorgegeven twee zonen, Efraïm en Manasse (Genesis 48:3-20).

Zij werden twee van de stammen van Israël. We zullen dus kijken naar wat er tegen Jozef werd gesproken in Genesis 49:22 en de profetische uitspraak van Mozes over Efraïm voor meer symbolen.
met hem verbonden.

Jozef is **een vruchtbare tak**, een vruchtbare tak aan een bron; zijn takken lopen over een muur. De **boogschutters** vielen hem bitter aan, schoten op hem en vielen hem lastig; maar zijn boog bleef stevig en zijn armen waren behendig, uit de handen van de Machtige van Jacob. Genesis 49:22-24

Als eerstgeborene van zijn **os** is hij majesteit, en zijn **horens** zijn de hoorns van de **wilde os**; met hen zal hij de volkeren in één keer naar de uiteinden van de aarde drijven. En dat zijn de tienduizenden van Efraïm, en dat zijn de duizenden van Manasse. – Deuteronomium 33:17

We moeten ook de King James Version-vertaling van het vers toevoegen, omdat Deuteronomium 33:17 Efraïm en Manasse vergelijkt met een eenhoorn, die goed vertegenwoordigd is in het noordwesten van het land. Europese landen:

Zijn glorie is als de eersteling van zijn **stier**, en zijn **hoorns** zijn als de **hoorns van eenhoorns**: daarmee zal hij het volk samendrijven tot aan de uiteinden van de aarde: en zij zijn de tienduizenden van Efraïm, en zij zijn de duizenden van Manasse. – Deuteronomium 33:17 NBG

De symbolen voor Efraïm en Manasse zijn dan de vruchtbare tak (soms afgebeeld als een olijftak), pijlen en de os of eenhoorn. Op de volgende pagina's vindt u deze emblemen en waar ze in Europa en Amerika vertegenwoordigd zijn.

The Heraldic Emblems of Ephraim (cont.)

Urdorf
SWITZERLAND

Republic of
MOLDOVIA

German State
MECKLENBURG VORPOMMERN

Rodovre
DENMARK

Town,
Menaldumadeel
NETHERLANDS

Canton, Uri
SWITZERLAND

Oxford
ENGLAND

Dalsland
SWEDEN

Inverness Shire
SCOTLAND

Hereford Shire
ENGLAND

The House of
von HINDENBURG
GERMANY

Cumberland Shire
ENGLAND

The Heraldic Emblems of Manasseh (Joseph's son)

THE TRIBE OF MANASSEH

Joseph is a fruitful bough, A fruitful bough by a spring: Its branches run over a wall. The archers bitterly attacked him, And shot at him and harassed him... (Genesis 49:22,23)

Primary

Secondary

The Great Seal of the USA with Eagle of Dan and Olive branch and arrows of Manasseh

Russian outpost shire CHITINSKAYA with Eagle of Dan and arrow of Manasseh and bull of Ephraim

The Lion of Judah in the shield of the Royal Dutch coat of arms holding provincial arrows, a Manasseh symbol

The Borough shield of WEDDING in Germany with Manasseh symbol

Shield of SHEFFIELD
England

Earldom of SAVONIA
Finland

Town shield of BIRTLINGEN
Germany

Earldom of NARKE
Sweden

Earldom of ZALA
Hungary

The Heraldic Emblem of Naphtali

THE TRIBE OF NAPHTALI
Naphtali is a doe let loose, He gives beautiful words.
(or... Naphtali is a hind let loose:
he giveth goodly words.)
(Genesis 49:21)

LUBLIN, shire in
POLAND

BOCKHORN, hamlet
NETHERLANDS

TIERGARTEN
Borough in GERMANY

SCHONEBERG, Borough
GERMANY

WONSERADEL,
Borough
NETHERLANDS

ALAND
Islands in the
Baltic Sea

NIZHEGORODSKOY
an Oblast in
RUSSIA

HELLEENDOORN
Borough
NETHERLANDS

STOMPWIJK
Hamlet in the
NETHERLANDS

Three UK
Council coats
of arms, from
left to right...
BAGSHOT
SURBITON
MACCLESFIELD

18

Heraldische emblemen van Naftali en Benjamin

O Uw definitieve selectie voltooit de rest van de symbolen van de stammen van Israël – Naftali en Benjamin.

Naftali

Over Naftali zei Jakob:

Naftali is een losgelaten **hinde**, hij spreekt mooie woorden. – Genesis 49:21

Het embleem was een jonge springende hinde en misschien een mannelijk hert.

Benjamin

Over Benjamin verklaarde Jakob:

Benjamin is een vraatzuchtige **wolf**; 's Morgens verslindt hij de prooi en 's avonds verdeelt hij de buit. – Genesis 49:27

Benjamin wordt vergeleken met een wolf. De volgende pagina geeft de heraldiek van Benjamin en waar hij gedeeltelijk vertegenwoordigd is.

The Heraldic Emblem of Benjamin

THE TRIBE OF BENJAMIN
Benjamin is a ravenous wolf;
In the morning he devours the prey,
And in the evening he divides the spoil.
(Genesis 49:27)

WOLFHAGEN, Borough
GERMANY

VAUFFELIN, Borough
SWITZERLAND

UNTERGRIESBACH,
Town, GERMANY

REMAGEN, Town
GERMANY

BARNSELY, Borough
ENGLAND

TWO MILITARY EXAMPLES

Right:
U-Boat fleet
The Wolf-Pack
Far Right:
Kalix Branch
of the
Swedish Army

Three Clan /
House of...
Far left:
Moyle, Ireland
Middle:
Cochrane
Left:
Robertson

Vlag van Nationaal Israël

Afbeelding van de 4 normen van de brigades:

Juda & Efraïm

Ruben & Dan

19

Heraldische emblemen van Israël: Conclusie

PBeelden kunnen een krachtige boodschap overbrengen. De foto's van de heraldische emblemen van de aanwezige stammen van Israël zijn zichtbaar bewijsmateriaal dat het oude, bijbelse Israël verbindt met de blanke Angelsaksische, Scandinavische, Germaanse en aanverwante volkeren die nu ook landen over de hele wereld bezetten. De conclusie op basis van dit bewijsmateriaal komt overeen met de bevinding van het vorige migratiegedeelte – deze familiegroep onder het Kaukasische volk zijn de fysieke afstammelingen van Abraham, Isaac en Jakob.

Zou dat jou ook omvatten? Is dat uw raciale erfgoed? Heeft uw stamboom een van deze emblemen van Israël? Als dat zo is, is het een getuigenis van waar je vandaan komt en wie je bent. Als u, voor zover u weet, van onvermengde raciale afkomst bent en behoort tot deze Kaukasische familie die betrekking heeft op het bijbelse Israël, dan behoort u tot de verbondsfamilie.

Maar we zijn nog niet klaar met ons onderzoek naar de identiteit van Israël vandaag de dag. Als het bewijs van de migraties en de heraldiek niet genoeg zijn, zal het volgende deel over de taalverbinding wellicht verder verifiëren wie Israël vandaag de dag is.

Sectie Drie

De talen van Israël

20

Bewijs van taal

A naast andere bewijzen dat de afstammelingen van bijbels zijn Israël mag dan het Kaukasische volk zijn, daar voegen we aan toe gelijkenis in taal. De wetenschap van de filologie omvat de studie van taal of taalkunde die in staat is de structuur en ontwikkeling 'van een bepaalde taal en de relatie ervan met andere talen' te onderzoeken en te vergelijken.¹

De studie van taal is een van de belangrijkste historische instrumenten die worden gebruikt om de gelijkenis tussen naties te identificeren, wat op zijn beurt wijst op een gemeenschappelijke oorsprong. Het helpt ook om duidelijk onderscheid te maken tussen verschillende rassen en hun oorsprong.

Van alle indices voor de mysteries van de antieke wereld is de taal misschien wel de meest bevredigende.²

Denk eens aan deze verklaring van archeologen uit het Nabije Oosten Albright en Lambdin met betrekking tot de waarde van taalstudie:

De studie van de taalinhoud behoeft geen speciale rechtvaardiging, aangezien de schriftelijke verslagen uit de oudheid onze meest waardevolle bron van informatie zijn over de volkeren en beschavingen die het voorwerp van historisch onderzoek vormen. . Voor de historicus, die in de eerste plaats geïnteresseerd is in het opsporen van op elkaar inwerkende continuïteiten, levert de studie van de geschiedenis en ontwikkeling van een taal, afgezien van het gebruik ervan als voertuig voor mondelinge en schriftelijke tradities, dus nuttig en soms uniek bewijs van anderszins onherkenbare etnische en politieke tradities. culturele voorkeuren.³

Met andere woorden: taalstudie is een van de instrumenten die daarbij worden gebruikt de geschiedenis begrijpen en hoe deze zich kan verhouden tot iets, een volk of cultuur van vandaag.

In dit deel wordt de nadruk gelegd op de studie van taal, waarbij een opmerkelijke gelijkenis van taalgroepen binnen de Indo-Europese naties, waardoor ze als één en dezelfde worden geïdentificeerd Blanken of Ariërs. Ook zal het de verschillen van contrasteren talen tussen de Kaukasiërs, Mongolen en negers getuigend van hun volledig afzonderlijke en verschillende oorsprong.

Gelijkenis van de Arische talen

De studie van taal heeft een opmerkelijke gelijkenis laten zien tussen de vele dialecten van de Kaukasische en Arische volkeren.

Eén gezaghebbende verklaring van ***Chambers Encyclopedia***

bevestigt hun “gemeenschappelijke oorsprong”:

De Ariër. . . Ras of Arische Familie van Naties is . . . Indo-Europees of Indo-Germaans genoemd. . . Het bewijsmateriaal waarop een familierelatie berust die onder deze naties is gevestigd, is die van de taal. Tussen **Sanskriet** (de moeder van de moderne hindoedialecten van Hindoestan), **Zend** (de taal van de oude Perzen), **Grieks** (wat nog steeds de taal is) van Griekenland), **Latijn** (de taal van de Romeinen, en de moeder van de moderne Romaanse talen, dwz Italiaans, Frans, Spaans, Portugees, Walachijs), **Keltisch** (ooit de taal van [het] grote deel van Europa, nu beperkt tot Wales en sommige delen van Ierland en Schotland), **gotisch** (welke kan worden opgevat als het oude type van de Duitse of Germaanse talen— inclusief Engels – en Scandinavisch) en **Slavisch** (gesproken in a verscheidenheid aan dialecten in heel Europees Rusland en een groot deel van Oostenrijk), **de onderzoeken op het gebied van de filologie hebben dat in de huidige eeuw gedaan zulke affiniteiten tot stand gebracht die alleen verklaard kunnen worden door aangenomen dat de naties die ze uitspreken een gemeenschappelijke oorsprong hadden.**⁴

In dezelfde sectie legt deze tijdloze referentie dit uit ‘gemeenschappelijke oorsprong’, in termen van de studie van de Arische talen,

bevond zich in “Centraal-Azië” nabij het gebied van de zondvloed (Genesis 7) en de Toren van Babel (Genesis 11).

Wanneer deze taalkundige monumenten worden geraadpleegd over de oorspronkelijke zetel van de Arische naties, wijzen ze, zoals bijna alle etnologen het erover eens zijn, naar Centraal-Azië, ergens waarschijnlijk ten oosten van de Kaspische Zee, en ten noorden van de Hindu Kush- en Paropamisan-bergen.⁵

Deze beschrijving wijst op een groot bergstelsel in de regio nabij de Pamirs, die vandaag de dag aan Afghanistan grenst.

Frederick Haberman heeft in hoofdstuk 3 van zijn boek *Tracing Our Ancestors* dit gebied geïdentificeerd als dichtbij het Tarim-bekken, dat net ten oosten ligt, en de waarschijnlijke locatie is van de zondvloed.⁶ Na de zondvloed kwamen Noachs zonen naar beneden. waar de ark landde en hun nakomelingen vestigden zich in het land van Sinear, of Babylon.

Nu gebruikte de hele aarde⁷ [land] dezelfde taal en dezelfde woorden. Het gebeurde toen ze naar het oosten reisden [LXX: toen ze vanuit het oosten trokken] dat ze een vlakte in het land Sinear vonden en zich daar vestigden. – Genesis 11:1-2

Hun nakomelingen bouwden de Toren van Babel om ze allemaal op één locatie bij elkaar te houden. Hierdoor verwarde God hun talen en verstrooide ze:

“De Heer zei: . . . Kom, laten Wij naar beneden gaan en daar **hun taal verwarren**, zodat zij elkaars woorden niet zullen verstaan.” Toen verstrooide de HEER hen vandaar over de hele aarde; en ze stopten met de bouw van de stad. **Daarom werd de naam Babel genoemd, omdat de HEER daar de taal van de hele aarde verwarde;** en van daaruit verstrooide de Heer hen over de hele aarde. – Genesis 11:6-9

Dit bevestigt dat alle naties die afstammen van de zonen van Noach spraken oorspronkelijk één taal. God opzettelijk

ze verspreidden zich over hun verschillende naties door hun taal te verwarren.

Zo zijn **de Kaukasische** stammen en naties aan de hand van hun talen terug te voeren op een kleine clan of **familie, die ooit op één plek in Zuid-Azië woonde**. Deze clan, of familie, moet ook Kaukasisch zijn geweest; en door middel van hun dialecten kunnen we ze beschouwen, door het lange perspectief van prehistorische tijdperken, toenemend en vermenigvuldigend, en zich voorbereidend om de aarde te vullen, door hun nakomelingen naar het noorden en het zuiden, het oosten en het westen te sturen, waarbij ze dat deel van de missie vervullen. van hun ras. . van de bevroren-kusten van IJsland tot de zonnige regio Ceylon.⁸

In zijn epische historische overzicht, ***The History of the Anglo-Saxons***, beschrijft historicus Sharon Turner dat 'de affiniteiten en analogieën' van de Arische talen 'een gemeenschappelijke oorsprong' hebben.

Een of ander woord kan worden teruggevonden in de woordenschat van andere naties; en **elke [Arische] taal vertoont sterke tekenen dat er gebeurtenissen zijn gebeurd met het menselijk ras, zoals die welke Mozes heeft opgetekend in zijn verslag van de spraakverwarring en de verspreiding van de mensheid.**⁹ De fragmenten van een oorspronkelijke taal lijken, meer of minder, om in alles te bestaan; en **geen enkel overgeleverd fenomeen uit de oude geschiedenis verklaart de affiniteiten en analogieën van woorden die alle talen vertonen, zo bevredigend als de abruptie van een primitieve taal in vele andere, die voldoende verschillend zijn om scheidingen van de algemene bevolking af te dwingen, en toch in alle talen een aantal behouden. aanwijzingen voor een gemeenschappelijke oorsprong.**

¹⁰

Nog een bewijsstuk uit de taal dat de Arische mensen als nakomelingen van Noachs zonen komen uit een van de oudste Sanskrietgeschriften, de ***Veda***, waarin 'de hindoes [dat wil zeggen brahmanen] zichzelf Ariërs noemen':

Arya betekent in het Sanskriet 'uitstekend', 'eervol', waarschijnlijk verwant aan het Griekse ari(stos), de beste. Anderen brengen het in verband met de wortel ***ar*** (Lat. ***arare***, ploegen), alsof ze een volk willen onderscheiden dat grondbewerkers (***bouwers***) van de aarde was.¹¹

Het woord 'Ariër' duidt daarom gedeeltelijk op een volk dat boeren of 'bewerkers' van de grond was, zoals Adam oorspronkelijk was door zijn

Ontwerp van de maker. Genesis 2:5 vertelt ons dat “er geen mens was om de grond te bewerken.” God heeft Adam dus zo gemaakt.

Een klein voorbeeld van de grote affiniteit van de Arische talen blijkt uit het werkwoord “zijn”:

<i>Eng.</i>	<i>Sansk.</i>	<i>Pers.</i>	<i>Greek</i>	<i>Latin</i>	<i>Slav.</i>	<i>Goth.</i>	<i>Lith.</i>
I am	Asmi	Em	Eimi	Sum	Yesmi	Im	Esmi
Thou art	Asi	I	Eis	Es	Yesi	Is	Essi
He is	Asi	Est	Esti	Est	Yesti	Est	Esti ¹²

Niet alleen is dit specifieke werkwoord vergelijkbaar, maar de hele grammaticale structuur bevestigt een gemeenschappelijke oorsprong onder de Arische volkeren.

Francis Bopp, een Duitse filoloog. . . heeft onomstotelijk hun primitieve affiniteit en gemeenschappelijke oorsprong vastgesteld, door aan te tonen dat **hetzelfde systeem van naamvallen, stemmen, stemmingen, tijden en personen door al deze talen loopt.**

Ook veel andere recente taalkundige autoriteiten bevestigen het volgende gemeenschappelijke oorsprong van deze Indo-Europese talen.¹⁴

Overeenkomst tussen het Arische en het Hebreeuwse Talen

Door de gelijkenis tussen de Hebreeuwse en de Germaanse taal zijn de bijbelse Israëlieten verbonden met de verwante West-Europese volkeren van vandaag, waarvan de Engelse taal deel uitmaakt. Abraham, Isaac en Jacob spraken Hebreeuws en een groot deel van de oorspronkelijke taal van de Oude Verbondsgeschriften was in het Hebreeuws geschreven. Bestaat er een duidelijke gelijkenis tussen de Hebreeuwse en de Germaanse taal? Een geleerde van de Hebreeuwse taal, Dr. Moses Margoliouth, merkte op:

Een klein overblijfsel van [de onderdanen van Salomo] bleef sinds die tijd (de tijd van de bouw van zijn tempel) in Cornwall. Ik heb dat overblijfsel gevolgd via de paden van de filologie en de zijwegen van de nomenclatuur. **Ik zou**

een reeks hele zinnen aanvoeren, precies hetzelfde in de talen van het Hebreeuws en het oude Cornish. Ik zou enkele van de eiggennamen kunnen aanhalen die onder de inheemse Britten de overhand hadden lang voordat ze iets van het christendom wisten, zoals Adam, Abraham, Asaph. . . Daniël, Salomon.

15

De beroemde vertaler en martelaar William Tyndale kondigde zijn ontdekking aan van de affiniteit tussen het Hebreeuws en het Engels:

De eigenschappen van de Hebreeuwse taal komen duizend keer meer overeen met die van de Engelse taal dan met die van het Latijn of het Grieks. De manier van spreken is in beide één, zodat er op duizend plaatsen niets anders hoeft te gebeuren dan het Hebreeuws woord voor woord te vertalen.¹⁶

Bijbelse archeoloog en historicus E. Raymond Capt verbreedt de reikwijdte van de affiniteit tussen de Hebreeuwse en Arische talen:

Alle etymologen weten dat het Grieks, het Latijn, het Duits, het IJslands, het Noors, het Deens, het Nederlands en verschillende andere talen voorkomen in de structuur en het vocabulaire van de huidige Angelsaksische (Engelse) taal. Hoewel Griekse en Latijnse woorden hebben bijgedragen aan de Engelse taal, **komt ruim 75 procent van de Engelse woorden rechtstreeks voort uit Hebreeuwse woorden of hun wortels.** Natuurlijk worden veel van deze oude Britse woorden gebruikt in moderne kleding; hun spelling en . . . de uitspraken zijn gevarieerd naarmate de tijd verstreek.¹⁷

R. Govett zegt in zijn boek ***English Derived from Hebrew with Glances at Greek and Latin :***

Als resultaat van mijn onderzoek zou ik geneigd zijn te zeggen dat er nog geen vijf procent van de Saksische woorden is die niet terug te voeren zijn op het Hebreeuws.¹⁸

Of anders gezegd: **minstens 95% van de Saksische woorden is ontstaan uit het oud-Hebreeuws.** Dit is geen toeval!

Eerwaarde John Heslip bevestigt hetzelfde idee in zijn boek ***Who and Waar zijn de verloren tien stammen?***

“Er kan nauwelijks een Hebreeuwse wortel worden ontdekt die niet een overeenkomstige afgeleide heeft in de oude Britse taal.”

19

Een eminente wetenschapper uit Cornwall uit de vorige eeuw, die er veel aan heeft gewijd

tijd om **de affiniteit tussen de Hebreeuwse en Welshe talen te bewijzen**, merkt op: “**Het zou moeilijk zijn om ook maar één artikel of vorm ervan aan te voeren constructie in de Hebreeuwse grammatica maar . . . hetzelfde moet zijn gevonden in het Welsh, en dat er in beide veel hele zinnen voorkomen talen precies hetzelfde in de woorden.**” ²⁰

Raymond Capt citeert ook Eerwaarde Eliezer Williams en voegt eraan toe:

In Richard's Welsh and English Dictionary (gepubliceerd in Bristol in 1750) en in verschillende andere filologische werken **de affiniteit waarmee de Welshe verwanten zijn de Hebreeuwse taal wordt krachtig onderhouden. Maar niet alleen doen de woorden zelf geven die gelijkenis tussen de twee aan; hun variaties en verbuigingen leveren een veel sterker bewijs op affiniteit.**²¹

Een andere auteur voegt eraan toe:

De Engelse taal is van oorsprong Hebreeuws . . . Je kunt ze allemaal nemen zin in het Hebreeuws en verander deze in het Gaelic, woord voor woord, zonder verander de volgorde van een enkel woord of deeltje, en je hebt de juiste Gaelisch idioom in elk geval.²²

In zijn boek reproduceert Capt het boek van professor Edward Odlum boek, **God's Covenant Man**, een lijst met gepubliceerde “resultaten van zijn jaren”. van onderzoek naar de relatie van het Angelsaksische volk met de het oude tienstammenhuis van Israël.”²³

Hieronder vindt u slechts een voorbeeld van de lijst met woorden die dit demonstreren gelijkenis tussen Engels en Hebreeuws:

ENGELS

HEBREEUWSE GEVARIEERDE BETEKENISSEN

Verlegen, verlegen

Baas

Beschaamd, ongemakkelijk,
verafschuwd

Uitslag

Raash

Boos zijn, razen

Telefoongesprek

Kol

Stem, roep, bel

Omslag

Kafar

Bedekken

Karaat	Charuts	Beste goud, karaat, een standaard voor een diamant
Brits	Brit	Man van het verbond
Hoek	Hoek	Stier, zoals Stier een stier is, John Stier
Gelofte	Oet	Een eed, een teken, een getuigenis, een overeenkomst
Stand	Bothe	Om de nacht door te brengen in een tent of stand
Gerst	Bar	Maïs, zoals in gerst
Vreselijk	Teruah	Een strijdkreet, verschrikkelijk, verschrikkelijk
Schaamte	Shamen	Verbaasd, verbaasd, beschaamd
Maart	Maart	Bitter, bedorven, ontsierd
Som	Som	Totaal, tel, als som
Calamiteit	Kalam	Agitatie, onheil, opwinding
Dom	Dohm	Dom, stil
Zeker	Scheur	Om te zien, te onderzoeken, zeker te zijn, te zijn Zeker
Hallelujah	Halal	Om zich te verheugen, te prijzen, te juichen liedje
Verzamel	Amas	Om te vergaren of te vergroten
Ja	Ja	Ja, om ja te zeggen

Kalmeren	Zuid	Om te overtuigen, te kalmeren
Klus	Koor	Werken, net als het doen van de klusjes
Knuffel	Ug	Druk op om te knijpen
Pauze	Barach	Breken
Diaken	Dekon	Een registrar, of iemand die registreert
Dolk	Dakar	Om te steken, vandaar dat ding steekt
Gil	Jail	Om te schreeuwen, of om te schreeuwen
Katoen	Kuttoneth	Katoen, vlas, linnen

Deze taalovereenkomsten verbinden het Hebreeuwse volk rechtstreeks met elkaar hun nakomelingen, de Angelsaksische, Scandinavische, Germaanse en verwante volkeren van Noordwest-Europa en Groot-Brittannië, naast andere verwante landen.

Andere taalvergelijkingen

De studie van taal maakt ook onderscheid tussen de Ariër volkeren en andere rassen **door hun verschillen**. Bijvoorbeeld, het Mongoolse (of Aziatische) ras bezit een taal waarop onderzoek vertoont geen nauwe familiegelekenis vergeleken met die binnen de Indo-Europese talen. De Chinese taal, wordt bijvoorbeeld “monosyllabisch” genoemd:

De zelfstandige naamwoorden hebben geen cijfers, verbuigingen of naamvallen; en de werkwoorden zijn zonder vervoegingen door stemmingen, tijden en personen. Er zijn geen formeel onderscheid tussen verschillende woordsoorten – hetzelfde woord, afhankelijk van zijn positie, wat verschillende dingen betekent.²⁴

De beroemde filoloog Max Muller concludeert over de Chinese taal:

Zij . . . delen in geen van de kenmerken die de Arische en Semitische typen onderscheiden, en het eerste punt dat we met betrekking tot hen kunnen vaststellen is dat er op geen enkel moment, na de eerste scheiding van de Arische en Semitische typen, . . . kunnen zij deel hebben uitgemaakt van deze twee historische taalontwikkelingen?²⁵

De negroïde typen ten zuiden van de Sahara in Centraal-Afrika (de Bechuana, Dinka, Bongo, Azande, enzovoort) bezitten allemaal niets van abstracte ideeën in hun tongen.

Niettemin benadrukt Schweinfurth de armoede van de Negrid-talen, in het bijzonder die van de Bongo en Azande, in woorden die abstracte ideeën aanduiden.²⁶

Een andere observatie van deze Afrikaanse inboorlingen stelt dat ze Livingstone voegde 'onwetend zijn van schrijven' . arts David eraan toe dat ze "onwetend waren van het gebruik van letters." ²⁸

Geen van deze volkeren had een geschreven taal of cijfers bedacht. Afrikaanse talen zijn eenvoudig en missen complexe abstracte zelfstandige naamwoorden. Meestal zijn er woorden voor slechts een paar kleuren, zoals rood, wit en zwart, maar geen woorden voor subtiele kleurschakeringen. De rekenkundige systemen hebben doorgaans woorden voor één en twee, terwijl grotere getallen worden uitgedrukt als 'veel'.²⁹

De Hottentotten en Bosjesmannen van Afrika gebruiken

³⁰

'kakelende' geluiden om binnen elke stam te communiceren, zoals een antropoloog uitlegt, 'zoals het gekakel van kippen of het geklets van kalkoenen.'³¹ Hun taal is verre van gearticuleerd.

Een stam van de Australische aboriginals, de Arunta genaamd, bezit een van de meest primitieve talen. Professor Alf Sommerfelt, een Noorse taalkundige, heeft een diepgaande studie gemaakt van de Arunta

taal. Hun taal kan alleen datgene overbrengen wat concreet is, maar abstracte ideeën worden niet weergegeven.

De Arunta-taal drukt alleen uit. . . actie en staat; het begrip object bestaat niet.³²

Hij gaat verder met te zeggen:

[De Arunta] bezit niets dat hij noodzakelijkerwijs moet tellen. . . heeft geen systeem van namen voor nummer. . . Het is erg moeilijk voor ons om een systeem te begrijpen dat onze fundamentele categorieën van zelfstandig naamwoord, werkwoord, bijvoeglijk naamwoord en voornaamwoord niet kent. . ideeën zijn veel minder gedifferentieerd dan in moderne talen.³³

Ze hadden geen geschreven taal of cijfers. Hun talen ontbeerden abstracte concepten en hadden weinig collectieve zelfstandige naamwoorden, wat duidde op een onvermogen om algemene concepten te formuleren, wat een van de belangrijkste kenmerken van intelligentie is. Hun talen hadden alleen nummers voor één en twee.³⁴

De studie van talen maakt duidelijk dat de Kaukasiërs niet alleen van dezelfde afkomst zijn, maar ook afstammen van een oorspronkelijke familie (die van Noach) die een afstammeling was van Adam.

De taalkunde onthult ook onder de andere volkeren een opvallende verschillen in talen, wat de reële mogelijkheid impliceert dat niet alle rassen uit één oorspronkelijke bron voortkwamen. Boek Vier, **Gods verbondsschepping**, zal dit diepgaand bestuderen.

Sectie Vier

De Joden

21

De oorsprong van de joden: geschiedenis van de joden vanaf de geschriften van het oude verbond tot 70 n.Chr

Tzijn hoofdstuk onderzoekt de identiteit en toepassing van de term 'Jood' vanaf het vroegste gebruik tot 70 n.Chr.

Ons doel is om na te gaan wat er binnen een tijdsbestek van acht eeuwen is gebeurd met betrekking tot hoe de term 'Jood' begon te veranderen.

Dit zal van invloed zijn op de manier waarop we de mensen die zichzelf vandaag de dag 'joden' noemen, begrijpen en identificeren. Het woord 'Joden' is een van de meest verwarrende woorden in de Bijbel. Deze studie zal helpen hun identiteit in de geschiedenis en vandaag te verduidelijken.

De identiteit van een "Jood" in het Oude Verbond Schriften

Zoals je je misschien herinnert uit Boek Eén en hoofdstuk zeven (***Ontdek de Verhaal van uw bijbelse erfgoed***), de eerste instantie van de term

"Jood" werd gevonden in II Koningen 16:6, zoals vertaald door de King James Versie van de Bijbel:

In die tijd bracht Rezin, de koning van Syrië, Elath terug naar Syrië, en verdreef de **Joden** uit Elath; en de Syriërs kwamen naar Elath en bleven daar tot op de dag van vandaag wonen.

De context van dit evenement is als volgt. Achaz was koning van het huis van Juda (740-724 v.Chr.) En tijdens zijn regering belegerde Rezin, de koning van Assyrië, Jeruzalem. Rezin had niet de overhand, maar hij verdreef de Judeeërs wel uit Elath. De term “Joden” in deze context verwees naar de Judeeërs van het huis van Juda die in de stad Elath woonden. De New American Standard-versie zegt het nauwkeuriger:

In die tijd heroverde Rezin, de koning van Aram, Elath voor Aram, en verdreef de **Judeeërs** volledig uit Elath; en de Arameeërs kwamen naar Elath en hebben daar tot op de dag van vandaag gewoond.

Nogmaals, bij wijze van overzicht van Boek Eén en hoofdstuk zeven: het woord dat in de Geschriften van het Oude Verbond met ‘Jood’ is vertaald, verwees alleen naar de:

1. Zoon van Jakob en Lea (genaamd Juda);
2. Stam die afstamt van Juda;
3. Natie van het zuidelijke koninkrijk onder de dynastie van David, onderscheiden van het noordelijke koninkrijk Efraïm of Israël; of
4. Land van Juda.

Met andere woorden: ‘Joden’ betekenden in deze tijd van de geschiedenis (achtste eeuw v.Chr.) in zekere zin Judeeërs, maar verwezen altijd naar een fysieke afstammeling van Abraham, Isaak en Jakob uit het huis van Juda.

De identiteit van een “Jood” na de terugkeer uit Babylon

Nu gaan we verder in de tijd naar de zesde eeuw v. toen Jeruzalem werd herbouwd, hield de opgetekende geschiedenis in de Geschriften van het Oude Verbond op. De laatste profeet was Maleachi.

Vanaf die tijd tot aan de eerste komst van Jezus Christus, in de eerste eeuw na Christus, was er wat de Intertestamentele Periode wordt genoemd – ongeveer 400 jaar. De Intertestamentele Periode was de periode tussen het Oude en het Nieuwe Testament. Gedurende deze periode vonden er veel veranderingen plaats in Judea en de omliggende landen. Een stukje geschiedenis uit deze tijd, belangrijk voor het begrip van de term 'Jood', vond plaats tijdens de Makkabische Opstand (beginnend rond 166 v.Chr.) tegen buitenlandse indringers (die Seleuciden worden genoemd) in Judea. De Makkabeeën, zoals ze werden genoemd, waren een groep Judeeërs die de controle en vrijheid in Judea tegen deze buitenlandse indringers herstelden.

Een deel van deze campagne werd geleid door een man genaamd John Hyrcanus (135-104 v.Chr.). Onder de steden en gebieden die hij onderwierp, veroverde hij ook de Idumeeërs, aangezien zij, vanaf de ballingschap van het huis van Juda naar Babylon, 'tot nu toe in het bezit waren geweest van belangrijke delen van het oude grondgebied van Juda en Israël. zoals in de tijd van de Makkabeeën. . . van heel Zuid onderdeel van het oude koninkrijk Juda. . ."1 Dat waren de Idumeeërs2 Edomieten of afstammelingen van Esau. De historicus Josephus registreert deze gebeurtenis:

Hyrcanus nam ook Dora en Marissa in, steden van Idumea, en **onderwierp alle Idumeeërs**; en stond hen toe in dat land te blijven, als ze dat wilden

besnijden hun geslachtsdelen en maken gebruik van de wetten van de Joden [Judeeërs]; en zij verlangden er zo naar om in het land van hun voorvaderen te leven, dat zij zich onderwierpen aan de besnijdenis en aan de rest van de Joodse levenswijze; Op dat moment overkwam hen dit, dat **zij voortaan niemand anders dan Joden waren.**

De Griekse historicus Strabo bevestigt ook dat de Idumeeërs “deelden dezelfde gewoonten met” en waren “vermengd” met de Judeeërs.⁴

De onderworpen Idumeeërs of Edomieten mochten dus in het land Judea blijven zolang ze zich onderwierpen aan de besnijdenis, de gebruiken en de wetten van de Judeeërs. Als gevolg hiervan stonden de Edomieten bekend als ‘Joden’, net als de oorspronkelijke Judeeërs van het huis Juda. Ze werden in die tijd opgenomen in het leven en de religie van de Judeeërs.

Betekenis van de vermenging van Edomieten en Judeeërs

Waarom is deze geschiedenis belangrijk? Ten eerste werd de betekenis van ‘Jood’ substantieel veranderd. Oorspronkelijk waren Joden Judeeërs – de puur fysieke afstammelingen van Abraham, Isaac en Jacob. Nu was er het begin van **een mogelijke vermenging met Edomitisch bloed.** En hoewel Esau (vader van de Edomieten – Genesis 36:43) de zoon was van Isaak en Rebekka, nam hij Hettitische (Kanaänitische) vrouwen en kreeg kinderen bij hen (Genesis 36:2). De Hettieten of Kanaänieten werden door God vervloekt en het was verboden

dat Israël iets met hen te maken zou hebben. Denk eens aan de volgende uitspraak van God over de vader van de Kanaänieten: “Vervloekt zij Kanaän” (Genesis 9:25).
Heel Kanaän

familie werd vervloekt en Israël kreeg van God de opdracht om ze volledig te vernietigen:

Wanneer de HEER, uw God, u in het land brengt waar u naartoe gaat om het in bezit te nemen, en vele volken voor u wegvaagt: **de Hethieten en de Girgasieten en de Amorieten en de Kanaänieten en de Ferezieten en de Hevieten en de Jebusieten**, zeven naties groter en sterker dan jij, en als de HEER, je God, ze voor je uitlevert en jij ze verslaat, dan zul je ze volkomen vernietigen. U mag geen verbond met hen sluiten en geen gunst aan hen tonen. Bovendien **mag u niet met hen trouwen**; U zult uw dochters niet aan hun zonen geven, noch zult u hun dochters als uw zonen nemen. – Deuteronomium 7:1-3

De Kanaänieten werden door God vervloekt, maar Israël gehoorzaamde de Heer niet om hen te vernietigen, maar liet hen in het land blijven dat God als slaven aan Abraham, Isaak en Jakob gaf.

Hoewel Esau zijn vader en moeder onaangenaam vond (Genesis 26:34-35), trouwde hij met Hettitische (Kanaänitische) vrouwen. **Veel van zijn nakomelingen waren dus ook vermengd met de vervloekte Kanaänieten bloed.**

Bovendien werd Esau zelf niet door God gekozen om de zegeningen van het verbondsgeboorterecht te ontvangen, maar werd zijn broer Jakob gekozen (Genesis 25:23). In feite 'verachtte' Esau zijn eerstgeboorterecht als oudste zoon en 'verkochte hij zijn eerstgeboorterecht aan Jakob'.

(Genesis 25:31-34). Hebrëen 12:16 beschrijft Esau als een 'immoreel of goddeloos persoon . . die zijn eigen geboorterecht verkocht voor één enkele maaltijd." Dus toen Esau's nakomelingen (Edomieten) werden ingelijfd bij de Judeeërs, vond er een vermenging plaats van een niet-verbonds, vervloekt en goddeloos volk in Judea, dat zich vermengde met de Judeeërs.

Degenen in Judea vanaf dat moment tot 70 n.Chr. waren a combinatie van Edomieten (Idumeeërs), Kanaänieten en waar

Judeeërs uit het huis van Juda – allen bekend als ‘Joden’. De

De term “Jood” werd nu veranderd in betekenis en toepassing.

Ten tweede **was er sprake van een historische en voortdurende haat Esau en zijn nakomelingen hadden jegens Jakob en de zijnen nakomelingen** – de twaalf stammen van Israël. Esau haatte Jakob en hem wilde doden vanaf het moment dat Jakob zijn vader bedroog, Isaak, om de zegen van het eerstgeboorterecht te ontvangen:

Esau koesterde dus een wrok tegen Jakob vanwege de zegen waarmee zijn vader hem had gezegend; en Esau zei tegen zichzelf: 'De dagen van rouw om mijn vader zijn nabij; dan **zal ik mijn broer Jacob vermoorden.**' – Genesis 27:41

Deze haat tegen Jakob leefde door de jaren heen voort in de nakomelingen van Esau. De Edomieten sloten zich bijvoorbeeld aan bij de Babyloniërs in hun strijd tegen de Judeeërs en Jeruzalem om voordeel te halen uit hun verzwakte en kwetsbare toestand. De profeet Ezechiël schrijft hierover in de hoofdstukken 35 en 36. We zullen hier slechts enkele selectieve verzen opnemen. (Even een opmerking: de “Berg Seir” die hier wordt besproken verwijst naar Edom of de afstammelingen van Esau, want God gaf de berg Seir als Esau's landbezit in Genesis 36:8). Ezechiël schreef:

Bovendien kwam het woord van de HEER tot mij: 'Mensenzoon, richt uw aangezicht tegen de berg Seir [het thuisland van de Edomieten], profeteer ertegen en zeg ertegen: "Zo zegt de Heer GOD: 'Zie, Ik ben tegen je, berg Seir, en Ik zal Mijn hand tegen je uitstrekken en je tot een verwoesting en een woestijn maken. Ik zal jullie steden verwoesten en jullie zullen een verwoesting worden. Dan zul je weten dat Ik de HEER ben. **Omdat u eeuwige vijandschap hebt gehad en de zonen van Israël aan de macht van het zwaard hebt overgeleverd ten tijde van hun ramspoed** [tijdens de Babylonische verwoesting van Jeruzalem en de deportatie van de Judeeërs uit het land], ten tijde van de straf van het einde Daarom, zo waar ik leef,' verklaart de Heer GOD, 'zal ik u overgeven aan bloedvergieten, en bloedvergieten zal u achtervolgen; omdat je bloedvergieten niet haat, zal bloedvergieten je achtervolgen.' "

– Ezechiël 35:1-6

Zoals u zich verheugde over de erfenis van het huis van Israël [in de context die verwijst naar Juda] **omdat het verlaten was**, zo zal ik met u doen.

Je zult een verwoesting zijn, **o berg Seir, en heel Edom**, alles. Dan zullen ze weten dat Ik de HEER ben. – Ezechiël 35:15

De profeet Obadja sloot zich aan bij Ezechiël in het profeteren van Gods oordeel tegen “Edom” vanwege “van geweld jegens uw broer Jakob” (Obadja 10) tijdens de vernietiging van het land Judea samen met de Babylonische strijdkrachten.

Vanwege wat Edom de Judeeërs in deze tijd heeft aangedaan en vanwege hun eeuwige haat tegen Jakob/Israël, ‘haatte God Esau’. Luister naar de profeet Maleachi terwijl God door hem spreekt over Esau/Edom:

Het orakel van het woord van de HEER aan Israël door Maleachi. ‘Ik heb van je gehouden’, zegt de HEER. Maar u zegt: “Hoe heeft U ons liefgehad?” “Was niet Esau Jacobs broer?” spreekt de HEER. **‘Toch heb ik van Jacob gehouden; maar ik heb Esau gehaat**, en ik heb zijn bergen tot een verwoesting gemaakt en zijn erfdeel bestemd voor de jakhalzen van de wildernis.’ Hoewel Edom zegt: “We zijn neergeslagen, maar we zullen terugkeren en de ruïnes opbouwen”; zo zegt de HEER van de hemelse machten: Zij mogen bouwen, maar Ik zal afbreken; en de mensen zullen hen het slechte gebied noemen, en **het volk op wie de HEER voor altijd verontwaardigd is.**’ – Maleachi 1:1-4.

God haatte Esau/Edom en was tegen hen. Zijn verontwaardiging is ‘voor altijd’. Dit wordt bevestigd door de apostel Paulus in de Nieuwe Verbondsgeschriften, toen hij Maleachi citeerde:

Ik hield van Jacob, maar van Esau haatte ik. – Romeinen 9:13

Gods haat voor Esau en zijn nakomelingen blijft dezelfde in het tijdperk van het Nieuwe Verbond. Maleachi 3:6 stelt vast dat God niet verandert: “Want Ik, de HEER, verander niet.” Hij haat ze vandaag de dag nog steeds.

De Edomitische haat tegen het ware Israël (destijds die van Juda) ging door. Tegen de tijd van de geboorte van Jezus Christus hadden de Edomitische joden de politieke macht in Judea overgenomen. Herodes de Grote was de heerser tijdens de eerste jaren van Jezus. **Het is algemeen bekend dat Herodes van Edomitische afkomst was. De Bijbel bevat de verhaal van zijn gewetenloze daad om alle Judese babyjongens te laten vermoorden in een poging Jezus te elimineren.** Wat deze Edomitische koning deed, kunt u lezen in Matteüs 2:1-18.

Zelfs bij de verwoesting van Judea en de tempel door de Romeinen in het jaar 70 n.Chr. richtten de Edomitische Joden (genaamd Idumeeërs) opzettelijk grote schade aan aan de rest van de Judese inwoners die niet uit Judea waren ontsnapt. Josephus registreert de geschiedenis van wat er is gebeurd:

· . . noch spaarden **de Idumeeërs** iemand; want zij zijn van nature **een barbaars en bloederig volk** . . . En nu was de buitenste tempel helemaal overstromd van bloed; en toen het die dag aanbrak, zag ik daar tachtigduizendvijfhonderd dode lichamen. Maar de woede van de Idumeeërs werd niet bevredigd door deze slachtingen; maar zij begaven zich nu naar de stad en plunderden elk huis en doodden iedereen die ze tegenkwamen

Door de eeuwen heen, te beginnen met Jakob, haatte Esau/Edom Israël.

Het jodendom groeit onder de joden

Nog een belangrijk punt. De integratie van de Edomieten bij de Judeeërs omvatte de wetten en gebruiken die de

De Judeeërs brachten uit Babylon de vermenging van de leringen van het Oude Verbond met de mondelinge tradities mee, die later werden gecodificeerd als de Talmoed. We zullen later meer specifiek op de Talmoed ingaan. De Talmoed vormde echter de basis voor wat bekend staat als

Jodendom. In feite waren de gedeelde overtuigingen, leringen en praktijken van het jodendom:

De Edomieten werden overwonnen door Johannes Hyrcanus, die **hen met geweld tot het jodendom bekeerde**, en vanaf dat moment vormden zij een deel van het Joodse volk, waarbij Herodes een van hun nakomelingen was.⁶

Een eerdere *Jewish Encyclopedia* voegt eraan toe dat de Edomieten “toen werden opgenomen in de Joodse [Judeese] natie, en dat hun land door de Grieken en Romeinen 'Idumea' werd genoemd. ” ⁷

Ja, de Edomieten hadden niet alleen de kans om politiek te regeren, maar ook om zich onder de religieuze leiders in Judea te mengen die bekend kwamen te staan als de Farizeeën en Sadduceeën.

Het jodendom was hun religie.

Conclusie

Vanaf de tijd van hun onderwerping aan de Judeeërs door de Makkabeeërs en Johannes Hyrcanus, en de gedwongen bekering van de Edomieten tot het jodendom tot 70 n.Chr., veranderde de term ‘Jood’ en de betekenis ervan aanzienlijk. In het begin had het alleen betrekking op de Judeeërs. Vervolgens was er sprake van een vermenging (en ongetwijfeld enige gemengde huwelijken) van het heilige ras van het huis van Juda met Edomitisch/Kanaänitisch bloed en ook religieuze en culturele vermenging. ‘Jood’ kon niet langer eenvoudigweg Joods betekenen, maar omvatte nu ook de door God gehate afstammelingen van Esau/Edom en

de vervloekte Hettitische/Kanaänieten.

En nu, zoals we in het volgende hoofdstuk zullen zien, zijn deze ‘Joden’ verdwenen. Edom ging door met het maken van proselieten van het judaïsme in verre landen en mengde zich zelfs met hun inwoners om zich verder te vermengen hun bloedlijn.

22

De oorsprong van de joden: geschiedenis van de joden van 70 n.Chr. tot de tiende eeuw

Invoering

Fvanaf de tijd van Johannes Hyracanus (135 - 104 v.Chr.) tot de verwoesting van de tempel in Jeruzalem (70 n.Chr.), de mensen die afstamden van Esau (of Edomieten die door de Grieken Idumeeërs werden genoemd), die vermengd waren met Kanaänitisch bloed maar zich tot het jodendom hadden bekeerd, werden nu opgenomen in de term voor 'Judeeër', vertaald met 'Joden'. **Dit betekende een belangrijke raciale verandering die gevolgen had voor en na de bediening van Jezus Christus. Niet alle 'Joden' waren Israëlitische Judeeërs uit het huis of de stam Juda.** Dit bevestigt de getuigenis van de Nieuwe Verbondsgeschriften, meerdere malen rechtstreeks vermeld in Openbaring. Jezus zei via de apostel Johannes tot de kerk in Smyrna:

Ik ken uw verdrukking en uw armoede (maar u bent rijk), en de godslastering door **degenen die zeggen dat ze Joden zijn en dat niet zijn**, maar een synagoge van Satan zijn. – Openbaring 2:9

Opnieuw schreef Johannes aan de kerk van Philadelphia:

Zie, ik zal degenen van de synagoge van Satan, **die zeggen dat ze joden zijn en dat niet zijn**, maar liegen, ik zal ze laten komen en zich voor hen neerbuigen.

je voeten, en laat ze weten dat ik van je heb gehouden. – Openbaring 3:9

Met andere woorden, er waren mensen die beweerden dat ze echte Judeeërs (joden) waren, maar dat waren ze niet. Het waren geen Israëlieten uit het huis van Juda, maar die van de Edomieten/ Kanaänitische mix.

In dit hoofdstuk zullen we de migraties en nederzettingen van de Joden van de eerste tot de tiende eeuw na Christus vanuit Judea en Palestina naar andere landen volgen. Deze geschiedenis zal ons inzicht geven om ons verder te helpen de steeds veranderende raciale samenstelling van de Joden te identificeren, evenals de kritische invloed van de Joodse religie, bekend als het jodendom en het talmoedisme, op andere volkeren.

70 n.Chr

Ongeveer veertig jaar vóór het jaar 70 profeteerde Jezus dat de tempel in Jeruzalem verwoest zou worden en dat er “een grote verdrukking” over heel Judea zou komen. Hier zijn een paar fragmenten uit Zijn profetie in Matteüs 24:1

Jezus kwam uit de tempel en ging weg toen Zijn discipelen naar boven kwamen om Hem **de tempelgebouwen** aan te wijzen. En Hij antwoordde en zei tegen hen: ‘Zien jullie al deze dingen niet? Voorwaar, ik zeg u: hier zal geen steen op de andere blijven, die niet zal worden afgebroken.

Wanneer u daarom de gruwel der verwoesting waarover door de profeet Daniël werd gesproken, in de heilige plaats ziet staan (laat de lezer dit begrijpen), dan moeten **degenen die in Judea zijn**, naar de bergen vluchten.

. Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er sinds het begin van de wereld tot nu toe niet meer is voorgekomen, en ook nooit meer zal gebeuren.” – Matteüs 24:1-2, 15-16, 21

De kerk in Jeruzalem nam de waarschuwing van Jezus serieus. Eusebius, een vroege kerkvader, schreef:

Maar de mensen van de kerk in Jeruzalem hadden door een openbaring, die vóór de oorlog aan goedgekeurde mannen daar was verleend, de opdracht gekregen **om de stad te verlaten** en in een bepaalde stad van Perea, genaamd Pella, te gaan wonen. En toen degenen die in Christus geloofden vanuit Jeruzalem daarheen waren gekomen, haalde het oordeel van God uiteindelijk, alsof de koninklijke stad van de Joden en het hele land Judea geheel verstoken waren van heilige mannen, degenen in die zulke wandaden hadden begaan. Christus en zijn apostelen, en heeft die generatie van goddeloze mensen totaal vernietigd

Thomas Newton geeft commentaar in zijn werk getiteld ***The Prophecy van Matteüs 24, Proefschrift XIX*** :

. . . **Allen die in Christus geloofden verlieten Jeruzalem** en trokken naar Pella en andere plaatsen aan de overkant van de rivier de Jordaan, zodat ze allemaal op wonderbaarlijke wijze aan de algemene schipbreuk van hun land ontsnapten. We lezen nergens dat ook maar één van hen omkwam in de vernietiging van Jeruzalem. Van zo'n grote dienst was deze waarschuwing van onze Verlosser aan de gelovigen

En zo geschiedde het dat de Romeinse strijdkrachten onder Titus in het jaar 70 de opruiende opstand van de Joden tegen de Romeinse regering onderdrukten. De historicus Josephus, een hedendaagse ooggetuige van deze periode, vertelt de details van de gebeurtenissen die plaatsvonden (***Oorlogen van de Joden***). Er werden veel mensen gedood, met veel verwoesting en hongersnood. Van dit alles waren de Joden verantwoordelijk voor, schrijft Josephus:

Het is daarom onmogelijk om elk voorbeeld van de ongerechtigheid van deze mannen (Idumeese Joden) afzonderlijk te bespreken. Ik zal daarom hier meteen kort mijn mening uiten: dat noch enige andere stad ooit zulke ellende heeft geleden, noch dat enig tijdperk ooit een generatie heeft voortgebracht die vruchtbaarder is in goddeloosheid dan deze, vanaf het begin van de wereld.⁴

Als gevolg hiervan, en om de controle over te nemen en de opstand, die grotendeels door de Idumeïsche (Edomitische) Joden werd geleid, te onderdrukken, belegerden de Romeinse strijdkrachten Jeruzalem en vielen het uiteindelijk binnen. De tempel en Jeruzalem werden grotendeels verwoest en de profetie van Jezus tegen Zijn vijanden werd vervuld.

Na 70 n.Chr

Hoewel het geschatte aantal inwoners in Judea, en degenen die tijdens de belegering en invasie van Jeruzalem in het jaar 70 zijn omgekomen, betwist wordt, wordt tot op de dag van vandaag algemeen **aangenomen** dat er een massale gedwongen deportatie en verbanning heeft plaatsgevonden van grote aantallen overgebleven mensen. Dit idee werd mogelijk ondersteund door een vroege kerkhistoricus, Justinus Martyr. Maar een andere kerkhistoricus, Eusebius, de bisschop van Caesarea en auteur van *Kerkgeschiedenis*, maakt geen melding van deze massale ballingschap. Niettemin wordt deze valse veronderstelling, gepromoot door de Talmoed en het jodendom, tot op de dag van vandaag door het joods-christendom geloofd.

Shlomo Sand, Joodse hoogleraar hedendaagse geschiedenis aan de Universiteit van Tel Aviv en auteur van het boek *The Invention of the Jewish People*, zegt dat deze gewoonlijk 'diaspora' van de Joden in deze periode een mythe is. Sterker nog, hij schrijft:

Nergens in de overvloedige Romeinse documentatie wordt melding gemaakt van een deportatie uit Judea. ⁵

Maar hij biedt wel enig inzicht in de reden waarom deze mythe nog steeds in stand wordt gehouden en de reden waarom we dit onderwerp überhaupt ter sprake brengen materie:

Hoewel **de meeste professionele historici wisten dat er nooit sprake was geweest van een gewelddadige ontworteling van het Joodse volk**, lieten zij toe dat de christelijke mythe, die door de Joodse traditie was overgenomen, vrijelijk werd geparadeerd op de publieke en educatieve locaties van het nationale geheugen, zonder dat er sprake was van een gewelddadige ontworteling van het Joodse volk. proberen het te weerleggen. Ze moedigden dit zelfs indirect aan, **wetende dat alleen deze mythe morele legitimiteit zou verschaffen aan de vestiging van de "verbannen natie" in een land ⁶ dat door anderen werd bewoond.**

Met andere woorden, een dergelijke verdrijving uit het land Judea zou dit kunnen opleveren

· · · een organische opeenvolging van de geschiedenis van de Joodse verspreiding en alleen op deze manier zou het "de terugkeer van de natie naar haar geboorteplaats" kunnen verduidelijken en **rechtvaardigen** . 7

Dat wil zeggen: als bewezen kan worden dat de Joden direct na 70 n.

Dat idee van gedwongen verdrijving van de Joden, samen met de Het onjuiste geloof dat de Joden van die tijd de Joden vormden fysieke afstammelingen van Abraham, Isaac en Jacob, is de ondersteunende stem en het beleid geweest van de Amerikaanse kerken en regeringen (en andere nationale regeringen) om de Joden te helpen terugkeren naar hun zogenaamde thuisland, dat wil zeggen de huidige 'Staat Israël'.

Het was in 1948 dat de Verenigde Naties officieel de internationale "Staat Israël" oprichtten, zodat de Joden konden terugkeren naar Israël. hun zogenaamde thuisland Palestina. **De rechtvaardiging hiervoor was gebaseerd op deze mythe van gedwongen ballingschap en voorzag in een sympathiek argument voor de oprichting van de staat Israël.** Dit werd opgemerkt in **de Verklaring van de oprichting van de staat Israël**, 1948:

Nadat ze met geweld uit hun land waren verbannen, bleven de mensen er tijdens hun verstrooiing in geloven en hielden ze nooit op te bidden en te hopen op hun terugkeer ernaar en op het herstel van hun politieke vrijheid.

Er is geen rechtvaardiging voor het aandringen van de Jood, en voor andere twijfelachtige christelijke overtuigingen of overheidsbeleid, op een terugkeer

naar het zogenaamde thuisland op basis van 'gedwongen verbanning', omdat er geen bewijs is dat ballingschap heeft plaatsgevonden. Er was geen sprake van dwang deportatie van de Joden na 70 n.Chr. **De hele basis voor de oprichting van de staat Israël door de Verenigde Naties was gebaseerd op valse premissen.**

Bovendien waren de joden in het gebied van Judea (of Palestina) voor en na 70 n.Chr. een mengeling van Edomitische, Kanaänitische en Judese 'joden'.

Toch is er nog een ander feit dat zelfs nog krachtiger is en dat de misvatting zou moeten blootleggen van dit idee dat deze mensen die zichzelf vandaag de dag "Joden" noemen, enig recht hebben op het landoppervlak van Palestina. Op dit punt komen we binnenkort. Maar eerst moeten we wat historisch grondwerk doen om te onderzoeken wat er met deze Joden in Judea (Palestina) is gebeurd van 70 n.Chr. tot de tiende eeuw.

Voor en na 70 n.Chr

Laten we beginnen met de periode vóór de verwoesting van de tempel en Jeruzalem in 70 n.Chr. Vanaf de tijd van het einde van de ballingschap van het huis van Juda in Babylon (605 – 535 v.Chr.) tot 70 n.Chr. waren er talloze nederzettingen buiten Judea. Professor Zand schrijft:

Een van de belangrijkste problemen die de mythe van vernietiging en verdrijving in de war brachten, was het feit dat er lang vóór 70 GT8 grote Joodse gemeenschappen buiten Judea waren. Het was algemeen bekend dat nadat Cyrus' verklaring een einde maakte aan de zogenaamde Babylonische ballingschap, slechts enkele van de ballingen en hun nakomelingen naar Jeruzalem terugkeerden. De rest, mogelijk de meerderheid, koos ervoor om te blijven en te gedijen in de culturele centra van het bloeiende Oosten, waar de elites rijke religieuze tradities koesterden die zich over de antieke wereld zouden verspreiden.⁹

Veel oorspronkelijke Judeeërs uit het huis van Juda hadden ervoor gekozen om in Babylon te blijven in plaats van na de ballingschap naar Judea terug te keren. Ongetwijfeld zijn sommigen tijdens hun verblijf in Babylon met buitenlandse vrouwen getrouwd. Deze raciale gemengde huwelijken waren een belangrijke kwestie voor de leiders (Ezra en Nehemia) van degenen van het huis van Juda die uit ballingschap terugkeerden. Sommige Israëlieten waren met Kanaänieten, Hethieten, Ferezieten, Jebusieten, Ammonieten, Moabieten, Egyptenaren en Amorieten getrouwd. Degenen die met buitenlandse vrouwen trouwden, konden niet permanent naar het land van hun vaders terugkeren, tenzij zij hen samen met hun kinderen wegbrachten (dat wil zeggen, hen in Babylon achterlieten). Lees Ezra 9-10 en Nehemia 13 voor bevestiging. In andere woorden, de raciale vermenging met de Judeeërs, die verboden was door Gods wet (Deuteronomium 7:1-6), vond al plaats voordat Johannes Hyrcanus de Edomieten/Kanaänieten onderwierp en hen in het huis van Juda opnam.

Historici hebben vele andere Joodse nederzettingen geverifieerd, niet alleen in Babylonië, maar ook in plaatsen als Azië, Noord-Afrika, Egypte, Perzië en Rome.

De joodse auteur en filologisch archeoloog Paul Wexler schreef over de verslagen van nederzettingen buiten Judea door "Palestijnse Joden" (dat wil zeggen, die van het huis van Juda en die vermengd met Edomitisch/Kanaänitisch bloed die in Judea woonden of Palestina na de Babylonische ballingschap en vóór 70 n.Chr.):

Maar grote aantallen Palestijnse Joden hadden hun weg naar het buitenland gevonden – naar Noord-Afrika, Arabië, Zuid-Europa en andere delen van West-Azië – en tegen de tijd van de Romeinse verovering van Judea in 70 n.Chr. **woonde de overgrote meerderheid van de Joden daarbuiten. van Palestina.** Sommige van deze Joodse diasporagemeenschappen waren eeuwenoud ten tijde van de Romeinse invasie [in 70 n.Chr.].¹⁰

Maar het waren niet allemaal 'Palestijnse joden' die nieuwe 'gemeenschappen' buiten Judea vestigden. **Er waren andere mensen die jood waren geworden door zich tot de religie te bekeren**

Jodendom. Wexler voegt eraan toe:

Zelfs toen aanzienlijke aantallen Palestijnse Joden uit Palestina (Judea) emigreerden nadat de Romeinen de Tweede Tempel in 70 na Christus hadden verwoest, werden de meeste nieuwe diasporagemeenschappen nog steeds gesticht door niet-Palestijnen, in plaats van door pas geëxpatrieerde Palestijnse Joden. . . Het grootste deel van de Joden die in Europese sectoren van het Romeinse Rijk woonden, kon **niet** van Palestijnse afkomst zijn.¹¹

Blijkbaar vond er in een groot deel van de bekende wereld wijdverbreide bekering en bekering tot het jodendom plaats. Maar wat was de raciale of etnische afkomst van deze niet-Palestijnse joden? Wexler gelooft op basis van "taalkundig en niet-taalkundig bewijsmateriaal" van Jiddische sprekers in het bijzonder dat zij een combinatie van "Griekse, Illyrische, Iraanse, Frygische, Romeinse, Zuid-Slavische, Turkse en West-Semitische afkomst" omvatten.

Kevin Alan Brook, een historicus die ook een website onderhoudt van het American Center of Khazar Studies (www.khazaria.com), in zijn boek, ***The Joden van Khazaria***, citeert enkele van de archeologische bewijzen van deze Joden in de bekende wereld:

Al in de derde eeuw na Christus bestonden er Joodse nederzettingen en synagogen in het door de Romeinen bestuurde Pannonië (het huidige Hongarije). Archeologische ontdekkingen omvatten onder meer stenen markeringen waarop Joodse namen en menora-afbeeldingen (zevenarmige kandelaars) waren gegraveerd. . . In sommige gevallen is de joodse identiteit van de ingeschreven namen bekend omdat de etnische termen **Judeus** en **Judea** eraan zijn toegevoegd.

Tijdens de Romeinse tijd woonden er ook joden in Moesia en Thracië. Een grafsteen uit de derde eeuw nabij het dorp Gidden, district Nikopol, in het noorden van Bulgarije (dichtbij de Roemeense grens) verwijst naar een man genaamd Iosus met de titel **archisynagogus**, wat hoofd van de synagoge betekent.¹³

Het belangrijkste voor onze discussie hier is dat Joodse nederzettingen ook het land in Oost-Europa bezetten vóór de komst van een volk dat de Khazaren werd genoemd. Beek vervolgt:

Zoals we hebben gezien bestonden er grote Joodse gemeenschappen in Oost-Europa voordat het Khazar-rijk werd gevestigd. . . Veel geleerden geloven dat afstammelingen van de vroege Joodse bevolking van de Krim en de Kaukasus de beslissing van de Khazaren om zich tot het Jodasimisme te bekeren, hebben beïnvloed.¹⁴

In de volgende twee hoofdstukken bespreken we de identiteit van de Khazaren en hun connectie met de Joden van vandaag.

De Joden en Khazaren

Het Khazariaanse rijk bevond zich in de zuidelijke steppen van Rusland. Zoals hierboven opgemerkt, vestigden andere Joden zich in dit gebied voordat de mensen die in de geschiedenis bekend staan als de Khazaren het bezetten. Deze joden hadden heel goed de zaden van het jodendom voor later kunnen planten Khazariaanse bekering.

Zelfs nadat de Khazaren het hadden bezet, zochten andere Joden hun toevlucht onder het Khazariaanse volk. Deze Joden bevonden zich in het Byzantijnse Rijk en stonden onder 'anti-Joods beleid' dat 'veel Joden dwong te vluchten naar minder gevaarlijke landen zoals Khazaria'¹⁵ in de achtste en negende eeuw. Deze Joden werden verwelkomd door de heerser van de Khazaren.

Joden bleven rond 943 vanuit de islamitische en Byzantijnse landen naar Khazaria migreren, omdat ze nog steeds met geweld tot het christendom werden bekeerd door Romanus. . . Met de voortdurende vlucht van Joden uit Byzantium verwelkomde Jozef, de koning van de Khazaren, hen om zich in zijn land te vestigen.¹⁶

Voordat we meer te weten komen over de identiteit en bekering van de Khazaren tot het jodendom, is het belangrijk op te merken dat de aankomende **Joden en Khazaren met elkaar begonnen te trouwen.**

De **Schechter-brief** gaf aan dat sommige Joden naar Khazaria kwamen om te ontsnappen aan 'het juk van afgodenaanbidders'. Het verklaarde verder dat de Joden die via Armenië naar Khazaria kwamen, trouwden met de Khazaren en het ritueel van de besnijdenis propageerden.¹⁷

Dit betekent dat het bloed van de Khazaren gedeeltelijk werd vermengd met Edomitisch en Kanaänitisch bloed en wie weet wat anders.

Aangezien God Esau en zijn gemengde nakomelingen (de Edomieten/Kanaänieten) het land Seir gaf (Genesis 36:8 – "Esau woonde dus in het bergland van Seir; Esau is Edom"), zou dit de reden kunnen zijn voor deze uitspraak in **De Joodse Encyclopedie** met betrekking tot de Khazaren?

Hasdai ibn Shaprut, die als minister van Buitenlandse Zaken Abd al-Rahman, de sultan van Cordova, in zijn brief aan koning Jozef van de Chazars (rond 960) had. . . spreekt over de traditie volgens welke **de Chazars [Khazars] ooit in de buurt van het Seirgebergte woonden.**

Zou het kunnen dat op zijn minst een deel van de Joodse nederzettingen die het land binnenkwamen waar de Khazaren zich uiteindelijk vele eeuwen lang vestigden, inderdaad Joodse Edomieten/Kanaänieten waren die zich vermengden met het Khazar-volk? Als dat zo is, hebben we deze “Joden” en Khazaren samengevoegd als één volk en weten we dat sommige van deze Joden Edomieten waren. Maar wie waren de Khazaren?

oorspronkelijk?

Conclusie

In dit hoofdstuk zijn de verschillende vrijwillige migraties of deportaties van de Joden uit Judea en Palestina naar verschillende delen van de bekende wereld, van het Romeinse Rijk tot het Byzantijnse Rijk, in kaart gebracht. Sommigen waren joden van gemengde Judese/Edomitische/Kanaänitische afkomst en velen waren eenvoudigweg bekeerlingen tot het jodendom en stonden bekend als joden.

We hebben ook ontdekt dat er geen historische basis voor bestaat de oprichting van de staat Israël in 1948 en de bezetting van het oude Palestina als gevolg van de mythe van een gedwongen deportatie en ballingschap direct na 70 n.Chr. Bovendien waren veel ‘Joden’ uit die tijd geen raszuivere Israëlieten en hadden ze dus geen een bijbelse claim op het land dat aan Abraham, Isaac en Jacob werd gegeven.

Nu komen we bij een cruciaal deel van de geschiedenis dat de invloed van de Joden onder het Khazar-volk zal laten zien, wat de identiteit verder aantoont van degenen die zichzelf vandaag de dag Joden noemen. Dat is het onderwerp van het volgende hoofdstuk.

23

De oorsprong van de joden: Geschiedenis van de joden van de tiende eeuw tot heden

WWe hebben gedocumenteerd dat de joden van de eerste eeuw AD, van wie velen gemengd waren Het Judese/Edomitische/Kanaänitische bloed was voor en na de verwoesting van de tempel en Jeruzalem in 70 n.Chr. door vele gebieden van de bekende wereld gemigreerd. Bovendien waren er veel andere jodenproselieten die zich bekeerden tot de religie van de joden, namelijk het jodendom.¹

Sommige Joden migreerden naar een landgebied in de zuidelijke steppen van Rusland vóór de komst van een volk dat de Khazaren werd genoemd. Het verhaal van wie ze waren en hun bekering tot het jodendom zal de identiteit onthullen van de mensen die zichzelf vandaag de dag joods noemen, en de cruciale implicaties voor het begrijpen van de Bijbel en onze huidige situatie in Amerika, andere Kaukasische landen en over de hele wereld vandaag.

Dit hoofdstuk presenteert het nieuwste en beste bewijs van de identiteit van de Khazaren. U moet echter weten dat wat hierin wordt gepresenteerd slechts een greep is uit de enorme historische gegevens over dit onderwerp. Als je het vollediger wilt onderzoeken,

de bronnen die in dit hoofdstuk worden genoemd, geven u een goed begin. Voor het overige is het volgende slechts een inleiding op dit onderwerp. Dus laten we beginnen.

Overzicht van de geschiedenis van de Khazaren

Alle historische informatie uit een verscheidenheid aan bronnen, voornamelijk Joodse, documenteert dat het Khazar-volk in de derde eeuw na Christus begon. Waar ze zich daarvoor precies bevonden of waar ze vandaan kwamen, is vrijwel onbekend. Ze worden geïdentificeerd als een volk van "Turkse" afkomst.

KHAZARS [kaza'rz], een semi-nomadische stam van Turkse of Tartaarse afkomst die voor het eerst verscheen ten noorden van de Kaukasus in het begin van de derde eeuw. In de zevende eeuw veroverden de Khazaren het koninkrijk van de Bulgaren. Ze bouwden een sterke en welvarende staat op, die zijn grootste omvang bereikte in de negende eeuw, toen deze zich uitstreckte van de Krim, van de Midden-Wolga en westwaarts tot aan de Dnepr (Dnjepr), inclusief de stad Kiev.²

Joodse professor Sand legt de opdracht nauwkeuriger uit
geschiedenis van de beweging van deze Khazaren:

Het verhaal van de Khazaren is fascinerend. Het begint in de vierde eeuw na Christus, toen enkele nomadische stammen de Hunnen vergezelden terwijl ze westwaarts trokken. Het gaat verder met de opkomst van een groot rijk in de steppen langs de Wolga en de noordelijke Kaukasus, en eindigt met de Mongoolse invasie in de dertiende eeuw, die alle sporen van dit buitengewone koninkrijk uitwist.

De Khazaren waren een coalitie van sterke Turkse of Punisch-Bulgaarse clans die zich, toen ze zich begonnen te vestigen, zich vermengden met de Scythen die deze bergen en steppen tussen de Zwarte Zee en de Kaspische Zee hadden bewoond, die lange tijd bekend stond als de Khazarzee. Op zijn hoogtepunt **omvatte het koninkrijk een assortiment stammen en taalgroepen, Alanen en Bulgaren, Magyaren en Slaven.**

3

Na de derde eeuw na Christus waren deze Khazaren blijkbaar verhuisd naar een andere locatie met een ander volk genaamd de Hunnen.

het opbouwen van “een groot rijk in de steppen langs de Wolga en de noordelijke Kaukasus.” Sand identificeert ze ook als ‘Turks’ en ‘Bulgaars’ en taalkundig geassocieerd met de ‘Magyaren en Slavisch’.

De Joodse Encyclopedie draagt bij aan het getuigenis van wie zij zijn waren en waar ze zich bevonden. De Khazaren zijn:

Een volk van Turkse afkomst wiens leven en geschiedenis verweven zijn met het allereerste begin van de geschiedenis van de joden in Rusland. . . Historisch bewijs wijst erop dat de regio van de Oeral de thuisbasis is van de Chazars.⁴

Bewijs van Turkse afkomst

Khazar-historicus Kevin Alan Brook geeft een deel van de historische getuigenissen van de identiteit van de Khazaren als “overwegend Turks”:

De Khazaren waren overwegend Turks en vonden hun oorsprong waarschijnlijk in de steppen van Centraal-Azië, of misschien in het Oeral- of Kaukasusgebergte. De details van hun oorsprong zijn nog enigszins onduidelijk. De Griekse historicus Theophanes uit het begin van de negende eeuw schreef dat de Khazaren ‘oostelijke Turken’ waren. De Arabische kroniekschrijver al-Masudi schreef in de Kitab at-Tanbih wa al-Ishraf dat de “Khazaren . . . zijn een stam van de Turken.” De Chinese kroniek T'ang-shu verklaarde eveneens dat de Khazaren “tot de stam van de Turken behoren”. . . de twaalfde-eeuwse religieuze geleerde Rabbi Yehudah ben Barzillai uit Barcelona verwees naar “de Khazaren die vijf Turken zijn.”

De betekenis van deze getuigenissen is dat, net als de Turken zelf, de Khazaren die ooit op hun grondgebied leefden en onder hun jurisdictie stonden, ook raciaal gemengd waren.

Zoals het geval was met de meeste nomadische Turken, waren de Khazaren raciaal en etnisch gemengd

Brook vervolgt met soortgelijke vergelijkingen tussen Turkse **religieuze praktijken** en de Khazaren:

De vroege Khazaren zochten routinematig het advies van een sjamaan of medicijn man, in het Turks **qam** genoemd . . . De Khazaren hadden een uitgebreide verzameling van goden, vergelijkbaar met die van de Bulgaren en andere Turkse stammen.7

De sjamanistische Khazaren keerden zich tijdens het gebed naar het oosten. Ook de De opening van de tent van een sjamanistische Turk was naar het oosten gericht. . . . Dieren werden ook aanbeden en elke stam had zijn eigen totem. De oude De Turkse kalender, afgeleid van de maankalender van de Chinezen, was dat wel gebaseerd op een dierencyclus. . . . Onder Turken in het algemeen was het paard de voornaamste dier dat aan Tengri werd geofferd, en dit lijkt het dier te zijn geweest ook onder de Khazaren. . . . Bomen werden onder hen als heilig beschouwd alle Turkse volkeren. De sjamanistische Turken uit de regio Tepsen (Phullai). Khazaria bracht offers aan een eik. . . . Er was ook een diepte eerbied voor de voorouders onder de Turkse stammen.8

Om toe te voegen aan deze vergelijkingen en getuigenissen over de identiteit van de Khazaren, taalkundige archeoloog en joodse auteur Paul Wexler pakt het **bewijs van taal aan**. Betreft het belang van taal, citeert hij het Nabije Oosten archeologen, Albright en Lambdin:

De studie van de taalinhoud behoeft geen speciale rechtvaardiging, aangezien de schriftelijke verslagen uit de oudheid zijn onze meest waardevolle informatiebron over de volkeren en beschavingen die het object van de geschiedenis vormen onderzoek Dus voor de historicus, die vooral geïnteresseerd is in het opsporen van interacterende continuïteiten, de studie van de geschiedenis en ontwikkeling van een taal, afgezien van het gebruik ervan als vehikel voor mondeling en schriftelijk tradities, levert nuttig en soms uniek bewijs van het tegendeel onzichtbare etnische en culturele banden.9

Het is de studie van de taal van een volk die helpt bij het traceren hun oorsprong terug. Wexler levert beweringen om te bewijzen dat de Khazar-mensen, die gedeeltelijk bekend werden als 'Asjkenazische joden' zijn **niet van oud-Hebreeuwse oorsprong** of zelfs aanpassingen van ouds Hebreeuwse taal, **maar Slavisch**.

Van de twee onderscheidende talen van de Asjkenazische joden is het Jiddisch en [modern Israëliisch] Hebreeuws (dat wil zeggen middeleeuws geschreven, modern geschreven en gesproken Israëliisch Hebreeuws) **zijn Slavisch**; dit feit vormt de sleutel tot de etnische afkomst van de Asjkenazische joden.10

Het Jiddisch en het Modern Israëliisch Hebreeuws (in tegenstelling tot het Oudhebreeuws) zijn aantoonbaar beide West-Slavische dialecten . . . de Asjkenazische joden zelf, evenals de religie en de volkscultuur, zijn grotendeels van Slavische afkomst.¹¹

Wexler geeft voorbeelden van woorden die worden gebruikt voor 'de joodse religie' en die niet van Hebreeuwse oorsprong zijn. Hij begint met een generaal stelling:

Het is opvallend dat Hebreeuwse termen voor veel fundamentele aspecten van de joodse religie niet worden gebruikt. . . **Joodse voorbeelden zijn Slavische termen** die verband houden met de rituele voedselwetten van de Joden, en die overigens niet allemaal worden genoemd in oud-Palestijns-Joodse geschriften.¹²

Hij haalt voorbeelden aan zoals de **wetten voor koosjer voedsel**, de joodse religieuze viering van **Jom Kipper** en *jarmilke*, beter bekend als keppeltje (verwijzend naar een joods kalotje) en vele **andere** voorbeelden **Slavische/Turkse oorsprong onthullen**. woorden, de taal die **de** van het Jiddisch is niet van oorsprong Hebreeuws. Het Jiddisch heeft geen verband met het oorspronkelijke Hebreeuwse volk, maar is van niet-Hebreeuwse oorsprong en heeft verband met andere raciale typen of mengsels.

Bovendien zijn er aanwijzingen dat **de Khazaren ook vermengd waren met Aziatisch bloed** uit de nabijheid van Mongolië. In zijn boek, *De Joden van Khazaria*, Kevin Alan Brook luidt:

Er is nieuw bewijsmateriaal ontdekt dat **de Khazaren mogelijk in verband brengt met mensen uit het oude Oeigoerse rijk**. Bij de herevaluatie is de naam 'Qasar' betrokken. "Qasar" werd gevonden in . . . inscripties uit Noord-Mongolië, die allemaal in de oude Oeigoerse taal waren geschreven.¹⁴

De term Qasar was dus een oude Aziatische term, nu vertaald met Khazar, die verband kan leggen met mensen van Aziatische of Chinese en Turkse afkomst.

Theodore Lothrop Stoddard (29 juni 1883 – 1 mei 1950) was een Amerikaanse historicus, journalist en raciale antropoloog.

Stoddard werd geboren in Brookline, Massachusetts in 1883. Hij studeerde aan het Harvard College, studeerde *magna cum laude* af in 1905, en studeerde rechten aan de Boston University tot 1908. Stoddard behaalde een Ph.D. in Geschiedenis aan de Harvard Universiteit in 1914. Hij geeft een overzicht van de Khazaren en stelt dat de Khazaren (Asjkenazische Joden) vermengd zijn met Aziatisch bloed.

De Khazaren bekeerden zich tot het jodendom en vestigden wat neerkwam op een joodse staat. Dit werkte als een magneet voor het hele oostelijke jodendom, en er vond een van die enorme massamigraties plaats die zich meerdere malen in de joodse geschiedenis heeft voorgedaan. In de achtste eeuw na Christus (700s) telden Mesopotamië, Perzië en het Armeens-Kaukasische gebied nog steeds het grootste deel van de Joodse wereldbevolking. Tegen het einde van de tiende eeuw (900) waren deze landen bijna leeg van joden. Gelokt naar Khazaria als naar het 'Beloofde Land', trok het Jodendom vanuit Azië noordwaarts naar Zuidoost-Europa.

· · En gedurende die twee eeuwen werd de Asjkenazische stam van vandaag gesmeed. **Enmaal in Khazaria resulteerden uitgebreide gemengde huwelijken met de bekeerde Khazaren in een verdere toestroom van Turks en Mongoloïde bloed.** Het resultaat was een overheersende bevolking met ronde hoofden en een stevige structuur, maar met twee opvallende raciale typen: de Armenoïde met het volle gezicht en de haakneus; en respectievelijk de platte, gedrongen of mopsneus Mongoloid.¹⁵

Dus nu kunnen we mogelijk het Aziatische of Mongoloïde bloed toevoegen aan de mix van het Khazar-volk.

De Khazaren en Ashkenazi

Er is melding gemaakt van de Asjkenazische Joden terwijl we de kwestie bespreken Khazar-joden. Het zal duidelijk worden dat het om Asjkenazische Joden gaat waren neven van de Khazar-joden, maar bezetten voorheen verschillende gebieden en hebben daarom een andere aanduiding. De Asjkenazische joden hadden bijvoorbeeld ooit langs de Rijn in Duitsland gewoond en waren vervolgens naar Oost-Europa (Polen,

Hongarije, Litouwen, Rusland, Oekraïne) waar ook de Khazar-joden woonden nadat hun land door de Mongolen was binnengevallen.

Uiteindelijk werden ze allemaal bekend als de Asjkenazische joden. **Dit is logisch omdat het een bekend en geaccepteerd feit is dat de Asjkenazische Joden vandaag de dag minstens 90% van de Joden in de wereld vertegenwoordigen.**

Ted Weiland, in zijn zwaar gedocumenteerde boek ***God's Covenant People: Yesterday, Today and Forever*** citeert talloze Joodse autoriteiten die dit feit verifiëren:

Onder de kop 'ASHKENAZI, ASHKENAZIM' geeft **de New Standard Jewish Encyclopedia** bevolkingsstatistieken voor de Ashkenazim: [de Ashkenazim] **vormden vóór 1933 zo'n negen tiende** [sommige autoriteiten vandaag de dag (1993) geloven dat dit dichterbij de 100% ligt] **van de bevolking. Joodse mensen** (ongeveer 15.000.000 van de 16.500.000).¹⁶

Als deze Asjkenazische Joden 90% van de Joden in de wereld en 10% wordt geclassificeerd als Sefardische Joden¹⁷ (dat wil zeggen Joden die ooit in Spanje hadden gewoond), dan ligt het voor de hand dat de aanduiding "Asjkenazische Joden" ook de Khazaren omvat. Ze kwamen allemaal tegelijk in Oost-Europa terecht.

Maar het belangrijke punt dat we willen maken met betrekking tot de identiteit van de Khazar-Joden (en Asjkenazische Joden), distantieert hen nog verder van de fysieke nakomelingen van Abraham, Isaac en Jacob. In het geval van de Khazaren schreef de Joodse auteur Arthur Koestler bijvoorbeeld **dat de Khazaren hun sporen nastreven terug te voeren op Jafeth en niet op Sem.** Hij citeert het verslag van koning Jozef van de Khazaren:

Jozef gaat vervolgens verder met het verstrekken van een genealogie van zijn volk. Hoewel hij een felle joodse nationalist is en er trots op is de 'scepter van Juda' te hanteren, kan hij **voor hen geen Semitische afkomst claimen, en dat doet hij ook niet; hij herleidt hun afkomst niet tot Sem, maar tot Noachs derde zoon, Jafeth; of**

meer bepaald aan de kleinzoon van Jafeth, Togarma, de voorvader van alle Turkse stammen. 'We hebben in de familieregisters van onze vaders gevonden,' beweert Jozef stoutmoedig, 'dat Togarma tien zonen had, en de namen van hun nakomelingen zijn als volgt: Uigur, Dursu, Avaren, Hunnen, Basiliï, Tarniakh, Khazaren, Zagora, Bulgaren, Sabir. **Wij zijn de zonen van Khazar, de zevende...**'

De lijst van de Tabel der Naties van de Bijbel vermeldt de lijn van Jafeth in Genesis 10:2-3:

De zonen van Jafeth waren Gomer en Magog en Madai en Javan en Tubal en Mesech en Tiras. De **zonen van Gomer** waren **Askenaz**, Rifat en **Togarma**.

Je kunt de lijn van Jafeth met Gomer en Togarma zien die een zoon had genaamd Khazar van wie de Khazaren beweren dat ze afstammen.

Heb je in de bovenstaande Genesispassage ook de naam Asjkenaz opgemerkt? Net als Togarma was Asjkenaz een zoon van Gomer en een kleinzoon van Jafeth. Asjkenaz was de broer van Togarma. De betekenis van Togarmah wordt besproken door de joodse auteur Arthur Koestler.

Er moet worden vermeld dat de Ashkenaz van de Bijbel verwijst naar een volk dat ergens in de buurt van de berg Ararat in Armenië woont. De naam komt voor in Genesis 10,3 en 1 Kronieken 1,6 als een van de zonen van Gomer, die de zoon van Jafeth was. **Ashkenaz is ook een broer van Togarmah** (een neef van Magog) **die de Khazaren volgens koning Jozef 19 als hun voorvader claimden.**

Ze zijn allemaal gerelateerd aan de lijn van Jafeth. De Asjkenazische en Khazar-joden waren neven. De Khazar- en Asjkenazische Joden konden dus **niet tot de verbondslijn behoren Abraham omdat Abraham afstamde van Sem, niet Jafeth.** ²⁰

Koestler maakt de implicatie duidelijk:

. . . de grote meerderheid van de overlevende Joden in de wereld is van Oost-Europese afkomst – en dus misschien vooral van Khazar-afkomst. Als dat zo is, zou dit betekenen dat hun voorouders niet uit de Jordaan maar uit de Wolga kwamen, niet uit Kanaän maar uit de Kaukasus, die ooit geloofden dat de bakermat van het Ariaanse ras was; en dat ze genetisch nauwer verwant zijn aan de Hun-, Oeigoer- en Magar-stammen dan aan het zaad van Abraham, Isaac en Jacob. Mocht dit het geval blijken te zijn, dan zou de term ‘antisemitisme’ betekenisloos zijn.²¹

De Khazar- en Asjkenazische Joden kunnen niet het volk zijn van bijbelse Israël, aangezien zij afstammelingen zijn van Jafeth.

Asjkenazische joden en genen

Er is aangetoond dat de mensen van Khazaria die zich in de achtste eeuw na Christus tot het jodendom bekeerden, racistisch waren gemengd.

Naast de voorgaande historische evaluatie van deze raciale vermenging voegen we nog een bewijsstuk toe om aan te tonen dat de vele Joodse groepen van vandaag niet de bijbelse Israëlieten kunnen zijn. Dit bewijs vormt de antropomorfe en genetische conclusies om aan te tonen dat er niet één identificeerbaar ras bestaat “Joden” vandaag.

De Joodse auteur Raphael Patai, in zijn boek *The Myth of the Joods Ras*, uitgebreid antropometrische²² bestudeerd, evenals historische, gemengde huwelijken en kruisingen, psychologische, genetische, serum- en rode celeiwitten, enzovoort, om te concluderen:

De bevindingen van de fysische antropologie laten zien dat er, in tegenstelling tot wat vaak wordt gedacht, **geen Joods ras bestaat**. Antropometrische metingen van Joodse groepen in veel delen van de wereld geven aan dat **ze sterk** van elkaar verschillen met betrekking tot de allerbelangrijkste fysieke kenmerken – gestalte, gewicht, huidskleur, hoofdindex, gezichtsindex, bloedgroepen. . .²³

De raciale metingen ‘verschillen enorm’.

De “raciale classificatie” van de hedendaagse Joden wijst niet op een eenheid van een bepaald ras. De Joodse auteur, Harry Shapiro, verklaarde:

Het brede scala aan variaties tussen Joodse bevolkingsgroepen in hun fysieke kenmerken en de diversiteit van de genfrequentie van hun bloedgroepen **maken elke uniforme raciale classificatie voor hen tot een [contradictio in terminis](#)**.

Ook al zijn de Joden misschien niet verenigd als ras, studies doen dat wel toon een mengsel dat ook demonstreert

Asjkenazische/Khazar-verbinding.

De verdelingen van het Levitische haplotype werden vergeleken met de verdelingen onder Israëlitische Joden en kandidaat-bronpopulaties (Noord-Duitsers en twee groepen Slavische sprekers). De Asjkenazische Leviëten leken het meest op de Sorben, de meest westelijk Slavisch sprekende groep. . . . Vergelijkingen van de Asjkenazische Leviëten-dataset met de andere bestudeerde groepen suggereren dat Y-chromosoom haplotypes, die met hoge frequentie aanwezig zijn bij Asjkenazische Leviëten, hoogstwaarschijnlijk **een Oost-Europese of West-Aziatische oorsprong hebben en niet afkomstig zijn uit het Midden-Oosten**.²⁵

De Jewish Encyclopedia (1905) voegt dit toe over de raciale oorsprong van de Joden:

Sommige antropologen zijn geneigd de raciale oorsprong van de Joden niet te associëren met de Semieten, wier taal zij hebben aangenomen, maar met de Armeniërs en Hettieten van Mesopotamië, wier brede schedels en gebogen neuzen zij lijken te hebben geërfd.²⁶

De genetica van de Asjkenazische Joden heeft een “Oost-Europese of West-Aziatische oorsprong”, wat betekent dat ze **niet** uit het “Midden-Oosten” komen, waar het oorspronkelijke land van het ware Israël zich bevond.

Er bestaat geen Joods ras. De Joden zijn niet het ras afstammelingen van Abraham, Isaac en Jacob volgens de nieuwste wetenschap van antropometrische en genetische metingen. Ze kunnen beter worden omschreven als een gemengd ras dan als een raciale biologische soort.²⁷

De Asjkenazische/Khazar-verbinding met de Joden

Vandaag

Zijn de Asjkenazische/Khazar-mensen die zich tot het jodendom bekeerden de mensen geworden die zichzelf vandaag de dag 'joden' noemen? Tot nu toe zijn er bewijzen geleverd dat dit het geval is. Maar er is nog een bewijsstuk dat het "rokende wapen" zou kunnen zijn om vol vertrouwen te concluderen dat de Ashkenazi/Khazaren inderdaad de "Joden" van vandaag zijn.

Hoogleraar geschiedenis en joodse auteur Shlomo Sand ging op zoek naar al het beschikbare bewijsmateriaal om de vraag naar de hedendaagse joodse identiteit met betrekking tot 'het grote Khazar-koninkrijk' te beantwoorden.

Het verband tussen de bekeerde joden van het grote Khazar-koninkrijk en de ontwikkeling van het 'Jiddische volk' in Oost-Europa is sinds het schrijven van Abraham Polak in de jaren veertig niet meer het voorwerp van serieuze studie geweest. **Geen enkele nieuwe historische ontdekking heeft het licht gezien, er is sindsdien geen onderzoek gedaan om aan te tonen of uit te leggen hoe een massale emigratie van de kleine Joodse minderheid in West-Duitsland in staat was om tegen het begin van de achttiende eeuw een aanwezigheid van** alleen al in het Pools-Litouwse Gemenebest (zonder Rusland, Oost-Oekraïne, Roemenië, Hongarije en Bohemen) waren er **ruim driekwart miljoen Joden**, een groot aantal zelfs vóór de demografische opleving van de negentiende en twintigste eeuw. . . Totdat er een nieuwe en geloofwaardige stelling komt om dit te weerleggen, **kan alleen het bestaan in het oosten van een middeleeuws Joods koninkrijk deze demografische 'explosie' verklaren, terwijl er op dit moment geen equivalent bestaat in enige andere regio van de wereld.**

Professor Sand vroeg dit: als het niet de mensen van het Khazar-koninkrijk waren, wat dan wel of wie anders zou de geregistreerde "explosie" van de Joodse bevolking in Oost-Europa die plaatsvond, kunnen verklaren?

Traditioneel Joods Zionisme, om afstand te nemen van hun Khazar-afkomst, wat hun aanspraken daarop ongeldig zou maken

raciale wortels als bijbels Israëel”. . . altijd volgehouden dat de joden van Oost-Europa uit Duitsland kwamen (daarvoor hadden ze ‘enige tijd’ in Rome doorgebracht, waar ze naartoe waren gegaan) .’

Ook demografisch gezien wordt de stelling dat de joden van Oost-Europa hun oorsprong vonden in West-Duitsland betwist door een ongemakkelijk feit. Het aantal Joodse gelovigen in de 11e en 13e eeuw in het gebied tussen Mainz en Worms, Keulen en Straatsburg [in Duitsland] was zeer klein.

. . Er zijn geen precieze gegevens, maar schattingen variëren van een paar honderd tot een paar duizend, nooit meer. . . [Het] had niet kunnen leiden tot het ontstaan van de enorme Joodse gemeenschappen in Polen, Litouwen en Rusland. Als deze gemeenschappen hun oorsprong vonden in West-Duitsland, zoals de historici van het Israëliësch establishment vandaag de dag beweren, **waarom vermenigvuldigden ze zich dan zo dramatisch in het oosten terwijl ze demografisch stabiel bleven in het westen**, lang vóór het gebruik van anticonceptie?³⁰

Het was in het oosten dat de demografische ‘oerknal’ plaatsvond, met als resultaat dat sprekers van Jiddische dialecten aan de vooravond van de 20e eeuw 80% van alle Joden in de wereld vormden.³¹

Wat was de reden voor een grote Joodse bevolking in Oost-Europa? Volgens Sand stortte het Khazar-rijk ineen, grotendeels als gevolg van “de hevige Mongoolse invasie – geleid door Genghis Khan en zijn zonen in het begin van de dertiende eeuw – die alles op zijn pad meesleurde en de politieke, culturele en zelfs de economische morfologie van het land verwoestte. heel West-Azië en Oost-Europa.”³²

Irrigatiesystemen die zich onttrokken aan de brede rivieren – systemen die de teelt van rijst en wijngaarden in stand hadden gehouden – werden gesloopt, wat de vlucht van massa’s mensen veroorzaakte en de prairies honderden jaren lang ontvolkte. Onder de emigranten bevonden zich veel Joodse Khazaren die, samen met hun burens, naar het westen van Oekraïne trokken, en vandaar naar . Na de eerste helft van de 13e Poolse vermeldingen meer van Khazaria: het . en Litouwse gebieden. eeuw zijn er geen koninkrijk verzonk in historische vergetelheid.

32

Het was gedurende deze tijd dat de Khazaren vluchtten vanwege Mongoolse invasies eerder in de dertiende eeuw. Dat was

de reden voor hun geregistreerde aanwezigheid in de achttiende eeuw in de regio's van Oost-Europa.

De Israëliische geleerde Abraham Polak “beweerde categorisch dat het grootste deel van het Oost-Europese jodendom zijn oorsprong vond in de gebieden van het Khazar-rijk.” ³³

Professor Sand beweert dat de toename van de Joodse bevolking in Oost-Europa alleen kan worden verklaard door de immigratie van de Khazaren nadat ze door de Mongoolse invasie waren verdreven.

Voeg daarbij de vele ontdekkingen van soortgelijke taal (Jiddisch) tussen het Khazar-rijk en het Oost-Europese jodendom (in heel Oekraïne, Transsylvanië, Istrië, Polen en Litouwen), ‘sociologische en antropologische elementen’, religieuze praktijken enzovoort,³⁴ . was voornamelijk afkomstig uit het Khazar-koninkrijk en de meeste van deze Joden wonen tegenwoordig in de Verenigde Staten en de staat Israël.³⁵

Conclusie

De voorgaande discussie presenteert kort het bewijs dat de Asjkenazische/Khazar-joden raciaal gemengd zijn en dat zij de mensen

vertegenwoordigen die zichzelf vandaag de dag ‘joden’ noemen.

Bovendien hebben ze geen raciale connectie met het bijbelse Israël of met het land o

werd tot voor kort het oude Palestina genoemd. De Joods/Khazar-

oorsprong vormt een probleem voor de ‘Israëli’s’ en de ‘Staat Israël’.

Opnieuw bespreekt professor Sand het probleem van deze verbinding tussen het Asjkenazische/Khazar-volk en de hedendaagse Joden:

De Israëlische academische wereld zwijgt over dit onderwerp. . Wat veroorzaakte deze stille terugval in de Joods-Israëlische herinnering? . . . Er bestond bezorgdheid over de legitimiteit van het zionistische project, mocht algemeen bekend worden dat **de zich vestigende Joodse massa niet de directe afstammelingen waren van de “Kinderen van Israël”** – een dergelijke delegitimisering zou kunnen leiden tot een brede uitdaging tegen het bestaansrecht van de staat Israël. .36

Hij werkt verder uit:

Het eeuwenoude ideaal van een uitverkoren, heilige, monotheïstische gemeente werd opnieuw geïnterpreteerd in een isolationistisch, seculier actieplan. Het zionisme was vanaf het begin een etnocentrische nationalistische beweging die de historische mensen van zijn eigen uitvinding stevig omsloot. . . **Als de joden van de moderne tijd niet de directe afstammelingen waren van de eerste ballingen, hoe zouden ze dan hun vestiging in het heilige land, dat het “exclusieve thuisland van Israël” was, legitimeren?** ³⁷

Het is duidelijk dat als de hedendaagse Joden niet de fysieke afstammelingen zijn van Abraham, Isaak en Jacob, zij geen recht hebben op “het heilige land” of zichzelf met recht het Bijbelse Israël mogen noemen. Het zijn bedriegers.

Misschien is er geen toepasselijker of correctere verklaring dan die van ***The Jewish Almanac***, gebaseerd op het bewijs dat de joden van vandaag niet het bijbelse Israël zijn:

Strikt genomen is het onjuist om een Israëliet uit de oudheid een ‘Jood’ te noemen. Of om een hedendaagse Jood [een] ‘Israëliet’ of een ‘Hebreeuw’ te noemen.

Helaas hebben de hedendaagse joden, met de onsterfelijke hulp van misleide ‘joodse christenen’, ‘christelijke zionisten’ en vooral de moderne ‘dispensationele’ theologische beweging, gediend om een leugen in stand te houden voor hun eigen belangen. **Het zijn niet de Joden die het echte Bijbelse Israël zijn, maar degenen onder het Kaukasische of Blanke ras, waarvan velen zich generaties lang raciaal zuiver hebben gehouden. Het zijn niet de Joden die het zijn**

verbondsvolk van God, maar de Angelsaksische, Scandinavische, Germaanse en verwante volken.

De gevolgen van deze leugen hebben verreikende politieke, culturele en economische gevolgen gehad, en hebben dat nog steeds, vanwege de joodse religie die het jodendom wordt genoemd. Maar voordat we kijken naar het jodendom en wat het leert, laten we eerst de historische documentatie bekijken van de bekering van de Khazaren tot het jodendom in de volgend hoofdstuk.

Historicus en auteur Michael A. Hoffman II van RevisionistHistory.org heeft deze foto opgegraven van een Oekraïens standbeeld met de afbeelding van “de nederlaag van het Khazar-leger door de Oekraïense prins Sviatoslav, 968 na Christus.” (Let op het hexagram op het schild van de Khazar-soldaat.) De Magen David werd in de Middeleeuwen gebruikt bij joodse kabbalistische rituelen, maar werd pas universeel 'joods' in de 19e eeuw toen hij door de zionistische beweging als hun nationale symbool werd aangenomen.

24

De bekering van de Khazaren

In dit gedeelte over de Joden tot nu toe hebben we dit gedemonstreerd dat de raciale oorsprong van de Joden vandaag de dag, vanaf het begin eeuw na Christus tot heden, zijn heterogeen. Dat wil zeggen, zij zijn

Zijn A gemengd mensen
(Jafeth/Edomiet/Kanaänitisch/Turks/Mongools) en daarom niet verwant aan de Semitische bijbelse Israëlieten. Tegenwoordig noemen deze joden zichzelf Asjkenazische of Sefardische joden.

Dit hoofdstuk presenteert het historische bewijs van de bekering van de Khazaren, die later fuseerden met de Asjkenazische en Sefardische Joden. Er zijn twee primaire documenten, samen met ander ondersteunend bewijsmateriaal, die getuigen van de bekering van de Khazaren tot het judaïsme, gebaseerd op het rabbijnse talmoedisme (die in de volgende hoofdstukken zal worden besproken).

Historische achtergrond

Het was echter tijdens de achtste eeuw na Christus dat het bekeringsverhaal van de Khazaren begon. Arthur Koestler legt de historische situatie uit die voorafging aan de bekering van de Khazar Jodendom:

Aan het begin van de achtste eeuw was de wereld gepolariseerd tussen twee supermachten die het christendom en de islam vertegenwoordigden. Hun ideologische

doctrines werden vastgesmeed aan de machtspolitiek die werd nagestreefd door de klassieke methoden van propaganda, ondermijning en militaire verovering. Het Khazar-rijk vertegenwoordigde een derde macht, die gelijkwaardig was gebleken aan een van hen, zowel als tegenstander als bondgenoot. Maar het land kon zijn onafhankelijkheid alleen behouden door noch het christendom, noch de islam te aanvaarden – want beide keuzes zouden het automatisch ondergeschikt hebben gemaakt aan het gezag van de Romeinse keizer of de kalief van Bagdad.¹

De joodse historicus Paul Wexler is het daarmee eens:

Bekering tot het jodendom als verklaring van politieke onafhankelijkheid tegen een coterritoriale of aaneengesloten nationale dreiging was een belangrijke reden voor de . . van de heersers van . Khazaria in de achtste eeuw.² bekering

Toen de bekering tot het jodendom in de achtste eeuw onder de Khazaren om politieke redenen begon, begon deze in de tiende eeuw meer wortel te schieten als officieel beleid en in het leven van het volk.

Er zijn twee documenten die deze vooruitgang bevestigen conversie.

Beroemde Khazar-correspondentie

Eén van die documenten van de bekering van de Khazaren tot

Het jodendom staat bekend als de beroemde 'Khazar-correspondentie'. Deze correspondentie vond plaats tussen een Jood genaamd Hasdai ibn Shaprut, die in Cordoba, Spanje woonde en kennis had genomen van het Joodse koninkrijk Khazaria. Hij schreef aan de koning van Khazaria, wiens naam Jozef was, om te bevestigen wat hij leerde van reizende kooplieden: dat er inderdaad een volk in Khazaria was dat Joods was omdat zij het jodendom beoefenden. De brief werd omstreeks 954 na Christus geschreven aan de koning van Khazaria. Hasdi schreef:

We leven in de diasporia [in Spanje] en we hebben geen macht in onze handen. Ze zeggen elke dag tegen ons: "Elke natie heeft een koninkrijk, maar daar hebben jullie in het hele land geen herinnering aan."

Maar toen we hoorden over mijn meester, de koning [Joseph], de macht van zijn monarchie en zijn leger, waren we verbaasd. We tilden onze hoofden op, onze geest

terugkwamen, werden onze handen versterkt, en het koninkrijk van mijn meester was ons verdedigingsantwoord. Als dit nieuws aan kracht zou winnen, dan zullen we erdoor verder verheven worden

Het antwoord van koning Jozef op deze brief bereikte Hasdai rond het jaar 955 n . Volgens de Khazar-historicus Kevin Brook begon het jodendom pas na Bulans opvolger, koning Obadja, wortel te schieten in het officiële beleid van de regering en onder het gewone volk. Hij zocht instructies voor hem en alle mensen over de “betekenis van de Thora, Talmoed, Misjna”, waarbij hij “Joodse wijzen” uitnodigde om bij die instructie te helpen. Het Khazar-koninkrijk werd georganiseerd rond het jodendom.⁴

Professor Sand voegt nog een getuigenis toe:

In zijn veelomvattende oeuvre ***Wereldgeschiedenis van het Joodse Volk*** besteedde Dubnow meer ruimte aan het Khazar-koninkrijk dan zijn voorgangers Jost en Graetz. Hij schetste de ontwikkeling van het koninkrijk, in levendige bewoordingen beschreven als **vrijwillige Judiazatie op basis van de brief van koning Jozef**, en vertrouwde op het grootste deel van de Arabische Kronieken.⁵

Brook haalt ook bewijs aan van Hebreeuwse namen die aan de koningen van Khazaria zijn gegeven als nog meer bewijs dat de Khazaren zich bekeerden tot Jodendom:

Het feit dat de Khazaren de Misjna en de Talmoed bestudeerden – Levitische documenten die door de Karaïtische sekte werden verworpen – duidt op hun affiniteit met het rabbijnse jodendom. ⁴ Alle Khazar-koningen die volgden hadden ook Hebreeuwse namen.. Hizkia. . . Jitschak (Isaak). . . Benjamin, Aäron II, en Jozef [bijvoorbeeld].⁶

Deze feiten worden toegevoegd aan de getuigenis van de “Khazar Correspondentie” dat de Khazaren Joden waren in de zin dat zij het Jodendom aanvaardden en praktiseerden.

Het Cambridge-document

Het andere primaire document dat de bekering van het Khazar-koninkrijk tot het jodendom verifieert, heet **het Cambridge Document**.

Professor Shlomo Sand legt uit:

Een van de weinige overgebleven getuigenissen die de Khazaren zelf hebben achtergelaten, is het belangrijke document dat bij geleerden bekend staat als het Cambridge Document. De originaliteit ervan wordt minder betwist dan die van de brief van koning Jozef. Dit Hebreeuwse manuscript, geschreven door een Joodse Khazar van het hof van koning Jozef, werd gevonden in de beroemde Caïro- **genizah**, gepubliceerd in 1912, en wordt sindsdien bewaard in de bibliotheek van de Universiteit van Cambridge. Er is weinig bekend over de schrijver of de geadresseerde, maar het lijkt erop dat het in de tiende eeuw na Christus is geschreven en mogelijk een ander antwoord is geweest op Hasdai's verzoek. De tekst is gefragmenteerd en er ontbreken veel woorden, maar toch is het een rijke bron van informatie. Na enkele ontbrekende regels luidt de brief als volgt

‘Armenië en onze voorouders vluchtten voor hen. . . [want zij konden] de dooier van de afgodsaanbidders niet verdragen en [de prins van Khazaria] ontvingen ze [voor de mannen van] Khazaria die de eersten waren zonder de Thora. En [ook zij] bleven **zonder de Tora en de Schriften** en sloten een huwelijk met de inwoners van het land [en mengden zich onder hen.] En zij leerden hun daden kennen en gingen met hen mee [voortdurend de oorlog in.] En zij werden [één] mensen. Alleen op het **verbond van de besnijdenis** vertrouwden zij. En [sommigen van hen] vierden de **sabbat**. En er was geen koning in het land Khazaria. Alleen hij die overwinningen behaalde in de strijd, zouden ze over hen benoemen als generaal van het leger. Nu (het gebeurde) op een bepaald moment, toen de Joden met hen ten strijde trokken, zoals hun gewoonte was, dat op die dag een Jood machtig bleek te zijn met zijn zwaard en de vijanden die tegen Khazaria opkwamen, op de vlucht joeg. Toen stelden de mensen van Khazaria hem over hen aan als generaal van het leger, in overeenstemming met hun oude gewoonte.”

De rest van het zogenaamde Cambridge Document suggereert, net als de openingen ervan, een interessante hypothese met betrekking tot de jудаïsering van de Khazaren: “Israël keerde samen met de mannen van Khazaria terug in volmaakt berouw. Maar ook de Joden begonnen uit Bagdad, uit Khorasan en uit het land Griekenland te komen en versterkten de handen van de mannen van het land, en moedigden zichzelf aan in het verbond van de Vader van de Menigte [Abraham]. En de mannen van het land stelden een van de wijzen over hen aan als rechter. En ze noemen zijn naam in de taal van Khazaria: Khagan.’

7

Het Cambridge Document werd ook wel de Kievan Letter genoemd

en Brook voegt eraan toe:

De Kievse Brief werd op perkament geschreven en is het oudste Khazariaanse document ooit gevonden. . . . Het document was geschreven in vierkante Hebreeuwse letters. . . de Khazar-functionarissen die de brief in bezit hadden, begrepen zowel de Hebreeuwse als de Khazariaanse taal.⁸

Deze brief (**het Cambridge Document**) bevestigt dus de bekering van de Khazaren tot het jodendom, aangezien er melding wordt gemaakt van de invloed van de “Torah . . . besnijdenis. . . en sabbat.”

Ander ondersteunend bewijsmateriaal

Naast de “Khazar Correspondentie” en **het Cambridge Document** was er nog ander ondersteunend bewijs van de bekering.

Een verscheidenheid aan middeleeuwse documenten die het jodendom van de Khazaren belichten, zijn tot op de dag van vandaag bewaard gebleven. De hedendaagse citaten uit Arabische, Karaïtische en andere bronnen geven aan dat Joden een enorme hoeveelheid invloed uitoefenden op Khazariaanse aangelegenheden, en veel van deze bronnen stellen dat een groot deel van het Khazar-volk Joods werd.⁹

Verder bewijs dat het jodendom de belangrijkste religie onder de Khazaren was, komt uit Karaïtische, Perzische en Joodse bronnen. Rond de eerste helft van de 10e eeuw schreef de Karaïtische historicus en bijbelcommentator Jacob al-Kirkisani in Kitab al Riyadh wa'l-Khada'iq- ("Boek van tuinen en parken") dat **de Khazaren het judaïsme adopteerden**. Andere Karaïtische schrijvers minachtten de Khazar-joden en noemden hen **mamzerim** [bastaarden] in plaats van 'echte joden'. Een aanvullend Arabisch Karaïtisch commentaar genaamd “de Khazaren”. . . “onwettige klootzakken.”¹⁰

De heer Brook haalt ook het bewijsmateriaal van munten aan dat “wijst op 838 als de meest waarschijnlijke datum van de bekering van de Khazar-koning tot het jodendom. . . de uitgifte van munten met een Joods thema in Khazaria betekende de eerste bekende koninklijke goedkeuring van de religie.”¹¹

Brook registreert ook “archeologisch bewijs van het Khazar-jodendom” met betrekking tot Joodse symbolen op grafstenen, evenals gravures “die bijvoorbeeld lijken op de zespuntige ster van David”.¹²

Conclusie

Het voorgaande bewijs van de Khazar-bekering tot het Jodendom tussen de achtste en tiende eeuw draagt alleen maar bij aan het feit dat eerder in eerdere hoofdstukken werd besproken, dat de Oost-Europese Joden (die het Jodendom beoefenden) uit het Khazariaanse Rijk kwamen. Dit zijn de joden die zichzelf Asjkenazische joden noemen en momenteel voornamelijk in de Verenigde Staten en de staat Israël verblijven. Het zijn joden, niet omdat ze verwant zijn aan de fysieke nakomelingen van Abraham, Isaac en Jacob, maar omdat ze het rabbijnse jodendom praktiseren. Laten we dus eens kijken naar het jodendom – waar het vandaan komt en waar het op gebaseerd is.

25

Jodendom:

De achtergrond en basis ervan

Tot nu toe hebben we de identiteit van de hedendaagse joden achterhaald omvat een raciale mix die **niet** van Abraham, Isaac en Jakob. Ze zijn niet alleen **niet** Semitisch, maar ook van een vervloekte raciale mix van Edomitisch en Kanaänitisch bloed. Bovendien werden ze bekend als joden omdat ze zich hadden bekeerd tot het jodendom en het volgden.

Dit hoofdstuk richt zich op wat het jodendom is, waar het vandaan komt en waarop het is gebaseerd. Met dat fundament zullen we in de volgende hoofdstukken ontdekken wat de leringen ervan zijn en wat de invloed ervan is op de wereldaangelegenheden van vandaag.

Het jodendom definiëren

Het jodendom is de religie die joden geloven en praktiseren. Volgens de ***Dictionary of Judaism in the Biblical Period*** wordt van het jodendom gezegd dat het “de religie is die voortkomt uit Gods openbaring aan Mozes op de Sinai. . .” **maar ook een “religieus systeem” bestaande uit “a verscheidenheid aan nauw verwante religies, vroeger en nu.”**¹

Veel mensen, zowel joden als christenen, gaan er dus van uit dat het jodendom de oudtestamentische religie van de Bijbel is. Hetzelfde artikel in de bovenstaande verwijzing geeft echter ook toe dat “het jodendom

vindt zijn **oorsprong** in . . de Babylonische ballingschap en de daaropvolgende terugkeer naar Jeruzalem.”²

Een andere standaard bijbelverwijzing bevestigt ook:

JOODSMEDHEID. . . Eigenlijk zou het jodendom als zodanig moeten worden beschouwd **te beginnen met de Babylonische ballingschap.**³

Hoewel er melding wordt gemaakt van Mozes en de Wet, het Jodendom staat ver af van de gecodificeerde wet die God zelf aan Mozes heeft gegeven. Historisch onderzoeker Michael Hoffman heeft een literair boek gemaakt meesterwerk getiteld ***Judaïsme ontdekt*** waarin hij citeert van rabbijn Ben Zion Bokser met betrekking tot de veronderstelde relatie van Jodendom en de christelijke Bijbel:

Dit is geen ongebruikelijke indruk en je komt ze soms tegen zowel onder joden als christenen – waarvan het jodendom de religie is de Hebreeuwse Bijbel. Het is natuurlijk een bedrieglijke indruk . wie de klassieke . . . Joodse tradities zou willen vergelijken met de De bijbelse wereld van geloof en leven zou enkele verrassende contrasten tegenkomen. . . . Veel van wat er in het jodendom bestaat, ontbreekt in de Bijbel, en veel van wat er wel is in de Bijbel is niet terug te vinden in het Jodendom. . . **Het jodendom is *niet* de religie van de Bijbel.**⁴

Hoffman voegt ook deze opmerking van rabbijn Jacob Neusner toe:

Oppervlakkig gezien speelt de Schrift weinig rol in de Misjna [dat wil zeggen, vroeg Hebreeuwse dialecten gevonden in het Talmoed-systeem. De Misjna [eerste grote werk van het rabbijnse jodendom genaamd de mondelinge traditie en onderdeel van de Talmoed] citeert zelden een vers uit de Bijbel, verwijst naar de Bijbel als een entiteit, koppelt zijn eigen ideeën aan die van de Schrift, of beweert ergens uit voort te komen De Schrift heeft dit gezegd, zelfs door middel van een indirecte of verre toespeling op een Schriftuurlijke vers van lesgeven. . . . Formeel, redactioneel en taalkundig gezien is de De Misjna staat op schitterende wijze geïsoleerd van de Schrift.⁵

Zoals we zullen zien, zijn de hierboven geciteerde Joodse rabbijnen dat ook juist. Hoe graag velen het jodendom ook met elkaar willen verbinden Bijbels christendom samen staan ze diametraal tegenover elkaar.

Jodendom en de Talmoed

In tegenstelling tot wat vaak wordt gedacht, is het jodendom niet gebaseerd op het oude Testamentisch deel van de Bijbel, maar dan over de Talmoed. Joods auteur Benjamin Freedman in zijn uiteenzetting over de Joden en wat dan ook zij geloven, citeerde een andere Jood, Arsene Darnesteter, in zijn verhaal werk genaamd **De Talmoed**:

Nu vindt het jodendom zijn uitdrukking in de Talmoed, wat niet het geval is verre suggestie en een zwakke echo daarvan, maar waarin het is geworden vleesgeworden **De studie van het jodendom is die van de Talmoed, zoals de studie van de Talmoed is die van het jodendom**. Ze zijn twee onafscheidelijk dingen, of beter, ze zijn één en dezelfde.”⁶

Het was de Talmoed die werd geïdentificeerd met de Thora was niet de geschreven oudtestamentische wet, maar die van de “mondellinge” traditie waarvan de Joden beweren dat God deze bovendien aan Mozes heeft gegeven de geschreven wet die zelf alleen in het Bijbelse Oude Testament. De studie van de Thora is altijd de basis geweest Jodendom. Zoals Michael Hoffman schrijft:

Met “Torah” wordt hier de Mondelinge Torah bedoeld, de **Torah SheBeal Peh**, dwz de Talmoed en andere rabbijnse heilige teksten die hun oorsprong hebben in of zijn afgeleid van **de voorheen mondelinge ‘tradities’ van de oudsten**.⁷

De Talmoed was **Thora**. In een paradox die de geschiedenis van Het jodendom, **de Talmoed, was de mondelinge Thora in geschreven vorm**, en als zodanig ook werd de duidelijkste verklaring die de Jood kon horen over Gods Woord. De Talmoed verschaftte de middelen om te bepalen hoe God alle Joden wilde om overal en altijd te leven. De Talmoed openbaarde dat God sprak Israël, en zo werd de Talmoed Israëls weg naar God.⁸

De Talmoed was en is de leidende invloed van de Joden manier van leven en religie die niet gebaseerd is op de Bijbel of het Mozaïek geschreven wet, maar op de ‘mondellinge **tradities** van de oudsten’.

Rabbi Adin Steinsaltz verklaarde:

De Talmoed is de centrale pijler, die vanaf de fundamenten omhoog stijgt en het hele spirituele en intellectuele gebouw ondersteunt. In veel opzichten **is de Talmoed het belangrijkste boek in de Joodse cultuur**, de ruggengraat van creativiteit en van het nationale leven. **Geen enkel ander werk heeft een vergelijkbare invloed gehad op de theorie en praktijk van het Joodse leven, heeft de spirituele inhoud vormgegeven en als leidraad voor gedrag gediend.** Het Joodse volk is zich er altijd scherp van bewust geweest dat hun voortbestaan en ontwikkeling afhankelijk zijn van de studie van de Talmoed. . . **de Talmoed is tot op de dag van vandaag de belangrijkste bron van het Joodse recht.**⁹

Net zoals de christelijke Bijbel het fundament van het christendom is, zo is de Talmoed de basis van het jodendom. Als Joodse auteur Herman Wouk bevestigt:

De Talmoed. . . is tot op de dag van vandaag het circulerende hartbloed van de Joodse religie. Welke wetten, gewoonten of ceremoniën we ook in acht nemen – of we nu orthodox, conservatief, hervormingsgezind of louter krampachtige sentimentalist zijn¹⁰ – **we volgen de Talmoed. Het is ons gewoonterecht.**

Bovendien is rabbijn Neusner rechtstreeks en onlosmakelijk met elkaar verbonden Jodendom en rabbijnse jodendom met de Talmoed:

Want **'jodendom' is het rabbijnse jodendom, en de Talmoed van Babylonië is de gezaghebbende verklaring van de Thora die het jodendom belichaamt**. de Talmoed . . . vormde het begin- en eindpunt, de alfa en de omega van de waarheid. In alle rechtsbeslissingen die theologie uitdrukken in het dagelijks handelen, vormt de Talmoed de slotverklaring van de Thora. . . Dat is de kracht van dit jodendom, dat al even lang, en voor de meerderheid van de beoefenaars van het rabbijnse jodendom vandaag de dag, de normatieve, de klassieke, de authentieke Thora definieert: het rabbijnse jodendom.¹¹

De Talmoed

In het kort volgt hier een beschrijving van de Talmoed:

De Talmoed bestaat uit 63 boeken met juridische, ethische en historische geschriften van de oude rabbijnen. Het werd vijf eeuwen na de geboorte van Jezus uitgegeven. Het is een compendium van recht en kennis. Het is de wettelijke code die de basis vormt van de Joodse religieuze wet en het is het leerboek dat gebruikt wordt bij de opleiding van rabbijnen.¹²

De Talmoed bestaat feitelijk uit twee delen: de Misjna en de Gemara.¹³

Oorsprong van de Talmoed

Waar komt de Talmoed vandaan? Wij benadrukken nogmaals dat het niet uit het Oude Testament voortkwam, zoals velen veronderstellen, maar uit Babylon.

Het begin van de Talmoedische literatuur gaat terug tot de tijd van de Babylonische ballingschap in de zesde voorchristelijke eeuw. . . Duizend jaar later nam de Babylonische Talmoed de definitieve gecodificeerde vorm aan in het jaar 500 na de christelijke jaartelling.¹⁴

De Misjna is het fundament en het belangrijkste onderdeel van de hele Talmoed. Dit boek werd overal door de Joden aanvaard en werd erkend als hun authentieke wetboek. **Het werd uiteengezet in hun . . . en in hun Academies in Palestina.**¹⁵
Academies in Babylon .

Als we bij de Babylonische Gemara komen, hebben we te maken met wat de meeste mensen begrijpen als ze over de Talmoed spreken of schrijven. **De geboorteplaats, Babylonië**, was gedurende een langere periode een autonoom Joods centrum dan enig ander land; namelijk van kort na 586 vóór de christelijke jaartelling tot het jaar 1040 na de christelijke jaartelling – 1626 jaar.¹⁶

Het jodendom ontstond, net als de Talmoed, uit Babylon en kwam Judea binnen ten tijde van de terugkeer van de ballingen uit het huis van Israël.

Juda. Het was niet de oorspronkelijke Mozaïsche wet, maar een verbasterde vorm ervan. Van daaruit ontwikkelde het zich in de loop van de tijd tot aan de geboorte van Jezus Christus, met de opkomst van de Farizeeën, de religieuze heersers van het nationale Israël (het huis van Juda).

Conclusie

Van de Farizeeën uit de eerste eeuw na Christus tot vandaag de dag, de Oral De wet en de 'traditie van de oudsten' van het jodendom werden daarin gecodificeerd geschreven vorm die nu bekend staat als de Talmoed. En vandaag de dag vormt ditzelfde jodendom, gebaseerd op de Talmoedische leringen, de kern van het moderne jodendom.

De joodse religie zoals die nu is, stamt door de eeuwen heen zonder onderbreking af van de Farizeeën. Hun leidende ideeën en methoden vonden uitdrukking in een literatuur van enorme omvang, waarvan een groot deel nog steeds bestaat. De Talmoed is het grootste en belangrijkste afzonderlijke lid van die literatuur.¹⁷

En dus met dat fundament van de joodse religie zijn we nu klaar om te onderzoeken wat het jodendom en de Talmoed leren. Dat is het onderwerp van het volgende hoofdstuk.

26

Wat het jodendom leert

T De religie van het jodendom is gebaseerd op de mondelinge wet en de “tradities van de oudsten” en nu gecodificeerd in de Talmoed, het heilige boek van het jodendom. Wat doen het jodendom en de Talmoed leren? Er is zoveel informatie geweest

Geopenbaard, gedocumenteerd en geverifieerd, vooral in de afgelopen tien jaar, over wat het jodendom en het talmoedisme leren: wat in dit hoofdstuk staat, is slechts een kleine weergave van dit alles.

Dit hoofdstuk geeft je een voorproefje van wat het jodendom en de Talmoed leren. Als het niet genoeg is om u ervan te overtuigen het algemeen aanvaarde, maar dwalende geloof dat het jodendom de basis is van het bijbelse christendom, te heroverwegen, dan wordt u aangemoedigd om zelf meer onderzoek te doen.

Wat het jodendom leert over christenen en Christendom

Wat is de visie van het jodendom op het christendom? Hieronder staan slechts drie van de vele verwijzingen uit de Talmoed zelf, gevolgd door een aantal citaten uit Joodse bronnen.

Christenen zijn verbonden met de hel, en het christendom is erger dan incest. – BT1 Avodah Zarah 17a

Naar de prostituee gaan is hetzelfde als christen worden. – BT Avodah Zarah 17a

Degenen die de evangeliën lezen, zijn gedoemd tot de hel. – BT Sanhedrin 90a

De Torah² stelt dat de rechtvaardigen van alle naties een plaats hebben in de Komende Wereld. Maar niet alle religieuze heidenen verdienen het eeuwige leven op grond van het naleven van hun religie. . . En hoewel de **christenen** de Hebreeuwse Bijbel over het algemeen als waarlijk van God aanvaarden, zijn velen van hen (degenen die de zogenaamde goddelijkheid van Jezus aanvaarden) **afgodendienaars volgens de Thora, waarop de doodstraf staat, en die de wereld zeker niet zullen bevredigen . Komen.**

Maar ook de Jood kan alleen maar een Joodse houding aannemen, dat wil zeggen die van een buitenlander. . . Hij beschouwt het als zijn recht om zich af te scheiden van de rest van de mensheid; Uit principe neemt hij geen deel aan de historische beweging en kijkt hij naar een toekomst die niets gemeen heeft met de toekomst van de mensheid als geheel. . . Op welke grond eisen jullie joden dan emancipatie? Vanwege uw religie? **Maar het is de doodsvijand van de staatsreligie** [het christendom].⁴

Fundamenteel is het **jodendom antichristelijk!**

5

Je zult het grote verschil merken tussen de **joodse en de christelijke religie**. Maar dit zijn niet alle. Wij **beschouwen de twee religies zo verschillend dat de een de ander uitsluit. . . we benadrukten dat er niet zoiets bestaat als een joods-christelijke religie . . .** Er is geen enkele gelijkenis tussen de twee concepten.⁶

Het jodendom is het jodendom omdat het het christendom verwerpt, en het christendom is het christendom omdat het het jodendom verwerpt. Wat gewoonlijk de joods-christelijke traditie wordt genoemd, bestaat alleen in de christelijke of seculiere fantasie. Wat de Joden betreft is het Jodendom volledig voldoende. Er is niets in het christendom voor hen.⁷

Vanuit het perspectief van de Talmoed en het rabbijnse jodendom zijn het bijbelse christendom en het jodendom helemaal niet verenigbaar. Ze zijn tegengesteld aan elkaar.

Wat het jodendom leert over Jezus

Jezus de Christus is de centrale en belangrijkste Persoon in de Bijbel. Wat het jodendom en de Talmoed over Jezus leren, heeft daarom direct en indirect invloed op het joodse perspectief

over het bijbelse christendom. Lees de volgende citaten en bepaal zelf wat het jodendom leert over Jezus en het christelijk geloof.

In het leven van Jezus (Toledot "Yeshu") dat zijn oorsprong vond in de Middeleeuwen. Het is de tendens. . . **om de persoon van Jezus te kleineren door hem een onwettige geboorte, magie en een schandelijke dood toe te schrijven**.⁸ De vroegste authentieke passage die een onwettige geboorte aan Jezus toeschrijft, is die in Yeb. IV.3 [Jebamot-Talmoed]. Zeker is in ieder geval dat de rabbijnse bronnen Jezus ook als de 'zoon van Pandira' beschouwen. . . hoewel het opmerkelijk is dat hij ook "Ben Stada" wordt genoemd. . . (Shab. 104b; Sanh. 67a) [Schabbat, Sanhedrin – Talmoed] . . . hekserij [wordt] aan Jezus toegeschreven in de 'Toledot'.

Rabbi Eliëzer zei: "Beoefende de zoon van Stada [Maria] niet Egyptische magie? . . . **hij was een dwaas**, en we letten niet op wat dwazen doen." – Schabbat, 104b

Een zekere min (8) [voetnoot: (8) Ketter] zei tegen R. Hanina: heb je gehoord hoe oud Bileam was? – Hij antwoordde: Het wordt niet daadwerkelijk vermeld, maar aangezien het geschreven staat: Bloedige en bedrieglijke mannen zullen niet de helft van hun dagen doorbrengen, [hieruit volgt dat] hij drieëndertig of vierendertig jaar oud was. Hij antwoordde: Je hebt het goed gezegd; Ik heb persoonlijk de Kroniek van Bileam gezien waarin staat: 'Bileam de kreupele was dertig jaar oud toen de rover Pinechas hem doodde (11)'. Volgens de opvatting dat alle Bileam-passages antichristelijk van aard zijn, **wordt Bileam gebruikt als een alias voor Jezus.**] – Sanhedrin 106a

Een 'bepaalde min' verwijst dus naar een 'ketter' met toespelingen op Jezus als 'dertig jaar oud' en ook als 'Bileam'. Bileam was een profeet 'die Balak [de koning van Moab] bleef leren een struikelblok voor de zonen van Israël te leggen, dingen te eten die aan afgoden waren geofferd en immoraliteit te bedrijven' (zie Openbaring 2:14; vgl. Nummer 25:22-25).

In Sanhedrin 52a wordt Jezus verbrand. De manier van verbranden (Jebamot 6b) "geverifieerd door de Joodse Encyclopedie onder 'Bileam.' [Funk en Wagnalls Company, *The Jewish Encyclopedia*, Vol. X, 1905, onder "Bileam".] **Jezus wordt daarom beschouwd als Bileam en wordt "tot aan zijn oksels in de mest neergelaten, waarna een harde doek in een zachte werd geplaatst, om zijn nek gewikkeld en de twee losse uiteinden in tegengestelde richtingen werden getrokken, waardoor hij werd gedwongen om zijn mond te openen. Vervolgens werd een lont aangestoken en in zijn mond gegooid, zodat deze in zijn lichaam daalde**

verbrandde zijn . . . zijn mond werd opgedrukt met knijptangen ertegen **darmen** . ” 9 zijn wensen . . .

De BT [Babylonische Talmoed] Gittin 57a zegt dat **Jezus in de hel is, waar hij wordt gekookt in** “hete uitwerpselen” [uitwerpselen].

Mar zei: **Jezus heeft Israël verleid, gecorrumpeerd en vernietigd.** – Sanhedrin, 107b

Bileam [Jezus] geeft aan dat hij een volk heeft verdorven. De zoon van Beor [geeft aan] dat **hij bestialiteit pleegde.** – Sanhedrin 105a

De reden dat het tegenwoordig het ‘Heilige Land’ wordt genoemd, is omdat **Jezus van Nazareth** daar heeft gewoond en gestorven. Voor christenen is Hij de Zoon van God en Verlosser. Voor Mohammedanen is Hij een groot profeet. **Voor het officiële Jodendom is Hij een geëxecuteerde godslasteraar.** 11

12 **Jezus is een dode God.**

Jezus, als erfgenaam van Chattath-Rahab de Nachash, **is de Satan** die door de christenen, in al hun denominaties en sekten, wordt vervolgd. . al meer dan negentienhonderd jaar aanbeden als hun redder-god. 13

Ik ging de uitdaging aan en vertelde waarom ik het goddelijke Messiasschap van Jezus afwijs, zonder enige poging om mijn houding ten opzichte van de afgodische kenmerken van het orthodoxe christendom te verbergen. 14

Zij [de Joden] zijn de vijanden van God en Jezus Christus. . . in hun dagelijkse gebeden vervloeken zij de Verlosser onder de naam van de 15 Nazarener.

Bewijs van corrupte innerlijke moraliteit

Misschien wel het meest onthullend zijn de leringen van het jodendom en de Talmoed op het gebied van de bijbelse moraal. Op de volgende pagina staat een vergelijkingstabel tussen het talmoedisme en de bijbelse wet.

Voeg daarbij het volgende citaat uit de Talmoed:

Als een volwassen man gemeenschap heeft gehad met een klein meisje, is dat niets, want als het meisje jonger is dan dit (minder dan drie jaar oud), is het alsof men de vinger in het oog steekt. (Tranen springen keer op keer in de ogen, net als de maagdelijkheid keert terug naar het kleine meisje onder de drie jaar.) – Kethuboth, 11b

Wat? Geeft de Talmoed toestemming om geslachtsgemeenschap te hebben met een klein meisje dat nog geen drie jaar oud is?
Brengt dit op zichzelf niet een diep niveau van morele corruptie in de Talmoed aan het licht?

JUDAISM FROM THE TALMUD	CHRISTIANITY FROM THE BIBLE
Approves of Sodomy: "If one committed sodomy with a child of less than nine years, no guilt is incurred" (<i>Sanhedrin 54b</i>)	Prohibits Sodomy: "Thou shalt not lie with mankind, as with womankind: it is abomination" (<i>Lev. 18:22</i>)
Approves of Child Sacrifice to Idols: "He who gives of his seed to Molech incurs no punishment" (<i>Sanhedrin 64a</i>)	Prohibits Child Sacrifice to Idols: "Whoever gives any of his seed to Molech: he shall surely be put to death" (<i>Lev. 20:2</i>)
Cursing Parents Allows: "One who curses his parents isn't punished unless he curses them by Divine name" (<i>Sanhedrin 66a</i>)	Cursing Parents Prohibited: "He that curses his father or mother, shall be put to death" (<i>Exod. 21:17, Matt. 15:4</i>)
Allows Enchanting: "It is permitted to consult by a charm the spirits of oil and eggs, and make incantations" (<i>Sanhedrin 101a</i>)	Disallows Enchanting: "None of you shall be an enchanter or a charmer, or consulter with familiar spirits" (<i>Deut. 18:10-11</i>)
Bestiality Condoned: "Women having intercourse with a beast can marry a priest, the act is but a mere wound" (<i>Yerbamoth 59b</i>)	Bestiality Condemned: "You shall not lie with any beast, nor shall any woman stand before a beast to lie with it" (<i>Lev. 18:23</i>)
Harlotry Lawful: "A harlot's hire is permitted, for what the woman has received is legally a gift" (<i>Abodah Zarah 62b-63a</i>)	Harlotry Unlawful: "She that plays the whore in her father's house shall be put to death" (<i>Deuteronomy 22:21</i>)
Blasphemy Allowed: "One can revile the Divine Name if mentally applying it to some other object" (<i>Sanhedrin 65a-b</i>)	Blasphemy Punishable: "He that blasphemes the name of the LORD shall surely be put to death" (<i>Leviticus 24:16</i>)
Not Required to Keep Vows: One may declare: "Every vow which I may make in the future shall be null" (<i>Nedarim 23a-23b</i>)	Required to Keep Vows: "If a man vows, he shall not break his word, he shall do according to all that he spoke" (<i>Numbers 30:2</i>)
Murder Condoned: "If ten men smote a man with ten staves and he died, they are exempt from punishment" (<i>Sanhedrin 78a</i>)	Murder Forbidden: "He that smites a man with a staff so he dies, he is a murderer and shall be put to death" (<i>Numbers 35:18</i>)

– Charles A. Weisman, *Who is Esau-Edom?*, p. 52

Joden kunnen zich ook vrijstellen van het nakomen van hun beloften en eden:

De KOL NIDRE: **Alle geloften. . . verplichtingen, eden en vervloekingen**, of ze nu 'konam', 'konas' of een andere naam worden genoemd, die we kunnen beloven, zweren of beloven, of waardoor we gebonden kunnen zijn, vanaf deze Grote Verzoendag tot de volgende (Wiens gelukkige komst wij verwachten), hebben wij berouw. Mogen **zij worden beschouwd als ontheven, vergeven, nietig verklaard en nietig, en zonder gevolg**; zij zullen ons niet binden, noch macht over ons hebben. De geloften zullen niet als geloften worden beschouwd; de verplichtingen zullen niet verplicht zijn, **16** noch de eden zijn eden."

En hij die wenst dat GEEN VAN ZIJN GELOFTEN GEDURENDE HET JAAR GELDIG ZAL ZIJN, laat hem aan het begin van het jaar staan en verklaren: "ELKE GELOFTE DIE IK IN DE TOEKOMST DOEN ZAL NIETIG ZIJN.

. . ." (Zijn geloften zijn dan ongeldig), op voorwaarde dat hij zich dit herinnert op het moment van de gelofte. – Nedarim, 23a-23b

Michael Hoffman, historicus en expert op het gebied van het jodendom legt uit:

De Talmoedische wet met betrekking tot de Kol Nidre-ritus luidt als volgt: "En hij die wenst dat geen van zijn geloften die hij gedurende het jaar heeft afgelegd geldig zal zijn, laat hem aan het begin van het jaar gaan staan en verklaren: 'Elke gelofte die ik in de loop van het jaar doe, toekomst zal nul zijn [BT Nedarim 23a en 23b].' De lezer zal opmerken dat de Talmoed verklaart dat de actie die de geloften teniet doet, moet worden **ondernomen aan het begin van het jaar** en met betrekking **tot beloften die in de toekomst zijn gedaan.**"

17

Hoffman citeert ook een andere verwijzing naar de Talmoed, Misjna

Nedarim 3:1:

Hij die wenst dat geen van zijn geloften die hij dit jaar heeft gedaan geldig zal zijn, laat hem op Rosj haSjana staan en verklaren: "Elke gelofte die ik in de toekomst zal doen, zal worden geannuleerd", op voorwaarde dat hij zich [de bepaling] herinnert op de tijd van de gelofte.¹⁸

Denk eens aan de implicaties van de ambtseed van joden die publieke posities in de regering bekleden in het licht van de Kol Nidre. Kan hun belofte onder ede om een wettig ambt te handhaven, en daarmee hun gezag over het volk, worden vertrouwd? Wetteloosheid en perversie vormen de basis van het jodendom, terwijl de morele basis voor wederzijds vertrouwen, goede wil jegens anderen en de christelijke moraal duidelijk ontbreken.

Conclusie

Natuurlijk is er zoveel meer bewijs van wat het jodendom en de Talmoed leren. Maar misschien is het bovenstaande bewijs voldoende om u serieus te laten overwegen dat deze religie er **niet** in zit

overeenstemming met het historische, bijbelse christendom. Het zijn twee onverenigbare en tegengestelde systemen.

De resterende vraag is: is het jodendom, gebaseerd op de Talmoe, slechts een reeks vaak aanstootgevende overtuigingen voor elke redelijke, helderdenkende en belijdende christen? Of hebben deze overtuigingen zowel in de geschiedenis als in de huidige tijd een kwaadaardige en destructieve invloed? Het volgende hoofdstuk biedt basis, maar kra documentatie van de Joodse invloed die ons leven beïnvloedt.

27

Invloed van het jodendom:

Algemeen karakter en destructieve invloed

In de voorgaande hoofdstukken in dit gedeelte over de Joden hebben we dat gedaan verstrekte documentatie met betrekking tot de raciale identiteit van de Joden uit de verschillende Bijbelse perioden tot vandaag. Daarnaast hebben we een inleiding gegeven over wat het jodendom en de Talmoed leren en wat joden overwegend geloven. Nu zullen we in dit en het volgende hoofdstuk het karakter en de invloed van de Joden in het algemeen onderzoeken. Wat is de impact van de Joodse macht op onze wereld en cultuur vandaag?

Onze aanpak biedt documentatie vanuit zowel Joods als historisch perspectief. Hoewel er zoveel meer informatie is,¹ hopen wij dat deze inleiding voldoende zal zijn om voor zichzelf te spreken.

Algemeen karakter en destructieve invloed –

Joods perspectief

We beginnen met een aantal vanzelfsprekende citaten van Joodse auteurs en autoriteiten over wie de Joden zeggen dat ze zijn.

We komen naar de naties die doen alsof ze aan vervolging ontsnappen, **wij [Joden] zijn de meest dodelijke vervolgers in alle ellendige annalen van de mens.**

Ik geloof niet dat wij Joden machtig genoeg zijn om uw manier van leven ernstig te bedreigen. Wij zijn slechts krachtig genoeg om te irriteren, uw geweten te storen en hier en daar de ritmische haast van uw ideeën te doorbreken.³

Maar zoals het nu is, wordt ons bestaan veiliggesteld ten koste van een bijzondere inspanning van onze kant, en van een bijzonder ongemak voor u. Waar de Jood ook wordt aangetroffen, hij is een probleem, een bron van ongeluk voor hemzelf en de mensen om hem heen.⁴

Wij Joden, wij, de vernietigers, zullen voor altijd de vernietigers blijven.

Niets van wat u doet zal aan onze behoeften en eisen voldoen. We zullen voor altijd vernietigen omdat we een eigen wereld nodig hebben.⁵

Op basis van deze erkenning dat de Joden “vervolgers” en “vernietigers” zijn, spreekt de Joodse auteur van het Communisme, Karl Marx over het karakter van de Jood en brengt dit in lijn met het “Jodendom”:

Wat is de profane basis van het jodendom? Praktische behoefte, eigenbelang. Wat is de wereldse cultus van de Jood? Hucksteren. Wat is zijn wereldse god? Geld . . . We onderscheiden daarom in het jodendom een universeel antisociaal element van de huidige tijd, waarvan de historische ontwikkeling ijverig door de joden in de schadelijke aspecten ervan wordt geholpen.⁶

Als wat Karl Marx zei waar is voor de joden van vandaag, dan is het logisch dat hieruit volgt dat zij als parasieten van anderen leven. De joodse auteur Samuel Roth geeft toe:

Onze belangrijkste ondeugd van weleer, vanaf vandaag, is parasitisme. Wij zijn een volk van gieren dat leeft van de arbeid en de goede aard van de rest van de wereld.⁷

Eén van de manieren waarop Joden van anderen leven is door te overtuigen Amerikanen om hen te steunen:

Volgens een recent rapport in de New York Times hebben de Amerikaanse belastingbetalers sinds 1967 niet minder dan 77 miljard dollar (eigenlijk dichtbij de 100 miljard dollar) aan Israël gestort. Dit komt neer op ongeveer \$16.500 voor elke man, vrouw en kind in de Joodse staat, zegt Times. . . Volgens studies uitgevoerd door de Congressional Research Service (CRS): **“Israël is economisch niet zelfvoorzienend en vertrouwt op buitenlandse hulp en leningen om zijn economie in stand te houden. Sinds 1976 is Israël de grootste jaarlijkse ontvanger van Amerikaanse buitenlandse hulp, en de grootste cumulatieve ontvanger.”**

⁸

Zonder voortzetting van de Amerikaanse hulp zou Israël ten onder gaan.⁹

Onlangs kwam dit rapport uit de Jerusalem Post over
Bijdragen van de Amerikaanse belastingbetaler aan de Joden in de "staat Israël":

De stafchef van het Israëlische leger stelt dat in de afgelopen drie jaar "Amerikaanse belastingbetalers meer hebben bijgedragen aan het Israëlische defensiebudget dan Israëlische belastingbetalers", aldus een rapport in de Jerusalem Post, een vooraanstaande Israëlische krant. . . Amerikaanse belastingbetalers geven Israël meer dan \$3 miljard per jaar (meer dan \$8 miljoen per dag), meer dan aan enig ander land, ondanks het feit dat Israël kleiner is dan New Jersey en in de top 30 van rijkste landen ter wereld staat.¹⁰

De Joden geven toe (en het bewijsmateriaal is beschikbaar voor degenen die meer onderzoek willen doen) dat het hun centrale rol was om Rusland te vernietigen en tientallen miljoenen Wit-Russen (Israëlieten) te vermoorden tijdens de bolsjewistische revolutie. Zoals ze Rusland hadden aangedaan, bekennen ze hun intentie om andere naties te vernietigen.

Wij [Joden] die zich hebben voorgedaan als Redders van de Wereld. . . **wij zijn vandaag de dag niets anders dan de verleiders van de wereld, haar vernietigers, haar opruiers, haar beulen** . . . Wij die hebben beloofd jullie naar een nieuwe hemel te leiden, **zijn er eindelijk in geslaagd jullie in een nieuwe hel te laten landen.**¹¹

Je bent nog niet begonnen de werkelijke diepte van onze schuld te beseffen. **Wij zijn indringers. Wij zijn stoorzenders. Wij zijn ondermijners.** We hebben jullie natuurlijke wereld, jullie idealen, jullie lot overgenomen en er verwoesting mee aangericht. **Wij hebben niet alleen aan de basis gestaan van de laatste grote oorlog, maar van bijna al uw oorlogen,** niet alleen die van Rusland, maar van elke andere grote revolutie in uw geschiedenis. We hebben onenigheid, verwarring en frustratie in uw persoonlijke en openbare leven gebracht. Wij doen het nog steeds. Niemand kan zeggen hoe lang we dit zullen blijven doen.¹²

Kan het waar zijn dat de Joden ooit blanke christelijke naties hebben gemanipuleerd en aangezet om oorlog tegen elkaar te voeren? Zo ja, hoe konden ze dit doen en ermee weggelopen? Misschien zal het volgende hoofdstuk het kritieke gebied van de Joodse macht definiëren, niet alleen over christelijke landen, maar over de hele wereld.

Algemeen karakter en destructieve invloed – Historisch perspectief

Deze Joodse erkenning dat zij in de twintigste eeuw vernietigers van naties en beschavingen waren, heeft ook een geschiedenis daarvoor. Lees de volgende citaten¹³ van verschillende en erkende religieuze leiders uit het verleden:

Hun synagogen kunnen worden vergeleken met speelhuizen; **het zijn holen van bandieten, de verblijfplaats van Satan**.. Daarom moeten ze worden gewantrouwd; tegen de Joodse ziekte moet worden gewaakt. . . Onze schapen worden omringd door **Joodse wolven** . . . Dieven, onreinen, losbandigers, roofzuchtig, gierigaards, sluw, onderdrukkers van de armen; zij [Joden] hebben de maatstaf van de misdaden vervuld door Jezus in brand te steken [vernietigen].¹⁴

Hierin volgden de kerkvaders een seculiere traditie; op het slagveld zijn ze unaniem, en er zijn legioenen theologen, historici en schrijvers die hetzelfde over de Joden denken en schrijven als Chrysostomus: Epiphanius, Diodorus van Tarsus, Theodorus van Mopsuestia, Theodoret van Cyprus, Cosmas Indicopleustes, Athanasius van Sinait, Synesius, onder de Grieken, Hilarisch van de Poitiers, Prudentius, Paulus Orosius, Sulpicious Severus, Gennadius, Venantius, Fortunatus, Isidorus van Sevilla, onder de Latijnen.¹⁵

Wat betreft **de goddeloze joden** die binnen de grenzen van ons koninkrijk wonen. . . ze zijn een complot aangegaan. **zodat zij als één geheel zouden kunnen optreden tegen het christelijke ras** . . . door hun misdaden zouden zij niet alleen de Kerk in verwarring brengen, maar hebben zij door hun poging tot tirannie zelfs getracht het vaderland en de gehele bevolking te verwoesten.¹⁶

De kwade, godslasterlijke Joden, veel erger dan de Saracenen, niet op afstand, maar in ons midden, zo vrijelijk en stoutmoedig lasteren, vertrappen, ongestraft Christus en alle christelijke mysteries ontheiligen.¹⁷

De zon heeft nooit op een bloeddorstiger en wraakzuchtiger volk geschenen dan zij [Joden] die zich voorstellen dat zij het volk van God zijn, dat ernaar verlangt en denkt dat zij de heidenen moeten vermoorden en verpletteren.¹⁸ – Martin Luther

Weet daarom, mijn dierbare christen, dat **je naast de Duivel geen bitterder, giftiger en heftiger vijand hebt dan een echte Jood die er oprecht naar verlangt Jood te zijn**.¹⁹ – Maarten Luther

De hele wereld lijdt onder de woeker²⁰ van de joden, hun monopolies en bedrog. Ze hebben veel ongelukkige mensen in een staat van verdrukking gebracht

armoede, vooral boeren, mensen uit de arbeidersklasse en de allerarmsten.²¹

De bekende christelijke hymneschrijver Isaac Watts rondt de visie van religieuze leiders af:

Heer, ik schrijf het aan uw genade toe en niet aan het toeval zoals anderen doen dat ik uit een christelijk ras geboren ben en niet als een heiden of een jood.²²

Nu onderzoeken we het perspectief over de Joden van verschillende **politieke leiders**:

Het is veel te betreuren dat elke staat al lang daarvoor niet op hen (de Joden) heeft gejaagd, als **plaag voor de samenleving en als de grootste vijanden die we hebben voor het geluk van Amerika**. Deze stam van zwarte adel werkt effectiever tegen ons dan de legers van de vijand. **Ze zijn honderd keer gevaarlijker voor onze vrijheden** en de grote zaak waar we voor staan.²³ – George Washington

Er is een groot gevaar voor de Verenigde Staten van Amerika. **Dat grote gevaar is de Jood**. Heren, in welk land de Joden zich ook hebben gevestigd, **ze hebben het morele niveau omlaag gebracht en de mate van commerciële eerlijkheid verlaagd**. Ze hebben een staat binnen een staat gecreëerd, en als ze daartegen waren, **probeerden ze de natie financieel te wurgen**, zoals in het geval van Portugal en Spanje. . . Als ze niet door de grondwet van de Verenigde Staten worden uitgesloten, zullen ze binnen minder dan honderd jaar in zulke aantallen het land binnenstromen dat **ze zullen regeren en ons zullen vernietigen, en onze regeringsvorm zullen veranderen waarvoor de Amerikanen hun bloed hebben vergoten. offerde leven, eigendom en persoonlijke vrijheid op**. Als de Joden niet worden uitgesloten, zullen onze kinderen binnen 200 jaar op de velden werken om de Joden te voeden, terwijl zij in het Telhuis vrolijk in hun handen blijven wrijven. . . . Ik waarschuw u, heren, als u de Jood niet voor altijd uitsluit, zullen uw kinderen en de kinderen van uw kinderen u in uw graf vervloeken.²⁴ – Benjamin Franklin

Het conflict tussen goed en kwaad, dat onophoudelijk in de borst van de mens voortduurt, bereikt nergens zo'n intensiteit als bij het Joodse ras. . . **Deze beweging onder de Joden is niet nieuw. Vanaf de dagen van Spartacus-Weishaupt tot die van Karl Marx, en tot aan Trotski (Rusland), Bela Kun (Hongarije), Rosa Luxemburg (Duitsland) en Emma Goldman (Verenigde Staten), is deze wereldwijde samenzwering voor de omverwerping van beschaving** en voor de reconstructie van de samenleving op basis van een gestopte ontwikkeling, van jaloerse boosaardigheid en onmogelijke gelijkheid, is gestaag gegroeid. . . **Het is de drijvende kracht geweest achter elke subversieve beweging in de negentiende eeuw**; en nu eindelijk deze groep buitengewone persoonlijkheden uit de onderwereld

van de grote steden van Europa en Amerika hebben het Russische volk bij de haren van hun hoofd gegrepen en zijn praktisch de onbetwiste meester van dat enorme rijk geworden.²⁵ – Sir Winston Churchill

Conclusie

Nogmaals, het voorgaande is slechts een kleine weergave van het algemene karakter en de destructieve invloed van de Joden. De documentatie is enorm. Maar laten we in het volgende hoofdstuk verder gaan met meer details over de invloed van de Jood.

28

Invloed van het jodendom

Wereldheerschappij, morele en culturele invloed

In aansluiting bij het algemene karakter en de invloed van de Joden, we gaan nu over tot de Joodse toelating van hun die de wereld willen controleren en hoe ze dat proberen te doen morele en culturele invloed.

Joodse wereldheerschappij

Hieronder volgen enkele algemene uitspraken¹ van voornamelijk Joden over hun plan voor wereldheerschappij. Daarin kun je misschien een glimp opvangen van de manieren en middelen die Joden naar dit doel toe werken.

Het Joodse volk als geheel zal zijn eigen Messias zijn. Het zal de wereldheerschappij bereiken door de ontbinding van andere rassen, door de afschaffing van grenzen, de vernietiging van de monarchie en door de oprichting van een wereldrepubliek waarin de Joden overal het voorrecht van burgerschap zullen uitoefenen. In deze nieuwe wereldorde zullen de Kinderen van Israël [de hedendaagse Joden verkeerd genoemd] alle leiders leveren zonder op tegenstand te stuiten. De regeringen van de verschillende volkeren die de wereldrepubliek vormen, zullen zonder problemen in de handen van de Joden vallen. Het zal dan voor de Joodse heersers mogelijk zijn om het **privé-eigendom af te schaffen**, en overal gebruik te maken van de middelen van de staat. Zo zal **de belofte van de Talmoed worden vervuld**, waarin wordt gezegd dat wanneer de Messiaanse tijd is aangebroken, **de Joden alle bezittingen van de hele wereld in hun handen zullen hebben.**²

Elke honderd jaar zijn wij, de wijzen van Israël [het jodendom], gewend om in het Sanhedrin bijeen te komen om onze vooruitgang te onderzoeken.

op weg naar **de heerschappij over de wereld** die Jehovah ons heeft beloofd, **en onze veroveringen op de vijand – het christendom.**³

De twee Internationales van **Financiën en Revolutie** werken met enthousiasme, zij zijn de twee fronten van de Joodse Internationale. **Er is een Joodse samenzwering tegen alle naties.**⁴

Dat heeft de belangrijkste joodse internationale bankier James Warburg tegen de krant gezegd Senaatscommissie voor Buitenlandse Betrekkingen:

We zullen een wereldregering hebben, of we dat nu leuk vinden of niet. De vraag is alleen of een wereldregering tot stand zal komen door instemming of door verovering

Majoor Robert H. Williams schreef over B'nai B'rith, een geheime Joodse broederschap opgericht in 1843. Hij legt de filosofieën achter wereldheerschappij bloot:

De naam, die 'Zonen van het Verbond' betekent, suggereert dat de twaalf mannen die de broederschap organiseerden, de vervulling van 'het Verbond', of **de veronderstelde Messiaanse belofte van heerschappij over alle volkeren, tot stand wilden brengen.** Om alle volkeren te regeren is het eerst nodig om ze samen te brengen in een wereldfederatie of wereldregering – wat **het uitgesproken doel is** **6 van zowel communisten als zionisten.**

Wereldheerschappij door het communisme

We horen niets meer over het communisme of het marxisme vergeleken met een halve eeuw geleden. Sommigen denken dat het vernietigd is. Maar het heeft zich stilletjes verder ontwikkeld en verspreidt zich als kanker. Het doel is altijd wereldheerschappij geweest, en de auteurs en aanstichters zijn dat ook Joden en jodendom.

Twee van de grote zonden van het jodendom en de joden zijn het communisme en het internationalisme. Het is de grootste eer van het jodendom en de joden dat zij zich identificeren met het communisme en het internationalisme.⁷

De meest gruwelijke misdaad van het jodendom en de joden is het marxisme.⁸

De afgelopen honderd jaar zijn joden nauw betrokken geweest bij alle radicale bewegingen, van het socialisme tot het anarchisme en het communisme .

De communisten zijn marxisten, bolsjewieken, internationalisten, joden, vijanden van de Ariërs en hun cultuur; Sovjet-Rusland wordt geregeerd door Joden en barbaren die niet in staat zijn tot cultuur.¹⁰

Het is geen toeval dat het jodendom het marxisme heeft voortgebracht, en het is ook geen toeval dat de joden het marxisme gemakkelijk hebben overgenomen. **Dat alles is in perfecte overeenstemming met de vooruitgang van het jodendom en de joden.**¹¹

Sommigen noemen het marxisme – ik noem het jodendom.¹²

Morele en culturele invloed in de economie

Wanneer het economische systeem van een natie of naties op zo'n manier wordt gecontroleerd en gereguleerd dat het bijbelse en natuurwetten met betrekking tot rechtvaardige maten en gewichten schendt (Leviticus 19:36; Spreuken 16:11), wordt het de 'essentiële motor' voor radicale verandering en manipulatie die veel onschuldige mensen treft. Beheers het "geld" en jij controleert de bloei en de crisis, de vrede en de oorlog, en wie er verkozen wordt en wie niet.

De Joodse macht heeft voornamelijk achter de controle van de economische en bancaire systemen gestaan. Wanneer 'geld' uit het niets wordt gecreëerd door getallen in een computer in te voeren en dat zogenaamde geld te gebruiken om leningen met rente (woeker) te creëren, heb je het recept voor de controle over een land of landen die bijdragen aan de vernietiging van de hele wereld. morele cultuur van de samenleving.

Natuurlijk lijden Amerika en alle andere Europese landen vandaag de dag onder een schuldenlast van meerdere biljoenen dollars, zonder dat er een wiskundige of marktoplossing voor bestaat. Het Federal Reserve System, het Internationale Monetaire Fonds en de Wereldbank zijn grotendeels in joodse handen en worden beheerd. Maar deze praktijk van de joden gaat al vele eeuwen door.

We weten dat **achter elke tiran een Jood staat**, zoals een jezuïet achter elke paus staat. Zoals het leger van de jezuïeten elke vrije gedachte doodt, zo ook

de wens van de onderdrukten zou kansen op succes hebben, het nut van oorlogen opgehitst door kapitalisten zou ophouden, ware het niet dat de Joden de schatten van de mensheid stelen. Het is geen wonder dat Jezus 1856 jaar geleden **de woekeraars uit de tempel van Jeruzalem verjoeg**. Ze waren als **de hedendaagse woekeraars die achter tirannen en tirannieën staan**.

De meerderheid van hen is joods. De . . . Joden zijn zo sterk geworden dat ze het leven van de wereld in gevaar brengen.¹³

De hele wereld lijdt onder de woeker van de Joden, hun monopolies en bedrog. Ze hebben veel ongelukkige mensen in een staat van armoede gebracht, vooral boeren, mensen uit de arbeidersklasse en de allerarmsten.¹⁴

De Joden bezitten en controleren het Federal Reserve Systeem is een begrotingsdepot van het Internationale Monetaire Fonds.¹⁵

De Vier Ruiters van het Bankwezen (Bank of America, JP Morgan Chase, Citigroup en Wells Fargo) zijn eigenaar van de Vier Ruiters van de Olie (Exxon Mobil, Royal Dutch/Shell, BP Amoco en Chevron Texaco); in samenwerking met Deutsche Bank, BNP, Barclays en andere Europese oude geldgiganten.

Maar hun monopolie op de wereldeconomie eindigt niet aan de rand van het olieveld.

Volgens de 10K-aangiften van het bedrijf bij de SEC behoren de Four Horsemen of Banking tot de top tien van aandeelhouders van vrijwel elk Fortune 500-bedrijf. [1]

Dus wie zijn dan de aandeelhouders van deze geldcentrumbanken?

Deze informatie wordt veel beter bewaakt. Mijn vragen aan regelgevende instanties voor banken over aandelenbezit in de top 25 van Amerikaanse bankholdings kregen de Freedom of Information Act-status, voordat ze werden afgewezen op grond van 'nationale veiligheid'. Dit is nogal ironisch, aangezien veel aandeelhouders van de bank in Europa wonen.

Een belangrijke opslagplaats voor de rijkdom van de mondiale oligarchie die eigenaar is van deze bankholdings is de US Trust Corporation – opgericht in 1853 en nu eigendom van de Bank of America. Een recente bedrijfsdirecteur en eretrustee van de US Trust was Walter Rothschild. Andere regisseurs waren onder meer Daniel Davison van JP Morgan Chase, Richard Tucker van Exxon Mobil, Daniel Roberts van Citigroup en Marshall Schwartz van Morgan Stanley. [2]

JW McCallister, een insider uit de olie-industrie met connecties met het House of Saudi, schreef in ***The Grim Reaper*** dat informatie die hij van Saoedische bankiers kreeg, vermeldde dat slechts acht families 80% van de New York Federal Reserve Bank – veruit de machtigste Fed-tak – in handen hadden. waarvan er vier in de VS wonen. Het zijn de Goldman Sachs, Rockefellers, Lehmans en Kuhn Loeb uit New York; de Rothschilds van Parijs en Londen; de

Warburgs van Hamburg; de Lazards van Parijs; en de Israel Moses Seifs van Rome.

CPA Thomas D. Schauf bevestigt de beweringen van McCallister en voegt eraan toe dat tien banken alle twaalf filialen van de Federal Reserve Bank controleren. Hij noemt NM **Rothschild** uit Londen, Rothschild Bank uit Berlijn, **Warburg** Bank uit Hamburg, Warburg Bank uit Amsterdam, **Lehman Brothers** uit New York, **Lazard Brothers** uit Parijs, **Kuhn Loeb** Bank uit New York, **Israel Moses Seif** Bank uit Italië, **Goldman Sachs** uit New York en **JP Morgan** Chase Bank uit New York. Schauf noemt William **Rockefeller**, Paul **Warburg**, Jacob **Schiff** en James **Stillman** als individuen die grote aandelen van de Fed bezitten. [3] De Schiffs zijn insiders bij Kuhn Loeb. De Stillmans zijn insiders van Citigroup, die rond de eeuwwisseling in de Rockefeller-clan trouwden.16

Morele en culturele invloed in de media

Naast economische controle om een natie te domineren, is er controle over de informatiekkanalen van een natie- en wereldsysteem, dat wil zeggen de media. Het is logisch dat als je bepaalt wat mensen horen en zien op televisie, radio en gedrukte publicaties, je ook kunt bepalen wat en hoe ze denken. Sociale engineering heet dat.

Laten we beginnen met een belangrijke Joodse publicatie genaamd ***The Protocols of the Learned Elders of Zion***. Hoewel er veel pogingen zijn gedaan om dit document in diskrediet te brengen, leggen ze duidelijk uit hoe de Joden de wereldheerschappij zouden overnemen, wat voor onze ogen heeft plaatsgevonden en nog steeds gebeurt. Protocol nr. 2 bespreekt bijvoorbeeld de Joodse controle over de media:

Uittreksel uit Protocol nr. 2

In de handen van de huidige staten bevindt zich een grote kracht die de beweging van het denken in het volk teweegbrengt, en dat is **de pers**. De rol van de pers is het blijven wijzen op eisen die onmisbaar zouden zijn, het geven van stem aan de klachten van het volk, het uiten en creëren van ontevredenheid. Het is in de pers dat de triomf van de vrijheid van meningsuiting zijn incarnatie vindt. Maar de goyim [niet-joden] staten weten niet hoe ze van deze kracht gebruik moeten maken; en **het is in onze handen gevallen**.

Via de pers hebben we de macht gekregen om invloed uit te oefenen, terwijl we zelf in de schaduw blijven.

Heeft deze Joodse controle over de media vandaag de dag plaatsgevonden? Voor een lijst van Joden die de Amerikaanse media controleren, zie de volgende internetlink: <http://thezog.wordpress.com/who-controls-big-media/>.

Hier zijn nog een paar citaten:

Laat mij tot besluit zeggen dat de zogenaamde evangelicals, die het onderwerp zijn van dit geschrift, en allen die hen bijstaan in alle hierboven toegelichte zaken, tot (maar niet de enigen) behoren tot de misleiden, de verblinden, de misleide massa's in onze tijd en 'zien' het doel niet – of kiezen er bewust voor om het niet te zien – namelijk het vernietigen van de soevereine natie in de wereld en het samenbrengen van alle naties en landen in één wereldheerschappij met het zionisme en hun communistische samenzweerders, met totale controle.

Om dit doel te bereiken zullen ze nergens voor terugdeinzen, ook niet voor een nucleaire holocaust. **De verblinding van vrijwel de hele wereld vandaag de dag wordt mogelijk gemaakt door een vrijwel totale controle over de massamedia: radio, televisie, kranten, tijdschriften, boeken, de filmindustrie,** en door een vrijwel totale controle over de internationale financiën, economie, handel en economie. handel.18

In het begin van deze eeuw vestigden zij hun bruggenhoofden in de pers, films en radio-uitzendingen.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog bevonden ze zich al in een leidinggevende positie. In de periode sinds 1945 hebben zij hun greep op de massamedia zo verstevigd dat zij feitelijk een monopoliecontrole uitoefenen. . . Deze Joodse controle over de Amerikaanse massamedia is het allerbelangrijkste feit van het leven, niet alleen in Amerika, maar in de hele wereld van vandaag.

En er is niets – hongersnood, economische ineenstorting, zelfs een nucleaire oorlog – gevaarlijker voor de toekomst van ons volk. Totdat deze Joodse controle over de Amerikaanse publieke opinie wordt verbroken, zullen voortdurende tegenslagen, verwarring en decadentie ons lot zijn, en kan er geen sprake zijn van nationale bevrijding of regeneratie.19

Morele en culturele invloed in de 'kerken'

Misschien wel het meest onbekende gebied van Joodse controle loopt via de kerken. Ooit bastions van waarheid en vrijheid, geloven de meeste kerken nu zonder enige twijfel dat de Joden "Gods uitverkoren volk" uit de Bijbel zijn en dat het Jodendom het fundament van het Christendom is.

In plaats van destructieve Joodse bedoelingen en manipulaties aan het licht te brengen, hebben zij de Joden gesteund en gezegend.

Engelse generaal Charles Cornwallis, na zijn overgave aan de Amerikaanse koloniën profeteerden dit:

Er zal nu een heilige oorlog tegen Amerika beginnen, en wanneer deze is beëindigd zal Amerika zogenaamd de citadel van de vrijheid zijn, maar haar miljoenen zullen onbewust loyale onderdanen van de Kroon zijn. **Jullie** [christelijke] **kerken zullen worden gebruikt om de joodse religie** [jodendom/talmoedisme] te onderwijzen en in minder dan tweehonderd jaar zal de hele natie werken voor een goddelijke wereldregering.²⁰

De Joden scheppen op over Joodse invloed in kerken:

Jullie [christenen] **maken veel lawaai en woede over de buitensporige Joodse invloed in jullie theaters en filmpaleizen**. Zeer goed: uw klacht is gegrond. **Maar wat is dat vergeleken met onze** duizelingwekkende invloed [van de Joden] **in uw kerken, uw scholen, uw wetten en uw regeringen, en de gedachten die u elke dag denkt?**

We gaan nu een Joodse eeuw binnen, een tijd waarin de geest van gemeenschap, de niet-ideologische mix van het emotionele en rationele en het verzet tegen categorieën en vormen door de krachten van het anti-nationalisme naar voren zullen komen om ons te voorzien van een nieuw soort maatschappij. Ik noem dit proces **de judaïsering van het christendom, omdat** [joodse] **Het christendom zal het voertuig zijn waardoor deze** [Amerikaanse christelijke] **samenleving Joods wordt.**

En hoe ziet de 'joodsheid van het christendom' eruit?

Misschien zullen de onderstaande categorieën van Joodse invloed u helpen begrijpen waarom Amerika en andere ooit grote christelijke landen nu getuige zijn geweest van een overheidsbeleid ter bescherming van immoreel en onwettig gedrag (zonde).

Morele en culturele invloed: abortus,
Homoseksualiteit

Geen enkele groep steunt meer abortusrechten, homo-burgerrechten, scheiding van kerk en staat, en is meer gekant tegen de algemene ultraconservatieve agenda van Religieus Rechts dan de Joodse gemeenschap.²³

Amerikaanse joden zijn toegewijd aan culturele tolerantie vanwege hun overtuiging, die stevig geworteld is in de geschiedenis, dat joden alleen veilig zijn in een samenleving die een breed scala aan houdingen en gedragingen accepteert, evenals een diversiteit aan religieuze en etnische groepen. Het is bijvoorbeeld deze overtuiging, en niet de goedkeuring van homoseksualiteit, die een overweldigende meerderheid van de Amerikaanse Joden ertoe brengt 'homorechten' te onderschrijven en een liberaal standpunt in te nemen over de meeste andere zogenaamde 'sociale kwesties'.

Naast het bevorderen van tolerantie voor religieuze diversiteit en multiculturalisme, is er ook sprake van Joodse invloed op de immigratie. Deze en aanverwante onderwerpen zullen worden besproken in Boek Vijf, ***Het grootste bedrog van onze tijd.***

Conclusie

U zou uit de bovenstaande documentatie, grotendeels van de Joden zelf, kunnen hebben geconcludeerd dat het jodendom hetzelfde is als het communisme en dat het doel van beide is om de zaak van de wereldheerschappij te bevorderen door een kleine minderheid van bedriegers die zichzelf 'joden' noemen. Het pad dat de Joden hebben gekozen om alle naties en mensen onder hun heerschappij te brengen, is het vernietigen van hun culturen en de morele basis van de christelijke samenleving. Dat pad omvat totale controle over de economie (zowel nationaal als mondiaal), de controle over de media, het beïnvloeden van de christelijke kerken met dwalende overtuigingen (zoals de joden het ware bijbelse Israël zijn) en een groot aantal andere destructieve sociale agenda's zoals abortus, homoseksualiteit en buitenlandse immigratie.

Voor degenen die zich ervan bewust zijn: er bestaat geen twijfel over dat er enorme veranderingen hebben plaatsgevonden binnen de eens christelijke naties van het Kaukasische volk. De Joodse auteur Dr. Benjamin Freedman is er één

van de weinige Joden die de massale fraude van de Joden over Amerika en de wereld hebben blootgelegd. Hij daagt Amerika en het Westen uit

Christelijke beschaving:

Maar Amerika en het Amerikaanse christendom staan op een kruispunt. De meerderheid moet beslissen of zij zich nog langer wil onderwerpen aan het instrument zijn van een kleine, maar meedogenloze en gewetenloze minderheid van een minderheidsvolk.²⁵

Kunnen we de Joden tegenhouden van hun opmars om ons volledig te onderwerpen aan hun agenda, die al zoveel vernietiging van het ware volk Israël heeft veroorzaakt? Het antwoord is "Ja" als de pastors van de "kerken" maar voor zichzelf de waarheid beginnen te ontdekken over wat er gebeurt met de mensen die zij hoeden.

Er is zoveel hoop op een ware transformatie terug naar het bijbelse christendom als we kennis verwerven en onze koers veranderen.

Moge de God van onze vaders ons herders geven die compromisloos zullen staan voor de waarheid in alle dingen.

Samenvatting: De joden van vandaag

T Hij concludeert een kort overzicht van het beschikbare bewijsmateriaal over de identiteit van de hedendaagse joden. Uit dit bewijsmateriaal blijkt wij bieden de volgende sommatie:

- De Joden van vandaag zijn niet de fysieke afstammelingen van Abraham, Isaac en Jacob, maar bestaan uit verschillende raciale mengsels, waaronder, maar niet beperkt tot: Edomieten, Kanaänieten (Hethieten), Turken en Mongolen;
- Bovendien beweren joodse geleerden dat de Khazar-joden (90% van het jodendom in de wereld) afstammen van Jafeth, en niet van Sem (die een voorvader van Abraham was);
- De religie van veel hedendaagse joden wordt jodendom genoemd;
- Het judaïsme is gebaseerd op de Babylonische Talmoed die zijn oorsprong heeft in Babylon, ontwikkeld door de Farizeeën in de tijd van Jezus en voortgezet door Joodse rabbijnen via mondelinge overlevering en uiteindelijk gecodificeerd in geschreven vorm, genaamd de Talmoed (en Kabbala);
- Jodendom en de leraren van het Jodendom en de Talmoed geven openlijk toe dat ze fundamenteel antichristelijk zijn;

- Het judaïsme leert dat christenen afgodendienaars zijn, Jezus Christus is een dwaas, ketter en godslasteraar (naast andere verachtelijke leringen);
- Het jodendom is ook de antithese van de bijbelse moraal (in strijd met de bijbelse wet) en staat joden toe te liegen en hun woord, geloften of eden niet na te komen (Kol Nidre);
- Het jodendom en de joden hebben de marxistische doctrine, het communisme genoemd, bedacht en gepromoot;
- Het jodendom en de joden hebben achter alle radicale anti-Christelijke bewegingen (bijvoorbeeld abortus en homoseksualiteit) geven toe dat zij tot doel hebben de christelijke religie volledig te ondermijnen en omver te werpen.
Christelijke naties;
- Het jodendom en de joden hebben achter de oorlogen in de Kaukasus gezeten naties zetten ze tegen elkaar op;
- Het doel van het jodendom en de joden is wereldheerschappij door het vernietigen van het christendom, de ontbinding van de rassen en controle over de media, het geld en de banksystemen van deze landen;
- Het jodendom en de joden hebben kerken tot op zekere hoogte beïnvloed dat velen hebben geloofd dat het jodendom de basis is voor het bijbelse christendom, en vandaar de algemeen toegepaste beschrijving van kerken vandaag de dag als 'joods-christelijk'.

Het is onze overtuiging dat de belangrijkste reden waarom het jodendom en de De Talmoed wordt beschouwd als verenigbaar en geaccepteerd met het historische, bijbelse christendom, en dat geldt ook voor de hedendaagse joden

waarvan wordt aangenomen dat het een bijbels Israël is, komt omdat de overgrote meerderheid van de evangelische kerken **aanneemt** dat dit de waarheid is. Deze goedbedoelende, maar onwetende 'christenen' hebben zich ook geïdentificeerd zichzelf als 'christelijke zionisten'. Deze naam verwijst naar degenen die steun de zionistische 'staat Israël'.

christelijke zionisten

Het volgende zijn fragmenten uit een artikel ("In Praise of Christian Zionists") uit de **Jerusalem Post**, 22 december 2006, geschreven door een Jood, Michael Freund, de toenmalige adjunct-directeur communicatie in het kabinet van de premier onder Binyamin Netanyahu.¹ Het legt de diepte van het geloof en de steun van de Bijbelgelovige christenen voor de Israëlische staat uit:

Ze lopen in de miljoenen en oefenen steeds meer macht en invloed uit in de Verenigde Staten. Van jaar tot jaar wordt hun stem sterker en vastberadener, naarmate hun rol bij het vormgeven van het beleid en de toekomst van de Amerikaanse samenleving zich blijft uitbreiden. Geleid door geloof houden ze hartstochtelijk van Israël en bidden voor haar welzijn, waarbij ze zich verheugen over haar successen en treuren over haar tegenslagen. Het zijn Amerika's Bijbelgelovige christenen.

Er is al veel geschreven over de nauwe banden die zich tussen de twee hebben ontwikkeld, nu Israëlische functionarissen eindelijk de diepgang en het gevoel van de Amerikaanse evangelische steun voor de Joodse staat zijn gaan waarderen. Wat ooit ondenkbaar was, is nu routine geworden, nu vooraanstaande christelijke predikanten en vertegenwoordigers van de Israëlische regering regelmatig met elkaar overleggen en ideeën en standpunten uitwisselen over de belangrijkste kwesties van de dag.

Dank God voor de christelijke zionisten. Of je het nu leuk vindt of niet, de toekomst van de relatie tussen Israël en de VS zou heel goed veel minder van de Amerikaanse joden kunnen afhangen dan van de christenen.

In alle opzichten zijn evangelische christenen een kracht waarmee rekening moet worden gehouden. . . er zijn tientallen miljoenen Amerikanen die zichzelf identificeren als evangelisch. En dit vertaalt zich in een enorme bron van steun voor Israël, zoals uit een onderzoek van het Pew Research Center uit augustus 2006 bleek. Volgens de bevindingen van het rapport: "Zeven op de tien blanke evangelicals (69%) geloven dat God Israël aan het Joodse volk heeft gegeven en een stevige meerderheid (59%) gelooft dat Israël de vervulling is van bijbelse profetie.

Natuurlijk begrijpen de zionistische joden vandaag de dag de betekenis van het nodig hebben van deze "christenen" in hun hoek, zoals de auteur uitlegt:

De christelijke steun voor Israël is breed, diepgaand en diep. Als het op de juiste manier wordt gecultiveerd, kan het uitgroeien tot een duurzame vriendschap van historische, politieke en diplomatieke betekenis.

Zonder de standvastige, onkritische steun van hen Christelijke zionisten voor de "Staat Israël" en de Joden bezetting van voormalige bijbelse landen zou de Joodse staat hoogstwaarschijnlijk instorten.

Gods vraag

Als het jodendom fundamenteel antichristelijk is en de joden geen bijbels Israël zijn, maar bedriegers, kunnen we dan legitiem de Joodse staat blijven steunen? Kunnen we het idee blijven bepleiten dat het jodendom geëerd moet worden en dat de joden een speciale status moeten krijgen? Maar de God van het ware Israël, de blanke Angelsaksische, Scandinavische, Germaanse en aanverwante volkeren, stelt een scherper vraag:

Moet u de goddelozen helpen en degenen liefhebben die de HEER haten en zo de toorn van de HEER over uzelf afroepen ? – 2 Kronieken 19:2

De KJV geeft het als volgt weer:

Moet u de goddelozen helpen en hen liefhebben die de HEER haten?
Daarom rust er toorn op u van voor het aangezicht des HEEREN. – 2 Kronieken 19:2

Als het voorgaande bewijsmateriaal in dit gedeelte over de Joden waar, correct en zeker is, dan ligt het antwoord op Gods vraag voor de hand. Het bewijsmateriaal eist inderdaad dat Zijn ware verbondsvolk zich bekeert van het steunen van het Jodendom en de Joden die Jezus Christus haten

Christenen. Dit betekent een verandering van denken en verandering van handelen.2

Het wordt tijd dat het echte Israël vandaag de dag opkomt voor de waarheid
Wat is goed. Onze toekomst en die van onze kinderen hangen ervan af.

Moet u meer onderzoek doen naar het jodendom en de joden van vandaag?
Wij raden u aan de tijd te nemen om de bronnen te bestuderen

onderstaand:

<http://www.jewwatch.com>

<http://come-and-hear.com/dilling>

<http://talmudical.blogspot.com/2010/09/truth-about-talmud.html> [http://](http://www.biblebelievers.org.au/repute.html)

www.biblebelievers.org.au/repute.html

<http://www.fathersmanifesto.net>

<http://www.kinsmanredeemer.com>

<http://thezog.wordpress.com/who-controls-the-federal-reserve-system-part-1/>

<http://tomatobubble.com/id199.html>

<http://thezog.wordpress.com/who-controls-big-media/>

30

Conclusie

Book Twee, *Identificatie van Bijbels Israël vandaag de dag*, heeft daarin voorzien wat wij geloven is een overzicht aan bewijs van wie het bijbelse Israël vandaag de dag is en wie zij niet zijn.

We hebben de migraties van deze landen uitgebreid besproken en getraceerd Israël vanaf de tijd vóór de Exodus tot en met de jaren na de ballingschap.

We hebben bewijs geleverd van de unieke overeenkomsten tussen de heraldische symbolen van het bijbelse Israël en die van vele landen waar de Angelsaksische, Germaanse, Scandinavische en verwante volkeren leven.

We hebben aan de hand van voorbeelden en volgens de autoriteiten gedocumenteerd dat er grote overeenkomsten zijn tussen de Indo-Europese talen, die een gemeenschappelijke oorsprong hebben, en de overeenkomsten tussen die talen en de Hebreeuwse taal van de oudheid. Israëlieten.

Wat we niet hebben meegenomen zijn de unieke en soortgelijke kenmerken tussen het bijbelse (mozaïsche) recht en het gewoonterecht van de Kaukasische volkeren, of de griezelige overeenkomsten tussen de Israëlitische cultuur en sociale structuur met die van de Kaukasische naties.

Wellicht zullen wij dat in de toekomst ook doen.

We hebben ook gedocumenteerd, voornamelijk uit Joodse bronnen, dat de mensen die zichzelf vandaag de dag Joods noemen, geen Bijbelse Israëlieten zijn, en dat ook nooit zijn geweest. Ondanks wat de meerderheid gelooft, zijn zij niet alleen **niet** Israël, maar zijn zij een raciaal gemengd volk zonder enige affiniteit met de fysieke nakomelingen van Abraham, Isaak en Jacob.

De Joden zijn onbeschaamd gekant tegen Jezus Christus, de christenen en het christelijk geloof. Ze zijn bijna op elk gebied van het leven geïnfilteerd, op het gebied van de overheid, de financiële wereld, de cultuur en zelfs de kerken. Als zodanig hebben ze de historische christelijke waarden en moraliteit tegengewerkt. Zij hebben achter de stukje bij beetje vernietiging van de eens christelijke Kaukasische naties gestaan. Veel christenen begrijpen niet wat er met hen en hun naties gebeurt, omdat ze niet weten wie wie is. Maar hopelijk doe **je** dat nu wel !

Nog meer bewijsmateriaal dat Israël vandaag de dag identificeert

Wat we vandaag de dag niet hebben behandeld bij het identificeren van het Bijbelse Israël zijn verschillende andere markeringen. Bijvoorbeeld:

- De fysieke nakomelingen van Abraham, Isaac en Jacob zouden een grote natie worden. Wie werd een grote natie? We hebben Groot-Brittannië en de VS van Kaukasische afkomst. Maar de Joden zijn nooit een grote natie geworden. Zelfs de recente De "Staat Israël" werd in 1948 gevormd uit de Verenigde Naties charter bestaat tot op de dag van vandaag alleen nog maar met voortzetting financiële hulp.
- Het Bijbelse Israël zou vele naties worden. Dat gold zeker voor de twaalf stammen. Ze hebben Engeland, Ierland, Schotland, Denemarken, Noorwegen, Zweden, IJsland,

Duitsland, Frankrijk, Australië, enzovoort. De Joden zijn nooit uit vele naties geweest.

- Het bijbelse Israël zou een menigte mensen worden. Het Kaukasische volk telt ongeveer 600 miljoen mensen. Volgens de meest gunstige schattingen telt het aantal Joden ongeveer 15 miljoen.

Wellicht kunt u de volgende vragen beantwoorden.

Welke groep zou je zeggen:

- Heeft grote landbouwrijkdom voortgebracht (Genesis 27:28; Deuteronomium 28:8-11; 33:13-16, 28)?

De Kaukasiërs of de Joden?

- Heeft u historisch gezien het Nieuwe Verbond en het evangelie van Jezus Christus ontvangen (Jeremia 31:31-32; Hebrëeën 8:8)?

De Kaukasiërs of de Joden?

- Heeft de zegen van de Heilige Geest bezeten (Jesaja 44:1-3; 59:20-21; Handelingen 2:36-39)?

De Kaukasiërs of de Joden?

Natuurlijk zijn er nog veel meer ondersteunende bewijzen.

Wat we in Boek Twee hebben gegeven, zou je echter voldoende kennis moeten geven om tot een conclusie te komen. Wij geloven, zonder enige redelijke twijfel, dat de Angelsaksische, Scandinavische en Germaanse volkeren de fysieke afstammelingen zijn van Abraham, Isaak en Jacob – en daarom de bijbelse Israëlieten van vandaag.

Welk verschil maakt dat?

Dit is een veelgestelde vraag. Maakt het echt uit? Ja dat doet het. Waarom?

Als u een fysieke afstammeling bent van de Angelsaksische en verwante volken, dan behoort u qua ras tot het verbondsvolk van God en bent u erfgenaam van alle verbondsbeloften. De verbonden die God sloot met Abraham, Isaak en Jakob en het Oude en Nieuwe Verbond hebben betrekking op jou. De geschiedenis van de Bijbel is **jouw** geschiedenis – **jouw** erfgoed. Er zijn diepere en belangrijker redenen waarom dit belangrijk is, die voor u duidelijker zullen worden in de resterende boeken in deze ***Covenant Heritage Series***. Maar heeft u nu al het gevoel dat, ook al begrijpt u de betekenis van uw geschiedenis en erfgoed nog niet volledig, u iets bijzonders over uzelf hebt geleerd? Je behoort tot een familie die God heeft uitgekozen voor Zijn glorieuze Koninkrijksdoeleinden.

Deze kennis van wie u bent, is zo belangrijk dat God Zijn enige Zoon, Jezus Christus, heeft gestuurd om aan een kruis te sterven om u een Nieuw Verbond aan te bieden, zodat u met God verzoend kunt worden door de vergeving van uw zonden. Aan degenen die door bekering en geloof Jezus als Verlosser en Heer aanvaardden, geeft God een nieuw hart en nieuw leven.

Daarnaast ben je lid van een grotere verwante familie in het Nieuwe Verbond. U kunt deel gaan uitmaken van een nieuw en krachtig werk van God om uw familie, de plaatselijke kerk en uw natie terug te brengen naar de God van Abraham, Isaak en Jacob. Denkt u dat er een verband zou kunnen bestaan tussen uw verloren erfgoed en het verloren erfgoed van veel andere blanke mensen met de geestelijke en morele plundering van onze naties? De Amerikaanse dichter Carl Sandburg schreef:

Wanneer een natie ten onder gaat . . . Als een samenleving ten onder gaat, kan er altijd één voorwaarde worden gevonden. **Ze vergaten waar ze vandaan kwamen.**

Uw verbondserfgoed is het anker voor uw ziel en de ziel van uw familie en natie. Dit verbondserfgoed is zo belangrijk dat God via de profeet Jesaja tot onze voorouders sprak:

Luister naar mij, jullie die gerechtigheid nastreven, die de HEER zoeken: kijk naar de rots waaruit jullie zijn uitgehouwen en naar de steengroeve waaruit jullie zijn gegraven. **Kijk naar Abraham, je vader, en naar Sara, die je met pijn ter wereld bracht . .**

. – Jesaja 51:1-2a

We staan weer op dat punt in de geschiedenis. God roept ons op om naar onze Bijbelse wortels te kijken. Denk aan uw erfgoed. Laat de Bijbel worden wat hij is: het boek over jou en je Bijbelse familie. Laat het tot leven komen terwijl je het opnieuw leest. Laat de God van je vaders een transformerend verschil in je leven maken met een nieuw doel en passie.

De basis van uw bijbelse erfgoed werd uiteengezet in Boek Eén, ***Ontdek het verhaal van uw bijbelse erfgoed.*** In Boek Twee werd het bewijs geleverd zodat u kunt begrijpen wie u bent als u een raszuivere blanke bent. Nu bent u klaar om dieper in de Bijbel te duiken en uw kennis uit te breiden, teneinde Gods zich ontvouwende plan over u en Zijn uitverkoren ras verder te verduidelijken. De volgende stap, Boek Drie, ***De grondslag en vervulling van de Schriften van het Oude en Nieuwe Verbond,*** wacht op u. Maak je klaar om je mouwen op te stropen terwijl je in de Bijbel graaft en God je laat leren.

BIJLAGE A

De nakomelingen van Noach

Noah had drie zonen – Sem, Jafeth en Cham – van waaruit alle bekende beschavingen of naties voortkwamen **binnen de context van de Bijbel** (Genesis 10:32). Noach zegende

Sem en Jafeth specifiek met de woorden:

Gezegend zij de Heer; **de God van Sem**; en laat Kanaän zijn dienaar zijn. **Moge God Jafeth vergroten en hem laten wonen in de tenten van Sem**; en laat Kanaän zijn dienaar zijn. – Genesis 9:26-27

Over Kanaän, een zoon van Cham, zei Noach:

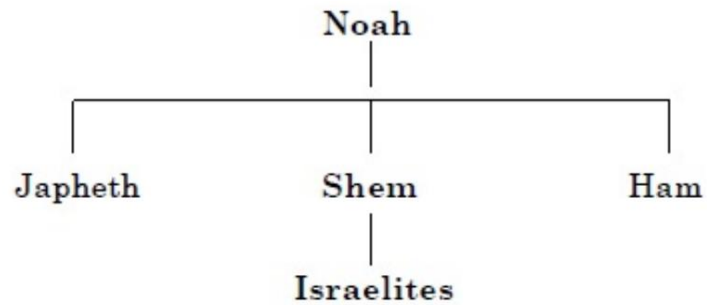
Vervloekt zij Kanaän; een dienaar van dienaren zal hij zijn voor zijn broers. – Genesis 9:25

In volgorde van rang en zegen was Sem de eerste, Jafeth de tweede en als laatste Cham. De Bijbel vermeldt ook waar deze naties zich verspreidden op het moment dat het werd opgetekend in Genesis 10-11, nadat God hen in afzonderlijke naties had verdeeld door hun taal te verwarren tijdens de toren van Babel-gebeurtenis.

De Israëlieten vormen één tak van Sems familielijn, maar er waren inderdaad ook andere Semitische naties. Het is ook opmerkelijk dat God zei dat **Jafeth ‘in de tenten van Sem zou wonen’**, wat betekent dat beiden [hetzelfde](#) land zouden bezetten , maar **Sem zou het dominante volk zijn.**

belangrijk omdat we onze studie nu richten op de migraties van het volk Israël, dat directe afstammelingen waren van Sem.

De Israëlieten zijn vanaf het begin ontdekkingsreizigers geweest, net als alle zonen van Noach. Zelfs de vaders van het nationale Israël (Abraham, Isaac en Jacob) leefden in tenten als herders, of boeren, met grote kuddes schapen en vee, en trokken van de ene plaats naar de andere.

BIJLAGE B

De tijdsperiode van Israël Verblijf in Egypte

Het volgende wordt geciteerd uit het boek van Adam Rutherford, *Anglo-Saxon Israel or Israel-Britain*, pp. 296-297.1

T De tijd dat Abraham en zijn zaad uit de Israël-lijn kwamen in Kanaän was. . . een periode van 215 jaar, zoals blijkt uit de volgende tabel:

Abraham arriveerde 25 jaar vóór de geboorte van Isaak in Kanaän

Jakob werd geboren toen Isaak dat was 60 jaar oud

Toen Jakob Egypte binnenkwam, was hij 130 jaar oud

Totaal 215 jaar

Josephus stelt dat de periode dat de Israëlieten in Egypte verbleven ook 215 jaar bedroeg. Dus als het verblijf in Kanaän 215 jaar duurde en dat in Egypte eveneens 215 jaar, dan is de periode vanaf het moment dat Jehova het grote verbond met Abraham sloot bij zijn eerste aankomst in Kanaän tot aan de uittocht uit

Egypte bestond dus 430 jaar, en dit is precies wat er zowel in de Bijbel als door Josephus staat, zoals de volgende citaten bewijzen:

Zij (de Hebreëën) verlieten Egypte in de maand Xanthicus op de vijftiende dag van de maanmaand; **vierhonderddertig jaar nadat onze voorvader Abraham Kanaän binnenkwam, maar tweehonderdvijftien jaar nadat Jakob naar Egypte trok.** – *Oudheden* XI, 15.2.

Nu werden aan Abraham en zijn zaad de beloften gedaan. . . en dit zeg ik dat het verbond dat voor God werd bevestigd, de wet die **vierhonderddertig jaar** later plaatsvond, niet kan worden ontbonden. – Galaten 3:16-17

De woonplaats van de zonen van Israël en van hun vaders, die **in het land Kanaän en in het land Egypte woonden, duurde vierhonderddertig jaar.** – Exodus 12:40 (Septuaginta- en Samaritaanse versies).

BIJLAGE C

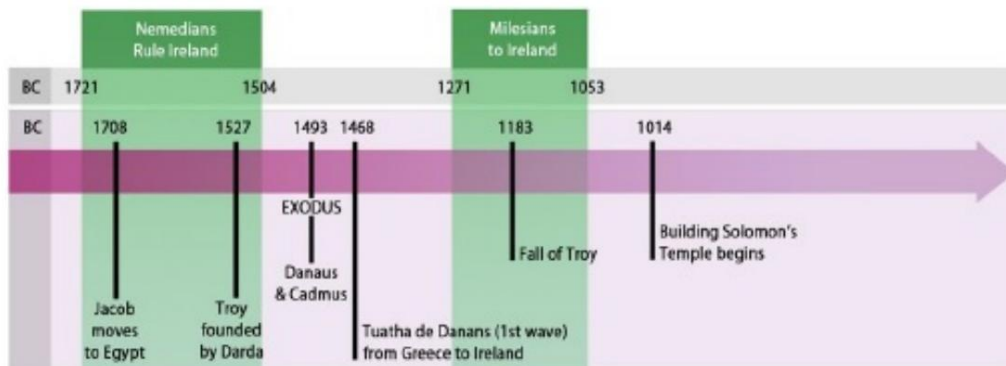
Het vaststellen van de datum van de Exodus

Om de data in de oude geschiedenis vast te stellen, is het nuttig om te beginnen met een belangrijke historische gebeurtenis waarop andere historische gebeurtenissen verwijzen naar die datum en stellen deze vast.

Deze belangrijke historische gebeurtenis is de uittocht van Israël uit Egypte. De Bijbel geeft een aanwijzing die ons helpt deze datum vast te stellen. 1 Koningen 6:1 zegt:

In het vierhonderdtachtigste jaar nadat de zonen van Israël uit het land Egypte waren gekomen, in het vierde jaar van Salomo's regering over Israël. . . hij begon het huis van de Heer te bouwen.

Door terug te werken vanaf de bijbelse datum van de bouw van Salomo's tempel kunnen we de datum van de uittocht vaststellen. Het begin van de bouw van de tempel zou 1014 voor Christus zijn geweest, aangezien Salomo's eerste jaar als koning 1017 voor Christus was. Als we 479 jaar terugtellen (zoals het was in of tijdens het 480ste jaar) zouden we uitkomen op **1493 v.Chr. als de datum van de uittocht uit Egypte.**

BIJLAGE D

De genealogie van Adam tot Alfred de Grote via Sem

Het volgende overzicht combineert de geregistreerde afstammingslijn uit drie documenten: 1) Adam tot Darda komt uit de Bijbel; 2) een diagram van wijlen Archibald F. Bennet genaamd "The Kinship of Families"; 3) en een kaart "The Royal Line" van wijlen Albert F. Schmuhl (gepubliceerd in 1929).

Adam

Seth

Enos

Kainan

Mahalaleel

Jared

Enoch

Methusalem

Lamech

Noach

Sem

Arphaxad

Salah

Eber

Peleg

Reu

Serug

Nahor.

Tera

Abraham geb. 1998

Isaak b. 1898

Jakob b. 1838

Juda

Zerah (ook wel Jupiter genoemd)

Ethan

Mahol

Darda, koning van Troje (Dardanus) ca. 1527

Erichthonius, koning van Troje

Tros, koning van Troje

Ilus

Laomedon

Priamus ca.1250

Troan (dochter) m. Memnon

Thor

Loridi

Chloritha

Einridi

Vinghor

Vingener

Mod

Magiërs

Seth (Seskef) (dit is de Sceaf van de manuscripten)

Bedvig

Hwala

Hathra (Athra)

Itrmod (Itrmann)

Hiermod

Sceldwea (Skjaldun, Skjold)

Bjar (Beaw, Bjaf)

Tactuua (Taetwa)

Geata (Jat)

Godwulf (Gudolfr)

Finn

Frithuwulf

Frealaf (Fridleifr)

Frithowald

Odin of Woden, 215 n.Chr

Baldeg of Balder b. 243

Merk

Frithogar

Freawin

Pruik

Gewis

Esla

Elesa

Cerdic, koning van Wessex

Cynric, koning van Wessex, geb. 495

Ceawlin, koning van Wessex

Cuthwine, Prins van Wessex, geb. 592

Cutha

Ceolwald

Coenraed

Ingild

Eoppa

Eafa

Ealhmund, koning van Kent, geb. 750

Egburt, koning van Wessex

Aethelwulf, koning van Wessex

Aethelred, koning van Wessex

Alfred de Grote geb. 847 n.Chr

Te beginnen met Alfred de Grote is het gemakkelijk om de rest van de genealogie van het huidige koninklijke huis van Groot-Brittannië te documenteren. De bovenstaande genealogie is van Baldeg, de derde zoon van Woden. Woden had echter veel zonen waarvan de verschillende koninklijke huizen van Europa allemaal hun afstamming volgen:

1. Wecta of Waegdaeg, voorvader van de Angelsaksen, de Koningen van Kent, Hengst en Horsa
2. Skjold, koning van de Denen, voorvader van Willem de Veroveraar
3. Baldeg, voorvader van Alfred de Grote, huis van Wessex
4. Casere, koninklijk huis van East Anglia, een regio in Groot-Brittannië
Brittannië
5. Seaxneat, koninklijk huis van Essex, een graafschap in Engeland

6. Whitlaeg, koninklijk huis van Mercia, een graafschap in Engeland
7. Winta, koninklijk huis van Lindsey, een provincie in het noorden Engeland
8. Njord, koning van de Noren
9. Sigi, koninklijk huis van de Frankische koningen van de Germaanse tijd stammen
10. Gauti, voorvader van de Ostrogoten, het koninkrijk Italië

BIJLAGE E

Het grote bedrog: kwam het Kaukasische volk uit Jafeth of Sem?

Historianen beweren gewoonlijk dat de afstammelingen van Jafeth zijn het Indo-Europese of Kaukasische volk, en dat de nakomelingen van Sem de joden van vandaag zijn. Maar is dit waar en correct, of is er met de geschiedenis geknoeid om ons ervan te overtuigen iets te geloven dat niet waar is? En als dat het geval is, wie zit er dan achter dit grote bedrog en waarom zouden ze dit doen? De betekenis van deze kwestie is groot omdat ofwel de Kaukasiërs afstammen van Sem en mogelijk bijbelse Israëlieten zouden kunnen zijn, ofwel de Kaukasiërs afstammen van Jafeth en geen Israëlieten kunnen zijn.

De theorie dat Jafeth de vader van de Indo-Europeanen was, vindt zijn oorsprong in de oude geschiedenis van Ierland. Om de waarheid te ontdekken, moeten we de geschiedenis van Ierland nagaan zoals die ons is gepresenteerd. Er zal worden aangetoond dat deze theorie onjuist is vanwege het historische bewijs dat zal worden onthuld. Het argument dat de Kaukasische volkeren uit Jafeth kwamen, werd door de Katholieke Kerk geïntroduceerd in hun geschiedenisboeken hieronder gedocumenteerd.

In het begin werd de Ierse geschiedenis toevertrouwd aan barden of dichters die de erfelijke geschiedenis van Ierland uit het hoofd leerden. Het was een mondelinge traditie. Toen, in de derde eeuw, beval koning Cormac Mac Art dat deze mondelinge Ierse geschiedenis moest worden opgeschreven en dit werk werd 'The Psalter of Tara' genoemd. Later, in 400-500 n.Chr., arriveerde de katholieke kerk in Ierland en vond er een belangrijke verandering plaats. Ze hebben de geschiedenis veranderd.

In de 5e eeuw was St. Patrick een van de negen personen die door het driejaarlijkse parlement van Tara waren aangesteld **om fouten uit alle kronieken, genealogieën en archieven van het koninkrijk te beoordelen, te onderzoeken en te verwijderen . . .** Er wordt aangenomen dat de monniken verantwoordelijk zijn voor het uitbreiden van de stambomen tot zover [tot Adam].¹

Met andere woorden: vanaf het jaar 400 waren de mensen die verantwoordelijk waren voor het opschrijven van de oude geschiedenis van Ierland allemaal katholieke monniken. Het was hun taak om 'fouten te zuiveren uit alle kronieken, genealogieën en archieven van het koninkrijk', terug naar Adam. Maar hoe bepaalden ze wat waar of onwaar was in de genealogieën en geschiedenis van Ierland?

De opname van de Ierse geschiedenis

De korte samenvatting hieronder zal aantonen dat er geen feitelijke basis was voor de verandering van de geschiedenis van Ierland. Zoals u zult zien kwamen de Katholieke Kerk en de "adel" elke drie jaar bijeen om te bepalen wat die geschiedenis zou zijn.

3^d Eeuw na Christus:

Koning Cormac Mac Art gaf opdracht om de mondelinge tradities samen te brengen in een boek genaamd ***The Psalter of Tara***.

400-500 n.Chr.:

Negen monniken, waaronder St. Patrick, bepaalden wat de 'ware' geschiedenis van Ierland was. **Ze legden alle genealogieën vast die ze daarna konden vinden**

beoordeeld, onderzocht en verwijderd van de fouten.

Volgens Jeffrey Keating werden “de kronieken van het koninkrijk elke drie jaar plechtig gezuiverd en onderzocht in het koninklijk huis van Tara, in aanwezigheid van de adel en geestelijkheid, en in een volledige vergadering van de meest geleerde en vooraanstaande oudheidkundigen van het land. . . .” waarop zij deze beslissingen baseerden, is niet bekend. Maar deze ² Hoe, en waarop, ‘gecorrigeerde’ genealogieën gingen terug tot Adam en **bevatten namen die niet in de Bijbel stonden**. De katholieke kerk hield toezicht op deze beslissing.

C. 542 n.Chr.:

Gildas, **een monnik**, schreef *De Excidio et Conquestu Britanniae*, geschreven om de immoraliteit van de tirannen van zijn tijd te laten zien. Volgens Wikipedia is Gildas “de enige substantiële bron voor de geschiedenis van deze periode, geschreven door een bijna tijdgenoot. **Hij werd gewijd in de [katholieke] Kerk en pleit in zijn werken voor het monastieke ideaal.**”

C. 730 n.Chr.:

Eerbiedwaardige Bede, **een Engelse monnik**, schreef *Historia Ecclesiastica Gentis Anglorum*, dat de geschiedenis van Groot-Brittannië beschreef vanuit Romeins perspectief. Hij leende aanzienlijk van Gildas. Hij wordt door de Katholieke Encyclopedie een “historicus en **kerkleraar**” genoemd.

810-830 n.Chr.:

Nennius, **een monnik uit Wales**, schreef *Historia Brittonum*. De meeste van zijn bronnen zijn niet bewaard gebleven en kunnen dat dus ook niet zijn bevestigd. Nennius was “**ongeremd inventief**” (volgens het *Medieval Sourcebook* onder “Nennius”).³ Volgens Wikipedia “**maakte Nennius fouten met dateringsschema’s, de namen van mensen en genealogische feiten.**” Over zijn eigen werk zei Nennius: “**Ik heb een hoop gemaakt van alles wat ik kon vinden.**”

854 n.Chr.:

De *Anglo Saxon Chronicles* is een verzameling van zeven manuscripten geschreven **door monniken** in opdracht van Alfred de grote. Deze werden verspreid onder **kloosters** in de hele wereld Engeland en **werden onafhankelijk bijgewerkt door schriftgeleerden.**

902-908 n.Chr.:

Het Psalter van Cashbel werd samengesteld door **een katholieke bisschop**, Cormac Mac Cuillennain.

C. 1100 n.Chr.:

Het Book of Invasions is **samengesteld door monniken** en "is een losse verzameling gedichten en prozaverhalen die de mythische oorsprong en geschiedenis van de Ieren vertellen vanaf de schepping van de wereld tot aan de Middeleeuwen."⁴ **Dit boek bevat buitenbijbelse geschiedenis van Adams familie en andere genealogieën en verhalen die niet in de Bijbel voorkomen.** Geoffrey Keating verklaarde: „Het is de zaak van deze geschiedenis . . . bij **het opsporen van de directe afstammelingen van deze zoon van Jafet, die ik vind opgetekend in het Boek der Invasies, op wiens gezag wij kunnen**

5 afhankelijk . . .”

1136 n.Chr.:

Geoffrey Monmouth, **een monnik uit Wales**, kreeg van zijn vriend, de **aartsbisschop van Oxford**, Walter, 'een heel oud boek', dat nog nooit door iemand anders **is gezien** .

Er is veel controverse over dit 'zeer oude boek', omdat **er weinig of geen bewijs is dat het ooit heeft bestaan**. Monmouth verklaarde in de opdracht van zijn boek dat hij probeerde dit boek te vertalen. Uit dit boek schreef hij zijn **Geschiedenis van de koningen van Groot-Brittannië**. Ook citeert hij **Nennius vaak** als belangrijkste bron.

1620 n.Chr.:

Geoffrey Keating's **Geschiedenis van Ierland**. Keating was **een jezuïetenpriester**. Er wordt gezegd dat hij zijn boek schreef terwijl hij zich in een grot verstopte. **Hij citeerde vaak Nennius**, het **Boek der Invasies** en het **Psalter van Cashbel** als zijn bronnen. PW

Joyce verklaarde in **A Short History of Ireland from the Earliest Times to 1608** over de geschiedenis van Keating: "Zijn geschiedenis, hoewel **onkritisch en veel fabelachtig en legendarisch bevattend**, is zeer interessant en waardevol vanwege de vreemde beschrijvingen van het oude Ierse leven en manieren en omdat het **bevat veel citaten en samenvattingen van autoriteiten die nu verloren zijn gegaan.**"

6 Dus

veel van zijn bronnen bestaan niet meer en kunnen niet worden geverifieerd.

1632-1636 n.Chr.:

The Annals of the Four Masters - geschreven in het klooster van Donegal door **een monnik**, Michale O'Clery, van de orde van St. Franciscus.

Uit de voorgaande synopsis blijkt dat de gedocumenteerde geschiedenis van Ierland verdacht is. Bijvoorbeeld: St. Patrick en zijn collega's hebben de zogenaamde 'fouten' uit de traditionele mondelinge en schriftelijke geschiedenis zonder duidelijke basis gezuiverd. Ten tweede was het algemeen bekend dat Nennius 'ongeremd inventief' was en 'fouten maakte met dateringsschema's, de namen van mensen en genealogische feiten'.

Ten derde bestond het **Boek der Invasies** uit de "mythe-oorsprong" en de buitenbijbelse geschiedenis van Adams familie. Ten vierde was de geschiedenis van Monmouth gebaseerd op een boek dat **niemand ooit heeft gezien** (behalve door hemzelf en de aartsbisschop van Oxford), en dat misschien niet eens bestaat. Ten slotte is de geschiedenis van Keating gebaseerd op de geschriften van Nennius, Monmouth, het **Book of Invasions** en andere bronnen die niet langer bestaan.

Zoals u kunt zien, werden vanaf het jaar 400 **alle historische documenten zonder uitzondering geschreven door katholieke monniken.**

Deze werken zijn echter alles wat we beschikbaar hebben. Maar het wordt snel duidelijk dat we niet te maken hebben met een onweerlegbare, gedocumenteerde geschiedenis. De theorie die door de katholieke kerk via deze schrijvers wordt gepresenteerd en die **een verondersteld historisch feit is geworden**, is dat Jafeth de vader was van het Indo-Europeanen of Kaukasische ras.

Deze veronderstelling dat het Kaukasische ras afstamt van Jafeth is ook gebaseerd op de genealogieën van Woden. Echter, wij

zal aantonen dat Woden afstamt van Sem en niet Jafeth.

De genealogische kaarten van Woden

De historici zijn het er allemaal over eens dat alle koninklijke huizen van alle West-Europese landen de afstamming van hun koninklijke families tot Woden terugvoeren. Ze zijn allemaal gerelateerd. Dit is historisch correct.

Hedendaagse historici verwijzen naar bepaalde oude manuscripten en genealogische kaarten⁷ die de genealogie van Woden weergeven en die de volgende initialen dragen:

- ASS = Asserius.
- WSC = British Museum Cotton-manuscript, Tiberius.
- LAN = Vetustissima Regum Septentrionis Serie Langfethgatal Dicta (een Latijns manuscript)
- ETH = Fabii Ethelwerdi Chronicorum (nog een Latijns manuscript)
- EDD = De IJslandse Proza-Edda.
- NEN = Nennius uit zijn boek Historia Brittonum.

De moeilijkheid ligt in het lezen van deze genealogieën, weergegeven op pagina 244. De eerste drie (ASS, WSC en LAN) lijken erop te wijzen dat **Sceaf** (Seth of Seskef) een van Noachs drie zonen was.

De ETH noemt Noah niet, maar wel **Scef**. De EDD noemt hem **Seskef**, maar volgens de grafieken die deze manuscripten met elkaar vergelijken, zijn er vraagtekens (?) over zijn voorouders. NEN gaat niet zo ver terug als Noah. Ze laten allemaal een aantal namen weg, maar ze komen op de meeste punten ook allemaal overeen.

Het grote debat

Het debat tussen de historici die deze bestudeerden manuscripten gecentreerd rond **de identiteit van Scef**. Ze gingen er allemaal van uit dat hij een van de drie zonen van Noach moest zijn. Daarom moest hij Sem, Jafeth of Cham zijn. Ze schakelden Cham allemaal uit en besloten dat hij Sem of Jafeth moest zijn. Magoun, Keynes en Lapidge waren drie historici die geloofden dat de genealogieën erop wezen dat Scef de vader was van de Germaanse mensenrassen en van Semitische afkomst (van Sem). De meerderheid van de historici besloot echter dat **Scef Jafeth moest zijn**.

Om de oude geschiedenis van Ierland te bevestigen en Engeland, zoals voorgesteld door de katholieke kerk, vereiste dit dat Woden een afstammeling van Jafeth was. Daarom bepaalden deze 'historici' dat Scef Jafeth moest zijn. Bill Cooper zegt in zijn boek ***After the Flood*** :

De bewering van Keyne en Lapidg dat de Seth in de lijst van Asser synoniem is met de Shem uit het evangelie van Lucas (en daarom de Scef van alle andere lijsten...) wordt lachwekkend als deze wordt gezien in de context van deze andere lijsten, waar wordt onthuld **dat als Als dat werkelijk het geval is, moeten de Denen, Saksen en IJslanders allemaal aanspraak hebben gemaakt op een Semitische afkomst. Want als die beschuldiging goed genoeg is om tegen de Saksen in te dienen, is het ook goed genoeg om tegen de Denen en IJslanders in te dienen**, en weinig geleerden zouden, denk ik, hun reputatie op het spel willen zetten met die bewering!

De moeilijkheid die de historici hadden was dat Sceaf naar hun mening niet Sem kon zijn, omdat zij (net als Cooper) **aannamen dat de hedendaagse joden Israëlieten waren** en daarom uit de lijn van Sem moesten komen. Dus concludeerden ze dat Sceaf Jafeth moest zijn. **Het probleem met dit argument is dat 95% van de Joden vandaag de dag beweren afstammelingen te zijn van Jafeth en niet van Sem!** [9](#)

Dit argument dat Sceaf Jafeth was, heeft nog een andere fout. Geen van deze historici was van mening dat er misschien **een kloof bestond in de genealogieën** tussen Noach en Sceaf. Cooper en deze 'historici' negeerden allemaal de **IJslandse Proza Edda** (EDD), die duidelijk nog negen generaties vóór Sceaf noemde, en nooit terugging tot Noach. De vraagtekens (?) in de kaarten zijn toegevoegd door de historici die de kaarten hebben samengesteld, terwijl het genealogische verslag er al was om de lege plekken in te vullen. In feite was er een enorme generatiekloof tussen Sceaf en Noah. **Sceaf was noch Jafeth, noch Sem.** Er waren eigenlijk **minstens 32 generaties tussen Noah en Sceaf.**

(Zie het genealogische overzicht in bijlage D.)

Sceaf – De sleutel tot de identiteit van de Kaukasus Race

Maar we moeten nog uitzoeken wie Sceaf was. Sceaf was een afstammeling van Sem of Jafeth. Maar welke? **De IJslandse Proza Edda traceert Sceaf tot een afstammeling van**

Darda van Troje! Waarom houden de "historici" die dit manuscript bezitten, dit belangrijke feit niet in overweging? Als de historici dat hadden gedaan

als ze de hele IJslandse Proza-Edda zouden beschouwen, zouden ze, net als wij, ontdekt hebben dat Sceaf een afstammeling was van koning Priamus van Troje. Zoals we al hebben bewezen, was Priamus' betovergrootvader, Darda van Troje, **een directe afstammeling van Juda en van Israëlitische afkomst uit de lijn van Sem!** Maar

de “historici” bleven de **theorie** propageren dat de Kaukasiërs afstammen van Jafeth en dat de hedendaagse Joden Israëlieten zijn en daarom afstammen van Sem.

Dus ‘documenteerden’ de katholieke monniken en jezuïetenpriesters de oude geschiedenis zorgvuldig met behulp van de mondelinge overlevering van de oude dichters. Toen de dichters niet ver genoeg teruggingen om de genealogieën vast te stellen, verzonnen de katholieken het in hun verzonnen Genesisverslag in het **Boek der Invasies**. Dit boek geeft genealogieën van Adam en andere genealogieën en verhalen die niet in de Bijbel voorkomen. Vervolgens deden ze deze werken af als de ware oude geschiedenis van Ierland en Engeland.

Of hun misleiding over deze theorie nu opzettelijk was of niet, de hele geschiedenis zoals die vandaag de dag op onze scholen wordt onderwezen, promoot deze **theorie**. Om de theorie te promoten dat de hedendaagse joden bijbelse Israëlieten zijn, was het noodzakelijk om door de geschiedenis heen te bewijzen dat de Indo-Europeanen afstammen van Jafeth.

De aanvaarde historische conclusies worden echter in twijfel getrokken door de voorgaande informatie die hierin wordt verstrekt. Het Kaukasische volk stamt niet af van Jafeth, maar van Sem.

Op pagina 244 staat een vergelijkingstabel van de manuscripten die deze voorstanders gebruikten voor het argument dat hun theorie ‘bewees’ dat

Sceaf was Jafeth. Ze kozen ervoor om in de EDD-kolom de negen generaties voorafgaand aan Seskef die in dit manuscript zijn vermeld, niet weer te geven en nog nooit bij Noach aan te komen. In plaats daarvan plaatsten ze eenvoudigweg één vraagteken (?) vóór Seskef.

De ontbrekende generaties van de EDD

Om te verifiëren dat het Kaukasische volk afstamt van Sem, laten we nu op de volgende pagina de negen ontbrekende generaties zien tussen Seskef en Priamus, die een koning van Troje was en een directe afstammeling van Darda (zie [Bijlage D](#) voor de hele genealogie terug naar Sem). Er zijn nog andere manuscripten, met name de *Angelsaksische kronieken* en de geschiedenis van Willem van Malmesbury, die ook veel van de ontbrekende namen in deze genealogie invullen.

Hieronder staan de 9 'ontbrekende' generaties voordat Sceaf werd opgenomen in de EDD, wat bewijst dat **Sceaf noch Sem noch Jafeth of enige andere directe zoon van Noach, maar dat hij een verre afstammeling van Noach was in de lijn van Sem.**

De ontbrekende generaties van de EDD:

Priamus (koning van Troje)

Mennon m. Troan (dochter van Priamus)

Tror (Thor)

Loridi

Einridi

Vinghor

Vingener

Mod

Magiërs

Seskef

LEGENDA voor het volgende diagram:

ASS = Asserius. *De Rebus Gestis Alfredi*. (ed. WH Stevenson, Oxford, 1904, cap I.
– cit. ook Klaeber, p. 254.

WSC = Brit. Mus. Katoen mevr. Tiberius. A. fol 1-34. De cursief gedrukte namen
van Frituwulf, Freawine en Frithuwald zijn afkomstig uit andere manuscripten van
de Angelsaksische Kronieken.

LAN = *Vetustissima Regum Septentrionis Series Langfethgatal Dicta*.
Scriptores Rerum Danicarum Medii. Evi. Ed. Jacobus Langebek. Vol I.
Hafniae. 1772. blz. 1-6 cit. ook Klaeber blz. 260-1.

ETH = *Fabii Ethelwerdi Chronicorum Libri Quattuor. Monumenta Historica Britannica*.
Deel I. 1848. Lib III. Kap III. blz. 512. Cit. ook Klaeber. blz. 254.

EDD = *Proza Edda. Corpus Poeticum Boreale*. Zie Klaeber. blz. 256.

NEN = Nennius. *Historia Brittonum*. 31. Harleian MS 3859. Cit. Klaeber. P.
255. Zie ook Nennius, *British History and the Welse Anals*. Ed. & trans.
Morris J. Phillimore. Chichester, 1980. blz. 26 (Engels) en 67 (Latijn).

The Manuscripts of Odin's Genealogy

<u>ASS</u>	<u>WSC</u>	<u>LAN</u>	<u>ETH</u>	<u>EDD</u>	<u>NEN</u>
Noe	Noe	Noa	?	?	?
Seth	Sceaf	Seskef	Scef	Seskef	?
Beduuig	Bedwig	Bedvig	?	Bethvig	?
Huala	Hwala	?	?	?	?
Hathra	Hrathra	Athra	?	Athra	?
Itermod	Itermon	Itermann	?	Itrmann	?
Heremod	Heremod	Heremotr	?	Heremoth	?
Sceldwea	Scealdwea	Scealdna	Scyld	Skjaldun	?
Beauu	Beaw	Beaf	Beo	Bjar	?
Tactuua	Taetwa	?	Taetuua	?	?
Geata	Geata	Eat	Geat	Jat	Geta
Godwulf	Fodwulf	Godulfi	Godfuulfe	Gutholfr	?
?	?	?	?	?	Fodepald
Finn	Finn	Finn	Fin	Finn	Finn
Frithuwulf	<i>Frithuwulf</i>	?	Frithouulf	?	Fredulf
?	Freawine	?	?	?	?
Frealaf	Frealaf	Frealaf	Frealaf	Frmallaf	Frealaf
Frithowald	<i>Frithuwald</i>	?	Frithouwald	?	?
Uuoden	Woden	Voden	Uuothén	Othin	Woden

BIJLAGE F

Oude migraties van Hebreëën naar Ierland

Goeffrey Keating, in zijn boek *A General History of Ireland*, stelt dat de oorspronkelijke bewoners van Ierland zijn aangekomen rond 2051 voor Christus bestaande uit 1.000 krijgers onder leiding van een man genaamd Parthalon, die uit Griekenland kwam.

Het is interessant dat hun oorspronkelijke thuisland Griekenland was. Parthalon zou een tijdgenoot van Abrams vader zijn geweest! **In 2051 v.Chr. zou Abrams vader 78 jaar oud zijn geweest.** Op hetzelfde moment dat God zich voorbereidde om het verhaal van Zijn verbondsrelatie met Abram en zijn nakomelingen te beginnen, was God ook, uit dezelfde familielijn van Sem, bezig met het bouwen van een andere Hebreeuwse natie in Ierland. Dit wordt bevestigd door andere historici:

Het lijkt er dus op dat de titels '**Hibernia**' voor Ierland, en '**Hebriden**' voor de **westelijke eilanden**, waarschijnlijk overblijfselen zijn van **de titel 'Iberia' voor de primitieve stam, die de Britse eilanden voor het eerst bevolkte in het stenen tijdperk.**¹

Er lijkt geen twijfel over te bestaan dat **de eerste bewoners van Ierland afkomstig waren uit dezelfde Keltische stam die Gallië, Groot-Brittannië en Spanje van hun oorspronkelijke bevolking voorzag** . . . Er bestaat . . . sterk bewijs van een vroege omgang tussen Spanje en Ierland.²

De mensen die later **Iberiërs** werden genoemd . . . door de Grieken, in **het derde millennium voor Christus** naar Spanje gemigreerd . . . archeologisch bewijs van hun metallurgische en agrarische vaardigheden ondersteunt een theorie dat ze kwamen **3 vanaf de oostelijke oever van de Middellandse Zee.**

Zowel Ierland als Spanje heetten oorspronkelijk 'Ibernia' of 'Iberia' en het schiereiland van Spanje heette het 'Iberisch schiereiland', wat afkomstig is van de Hebreeuwse naam 'Heber'. ⁴ We merken ook op dat de oorspronkelijke bewoners "Iberiërs" werden genoemd (Hebreeën) en ook 'Kelten', afhankelijk van wie de geschiedenis schreef. Bovendien leren we dat deze oorspronkelijke bewoners kwamen uit het gebied dat we nu Griekenland en de oostkust noemen van de Middellandse Zee.

Angelsaksische kronieken was deze ⁵ Volgens de familielijin in Ierland tot 1751 v.Chr., toen iets een "dertig jaar verwoesting" veroorzaakte tot 1721. In deze periode werden de meeste steencirkels op de Britse eilanden gebouwd. De startdatum van de bouw van Stonehenge was ongeveer 2000 voor Christus. Het is mogelijk dat de architecten van deze enorme monumenten op de Britse eilanden, Europa en Egypte de Hebreeën.

Voordat de Israëlieten naar Egypte gingen, ontvouwt het volgende hoofdstuk zich in Ierland. Volgens Keating arriveerde er een migratie vanuit het Zwarte Zeegebied dat hij 'Scythia' noemde. Deze mensen werden Nemedianen genoemd naar de naam van hun leider. Volgens Keating regeerden de Nemedianen 216 jaar lang over Ierland. Maar vanwege de onderdrukking door een andere groep genaamd Formorianen vluchtten sommige Nemedianen gedurende deze periode van 216 jaar naar Griekenland. In 1504 voor Christus keerden ze terug naar Ierland en stonden bekend als Het interessante aan deze datum is dat het net vóór de uittocht van de Israëlieten uit Egypte ligt. Dit kan een historische trigger zijn geweest waarom de Fir-Bolgs naar Ierland terugkeerden toen ze dat deden. Ze veroverden de Formoriërs en regeerden 36 jaar lang over Ierland

jaren tot de komst van de Tuatha de Danans in 1468 v.Chr. De Milesische invasie vond ergens tussen 1271-1053 v.Chr. plaats en hun heerschappij duurde 2885 jaar. Keating geeft vervolgens hun koningslijst op pagina 98 van zijn boek, ***A General History of Ireland***, Vol. 1.

Eerste volkeren naar Ierland = 2051 v.Chr. (300 jaar)

30 jaar verlatenheid = 1751-1721

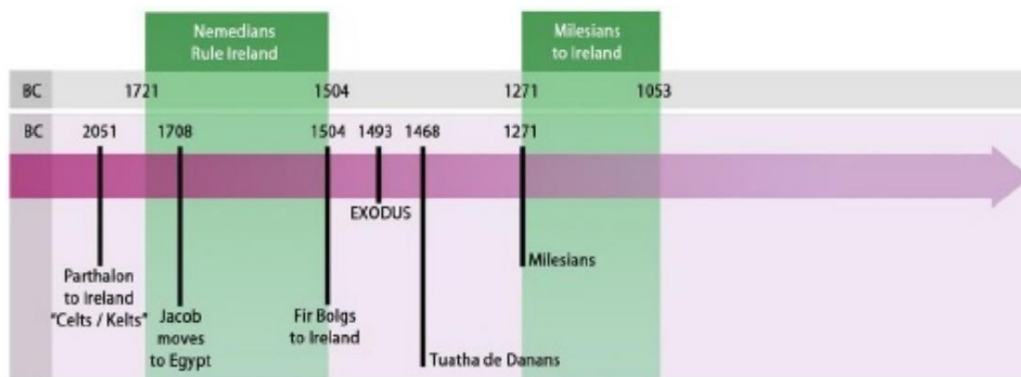
Nemediase heerschappij = 1721-1504 (216 jaar)

Fir-Bolgs heerschappij = 1504-1468 (36 jaar)

Tuatha de Danans = 1468-1271 (197 jaar)

Milesiase heerschappij = c. 1271 voor Christus verder

Hieronder vindt u de tijdlijn van de oude Hebreeuwse migraties naar Ierland:

BIJLAGE G

Parthië en Rome

64 v.Chr. - 225 n.Chr. - Parthische rijk 64 Oost. Dit

rijk BC luidt de dageraad in van het Parthische rijk in het Verre gebied kwam voort uit de Massagetae (afstammelingen van verspreide Israëlieten uit de Assyrische ballingen). Dit machtige rijk duurde tot 225 na Christus en vormde een machtsevenwicht voor het Romeinse rijk. Het waren wijze mannen uit Parthië die Jezus kwamen zoeken bij Zijn geboorte en dat is de reden waarom Herodes gealarmeerd werd (Matteüs 2:1-3). Zij vormden een grote bedreiging. Deze Parthen waren verspreide Israëlieten die op zoek waren naar hun beloofde Messias!

Historicus Steven Collins, in zijn boek ***The "Lost" Ten Tribes of Israel. . . Gevonden!*** traceert de geschiedenis van Parthia.

Schrijvers van de Romeinse geschiedenis hebben te veel de gewoonte gehad om Rome voor te stellen als . . . een Universele Monarchie, een ongecontroleerde macht. . . zonder andere grenzen dan die van de beschaafde wereld. . . de waarheid lijkt dat te zijn. . . van de eerste tot de laatste. . . er was in de wereld altijd een Tweede Macht, beschaafd of half-beschaafd, die in de ware zin van het woord Rome in evenwicht bracht, als tegenwicht en als tegenwicht ~~Deze gewoonte~~ was gedurende bijna drie eeuwen (64 v.Chr. – 225 n.Chr.) Parthia.¹

Er is een bericht van Diodorus, een Griekse historicus uit de eerste eeuw voor Christus, dat **de Parthen 'waren overgegaan van de heerschappij van de Assyriërs naar die van de Meden . . . naar een soortgelijke positie onder de Perzen.'**²

Deze beschrijving is precies wat er gebeurde met het gevangengenomen noordelijke huis van Israël!

Er komt nog meer bewijs dat de Parthen Israëlieten waren

uit hun taal:

Het feit dat **de Parthen een Semitisch alfabet gebruikten**, geeft duidelijk aan dat **hun moedertaal en raciale afkomst Semieten waren!** . . . Dat **de Parthische taal verwant was aan de Hebreeuwse taal** geeft ook aan dat **de Parthen tot de afstammelingen behoorden van de tien stammen van Israël**, een grote massa Semieten die naar Media en andere Aziatische regio's werden getransplanteerd.³

Bij het bestuderen van het koningshuis van Parthia merkt Collins op:

Er moet ook worden opgemerkt dat **“Arsaces”**, de Scythische **stichter van de Parthia-dynastie**, de naam **“Isaac”** en de **“Sacae”** bevatte. Scythen in zijn persoonlijke naam ("Ar-sac-es"). . . **Er zijn veel Parthische koningen met namen die het grondwoord “Phares” bevatten (wat de koninklijke bloedlijn van David aangeeft)**. Vanaf de oostelijke rand van de Parthische overheersing en invloed tot aan de westelijke rand namen Parthische koningen regelmatig de naam 'Phares' op.⁴

Met betrekking tot de naam “Parthia” zelf merkt Collins op:

Het laatste bewijsstuk betreft de naam “Parthia” zelf. . het Hebreeuwse woord voor 'verbond' (BRT of BR-TH). Omdat **de Grieken de P's en de B's verwisselden** en over de Parthen schreven, had het woord 'Parthia' net zo goed kunnen worden geschreven als 'Barthia' of 'Brithia'. **In deze vormen komt het Hebreeuwse woord voor verbond: “BRT” of “BR-TH” duidelijk naar voren.** . De identiteit van de Parthen is niet langer een mysterie. Zij waren het “verbonds”-volk van de tien stammen van Israël die toen in Azië woonden

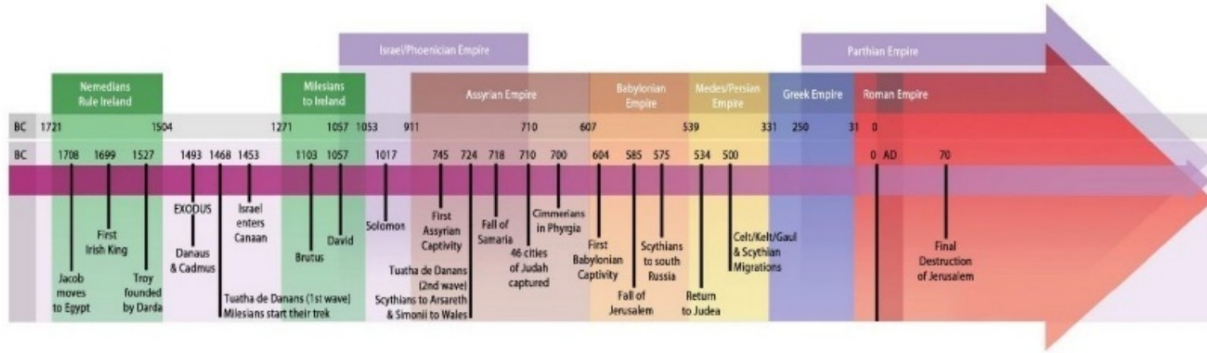
Collins concludeert:

Er werd nooit geregistreerd dat de Parthen zich in Azië bevonden, totdat **de tien stammen van Israël naar Azië waren verhuisd.** . . de rivier de Eufraat was lange tijd de erkende grens geweest tussen het Romeinse en het Parthische rijk. **Voor Josephus om te schrijven [“. . . de tien stammen liggen tot nu toe buiten de Eufraat] . . . was een andere manier om te zeggen dat de tien stammen “in Parthië” waren.** . . Terwijl Rome het Middellandse Zeegebied en een groot deel van Europa domineerde, domineerde het Parthische Rijk het gebied van de Eufraat en de Indus en tussen de Perzische Golf en de Russische steppen van de Scythische stammen.⁶

Dit is wat we over Parthia hebben geleerd:

- Zij vormden het machtsevenwicht in het Romeinse Rijk van 64 v.Chr. tot 225 n.Chr.;
- Ze arriveerden in Parthië vanuit Assyrië – waar de Israëlieten in 724-718 v.Chr. gevangen waren genomen;
- De Parthen gebruikten een Semitisch alfabet, hun taal was verwant aan de Hebreeuwse taal, en dat was ook zo Semieten (afstammeling van Sem);
- Veel namen van de Parthische dynastieke koningen zijn afgeleid van de naam Isaac en Phares (Israëlitische namen). Phares was de vader van de koninklijke bloedlijn van koning David van Israël;
- Het woord “Parthia” ligt heel dicht bij “Barthia” omdat de Grieken P's en B's verwisselden. Het Hebreeuwse woord voor ‘verbond’ is ‘BRT’ of ‘BR-TH’. Als de B was verwisseld met P zou het duidelijk aantonen dat de Parthen zichzelf zagen als het “verbondsvolk” of het huis van Israël.
- Josephus plaatst de verspreide tien stammen van Israël als “aan de overkant van de Eufraat”, wat een andere manier was om te zeggen “in Parthia”, aangezien dat was waar Parthia lag.

Zie de tijdlijn op de volgende pagina, die nu de Parthische rijk.

BIJLAGE H

Het Israëlitische/Fenicische rijk: Van 1057 - 700 v.Chr

T De Gouden Eeuw van het Fenicische rijk valt samen perfect met de Gouden Eeuw van Israël. De eerste koning van Israël was Saul, die veertig jaar regeerde. Maar de Gouden Eeuw van Israël vond plaats tijdens de regeringen van koning David en koning Salomo.

Tijdens de regering van David sloot hij een bondgenootschap met de koning van Tyrus en de koning van Sidon. De eerste vermelding is II Samuël 5:11-12:

Toen stuurde Hiram, de koning van Tyrus, boodschappers naar David met cederbomen, timmerlieden en steenhouwers; en zij bouwden een huis voor David. En David besepte dat de HEER hem als koning over Israël had aangesteld en dat Hij zijn koninkrijk had verhoogd ter wille van zijn volk Israël.

Ze werden een sterke alliantie. Deze alliantie werd voortgezet tijdens het bewind van koning Salomo:

Hiram, de koning van Tyrus, stuurde zijn dienaren naar Salomo, toen hij hoorde dat zij hem tot koning hadden gezalfd in plaats van zijn vader, want Hiram was altijd een vriend van David geweest.

Koning Hiram hielp Salomo met de bouw van de tempel door te helpen bij het leveren van de bouwmaterialen, zoals vastgelegd in 1 Koningen 5:1-10.

Dit bondgenootschap tussen Israël, Tyrus en Sidon werd bekend historisch gezien als de 'Feniciërs'. Waarom de term 'Feniciërs'?

Nogmaals, het onderzoek van Steven Collins is nuttig:

Er is nooit een land of imperium geweest dat 'Fenicië' heette. . . ze noemden zichzelf Tyriërs, Sidoniërs. . . enzovoort. Het woord 'Fenicisch' was hun onbekend; het etiket . . . werd er door de Grieken op geplakt en bewaard door het toeval dat de Griekse taal en haar literatuur, en niet het Fenicisch, aan ons zijn doorgegeven.¹

De Israëlitische alliantie met Tyrus en Sidon werd door de Grieken 'Fenicië' genoemd, en die naam duidde aanvankelijk een hele regio aan die het Bijbelse Israël omvatte. . . . Onder koning Salomo van Israël en koning Hiram van Tyrus werd hun geallieerde volk vrijwel één samenleving met gemengde arbeidskrachten die samen aan enorme bouwprojecten werkten en met hun marines gezamenlijk bemand door matrozen uit beide landen.²

De stadstaten Tyrus en Sidon sloten zich voor het eerst aan bij Israël tijdens de regering van David, en tijdens de regering van Salomo deelden de Feniciërs de vaardigheden van langeafstandsreizen over de oceaan met de Israëlieten (1 Koningen 9:26-27).³

Het wordt al lang erkend dat de Feniciërs handel drijven, mijnen bedrijven en zich vestigen langs **de kusten van de Middellandse Zee, de westkust van Afrika en Europa, de Britse eilanden en de Baltische Zee.**

Toen Tyrus en Sidon zich tijdens de regering van David en Salomo met de opkomende macht Israël sloten, breidden **de Israëlieten** – met een veel grotere bevolkingsbasis – **veel van deze handelsstations uit tot grotere koloniën.**⁴

Tot 500 v.Chr. was geen enkel Grieks schip voorbij de Zuilen van Hercules doorgedrongen. **Fenicië was in die tijd de enige navigatiemacht ter wereld.**⁵

Herodotus vertelt ons dat **de Feniciërs uit de Rode Zee kwamen . . .**

De vloten uitgezonden door **Hiram en Salomo . . .** ondernam lange reizen, inclusief regelmatig geplande missies die voor de heen- en terugreis wel drie jaar in beslag namen. De zoektocht naar metalen, stenen, bijzondere houtsoorten en andere waardevolle materialen. . . zette de oude koopmanskoningen zoals **Hiram en Salomo** ertoe aan expedities naar de uiteinden van de aarde te ondernemen. Het vakmanschap en de drive waren er. De scheepsarchitectuur was, samen met hemelse en andere navigatiemethoden, verfijnd, en verkenning en cartografie hadden een lange ontwikkeling doorgemaakt.⁶

De Feniciërs leefden van oudsher, zo zeggen ze, in de buurt van de Rode Zee, maar zij kwamen daar vandaan en vestigden zich in dat deel van Syrië dat naast de

zee. **Dat stukje Syrië, en alles tot aan Egypte, heet Palestina.**⁷

Als de Feniciërs de zeeën zouden regeren en koloniën zouden stichten, zouden de Israëlieten als grootste deel van dit bondgenootschap uiteraard een groot deel van de bevolking in deze gebieden hebben uitgemaakt.
kolonies.

Kolonies van Fenicië

1) Amerika

Hoewel het buiten het bestek van dit boek valt, heeft het boek van Barry Fell de titel **Amerika BC** documenteert de Fenicische nederzettingen rond de Grote Meren toen er massale mijnbouw plaatsvond in de tijd dat koning David brons verzamelde om de tempel te bouwen. Alleen Fenicië had op dit moment in de geschiedenis toegang tot de oceaan. Er waren al in 1000 voor Christus Fenicische koloniën hier in Amerika, waarvan de artefacten zich in de heuvels bevinden.

2) Carthago

Een van de beroemdste koloniën die tijdens deze alliantie tussen Israël, Tyrus en Sidon werd gesticht, was Carthago, in Noord-Afrika, rond 840 voor Christus.

Carthago werd rond 840 vGT gesticht ... Dido, de Fenicische koningin die de stad zou hebben gesticht, zou de [achternicht](#) zijn geweest van Izebel, de vrouw van Achab van Israël.

Carthago was een rijk op zichzelf tot de val ervan in de Punische Oorlog tegen de Romeinen in 146 v.Chr. Het belang voor onze studie is dat de Israëlieten zeer nauw betrokken waren bij de ontwikkeling van

deze grote historische koloniën – maar het heeft de algemene aandacht gemist omdat ze 'Feniciërs' werden genoemd.

Bijlage I

De ontbrekende schakel van het joodse Europese afkomst: Contrasterend tussen het Rijnland en de Khazarian Hypotheses

Thet meest recente genetische onderzoek (5 december 2012), uitgevoerd door een Jood van het Departement Geestelijk Gezondheid, Johns Hopkins University, Bloomberg School of Volksgezondheid, McKusick-Nathans Instituut voor Genetische Geneeskunde, De Johns Hopkins University School of Medicine is tot nu toe de definitieve geweest om te bepalen of de Joden bellen zelf zijn de Joden vandaag de dag óf directe afstammelingen van Abraham, Isaac en Jacob óf van Kharzariaanse afkomst.

Hoewel genetische studies en conclusies belangrijk zijn, zoals alle wetenschap, kunnen hun gegevens worden gemanipuleerd om politieke doeleinden en andere, minder eervolle motieven (zoals het verkrijgen van overheidssubsidies voor onderzoek) te ondersteunen. Het interessante feit is dat dit huidige onderzoek werd uitgevoerd door een Jood over Joodse bevolkingsgroepen. En zoals u zult zien zijn de conclusies van dit onderzoek politiek gezien niet gunstig voor de mensen die zichzelf vandaag de dag 'joden' noemen.

In de twintigste eeuw zijn er talloze genetische onderzoeken naar Joodse bevolkingsgroepen geweest die volgens de auteur dat wel hebben gedaan

van deze studie, leverde gemengde resultaten op met betrekking tot de raciale samenstelling van joden. Blijkbaar probeerde de Joodse auteur van deze studie genetisch gesproken te ontdekken of de 90% van de Joodse bevolking (13 miljoen) vandaag de dag 'de twee dominante hypothesen' zou kunnen verifiëren die de massale aanwezigheid van Joden in Oost-Europa zouden kunnen verklaren en verklaren. Europa, dat aan het begin van de twintigste eeuw op acht miljoen mensen werd geschat.”

Deze twee hypothesen werden de Rijnlandhypothese en de Khazariaanse hypothese genoemd. Waren de Joden van Judese afkomst en van Semitische afkomst, of waren ze “een confederatie van respectievelijk Slavische, Scythische, Hunnic-Bulgaarse, Iraanse, Alanen en Turkse stammen...?”

Deze genetische studie was zeer uitgebreid. Er werden drie groepen geanalyseerd en vergeleken. De eerste twee 'datasets' omvatten 8 joodse en 74 niet-joodse bevolkingsgroepen. De derde set bestond uit 27 populaties die 11.392 afzonderlijke genetische monsters opleverden. Met andere woorden: dit was een omvangrijk onderzoek.

Hierna volgen fragmenten uit dit onderzoek.

Invoering

Hedendaagse Oost-Europese joden vormen het grootste etnisch-religieuze geheel van moderne joodse gemeenschappen, goed voor ongeveer 90% van de ruim 13 miljoen joden wereldwijd (Ostrer 2001).

Er wordt gespeculeerd dat ze zijn voortgekomen uit een kleine Midden-Europese oprichtersgroep en waarvan wordt gedacht dat ze een hoge endogamie hebben gehandhaafd. Oost-Europese joden worden beschouwd als een 'populatie-isolaat' en onderwerpen van onschatbare waarde in ziektestudies (Carmeli 2004), hoewel hun afkomst discutabel blijft tussen genetici, historici, en taalkundigen (Wexler 1993 Brook 2006; Sand 2009; Behar et al. 2010).

Onlangs hebben verschillende grootschalige onderzoeken geprobeerd de genetische diversiteit van Joodse populaties in kaart te brengen door Euraziatische Joodse en niet-Joodse populaties te genotyperen (Conrad et al. 2006; Kopelman et al. 2009; Behar et al.

2010). Interessant is dat sommige van deze onderzoeken de bevolking van de Kaukasus met elkaar in verband brachten

met Oost-Europese joden, wat in strijd is met het verhaal van een Centraal-Europese oprichtersgroep. Omdat het corrigeren van de bevolkingsstructuur en het gebruik van geschikte controles van cruciaal belang zijn in medische studies, is het van cruciaal belang om de hypothesen te onderzoeken die de afstamming van Oost- en Midden-Europese Joden zouden verklaren. Een van de grootste uitdagingen voor elke hypothese is het verklaren van de massale aanwezigheid van Joden in Oost-Europa, die aan het begin van de 20e eeuw op acht miljoen mensen werd geschat. We onderzoeken de genetische structuur van Europese joden door een breed scala aan analyses toe te passen – waaronder drie populatietests, hoofdcomponenten, biogeografische oorsprong, vermenging, identiteit door afstamming (IBD), alleldelingsafstand en uniparentale analyses – en testen hun juistheid in in het licht van de twee dominante hypothesen die ofwel een enkele afkomst uit het Midden-Oosten ofwel een gemengde Midden-Oosterse-Kaukasus-Europese afkomst weergeven om de afkomst van Oost-Europese Joden te verklaren.

De 'Rijnlandhypothese' stelt zich voor dat moderne Europese joden de afstammelingen zijn van de Judeeërs – een verzameling Israëlitisch-Kanaänitische stammen van Semitische oorsprong. . . De concurrerende 'Khazariaanse hypothese' beschouwt Oost-Europese Joden als afstammelingen van Khazaren (aanvullende opmerking S1, aanvullend materiaal online). De Khazaren waren een confederatie van Slavische, Scythische, Hunnische-Bulgaarse, Iraanse, Alanen en Turkse stammen die in de centrale noordelijke Kaukasus een van de machtigste rijken vormden tijdens de late ijzertijd en zich in de 8e eeuw na Christus tot het jodendom bekeerden. . . (Polak 1951; Beek 2006; Zand 2009).

Genetische studies die probeerden de afkomst van Europese joden af te leiden, leverden inconsistente resultaten op. Sommige studies wezen op de genetische gelijkheid tussen Europese joden en Kaukasuspopulaties zoals Adygei (Behar et al. 2003; Levy-Coffman 2005; Kopelman et al. 2009), terwijl sommige wezen op de gelijkheid met bevolkingsgroepen uit het Midden-Oosten, zoals Palestijnen (Hammer et al. al. 2000; Nebel et al. 2000), en anderen wezen op de gelijkheid met Zuid-Europese bevolkingsgroepen zoals Italianen.

Methoden en materialen

De volledige dataset bevatte 1.287 niet-verwante individuen uit 8 joodse en 74 niet-joodse populaties, gegenotypeerd over 531.315 autosomale single nucleotide polymorphisms (SNP's). Een met koppelingsonevenwicht (LD) gesnoeiende dataset werd gecreëerd door één lid van een paar SNP's in sterke LD ($r > 0,4$) te verwijderen in vensters van 200 SNP's (het venster met 25 SNP's tegelijk te verschuiven) met behulp van indep-pairwise in PLINK (Purcell et al. 2007). Dit leverde een totaal van 221.558 autosomale SNP's op die werden gekozen voor alle autosomale analyses, behalve de identieke afstammingsanalyse (IBD), waarbij de volledige dataset werd gebruikt. Beide datasets zijn verkregen van http://www.evolutie.ut.ee/MAIT/jew_data/ (laatst bezocht op 19 december 2012) (Behar et al. 2010). Mito-chondriaal DNA (mtDNA) en Y-chromosomale gegevens werden verkregen uit eerder gepubliceerde datasets zoals verschenen in Behar et al. (2010). Deze markers werden gekozen om overeen te komen met het fylogenetische resolutieniveau dat werd bereikt in eerder gerapporteerde datasets

en vertegenwoordigen een gediversifieerde reeks markeringen. Er werden in totaal 11.392 monsters verzameld voor mtDNA- (6.089) en Y-chromosomale (5.303) analyses uit 27 populaties. . .

Conclusies

Onze bevindingen ondersteunen de Khazariaanse hypothese die een grote afstamming uit het Nabije Oosten en de Kaukasus weergeeft, samen met Zuid-Europese, Midden-Oosterse en Oost-Europese voorouders, in overeenstemming met recente studies en mondelinge en schriftelijke tradities. We concluderen dat het genoom van de Europese joden een verzameling oude bevolkingsgroepen is, waaronder joodse Khazaren, Grieks-Romeinse joden, Mesopotamische joden en Judeeërs, en dat hun bevolkingsstructuur werd gevormd in de Kaukasus en de oevers van de Wolga, met wortels die zich uitstrekten tot Kanaän en de oevers van de Jordaan.

Deze studie concludeerde dus dat de overgrote meerderheid van de hedendaagse Joden niet van Semitische en Israëlitische afkomst is, maar een gemengd bastaardvolk is. Wat andere Joodse historici hebben ontdekt, is – opnieuw – bevestigd. Het populaire en krachtig verdedigde geloof dat de joden van vandaag de fysieke afstammelingen zijn van Abraham, Isaac en Jacob is overduidelijk onjuist en blijft bloeien als een van de grootste hoaxes van onze tijd. Zij zijn niet Gods verbondsvolk.

Fundament en vervulling van de Schriften van het Oude en Nieuwe Verbond: Eén Boek – Eén volk

Covenant Heritage-serie - Boek drie

Dit boek is het derde in de **Covenant Heritage-serie** en volgt achtereenvolgens **Ontdek het verhaal van uw bijbelse erfgoed** (boek één) en **Identificeer het bijbelse Israël vandaag** (boek twee). **Fundering en vervulling van de Oude en Nieuwe Verbondsgeschriften** presenteert een diepere, meer omvattende studie van de consistente, verenigende relatie tussen de Oude en Nieuwe Verbondsgeschriften. In wezen zul je de onmiskenbare vervulling van de belangrijkste leringen van het Oude Verbondsgedeelte van de Bijbel in de Nieuwe vinden – allemaal direct gerelateerd aan dezelfde fysieke nakomelingen van Abraham, Isaac en Jacob.

Enkele van de gemeenschappelijke verbanden die u zowel in de Schriften van het Oude als van het Nieuwe Verbond zult vinden, evenals vragen die zullen worden beantwoord, zijn onder meer:

- Welk volk vervulde de verbondsbelofte aan Abraham dat hij een groot volk zou worden?
- Welk volk vervulde de verbondsbelofte aan Abraham dat hij vele naties zou worden?
- Aan welke mensen de verbondsbelofte is vervuld
Abraham dat hij een zegen zou zijn voor alle gezinnen

of naties van de aarde? En wie waren die families of naties zoals geopenbaard in de Nieuwe Verbondsgeschriften?

- Wie waren de mensen die de bruid en vrouw van God vertegenwoordigden in de Schriften van het Oude en Nieuwe Verbond?
- Welke mensen moesten gerechtvaardigd worden door het perfecte vervulling van de wet in Jezus Christus?
- Welke mensen zijn door Jezus Christus met God en met elkaar verzoend?
- Welke mensen vormden exclusief de kerken in de Nieuwe Verbondsgeschriften?
- Welke mensen werden geïdentificeerd als de schapen?
- Wie waren de uitverkorenen, vooraf bekende en voorbestemde mensen volgens de Bijbel?

Vind de antwoorden op deze vragen in ***Fundering en vervulling van de Schriften van het Oude en Nieuwe Verbond*** en bewijs het aan uzelf. We hopen dat de Bijbel een levend boek zal worden als je Gods hand ziet werken in en door Zijn gezalfde verbondsvolk – de fysieke nakomelingen van Abraham, Isaak en Jakob.

Voor meer informatie ga naar:

www.YourBiblicalHeritage.com

Hier is een korte samenvatting van elk boek in volgorde:

Boek één: ***Ontdek het verhaal van uw bijbelse erfgoed: het fundament leggen***
(een overzicht van de voortschrijdende openbaring van God, waaruit blijkt dat de Bijbel is geschreven over en voor de familie van één man, van het Oude Testament tot en met het Nieuwe Testament).

ISBN 978-0-9714328-2-6

Boek Twee: ***Het identificeren van het Bijbelse Israël vandaag: het bewijs***
(traceert de migraties, heraldiek en talen van het bijbelse Israël tot op de dag van vandaag en presenteert de best beschikbare informatie over wie de Joden vandaag de dag zijn).

ISBN 978-0-9714328-4-0

Boek Drie: ***Grondslag en vervulling van de Schriften van het Oude en Nieuwe Verbond: Eén Boek – Eén Volk*** (gaat dieper in op de Schrift dan Boek Eén om de eenheid en consistentie ervan te tonen).

ISBN 978-0-9714328-5-7

Boek Vier: ***Gods verbondsschepping: Adams ras en mandaat*** (een studie van de betekenis van Genesis 1-11 in de context van de rest van de Bijbel en een inleiding over Gods doel met de schepping van Adam en wie hij was).

ISBN 978-0-9714328-6-4

Boek Vijf: ***De grootste misleiding van onze tijd: de doctrine van diversiteit en multiculturalisme blootleggen*** (Gods verbondsvolk helpen de onbijbelse en destructieve doctrine van diversiteit en multiculturalisme te begrijpen en hoe dat op grove en bedrieglijke wijze ons begrip van de Bijbel heeft beïnvloed, en bijgevolg ook ons begrip van de Bijbel. wereldperspectief).

ISBN 978-0-9714328-7-1

Boek Zes: ***Het Bijbelse verhaal van profetie: het koninkrijk gevestigd*** (hoe ons begrip van profetie van invloed is op hoe we vandaag de dag denken en hoe we reageren op de problemen van onze tijd).

ISBN 978-0-9714328-8-8

Boek Zeven: ***Het koninkrijk van God gemanifesteerd: het koninkrijk van de duisternis overwinnen*** (een overzicht van wat er mis is gegaan en bijbelse principes over hoe we de heerschappij en heerschappij van God in ons leven, onze gezinnen, onze kerken en naties kunnen realiseren).

ISBN 978-0-9714328-9-5

EINDNOTEN

Invoering

¹ Als u Boek Eén, ***Ontdek het verhaal van uw bijbelse erfgoed***, nog niet hebt gelezen en begrepen, STOP dan. Je zult de betekenis van dit boek pas begrijpen als je Boek Eén hebt begrepen. Dus als u Boek Eén nog niet heeft gelezen, of het opnieuw moet lezen, doe dat dan nu voordat u doorgaat naar Boek Twee. Bedankt.

Hoofdstuk 1: De pre-Exodus-migratie van de Israëlieten

- ¹ Voor meer geschiedenis van de zonen van Noach, zie [Bijlage A](#).
- ² Adam Rutherford, ***Angelsaksisch Israël of Israël-Groot-Brittannië***, (Londen: C. Tinling & Co. Ltd., 1939).
- ³ Zie [bijlage C](#) voor details over hoe deze datum wordt vastgesteld.
- ⁴ ***Encyclopaedia Britannica***, tweede editie, vol. 7, (Chicago, IL: 1953), p. 56.
- ⁵ LGA Roberts, ***Britse geschiedenis getraceerd vanuit Egypte en Palestina***, tweede editie (Zuid-Wales: The Covenant Publishing Company, 1927), p. 27.
- ⁶ Darda's genealogie vermeldt in sommige seculiere verslagen dat hij de zoon is van Jupiter en Electra. Oude koningen beweerden vaak dat ze een zoon van een god waren om de controle over de volkeren, zoals Nimrod, de farao's en de Caesars, te behouden. De Bijbel geeft echter de ware afstamming van Darda weer. Er bestaat enige vraag of de Darda uit de Schrift dezelfde is als Dardanus. Er zijn in dit verband drie dingen waarmee u rekening moet houden: 1) de gelijkenis van de naam; 2) volgens genealoog Alfred S. Schmuhl die ***The Royal Line*** in 1936 documenteerde, werd Dardanus van Troje geboren in Ramses, Goshen (het land in Egypte waar alleen de Israëlieten woonden); en 3) hoewel de Bijbel stelt dat Darda een van de wijste mannen was die Israël kende uit de koninklijke lijn van Juda, wordt hij in de Bijbel nooit genoemd als onderdeel van Israëls geschiedenis na de Exodus. Hij verdween uit de bijbelse geschiedenis en verscheen tegelijkertijd abrupt in de seculiere geschiedenis. Dit wordt verder besproken in hoofdstuk 5.

Hoofdstuk 2: Migraties van de Israëlieten gelijktijdig met de uittocht

- ¹ Rutherford, ***Angelsaksisch Israël of Israël-Groot-Brittannië***, p. 294.
- ² Ibid., p.294.
- ³ Ibid., blz. 294-295.

- 4 Müller, Müller, Langlois, **Fragmenta Historicorum Graecorum**, Vol. II, (Cambridge, MA: Cambridge University Press, 1e editie, 1848 in het Latijn, 2010 in het Engels) p. 385.
- 5 Diodorus Siculus, **Bibliotheek voor Geschiedenis**, Vol. XII, Boek #40, Loeb Klassieke Bibliotheek Edition, (Cambridge: MA: Harvard University Press, 1967), citerend uit Hecataeus van Abdera, blz. 279-281.
- 6 Roberts, **Britse geschiedenis getraceerd vanuit Egypte en Palestina**, p. 122.
- 7 Herodotus, **The Histories**, (vertaald in Londen: Penguin Books, 1954), 5.58.
- 8 **Diodorus van Sicilië**, GH Oldfather, Vol. I, Bks. I-II, (Londen: Heinemann, 1933), p. 91.
- 9 Dr. William Smith, **A Smaller History of Greece**, (Londen: John Murray, 1879), p. 18.
- 10 Robert Latham, **Etnologie van Europa**, (Londen: John van Voorst, 1852), p. 137.

Hoofdstuk 3: Migraties van Israëlieten tijdens Israëls omzwervingen in de wildernis

- 1 Knub Mariboe, **De encyclopedie van de Kelten**, onder "Tuatha De Danaan" (Danann), online, 1994.
- 2 Jeffrey Keating, **Een algemene geschiedenis van Ierland**, Vol. I (origineel 1620, vertaald door Dermo'd O'Conner, Dublin: James Duffey, 1841), pp. 125-126.
- 3 De verschillende invasies van Ierland worden uitgelegd in bijlage F.
- 4 Steven Collins, **Israel's Lost Empires**, (Royal Oak, MI: Bible Blessings, 2002), pp. 99-103.
- 5 Ibid., p. 102, citerend uit John Mitchel, **The History of Ireland**, (New York, NY: D & J Sadlier & Co., 1869), p. 62.
- 6 Ibid., p. 102 onder vermelding van AM Sullivan, **The Story of Ireland**, (Dublin: MH Gill & Son, 1909), blz. 14.
- 7 Ibid., pp. 99-100, waarbij Sullivan, **The Story of Ireland**, pp.12-13 wordt geciteerd.
- 8 Ibid., p. 102 onder vermelding van Mitchel, **The History of Ireland**, p. 62.

Hoofdstuk 4: Migratie van Israëlieten die Milesiërs naar Ierland roepen

- 1 Zie [bijlage F](#) voor meer informatie over de oude geschiedenis van Ierland.
- 2 Michael O'Clery, **The Annals of the Four Masters**, 1632-1636 AD, (gedrukt Dublin: Bryan Geraghty, 1846), blz. 362-363.
- 3 Ibid., p. 245.
- 4 Keating, **Een algemene geschiedenis van Ierland**, Vol. 1, online, blz. 103, waarin een oude dichter wordt geciteerd.
- 5 John O'Hart, **Ierse stambomen; of de oorsprong en stam van de Ierse natie**, Vol. 1, (Dublin: J. Duffey & Co., 1892), p. 56.

⁶ Keating, *Een algemene geschiedenis van Ierland*, p. 90.

Hoofdstuk 5: Migratie van Israëlieten naar Groot-Brittannië

¹ Bill Cooper, *After the Flood*, (West Sussex, Engeland: New Wine Press, 1995), blz. 70-71.

² EO Gordon, *Prehistoric London*, (1914, herdrukt in Thousand Oaks, CA: Artisan Sales, 1985), blz. 83-107.

³ E. Raymond Capt, *ontbrekende schakels ontdekt in Assyrische tabletten*, (duizend eiken, CA: Ambachtelijke verkoop, 1985), p. 199.

⁴ Sharon Turner, *De geschiedenis van de Angelsaksen*, Vol. 1, (Londen: 1799-1805, herdrukt Philadelphia, PA: Carey en Hart, 1841, 6e editie), p. 60.

⁵ Hew Colquhoun, *Onze afkomst uit Israël bewezen door cumulatief bewijs*, (Londen: The Covenant Publishing Co., 1931), hfst. 13, blz. 77 ff.

Hoofdstuk 7: Migraties en ballingschap van het Huis van Israël: van 841 tot 700 v.Chr.

¹ Werner Keller, *The Bible as History*, (1956, heruitgegeven in Thousand Oaks, CA: BN Uitgeverij, 2008), p. 230.

² Generaal Ed. Paul J. Achtemeier, *Harper's Bible Dictionary*, 3e editie, (New York, NY: Harper & Row, 1985, herzien door Harper Collins Publishers, 2011), blz. 729-730.

³ Capt, *Ontbrekende schakels ontdekt in Assyrische tabletten*, p. 99.

⁴ Tamara Talbot Rice, *The Scythians*, (Londen: Thames & Hudson, 1958), blz. 19-20, 44.

⁵ JH Allen, *Juda's scepter en Jozefs geboorterecht*, (Merrimac, MA: Destiny Uitgevers, 1917), p. 275.

⁶ Keating, *Een algemene geschiedenis van Ierland*, p. 101, 104.

⁷ LA Waddell, *De Fenicische oorsprong van Britten, Schotten en Angelsaksen*, (Londen: Williams & Norgate, 1924), p. 137.

⁸ Collins, *Israëls verloren rijken*, pp. 113-114.

⁹ De apocriefen zijn een verzameling oude boeken die de geschiedenis van de nationale economie bespreken Israël tussen de oud- en nieuwtestamentische periode.

¹⁰ Collins, *Israëls verloren rijken*, p. 195.

¹¹ Capt, *Ontbrekende schakels ontdekt in Assyrische tabletten*, p. 111-115.

¹² Ibid., pp. 120-123, (vertaling door Prof. Leroy Waterman van de *Koninklijke Correspondentie van het Assyrische rijk*, pub. door de Universiteit van Michigan, 1930).

¹³ Sanherib gaf opdracht om op een aantal locaties verslagen van zijn militaire heldendaden op te nemen zeshoekige prisma's. Eén ervan staat bekend als het Taylor-prisma, naar de naam van de eerste

eigenaar (gevonden in Nineve) is vandaag te zien in het British Museum. Dat was het waarschijnlijk gemaakt in 691 voor Christus en bevat de laatste verslagen van Sanherib. – Ibid., p. 75-77.

¹⁴ Capt, *Ontbrekende schakels ontdekt in Assyrische tabletten*, pp. 125-127.

Hoofdstuk 8: Migratie van Israëlieten die Scythen worden genoemd: van 653 tot 579 v.Chr.

¹ Rice, *De Scythen*, blz. 19-20, 44.

² Herodotus, *De geschiedenissen*, 4.5 en 4.7.

³ Kolonel JC Gawler, *onze Scythische voorouders geïdentificeerd met Israël*, (Edinburgh: gast, Londen, en MacLaren & MacNiven, 1875), p. 5.

⁴ Collins, *Israëls verloren rijken*, p. 211.

⁵ *Encyclopedia Britannica*, geciteerd door Collins, Ibid., p. 213.

⁶ Herodotus, *De geschiedenissen*, 1.201, 1.215.

⁷ Madison Grant, *Het passeren van de grote race*, (New York, NY: Charles Scribner's Sons, 1916), blz. 411.

Hoofdstuk 9: De gevangenschap van het Huis van Juda en een nieuwe Scythische migratie: Van 604 tot 525 voor Christus

¹ Flavius Josephus, *De oudheden van de joden*, (Peabody, MA: Hendrickson Publishers, Inc., 1987), Boek XI, Hoofdstuk V, Sectie 2.

² Capt, *Ontbrekende schakels ontdekt in Assyrische tabletten*, p. 159.

³ Frederick Haberman, *Onze voorouders opsporen*, (1e editie, Londen: The Covenant Publishing Co., 1934, herdrukt in Sandpoint, ID: America's Promise Ministries, 1989), P. 129.

Hoofdstuk 10: De namen samenvoegen: 515 v.Chr

¹ Capt, *Ontbrekende schakels ontdekt in Assyrische tabletten*, p. 140.

² LW King en RC Thompson, *Sculpturen en inscripties van Darius de Grote op de Rots van Behistun in Perzië*, (Londen: Longmans, 1907) p. 161, Brits Museum.

³ Albinus, geciteerd door Robert Alan Balaicius, *Your Inheritance: The Best Kept Secret in the World*, Deel I, (Mountain City, TN: Sacred Truth Ministries, 1993), p. 24.

⁴ Balaicius, *Uw erfenis*, deel 1, p. 23 (nadruk in origineel).

⁵ Capt, *Ontbrekende schakels ontdekt in Assyrische tabletten*, p. 122.

⁶ Ibid., p. 140.

Hoofdstuk 11: Israëlitische migraties door heel Europa en Klein-Azië: van 500 tot 64 BC

- 1 Capt, ***Ontbrekende schakels ontdekt in Assyrische tabletten***, p. 141.
- 2 Ibid., blz. 170-171.
- 3 Alle koninklijke families van Europa herleiden hun afstamming tot de zonen van Odin. Odin was een afstammeling van Dardanus van Troje, wat hem ook een afstammeling van Juda zou maken. Dit betekent dat Odin afstamde van Sem, NIET van Jafeth. Dit absoluut weerlegt de valse veronderstelling dat de volkeren van Europa (de Kaukasiërs of Indo-Europeanen) afstammen van Jafeth. Zie [Bijlage E](#) om hier meer over te lezen grote misleiding en zie de genealogie van Odin.
- 4 Capt, ***Ontbrekende schakels ontdekt in Assyrische tabletten***, p. 171-179.
- 5 Turner, ***De geschiedenis van de Angelsaksen***, Vol. 1, blz. 79-81.
- 6 'Verklaring van Arbroath', 6 april 1320, geciteerd door E. Raymond Capt, ***The Scottish Onafhankelijkheidsverklaring: een analyse***, (Thousand Oaks, CA: Artisan Sales, 1983), blz.23.
- 7 Capt, ***Ontbrekende schakels ontdekt in Assyrische tabletten***, p. 145.
- 8 Boek drie in deze Covenant Heritage-serie, ***Fundering en vervulling van het oude en Nieuwe Verbondsgeschriften***, toont onomstotelijk aan dat al deze kerken dat waren bestaat uit Israëlieten.

Hoofdstuk 12: Inleiding

- 1 Wapenkundig: behorend tot een harnas of tot een wapen of wapenschild (of een schild waarop een jas van wapen is vertegenwoordigd) van een gezin. – Noah Webster, ***Amerikaans woordenboek van het Engels Taal***, 1828.
- 2 WH Bennett, ***Symbolen van ons Kelto-Saksische erfgoed***, (Windsor, Ontario: Herald Pers Limited, 1976); Om te bestellen ga naar www.artisanpublishers.com.
- 3 Ibid., blz. 5-6.
- 4 Ibid., p. 6, nadruk in het origineel.
- 5 Ibid., pp. 6-7, nadruk in het origineel.

Hoofdstuk 13: De heraldiek van Israël

- 1 Dit wordt meer specifiek besproken in Boek Drie, ***Fundering en vervulling van de Geschriften uit het Oude en Nieuwe Verbond: Eén boek – Eén volk***, met betrekking tot het geboorterecht en scepter.

Hoofdstuk 15: Heraldische emblemen van Juda

- 1 De vermelding en betekenis van "de scepter" en heerschappij zullen worden besproken in Boek Drie, ***Fundament en vervulling van de Schriften van het Oude en Nieuwe Verbond***.

Hoofdstuk 20: Bewijs van taal

- ¹ Webster, **Webster's New World Dictionary**, 1988, onder 'linguistics'.
- ² Dominick M'Causland, **Adam en de Adamiet**. (Londen: Richard Bentley, 1854), p. 85.
- ³ WF Albright en TO Lambdin, **The Cambridge Ancient History: het bewijs van Taal**, fasci. 54, (Cambridge, MA: Cambridge University Press, 1966) p. 3.
- ⁴ W. en R. Chambers, **Chamber's Encyclopaedia: A Dictionary of Universal Kennis voor het volk**, (Edinburgh en Philadelphia, PA: JB Lippincott & Co., 1872), 'Grote rassen van de mensheid', Vol. 2, blz. 459.
- ⁵ Ibid., p. 459-460.
- ⁶ De zondvloed van Genesis 7 zal verder besproken worden in Boek Vier, **Gods Verbond Creatie**.
- ⁷ Het woord dat met "aarde" of "land" is vertaald, zal worden besproken in Boeken Drie en Vier respect voor de bijbelse betekenis ervan.
- ⁸ M'Causland, **Adam en de Adamiet**, blz. 105-106.
- ⁹ De uitdrukking "menselijk ras" moet worden gedefinieerd met betrekking tot het bewijsmateriaal uit de Bijbel. Hoewel de kwestie van de rassen en het 'menselijke ras' in Boek Vier zal worden besproken, zal de context van Sharon Turners commentaar verbindt 'menselijk ras' en 'mensheid' rechtstreeks met elkaar met de spraakverwarring bij de Toren van Babel en de Arische talen en mensen.
- ¹⁰ Turner, **De geschiedenis van de Angelsaksen**, Vol. 2, blz. 103.
- ¹¹ **Chambers Encyclopedia**, 'Great Races of Mankind', Vol. 2, blz. 460.
- ¹² M'Causland, **Adam en de Adamiet**, p. 95.
- ¹³ Ibid., p. 94; verwijzend naar Bopp's **Comparative Grammar**, vertaald door Eastwick.
- ¹⁴ Hieronder volgen voorbeelden van deze recente autoriteiten:
 - 1) William Bright, 'Indo-Europese talen', **Internationale Encyclopedie van Taalkunde**, (New York, NY: Oxford UP, 1992), blz. 206-212;
 - 2) VV Ivanov en Thomas V. Gramkrelidze, "The Early History of Indo-European Languages", **Scientific American**, maart 1990, 110 e.v.;
 - 3) Glanville Price, 'Indo-Europese talen', **Encyclopedie van de talen van Europa**, (Oxford: Blackwell Publishers Ltd., 1998), blz. 240-241.
- ¹⁵ Balaicius, **De mysteries van uw verborgen erfenis blootleggen**, p.178; citeert dr. Moses Margoliouth, **De Hebreëen in East Anglia**, 1870.
- ¹⁶ Uit **het derde voorwoord** van William Tyndale tot **The Obedience of a Christian Man**, (Black-print Folio, Londen: John Day(e), 1574, geciteerd door Balaicius, **Uncovering the Mysteries of Uw verborgen erfenis**, p.178.

- 17 Capt, *Ontbrekende schakels ontdekt in Assyrische tabletten*, p. 187.
- 18 R. Govett, *Engels afgeleid van het Hebreeuws met een blik op het Grieks en het Latijn*, (Londen: SW Partridge en Co., Norwich: Fletcher en Zoon, 1869), p. 1.
- 19 Citaat van ds. Eliezer Williams, 1754-1820. Vicaris van Lampeter, Groot-Brittannië, kapelaan in Britse Royal Navy, onderzoeker en productief schrijver over oude Keltische stammen.
- 20 Ds. John Heslip, *Who and Where Are the Lost Ten Tribes?*, pp. 17-18, geciteerd door Robert Alan Balaicius in *Gods plan voor de mensheid, de zondefactor en het herstel van Creation*, (Mountain City, TN: Sacred Truth Ministries, 1993), p. 116.
- 21 Capt, *Ontbrekende schakels ontdekt in Assyrische tabletten*, p. 191 citeert *de Engelsen Werken van wijlen ds. Eliezer Williams*, 1840.
- 22 Colquhoun, *Onze afkomst uit Israël bewezen door cumulatief bewijs*, hoofdstuk 13, p.77 e.v.
- 23 *Kapitein, Ontbrekende schakels ontdekt in Assyrische tabletten*, pp. 187-191.
- 24 M'Causland, *Adam en de Adamiet*, blz. 107-108.
- 25 Max Müller, *Overzichten van de filologie van de universele geschiedenis*, Vol. 1, (Londen: Longman, Bruin, Groen en Longmans, 1854), p. 476.
- 26 John R. Baker, *Race*, (Athene, GA: Oxford University Press, 1974 en Foundation voor menselijk begrip, 1981), p. 393, verwijzend naar G. Schweinfurth, 1873, *The Heart van Afrika. Drie jaar reizen en avonturen in de onontdekte gebieden van Centraal-Afrika. Van 1868 tot 1871*, 2 delen, (Londen: Sampson Low, Marston, Low & Searle).
- 27 Ibid., p. 394, onder vermelding van SW Baker, *The Albert N'Yanza, het grote stroomgebied van de Nijl, en verkenningen van de Nijlbronnen*, (Londen: Macmillan, 1866).
- 28 Ibid., p. 394, onder vermelding van David Livingstone, *Missionaris reist en onderzoekt in Zuid Afrika; inclusief een schets van zestien jaar verblijf in de binnenlanden van Afrika, en a reis van Kaap de Goede Hoop naar Loanda aan de westkust; vandaar over de continent, langs de rivier de Zambesi, naar de oostelijke oceaan*, (Londen: Murray, 1857).
- 29 Samuel Francis, redacteur, *Race and the American Prospect*, (Mt. Airy, MD: The Occidental Press, 2006), blz. 75-76.
- 30 Baker, *Ras*, p. 20.
- 31 *National Geographic*, vol. 199, nr. 2, februari 2001, p. 94.
- 32 Baker, *Ras*, p. 500 citerend uit Sommerfelt, *Lalangue et la societe: karakters sociaux d'une langue de type archaique* (Oslo: Aschehoug).
- 33 Ibid., p. 501.
- 34 Franciscus, *Ras en het Amerikaanse vooruitzicht*, p. 77.

Hoofdstuk 21: De oorsprong van de joden: geschiedenis van de joden uit het oude verbond Schrift tot AD

- ¹ Heinrich Ewald, *The History of Israel*, Engelse vertaling door JE Carpenter, MA (Londen: Longmans, Green & Co., 1874), Vol. V, blz. 80-82.
- ² "Idumea is het vertaalde Griekse woord voor Edom, vandaar dat de Idumeeërs Edomieten waren.
- ³ Josephus, *Oudheden van de Joden*, (ca. 94 n.Chr.), 13.9.1.
- ⁴ Strabo, *Historische schetsen (Historica hypomnemata)*, (ca. 20 v.Chr.), Boek 16, hfst. 2.
- ⁵ Josephus, *Oorlogen van de Joden*, Boek IV, Hoofdstuk. V, secties 1, 2.
- ⁶ Hoofdredacteur Cecil Roth, *The Standard Jewish Encyclopedia*, (Garden City, NY: Doubleday & Company, Inc., 1966), p.593.
- ⁷ *Joodse Encyclopedie*, (New York en Londen: Funk and Wagnalls Company, 1925), Vol. V, blz. 41.

Hoofdstuk 22: De oorsprong van de joden: geschiedenis van de joden van 70 n.Chr. tot de tiende Eeuw

- ¹ Mathew 24 zal uitgebreider besproken worden in Boek Vier, *Gods Verbond Schepping*, en ook in Boek Zes, *Het Bijbelse Profetieverhaal*, in deze serie.
 - ² Eusebius, *Kerkgeschiedenis*, 3:5:3.
 - ³ Thomas Newton DD, *Proefschriften over de profetieën die opmerkelijk zijn geweest Vervuld en op dit moment vervullend*, (Londen: 1754, herdrukt door Gilbert en Revington 1832), p. 336.
 - ⁴ Josephus, *Oorlogen van de Joden*, Boek V, Hoofdstuk X, Sectie 5.
 - ⁵ Shlomo Sand, *De uitvinding van het Joodse volk*, (Londen: Resling, 2008, NY: Verso, 2010), p. 131.
 - ⁶ Ibid., p. 188 (onze nadruk).
 - ⁷ Ibid., p. 141.
 - ⁸ CE betekent "gemeenschappelijke jaartelling", wat een andere manier is om naar 70 n.Chr. te verwijzen. CE betekent
- ADVERTENTIE
- ⁹ Sand, *De uitvinding van het Joodse volk*, pp. 143-144.
 - ¹⁰ Paul Wexler, *De Asjkenazische Joden, een Slavisch-Turks volk op zoek naar een Jood Identiteit*, (Columbus, OH: Slavica Publishers, Inc., 1993), p. 17.
 - ¹¹ Ibid., p. 187.
 - ¹² Ibid., p. 188.
 - ¹³ Kevin Alan Brook, *De Joden van Khazaria*, (Lanham, MD: Rowman & Littlefield Uitgevers, Inc., 2006), p. 88.
 - ¹⁴ Ibid., blz. 89-90.
 - ¹⁵ Ibid., p. 90.

¹⁶ Ibid., blz. 90-91.

¹⁷ Ibid., p. 91.

¹⁸ **De Joodse Encyclopedie**, Vol. IV, (1905), p. 3.

Hoofdstuk 23: De oorsprong van de joden: geschiedenis van de joden vanaf de tiende eeuw tot de dag van vandaag

¹ Het belangrijke onderwerp van het jodendom zal grondiger worden besproken in de hoofdstukken 25-27.

² William Darrach Halsey & Emanuel Friedman, **The Colliers Encyclopedia**, (nieuw York: Macmillan Educatieve Co.; Londen; New York: Collier, 1985).

³ Sand, **De uitvinding van het Joodse volk**, p. 214.

⁴ **De Joodse Encyclopedie**, Vol. V, (1906), P 41, (www.jewishencyclopedia.com/articles/4279-chazars).

⁵ Brook, **De Joden van Khazaria**, p. 2.

⁶ Ibid., p. 3.

⁷ Ibid., p. 92.

⁸ Ibid., p. 93.

⁹ Wexler, **De Asjkenazische Joden**, p. 31.

¹⁰ Ibid., p. 6.

¹¹ Ibid., p.17.

¹² Ibid., blz. 85-86.

¹³ Ibid., blz. 83-149.

¹⁴ Brook, **De Joden van Khazaria**, p. 5

¹⁵ **The Forum**, maart 1926, deel LXXV, nr. 3, 'The Pedigree of Judah' door Lothrop Stoddard, blz. 16-17.

¹⁶ Ted Weiland, **Gods verbondsvolk, gisteren, vandaag en voor altijd**, tweede editie, 1995 (Scottsbluff, NE: Missie bij Israëlische ministeries, 1994), p. 68, onder vermelding **van Het Nieuwe Standaard Joodse Encyclopedie** (New York: Doubleday & Company, Inc., 1977), "Asjkenazi, Asjkenazim," p. 179.

¹⁷ Professor Sand citeert professor Paul Wexler van de Universiteit van Tel Aviv uit zijn boek: **De niet-joodse oorsprong van de Sefardische Joden** (NY: SUNY, 1966, xv): "De Sefardische Joden zijn in de eerste plaats afstammelingen van Arabieren, Berbers en Europeanen bekeerd tot het jodendom in de periode tussen de opkomst van de eerste joodse gemeenschappen in West-Azië, Noord-Afrika en Zuid-Europa, en de 12e eeuw." – Zand, **de Uitvinding van het Joodse volk**, p. 208.

- 18 Arthur Koestler, *Dertiende Stam*, (New York: Random House, Inc., 1976), p. 72.
- 19 Ibid., p. 181.
- 20 De term 'antisemitisch' wordt algemeen gebruikt om te verwijzen naar degenen die de Joden bekritisieren kunnen niet van toepassing zijn omdat ze niet afstammen van Sem. Zie Noah Webster's 1828 *American Dictionary of the English Language* onder **Semitic**: "Met betrekking tot Sem, de zoon van Noach."
- 21 Arthur Koestler, *Dertiende Stam*, p. 17.
- 22 Definitie van antropometrie: de vergelijkende studie van afmetingen en verhoudingen van de menselijk lichaam. – Dictionary.reference.com
- 23 Koestler, *Thirteenth Tribe*, p.182, citerend uit Raphael Patai, *Encyclopedia Britannica*, Vol. XII, (1973), p. 1054.
- 24 Harry Shapiro, *The Jewish People: A Biological History*, (Parijs: Unesco, 1963), pp. 74-75.
- 25 Neil Bradman, Dror Rosengarten en Karl L. Skoreck, "De oorsprong van Ashkenazic Levieten: Veel Asjkenazische levieten hebben waarschijnlijk een vaderlijke afstamming uit het Oosten Europeanen of West-Aziaten", *Proceedings of the 6th International Conference on Ancient DNA en geassocieerde biomoleculen*, 21-25 juli 2002, abstract uittreksel.
- 26 *De Joodse Encyclopedie*, Vol. X, (New York en Londen: Funk en Wagnalls, 1905), P. 284.
- 27 Het idee van soort of 'soort na soort' (Genesis 1) zal in detail worden besproken in Boek Vier, *Gods verbondsschepping*.
- 28 Sand, *De uitvinding van het Joodse volk*, p. 321.
- 29 Ibid., p. 243.
- 30 Ibid., p. 245.
- 31 Ibid., p. 246.
- 32 Ibid., p. 229.
- 33 Ibid., p. 234, onder vermelding van Polak, *Khazaria: De geschiedenis van een Joods koninkrijk in Europa*, 1951.
- 34 Ibid., blz. 246-247.
- 35 Ook het meest recente en uitgebreide genetische onderzoek bevestigt deze conclusies. Zien [Bijlage I](#) voor een synopsis.
- 36 Ibid., p. 235-236.
- 37 Ibid., blz. 256-257.
- 38 *De Joodse Almanak*, oktober (Bantam Books, Inc.), 1980, p. 3.

Hoofdstuk 24: De bekering van de Khazaren

- ¹ Koestler, *De dertiende stam*, p.58.
- ² Wexler, *De Asjkenasische Joden*, p. 205.
- ³ Brook, *De Joden van Khazaria*, p. 99.
- ⁴ Ibid., p. 100.
- ⁵ Sand, *De uitvinding van het Joodse volk*, p. 232.
- ⁶ Brook, *De Joden van Khazaria*, p. 100.
- ⁷ Sand, *De uitvinding van het Joodse volk*, pp. 218-220.
- ⁸ Brook, *De Joden van Khazaria*, p. 103.
- ⁹ Ibid., blz. 106-107.
- ¹⁰ Ibid., blz. 110-111.
- ¹¹ Ibid., p.107.
- ¹² Ibid., pp.112-113.

Hoofdstuk 25: Jodendom: zijn achtergrond en fundament

- ¹ Jacob Neusner en William Scott Green, Editors, *Dictionary of Judaism in the Bijbelse periode*, (Peabody, MA: Hendrickson, 1996), p. 346.
- ² Ibid., p. 347 (nadruk van ons).
- ³ Merrill C. Tenny, hoofdredacteur, *The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible*, (Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House, 1976), onder "Judaism", Vol. 3, blz. 727.
- ⁴ Michael Hoffman, *Jodendom ontdekt*, (Coeur d'Alene, ID: Independent History en Onderzoek, 2008), p. 190, waarbij hij Rabbi Ben Zion Bokser, *Judaism and the Christian* citeert *Moelijke situatie*, (New York: Knopf, 1966), blz. 59, 159.
- ⁵ Ibid., p. 294, citeert rabbijn Jacob Neusner, *The Mishnah: A New Translation*, pp. 35-36.
- ⁶ Benjamin Freedman, *Feiten zijn feiten*, (een brief aan Dr. David Goldstein, 10 oktober 1954 – dit boekje is op talloze plaatsen online te vinden) p. 63, citerend uit de Engelse vertaling van *de Talmoed*, door Arsene Darnesteter (Philadelphia, PA: The Joodse Publicatie Society of America, 1897).
- ⁷ Hoffman, *Jodendom ontdekt*, p. 24.
- ⁸ Michael A. Hoffman II, *Vreemde goden van het jodendom*, (Coeur d'Alene, ID: Independent History and Research, 2000), pp. 6-7, citerend uit Robert Goldenberg, 'Talmud', *Back naar de bronnen: het lezen van de klassieke joodse teksten*, (New York: Simon en Schuster, 1984), blz. 166-167.

- ⁹ Rabbi Adin Steinsaltz, *The Essential Talmud*, (New York, NY: Basic Books, Inc., 1976), blz. 3, 4.
- ¹⁰ Herman Wouk, *Dit is mijn God: de joodse manier van leven*, (Garden City, NY: Doubleday & Co., Inc. 1959), p. 200.
- ¹¹ Hoffman, *Judaism's Strange Gods*, pp. 80-81, citerend uit Jacob Neusner, *Rabbinic Jodendom: structuur en systeem*, (Minneapolis, MN: Augsburg Fortress, 1985), pp. 205, 209.
- ¹² Freedman, *Feiten zijn feiten*, citerend uit "Wat is een Jood?" gepubliceerd in *Kijk Tijdschrift*, 17 juni 1952, door rabbijn Morris N. Kertzer.
- ¹³ Hoffman ontleedt een meer gedetailleerde indeling van de Talmoed en andere 'principes' bronnen" of Judaism in *Judaism Discovered*, pp. 126-131, als iemand geïnteresseerd is in het leren meer over hoe de Talmoed is gerangschikt.
- ¹⁴ Elizabeth Dilling, *De joodse religie: de invloed ervan vandaag*, (Torrance, CA: The Noontide Press, Uitgevers, 1983), p. 2, onder vermelding van opperrabbijn Joseph H. Hertz, Voorwoord, *The Babylonian Talmud*, (Londen: Engeland, The Soncino Press, 1935), p. xiii.
- ¹⁵ Rev. IB Pranaitis, *The Talmud Unmasked*, (St. Petersburg: Keizerlijke Academie van Wetenschappen, 13 april 1892), p. 11.
- ¹⁶ Dilling, *De joodse religie*, p. 2, waarbij Rabbi Hertz wordt geciteerd, *Inleiding tot de Jeruzalem Talmoed*, 1859.
- ¹⁷ Charles A. Weisman, *Wie is Esau Edom?*, (Burnsville, MN: Weisman Publications, 1991), blz. 53, citerend uit *The Universal Jewish Encyclopedia*, Vol. VIII, (1942), p. 474.

Hoofdstuk 26: Wat het jodendom leert

- ¹ BT betekent Babylonische Talmoed
- ² De Thora bevat de 'mondelijke tradities en wetten van de Farizeeën'. – Hofman, *Jodendom ontdekt*, 130.
- ³ Ibid., p. 671 citeert een verklaring van de Israëlische "Mechon-Mamre-Torah Scholars" zoals het verscheen op hun website: www.mechonmamre.org/jewfaq/gentiles.html in juni 26, 2000.
- ⁴ Karl Marx, *Karl Marx Early Writings*, vertaald en geredigeerd door TB Bottomore, (New York: McGraw-Hill Book Company, 1963), p. 4.
- ⁵ *The London Jewish World*, 15 maart 1923, geciteerd in *The Truth at Last*, Issue, 337.
- ⁶ Rabbi Moshe M. Maggal (president van de Nationale Joodse Informatiedienst), brief, 21 Augustus 1961.
- ⁷ Rabbi Eliezer Berkovits, "Jodendom in het postchristelijke tijdperk" (Winter 1966), p. 80.
- ⁸ Onder 'Jezus van Nazareth', *The Jewish Encyclopedia*, 1904, Vol. VII, blz. 170-172.

- ⁹ Dilling, *De joodse religie: haar invloed vandaag de dag*, p. 15, onder vermelding van Sanhedrin 44b-45a, geverifieerd in de Talmoed Sanhedrin 52a.
- ¹⁰ Hoffman, *Jodendom ontdekt*, p. 385, waarbij Gittin 57a wordt geciteerd.
- ¹¹ Dr. Benjamin H. Freedman, *Brief nr. 177 van de Nationale Economische Raad*, 15 oktober 1947, ook geciteerd door Weiland, *God's Covenant People*, 225.
- ¹² Harry Waton, *Een programma voor de Jood en een antwoord op alle antisemieten*, (New York: Comité voor het Behoud van de Joden, 1939), p. 120, ook geciteerd door Weiland, *Gods Verbondsvolk*, 225.
- ¹³ Moses Guibbory, *De Bijbel in de handen van zijn scheppers*, (The Polygon Press, Inc., 1943), blz. 1506, ook geciteerd door Weiland, *God's Covenant People*, 225.
- ¹⁴ Opperrabbijn Stephen S. Wise, *Stephen S. Wise: Dienaar van het volk, geselecteerd Letters*, onder redactie van Carl Hermann Voss, (Philadelphia: The Jewish Publication Society of Amerika, 1969), p. 19, ook geciteerd door Weiland, *God's Covenant People*, 224.
- ¹⁵ Bernard Lazare, *Antisemitisme – zijn geschiedenis en oorzaken*, 1903, p. 164, eveneens geciteerd door Weiland, *Gods Verbondsvolk*, 224.
- ¹⁶ *De Joodse Encyclopedie*, Vol. VIII, blz. 539, ook geciteerd door Weiland, *Gods Verbond Mensen*, 224.
- ¹⁷ Hoffman, *Judaism Discovered*, pp. 967-968 (nadruk in origineel).
- ¹⁸ Ibid., p. 968, geciteerd en geverifieerd Misjna Nedarim 3:1.

Gods verbondsvolk: gisteren, vandaag en voor altijd door Ted R. Weiland kan zijn verkregen van www.missiontoisrael.com en *jodendom ontdekt* door Michael Hoffman kan worden verkregen via <http://www.revisionisthistory.org>. **Wij zijn het er misschien niet mee eens elk punt van de theologie in deze boeken**, maar voor het hoofddoel waarvoor ze zijn bedoeld geschreven, bieden ze het meest complete, gedocumenteerde begrip van wat het jodendom is de Talmoed leert.

Hoofdstuk 27: Invloed van het jodendom: algemeen karakter en destructieve invloed

- ¹ De volgende weblinks bieden veel gedocumenteerde informatie over de joden

Vandaag:

<http://www.jewwatch.com>

<http://come-and-hear.com/dilling>

<http://talmudical.blogspot.com/2010/09/truth-about-talmud.html>

<http://www.biblebelievers.org.au/repute.html>

<http://www.fathersmanifest.net> (zoek op "Jodendom")

<http://www.kinsmanredeemer.com/Jews>

- ² Samuel Roth, *Joden moeten leven*, (New York: de Golden Hind Press, Inc., 1934), p. 65, ook geciteerd door Weiland, *God's Covenant People*, p. 133.

- ³ Maurice Samuel, *You Gentiles*, (New York: Harcourt, Brace and Company, 1924), p. 146, ook geciteerd door Weiland, *God's Covenant People*, p. 309.

- 4 Ibid., p. 10, ook geciteerd door Weiland, **God's Covenant People**, p. 132.
- 5 Ibid., p. 155, ook geciteerd door Weiland, **God's Covenant People**, p. 133.
- 6 Karl Marx, **Karl Marx Early Writings**, vertaald en geredigeerd door TB Bottomore, (New York: McGraw-Hill Book Company, 1963), p. 34.
- 7 Roth, **Joden moeten leven**, p. 56.
- 8 Victor Marchetti, redacteur, 'Amerika beroven voor de Joodse staat', **New American View**, 1 januari 1992, Vol. 7, nr. 1, p. 5
- 9 Aaron Zelman, "JPFO: ter verdediging van het bezit van vuurwapens", **American Survival Gids**, november 1989, Vol. 11, nr. 11, p. 51.
- 10 <http://www.veteransnewsnow.com/2012/09/17/us-taxpayers-paid-more-to-israeli-defense-budget-than-israelis/>
- 11 Dr. Oscar Levy, voorwoord, **The World Significance of the Russian Revolution**, (Oxford: Basil Blackwell, 1920), px
- 12 Marcus Eli Ravage, "Een echte zaak tegen de Joden – Een van hen wijst op de Volledige diepte van hun schuldgevoel", **The Century Monthly Magazine**, februari 1928, p. 347.
- 13 Weiland, **Gods Verbondsvolk**, heeft alle citaten in deze sectie geciteerd en geverifieerd.
- 14 Bernard Lazare, **Antisemitisme, zijn geschiedenis en oorzaken**, (Parijs: 1894, herdrukt in Londen: Britons Publishing Co., 1967), p. 31, citerend Johannes Chrysostomus.
- 15 Ibid., p. 32.
- 16 Zeventiende Concilie van Toledo, 694 n.Chr., geciteerd door Edward A. Synan, **The Popes en de joden in de middeleeuwen**, (New York: MacMillan Company, 1965), p. 52.
- 17 Pierre de Eerbiedwaardige, abt van Cluny, 1096 n.Chr., Ibid., p. 76.
- 18 Maarten Luther, **De joden en hun leugens**, (Duitsland: Wittenberg, 1543, vertaald in het Engels door Martin H. Bertram, Fortress Press & Augsburg Fortress, 1971), p. 17.
- 19 Ibid., p. 28.
- 20 Woeker betekent het in rekening brengen van rente op leningen.
- 21 Paus Clemens VIII, geciteerd in **Quotes Without Comments**, (Reedy, WV: Liberty Bell Publicaties), blz. 1-2.
- 22 Isaac Watts, geciteerd door John Hoyles, **The Waning of the Renaissance 1640-1740**, (The Haag: Martinus Nijhoff, 1971), p. 243.
- 23 George Washington, geciteerd door JF Schroeder, **Maxims of Washington**, (New York: D.Appleton en Company, 1894), p. 126.
- 24 Benjamin Franklin, uit het dagboek van de heer Charles Cotesworth Pinckney uit South Carolina (1746-1825, een van de opstellers van de grondwet van de Verenigde Staten), "Chit, Klets rond de tafel tijdens de pauze."

²⁵ Sir Winston Churchill, *Illustrated Sunday Herald*, Londen: 8 februari 1920, p. 5.

Hoofdstuk 28: Invloed van het jodendom: wereldheerschappij, morele en culturele invloed

¹ Weiland, *Gods Verbondsvolk*, heeft alle citaten in deze sectie geciteerd en geverifieerd.

² Baruch Levy, in een brief aan Karl Marx, gepubliceerd in *La Revue de Paris*, 1 Juni 1928, p. 574.

³ Rabbi Reichborn, 'Begrafenisrede voor grootrabbijn Simeon-ben-Ihuda', gepubliceerd in *La Vielle France*, 10 maart 1921, en in *Libre Parole*, 27 november 1933, geciteerd in *The Liberty Bell*, 29 maart 1983, p. 29.

⁴ Rene Groos, *Le Nouveau Mercure*, (Parijs: mei 1927), geciteerd in *Why Don't You Geloof wat we je vertellen?*, (Costa Mesa, CA: The Noontide Press), p. 16.

⁵ James Paul Warburg, getuigenis voor de Amerikaanse Senaat voor Buitenlandse Betrekkingen Comité, 17 februari 1950, p. 494.

⁶ Majoor Robert H. Williams in *FECF en de Minority Machine*, p. 10. ("B'nai B'rith" betekent eigenlijk 'verbondszonen van Ai', wat verwijst naar een stad Kanaän waar de vervloekten waren en mengeling van de Kanaänieten leefden in de tijd van Jozua. Daarom zijn de Joden dat ook gedeeltelijk afstammend van de oude Kanaänieten – de openlijke ware vijanden van Israël.)

⁷ Waton, *Een programma voor de joden en een antwoord op alle antisemieten*, p. 74.

⁸ Ibid., p. 80.

⁹ James Yaffe, *De Amerikaanse Joden*, (New York: Random House Publishing, 1968), p. 250.

¹⁰ Waton, *Een programma voor de joden en een antwoord op alle antisemieten*, p. 36.

¹¹ Ibid., p. 148.

¹² Rabbi Stephen S. Wise, *The American Bulletin*, 15 mei 1935.

¹³ Karl Marx, 'The Russian Loan', *The New York Tribune*, 1856, geciteerd door Richard Wurmbrand, *Marx & Satan* (Westchester, IL: Crossway Books, Good News Publishers, 1986), blz. 41.

¹⁴ Paus Clemens VIII, geciteerd in *Quotes Without Comments*, (Reedy, WV: Liberty Bell Publicaties), blz. 1-2.

¹⁵ Ga voor meer informatie naar <http://thezog.wordpress.com/who-controls-the-federal-reserve-system-part-1/> en <http://tomatobubble.com/id199.html>.

¹⁶ Deel één van een vijfdelige serie, afkomstig uit Hoofdstuk 19: *The Eight Families: Big Oil en hun bankiers* [1] 10.000 aanmeldingen van Fortune 500-bedrijven bij SEC. 3-91 [2] 10K Indiening van US Trust Corporation bij SEC. 28-6-95 [3] "De Federal Reserve is het 'beu'." Thomas Schauf. www.davidicke.com 1-02.

¹⁷ Professor Nilus, *Protocolen van de geleerde ouderlingen van Zion* (1905), vertaald uit de Russisch van Nilus door Victor E. Marsden (1922), Protocol #2, p. 36.

- ¹⁸ Hermann Mayrhofer, *Partial Treatise on the Evangelicals*, (Seattle, WA: The May-flower Christian Foundation, 1987), 4 mei. Herdrukt in *Christian Awake Newsletter*, 1987, 30 oktober.
- ¹⁹ *Wie regeert Amerika – hoe zij regeren: de mediamonopolies*, (Arlington, VA: Nationale Voorhoede), p. 4.
- ²⁰ Generaal Charles Cornwallis, geciteerd door kolonel Jonathan Williams in *Legions of Satan* (1781), geciteerd door de Amerikaanse senator Joseph Raymond McCarthy (R-WI) in een toespraak zes maanden voor zijn dood (05/02/57), geciteerd door Pastor Don Elmore, “New Covenant Boodschapper”, april 2012.
- ²¹ Marcus Eli Ravage, “Een echte zaak tegen de Joden – Een van hen wijst op de Volledige diepte van hun schuldgevoel”, *Century Magazine*, februari 1928, p. 347.
- ²² Rabbi Martin Siegel, *New York Magazine*, 18 januari 1971, p. 32, geciteerd in *Waarom Geloof je niet wat we je vertellen?*, (Costa Mesa, CA: The Noontide Press Publishers, 1982) blz. 34.
- ²³ David Saperstein, “Met zulke vrienden hebben we geen vijanden nodig”, *Moment: The Tijdschrift voor Joodse cultuur en opinie*, oktober 1994, p. 49.
- ²⁴ Charles E. Silberman, *Een bepaald volk: Amerikaanse joden en hun leven vandaag*, (New York, NY: Summit Books, 1985), p. 350.
- ²⁵ Dr. Benjamin H. Freedman, “Brief nr. 177 van de National Economic Council”, geciteerd in *Destiny Magazine*, 28 januari 1948.

Hoofdstuk 29: Samenvatting: De joden van vandaag

¹ Gereproduceerd door We Hold These Truths en Strait Gate Ministries (online). Hier is hun missieverklaring:

“Onze missie is om volgelingen van Christus te redden van de afvalligheid die christelijk-zionisme wordt genoemd. We reiken de hand naar de “verloren schapen” binnen onze kerken, die niet weten dat ze dat zijn kwijt. Ze zullen verloren blijven als ze alleen naar hun afvallige religieuze leiders luisteren. Ons Het doel is om de oude weg naar de ‘Enge Poort’ te wijzen. Christelijk-zionisme, door wat dan ook naam, is niet dat pad en is puur een politieke beweging. Wij zouden Christus veranderen volgelingen van vredestichters, weg van het kwaad van oorlog voeren namens Israël, of voor wie dan ook andere buitenlandse staat. Wij geloven nederig dat God het christelijk-zionisme als het verachtelijkste moet beschouwen afvalligheid in de 2000-jarige geschiedenis van het christendom.”

² Er zijn een paar joden die het jodendom niet praktiseren en daar een positieve bijdrage aan hebben geleverd om de waarheid op verschillende niveaus bloot te leggen. Dit gedeelte van ‘De Joden’ is geen aanklacht over deze Joden, hoewel nog steeds moet worden erkend dat zij niet het fysieke zijn nakomelingen van Abraham, Isaak en Jacob.

Bijlage A: De nakomelingen van Noach

¹ Voor een onderzoek naar waarom historici de afstammelingen van Jafeth en Sem hebben verward: zie [bijlage E](#).

Bijlage B: De tijdsperiode van Israëls verblijf in Egypte

¹ Adam Rutherford, *Angelsaksisch Israël of Israël-Groot-Brittannië*, (Londen: C. Tinling & Co. Ltd., 1939).

Bijlage E: Het grote bedrog: Kwam het Kaukasische volk uit Jafeth of Sem?

¹ Pat Traynor, bijdrager naar [Ancestry.com](http://www.rootsweb.ancestry.com/~fianna/history/milesian.html) (<http://www.rootsweb.ancestry.com/~fianna/history/milesian.html>).

² Keating, *A General History of Ireland*, (origineel 1620, vertaald door Dermo'd O'Conner, Dublin: James Duffey, 1841), Vol. I p. 52.

³ Gerhard Herm, *The Kelts*, (Londen, 1976), p. 275.

⁴ Wikipedia, onder 'Boek der Invasies'.

⁵ Keating, *Een algemene geschiedenis van Ierland*, p. 109.

⁶ PW Joyce, *Een korte geschiedenis van Ierland vanaf de vroegste tijden tot 1608*, (Londen: Longmans, 1893).

⁷ Bill Cooper, *After the Flood*, (West Sussex, Engeland: New Wine Press, 1995), blz. 97-100.

⁸ Ibid., p. 102, (nadruk in origineel).

⁹ Dit wordt gedocumenteerd in deel drie van dit boek.

Bijlage F: Oude migraties van Hebreeën naar Ierland

¹ Waddell, *De Fenicische oorsprong van Britten, Schotten en Angelsaksen*, p. 137.

² Collins, *Israëls verloren rijken*, p. 103 citeert Thomas Moore, *History of Ireland*, 1843, blz. 3.

³ The Library of Congress - SPANJE - Een landenstudie.

⁴ Het woord 'Hebreeuws' komt van Eber, de betover-overgrootvader van Abraham (Genesis 11:16-26).

⁵ De *Angelsaksische kronieken* zijn samengesteld in opdracht van koning Alfred de Grote

ADVERTENTIE. online versie 890 Voor naar

gaan

<http://www.britannia.com/history/docs/asintro2.html>.

Bijlage G: Parthië en Rome

¹ Steven M. Collins, *De 'verloren' tien stammen van Israël... gevonden!*, (Saai, OF: CPA Books, 1992), blz. 206 onder vermelding van Rawlinson, *The Sixth Great Oriental Monarchy*, Preface, pp. v-vi.

² Ibid., p. 207.

³ Ibid., p. 208.

⁴ Ibid., blz. 209, 212.

⁵ Ibid., blz. 217-218.

⁶ Ibid., blz. 220-221.

Bijlage H: Het Israëlitische/Fenicische rijk: van 1057-700 v.Chr

¹ Collins, *Israëls verloren rijken*, p. 8 citeert Maitland Edey, *The Sea Traders*, pp. 9-10.

² Ibid., p. 9.

³ Ibid., p. 11.

⁴ Ibid., p. 9.

⁵ Ibid., p. 22, waarbij Thomas Johnston wordt geciteerd, *Did the Fenicians Discover America?*, p. 69.

⁶ Ibid., p. 23 citeert EO Gordon, *Before Columbus*, p. 113.

⁷ Ibid., p. 23 onder vermelding van Herodotus, *The Histories*, 7.89.

⁸ Ibid., p. 131 onder vermelding van *The Universal Jewish Encyclopedia*.

Bijlage I: De ontbrekende schakel van de joodse Europese afkomst: contrast met de Rijnland en de Khazariaanse hypothesen

Bron: "De ontbrekende schakel van Joodse Europese afkomst: contrast tussen de Rijnland- en de Khazariaanse hypothesen."

Eran Elhaik

Afdeling Geestelijke Gezondheid, Johns Hopkins University Bloomberg School of Public Health.

McKusick-Nathans Instituut voor Genetische Geneeskunde, Johns Hopkins University School of Medicine.

*Corresponderende auteur: E-mail: eelhaik@jhsph.edu.

Geaccepteerd: 5 december 2012

<http://eelhaik.aravindacharavartilab.org/ArticlesPDFs/MissingLink2012.pdf>.

Over het boek

Voordat u kunt begrijpen wat de Bijbel zegt en wat hij daarmee bedoelt, moet u weten wie wie is. Het is alsof je naar een toneelstuk gaat. Als je niet weet wie de personages in het stuk zijn, kun je het niet begrijpen. Als u Boek Eén, ***Ontdek het verhaal van uw bijbelse erfgoed, hebt gelezen***, begrijpt u al waarom het van cruciaal belang is om de 'Joden' en 'heidenen' correct te identificeren. ***Het identificeren van het Bijbelse Israël vandaag: Het Bewijs*** (Boek Twee) neemt je mee naar het volgende niveau en traceert de afstammelingen van de Bijbelse Israëlieten door de geschiedenis heen tot op de dag van vandaag.

Wat zit er in dit boek? Het bewijs. Zorgvuldig en duidelijk geschreven met een gedocumenteerde geschiedenis die zonder redelijke twijfel bewijst wie het echte volk van Israël vandaag de dag is. Hier volgt een overzicht van de belangrijke onderwerpen:

- De migraties van Israël vanaf de tijd vóór Exodus tot 280 v.Chr. omvatten het meest actuele historische en archeologische bewijsmateriaal dat beschikbaar is;
- De Heraldiek van Israël vergelijkt de symbolen die voor de verschillende stammen van Israël worden gebruikt met de mensen die vandaag de dag traditioneel met deze symbolen worden geassocieerd;
- Talen van Israël onthullen de opvallende overeenkomsten tussen de Hebreeuwse taal van het bijbelse Israël en de talen van hun hedendaagse nakomelingen;

- De onderzoeken naar de Oorsprong van de Joden documenteerden historisch bewijsmateriaal dat de Joden identificeerde na de Babylonische ballingschap van het huis van Juda tot de huidige mensen die zichzelf "Joden" noemen; En...
- Het jodendom, waar het vandaan komt, wat het is en wat het leert.

Alle kaarten, diagrammen, tijdlijnen en afbeeldingen zijn ook in levende kleuren opgenomen!

Het identificeren van het Bijbelse Israël vandaag (Boek Twee) geeft je de feiten om de waarheid te ontdekken, onbekend of verboden in de kerken over wie het ware Israëlische volk vandaag de dag is. Kan dit boek u helpen uw erfgoed te ontdekken?

Over de auteur

Lawrence Blanchard, ND, M.Div. bestudeert en onderwijst al meer dan 30 jaar de Bijbel en heeft een masterdiploma behaald aan het Denver Seminary.

Hij is toegewijd aan de Bijbel als het gezaghebbende woord van God en om anderen te helpen zelf te ontdekken wat de Bijbel bedoelt met wat er staat.